

॥ * ॥ अथ सटीकः संकेतनिधिः प्रारभ्यते ॥ * ॥

श्री कृष्णार्जुनसंवादे श्री कृष्ण उवाच ॥

॥ १ ॥ अथ कृष्ण उवाच ॥
॥ २ ॥ अथ कृष्ण उवाच ॥
॥ ३ ॥ अथ कृष्ण उवाच ॥
॥ ४ ॥ अथ कृष्ण उवाच ॥
॥ ५ ॥ अथ कृष्ण उवाच ॥

बोभून्नरवरसेव्यः श्रीमत्साहिबदयालुरितिनाम्ना ॥ ख्यातो राजोपपदः प्रभुप्रभूतप्रभांसभाप्रभूतः ॥ १ ॥

वंशीधरोऽस्य सनयस्तनयः प्रसिद्धो वंशीधरोऽजनि यथा वसुदेवतोऽत्र ॥

अस्यात्मजो गुणिगणोडुविधुर्महाचन्द्राख्यः प्रजेशपरिसेवितपादपीठः ॥ २ ॥

तेन लोकोपकाराय संकेतनिधिनामकः ॥ मुद्रणाय मुमैपुय्यां सव्याख्यः सन्मुदे भूतः ॥ ३ ॥

१ प्रभु जो लार्ड गवर्नर्जनरल उसने बड़ी जो प्रभायुक्त सभा कौंसिल उसमें जो मॅबर किया गया । (Member of the Legislative Council of India.)

ॐ श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ श्रीः ॥ स्वस्तिस्तात् ॥ श्रीकृष्णत्वच्चरणनलिनं वन्द्यमब्जोद्भवाद्यैः सद्यः स्मृत्वासकृदपि बुधास्सन्ति युक्ताश्च मुक्ताः ॥ मुक्तादीनां श्रुतिरुचिभृतां यत्र युक्तातिमुक्तश्रीर्नोचित्रं जयति तदभीष्टार्थभृद्भक्तिभाजाम् ॥ १ ॥ श्रीहेरम्बपदद्वन्द्वमालम्ब्याहं यथा मति ॥ गुरुभिः कृतसङ्केतनिधिं व्याख्यातुमुत्सुकः ॥ २ ॥ अथ श्रीरामदयालुसञ्ज्ञया प्रसिद्धोदैवज्ञाचार्य्यः खेटप्रकाशं मुहूर्ताम्बुधिं च निर्माय चिकीर्षितस्य ग्रन्थस्य निष्प्रत्यूहपरिसमाप्तिप्रचयगमनादिसिद्धयेऽध्ययनाध्यापनादियोग्यतासम्पत्तये च सदाचारपरम्परापरिप्राप्तविधयोभयेषामभीप्सितार्थसिद्धयर्थम् भगवन्तमेवाभ्यर्थयन् शक्तिविशिष्टश्रीपतिस्मरणलक्षणं मङ्गलं शालिन्याचरति श्रीश्रीपत्योरि

ॐ श्रीः ॥ श्रीश्रीपत्योस्सम्प्रयोगोऽभिजातो विश्वश्रेयस्संपदे सम्मदेहः ॥

ति श्रयति सर्वं जगदेनामिति श्रीः सा च श्रीपतिश्चतयोः परमेश्वरी परमेश्वरयोः मायाप्रयुक्तसृष्ट्यादिजननस्वरूपयोग्यतावच्छेदकरूप विशिष्टयोर्यः सम्प्रयोगः अन्योन्यस्मिन् प्रेमलक्षणः सकलकार्योपयोगी नवसङ्गमात्मकः सम्बन्धः ईक्षणसङ्कल्पप्रयत्नादिलक्षणो वा एतेनैतादृशभगवत्स्वरूपध्यातृणामेतद्ग्रन्थाध्येतृणां च वर्णाश्रमोचितधर्मनिष्पत्तिपूर्वकोत्तमपदावाप्त्यादिकरूपस्य धनसन्तानसुखप्रतिष्ठैश्वर्यादिरूपस्य च फलस्यावश्यम्भावः सूचितः अत्र हेतुं प्रकटयन्नस्य प्रकृतानुकूलं विशेषणमाह अभिजात इति अभिजातः न्याय्यः

शुद्धसत्त्वप्रधानमायाप्रयुक्तः नत्वविद्याप्रयुक्तइत्यर्थः अभिजातः कुलीनेस्थान्याय्यपण्डितयोस्त्रिष्विति मेदिनी ॥ तेन रागद्वेषादि
दोषैरदूषितमायाकार्यत्वेन तस्यानुकूलभक्तादीनां तादृशाभीप्सितार्थसम्पत्तिप्रयोजकतायां सन्देहाभाव उक्तः एतदेव मुख्यतः प्रयो
जनोक्त्या स्पष्टयति विश्वेति विश्वेषां ध्यात्रध्येत्रादीनां श्रेयःसम्पत्तिश्चतुर्विधपुरुषार्थसंसिद्धिः तस्यै यद्वा विश्वस्य सर्वस्य जगतः सृ
ष्ट्यादिजननयोग्यतावच्छेदकज्ञानतपश्चैश्वर्यादिरूपा सम्पत् तस्यै अत्रैतत्सामर्थ्यप्रयोजकहेतुगर्भविशेषणमाह सम्मदेद्वइतिसम्मदे
न प्रमोदेन धातायथापूर्वमकल्पयदिति श्रवणात् पूर्वपूर्वकल्पीयानादिमायासंबन्धप्रयुक्ततद्वृत्त्याद्यात्मकेन इद्धः दीप्तः प्रवृद्धः कार्योत्पा

दिश्यादिष्टंस्फारमारादपारम्पारम्पर्यप्रीतिभाजां जनानाम् ॥ १ ॥

दनक्षमतां नीत इतियावत् नचैवं भगवतोपि सोकामयतेत्यादिश्रुतिशतेन कामाद्यासत्त्वप्रतीतेरस्मदाद्यविशेषापत्तिरिति वाच्यं ली
लामात्रेण जगत्सिसृक्षादिप्रयुक्तप्रवृत्तिप्रतीतेः पूर्णकामस्यास्मदादिवदासक्त्यसंभवात् लोकवत्तुलीलाकैवल्यमित्यधिकरणे भगवता
भाष्यकृतैव तदर्थस्य स्पष्टीकृतत्वात् नन्वेवमपि तदैक्षत । सोकामयत । तन्मनोऽकुरुत । तस्मादेतद्ब्रह्मनामरूपमन्नंच जायते इत्या
दिश्रुतिभ्यः निमित्तं शुद्धसत्त्वांतामुच्यते ब्रह्मतदिरेत्यादिवृद्धवचनशतैश्च शुद्धस्यापि वासुदेवस्य परमात्मन एव माया मुपादायतच्छ
ब्दवाच्यतया शबलतां प्राप्तस्य आत्मन आकाशः संभूत इत्यादिश्रुत्या सृष्ट्यादिहेतुत्वोक्तेः कथं संप्रयोगस्यैव हेतुत्वमुच्यते इति चे

न तद्वतोरेव तदस्तुकिंतेनेत्यादिन्यायेन संप्रयोगाभावे ब्रह्मणोऽकारणत्वात्तस्मिन् सत्येव तस्य जगज्जन्मादिहेतुत्वसंभवात्संप्रयोगस्यै
 व तत्प्रयोजकत्वोपपत्तेः अन्यथा संप्रयोगाभावेशबलत्वस्याप्यसंभवेन श्रुत्यभिमतशबलकारणकत्वानुपपत्त्यापत्तेः सविशेषणेहिविधि
 निषेधौ सति विशेष्ये बाधे विशेषणमुपसंक्रामत इति न्यायेनापि विशेष्यस्य शुद्धस्य परमात्मनो जगत्कारणत्वादेर्बाधितत्वेन विशेषणीभूत
 संप्रयोगस्य प्रयोजकतायामविरोधात् एवं जगदुत्पत्त्यादिप्रयोजकत्वेन संप्रयोगमुपवर्ण्येदानीं ततएव सतामभीप्सितार्थसिद्धिं प्रार्थयते
 दिश्यादिति पारम्पर्ये परम्परया परिप्राप्ते शास्त्राचार्यसम्प्रदायसिद्धे वस्तुन्येव प्रीतिमुत्साहं भजन्ते तेषां सतां पुरुषाणामिष्टं धर्मादिरू
 पमर्थं दिश्यात् अतिसर्जनस्यातिदानार्थकत्वेन सर्वथातिशयेन दद्यात् ननु जन्मांतरीणाभीप्सितार्थावाप्त्यादौ तत्प्रयोजकादौ च चि
 कित्सादेः संभवेन विशेषतः कार्यकारणभावाद्यनिर्णयात्तादृशध्यानाध्ययनादौ शिष्टानामपि कथं निष्कम्पा प्रवृत्तिः स्यादत आह आरा
 दिति अस्मिन्नेव जन्मनीत्यर्थः ध्यानादीष्टसिद्ध्यादेर्दोषाद्यास्पदत्वशंकायां पुनरपि साऽत आह स्फारमिति दोषाद्यास्पदत्वशंका
 कलंकविधुरं यद्वा स्फारमतिक्रियाविशेषणम् अनन्यचिंतनाव्यभिचारियथा स्यात्तथादेशनमित्यर्थः अनन्याश्चिन्तयंतो मामनन्यचेता
 इत्यादिस्मृतिभ्य उपासनादिमार्गाज्ञानेन न्यचिन्तनमात्रेणैवाभिलषितार्थसिद्धेः संभवात् अतएव अपारं हेतुभिरपरिच्छेद्यमित्यर्थः
 अत्र स्वरूपतएव मङ्गलार्थस्य श्रीशब्दस्य गणलिप्यादिदोषनिरासार्थमप्यादौ प्रयोगः तदुक्तं देवतावाचकाः शब्दायेच भद्रादिवाचकाः
 ते सर्वे न कचिन्निंद्या लिपितो गणतोपिवेति श्रीश्रीपत्योरिति ॥ शालिनीछंदः ॥ शालिन्युक्ता म्ता तगौ गोब्धिलोकैरितितल्लक्षणात् ॥ १ ॥

मं० नि०
॥ २ ॥

एवं प्रथमश्लोकेन वस्तुस्मरणात्मकमाशीर्वादात्मकं च मंगलं निबध्यग्रन्थकरणे प्रवृत्तौ व्याजेन प्रयोजनं निर्दिशति स्वभ्रातृजेति स्वभ्रातृजे ज्येष्ठसहोदरात्मजे श्रीवासीरामनामके या प्रीतिः आज्ञावशवर्तित्वानुकूलाचरणादिना समुद्धृता हर्षात्मिकाचित्तवृत्तिः तथा वशंवदः अधीनीकृतः तमुद्दिश्य ज्योतिर्वित्त्वादेशकर्तृत्वादिनिर्वाहकोपदेशेच्छया प्रयुक्तः प्रेरितइतियावत् यस्तेन श्रीरामदयालुनाम्ना रणजित्सिंहादिमहाराजाहृतचरणारविंदेन ज्योतिर्विदा विधितोऽवगतसूर्यसिद्धान्तादिसकलसिद्धान्तेन सर्वत्र प्रसिद्धेन स्वभ्रातृजमुद्दिश्य लोकोपकारचिकीर्षया प्रवृत्तेन प्रश्नोद्भवादौ प्रश्नोदौ जन्मलग्नादिद्वादशभावफलनिरूपणादौ च

स्वभ्रातृजप्रीतिवशंवदेन ज्योतिर्विदारामदयालुनाम्ना ॥

प्रश्नोद्भवादावुपयोगिकिञ्चिन्निबध्यते पूर्वकविप्रणीतम् ॥ २ ॥

आदिपदादब्दलग्नाधानलग्नादावपि किञ्चित् गुरुसम्प्रदायावगमसिद्धम् उपयोगिनिर्विचिकित्सप्रश्नादिप्रतिवाक्यादिप्रदानफलादेशनादिशक्तिप्रयोजकं विलक्षणचमत्कारकारकतया प्रत्यक्षतोऽनुभूयमानफलप्रतिपादनादौ सहायकरं उपपत्त्यविरुद्धं च सर्वसत्सङ्केतसिद्धमेव निबध्यते तदर्थकपदवाक्यादिघटितेन नानाविधच्छन्दोरचनया रचितेन निबन्धेन प्रकटीक्रियते ननु स्वकल्पितपदार्थज्ञानजनके ग्रन्थे शिष्टानां प्रवृत्तिरसम्भाविन्यत आह पूर्वकवीति पूर्वं ये कवय आचार्यामहर्षिप्रणीतमूलशास्त्रयथार्थमर्मज्ञाः भास्करकेशवार्यभट्टानंतदैवज्ञप्रभृतयस्तत्प्रणीताविरुद्धमेव मया निबध्यते अतो नाऽनादरणीयोयं निबन्धइत्यर्थः ॥ २ ॥

सटी०
सं० १

॥ २ ॥

तत्र तावत्प्रश्नजन्मवर्षादिफलप्रतिपादनोपयोगिलग्नतदवयवादिज्ञानस्येष्टकालज्ञानाधीनत्वेन तदर्थं सुगममेव प्रसिद्धं प्रकारं दर्शयितुम्प्रतिजानीते तत्रेष्टकालेति तत्रभाविभूतादिफलजिज्ञासया प्रवृत्तप्रच्छकादिपृच्छोद्भवाद्यव्यवहितोत्तरक्षणएव इष्टकालाज्ञाने राश्यंशादेरज्ञातत्वेन विचारादौ प्रवृत्त्यसंभवात् तदर्थम् आदरात् नतु हेलया आर्यभट्टोक्तकृत्यं तत्त्ववित् प्रकृतशास्त्रमर्मवित् तत्रोहापोहकुशलइत्यर्थः विदधीत कुर्यात् किंतत्कृत्यमित्याकांक्षायां सार्द्धश्लोकेन तदाह परद्युमानमिति तत्तद्देशे यतो घट्यादिदिनमा

तत्रेष्टकालावगमार्थमादरादार्योक्तकृत्यं विदधीत तत्त्ववित् ॥
परद्युमानन्दिनमानवर्जितंनगघ्नमक्षाप्तमहस्सु मध्यभा ॥ ३ ॥

नादधिकं दिनमानं न भवति तद्द्युमानं परमुच्यते तच्च रवेः सायनकर्कप्रवेशावच्छिन्नदिनएव तत् इष्टदिनमानेन वर्जितं रहितं कृत्वाऽवशिष्टं तु नगघ्नं सप्तगुणं कार्यं पुनः अक्षाप्तम् अक्षैः पंचभिर्भक्तं परस्वद्युमानयोरंतरस्य सप्तगुणितस्य पंचमोऽंश इति यावत् सा अहस्सु तत्तदिष्टदिनेषु तत्तद्देशेऽपि मध्यभा मध्याह्नसमये द्वादशांगुलशंकोश्छाया भवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥

सं. नि.
॥ ३ ॥

तत्रशेषकृत्यमाह द्युमध्यभोनेति तत्र निजेष्टभा तच्छंकोरेव इष्टदिने इष्टकाले यांगुलाद्यात्मिकाच्छाया सा दशभिर्युक्ता कार्या ततः पूर्वप्रकारेण सिद्धया मध्याह्नच्छायया ऊना रहिता च कार्या एवं भाजकं निष्पाद्य तत्रभाज्याकांक्षायामाह शराहतेति शरैः पंचभिराहता गुणिता याऽहर्मितिरिष्टदिनमानं घट्याद्यात्मकं तदेव पंचगुणं भाज्यं भवति तत् तथा भाजकभूतया उद्धरेत् विभजेत् तत्र लब्धं यद् घट्यादि तत् मध्याह्नात्पूर्वं जन्मादौ दिनस्य गतं सूर्योदयमारभ्य ज्ञेयं मध्याह्नात्परतश्चेद्दिनस्य गम्यं शे ज्ञेयमित्यर्थः अत्रोदाहरणम् अमृतसरसि नगरे परं दिनमानं ३५ । २० स्वेष्टदिनमानेन ३४ । २० वर्जितं १

द्युमध्यभोनादशयुज्जिजेष्टभाशराहताहर्मितिमुद्धरेत्तया ॥

नगत्रं ७ पंचभक्तं १ । २४ इदमिष्टदिने मध्याह्नसमये शंकुच्छायाया अंगुलाद्यं मानं जातं पुनर्निजेष्टसमये शंकुच्छाया २० दशांगुल्युता ३० पूर्वसिद्धेन अंगुलाद्यात्मकमध्याह्नकालीनच्छायामानेन १ । २४ रहिता जाता २६ । ३६ अयमेव भाजकः अनेन शराहताहर्मितिः १७१ ४० भक्ता लब्धघट्यः ६ प० मध्याह्नादर्वाक्चेदेता दिनगतघट्यो ज्ञेयाः मध्याह्नादनंतरंचेद्दिनशेषघट्यः अत्रोपपत्तिरपि त्रिंशद्व्यात्मकदिनमानं तत्तद्देशीयपरमदिनमानयोरंतरं याम्योत्तरवृत्ते नतघट्यः तच्चद्विगुणीकृतचरपलयोगएव यत्र

सटी०
सं० १

॥ ३ ॥

चरोपचयादिस्तत्रैव तदंतरोपचयादिः यत्र देशे सप्तांगुला पलभास्ति तत्रानुपातस्तद्यथा यदिपंचघटीमिततद्दिनमानांतरे विषुवद्विषुवसे सप्तांगुला पलभा तदा परस्वद्युमनांतरेकिमिति जातामध्याह्नच्छाया तथाचेच्छायाः पलभागुणकः विषुवदिनपरदिन मानयोरंतरंभाजकमित्युपपन्नं नग्नमक्षात्तमिति अत्रक्वचित्स्वरूपांतरत्वेपि नदोषः तदुक्तं स्वरूपांतरत्वादबहूपयोगात्प्रसिद्धभावाच्च बहुप्रयासात् ॥ ग्रंथस्य तज्ज्ञैर्गुरुताभयेन यस्त्यज्यतेथोनसदूषणायेति अथदशयुगित्यादेरुपपत्तिः यथा यदि यत्र मध्याह्नच्छायास

क्रमान्मताः पूर्वपरचुखण्डयोर्द्वयोरवाप्तागतगम्यनाडिकाः ॥ ४ ॥

मच्छायया दिनार्द्धमिष्टं लभ्यते तदाद्युमध्यभोनेष्टच्छायाधिकच्छायया किमिति गोलद्वये विषुवदिने छायांतरयोर्बाहुल्यात् तन्मध्यएवालिकुंभाकेमध्याह्नच्छायालाघवाद्दशमितागृहीता तत्रैव तस्याः संभवात् तथा कृते स्वरूपांतरं तत्रानुपातः यदि दशमितच्छायया तद्दिनार्द्धसममिष्टं तदा दशयुक्तद्युमध्यभोनेष्टच्छायया किमिति व्यस्तं त्रैराशिकं तत्र दशयुक्तद्युमध्यभोनेष्टच्छाया हरः पूर्वदिनार्द्धस्य दशगुणकइदानीमहमितेः पंचगुणक इत्युपपन्नं दशयुक्तत्वमिष्टभाया अहमितेः पंचगुणत्वं चेति ॥ ४ ॥

सं० नि०

॥ ४ ॥

अत्रैव प्रकरांतरं प्राचीनसंमतं पद्येनोपनिबध्नाति निजाष्टचशहीनमिति परस्वद्युमानांतरं परमदिनस्वेष्टदिनमानयोरंतरं स्वकीय षोडशांशरहितं कार्यं यत् एवं कृते सिद्धं तस्ययोऽष्टमांशस्तेन हीनो रहितो यः एकांकः अयं चांगुलात्मकत्वेनाभिमतः दिनावयवात्मकस्याप्यस्य योगवियोगादौ साजात्यस्यैवापेक्षणीयत्वेन तदनुरोधाय तथात्वमवगंतव्यमिति तथाविधमेकमंकं भजति संयुज्जीति तदष्टांशहीनैकभाजकं तेन तादृशैकविशिष्टेनेत्यर्थः स्वभाभानुभागेन इष्टकालिकशंकुच्छायाद्वादशांशेनैतादृशैकयुक्तेन दिनार्द्धात् इष्टदिनार्द्धमानात् लब्धाः प्राप्ताः तेन भागे दत्ते सतीतिशेषः गतैष्याः प्राग्वत् स्वस्वघस्रार्द्धघटयो ज्ञेयाः पूर्वापरकपाल निजाष्टयंशहीनं परस्वद्युमानान्तरं यत्तदष्टांशहीनैकभाजा ॥

स्वभाभानुभागेनलब्धादिनार्द्धाद्गतैष्याः क्रमाद्वा स्वघस्रार्द्धघटयः ॥ ५ ॥

योगता एष्या भोग्याश्च क्रमादेव स्युः अत्रोदाहरणं परमदिनं ३५ । २० स्वेष्टदिनं ३४ । २० तयोरंतरम् १ । ० अस्याष्टयंशः ० । ३ । ४५ अनेन हीनं परस्वद्युमानांतरम् ० । ५६ । १५ अस्य पुनरष्टमांशः ० । ७ । २ अनेन हीन एकः ० । ५२ । ५८ अनेन स्वभायास्तत्कालीनद्वादशांगुलशंकुच्छायायाः २० भानुभागो १ । ४० युक्तः २ । ३२ । ५८ जातोयं भाजकः अनेन दिनार्द्धमाने १७ । १० भक्ते लब्धं घट्याद्यं ६ । ४३ पूर्ववदेव पूर्वापरकपालयोर्गतामेष्यं च क्रमात् अत्रोपपत्तिः द्वादशाक्षभादेशो भुजकोटयोस्तुल्यत्वात् लंब ज्याक्षज्ययोरपि तुल्यत्वमेव तत्र परमदिनम् ३८ । ३० अत्रानुपातः यदि पलभा तुल्यच्छायाया दिनार्द्ध १५ मानं लभ्यते तदेष्टच्छाय

सटी०

सं० १

॥ ४ ॥

या किमिति इदमपि ॥ व्यस्तमेव तत्रेष्टच्छायां ८ । ५२ गुलात्मिकाकल्पिता तथाच पलभा १२ गुणः इष्टच्छाया ८ । ५२ हरः तत्र
लब्धं २० । १६ परमदिनार्द्धमानं च १९ । १५ अनयोरंतरमेक १ मेव तत्र गुणहरयोर्द्वादशभिरपवर्तने गुणस्थाने एकं १ ।
हरस्थानेच्छायाद्वादशांशः अतउक्तं स्वभाभानुभागेनेति पुनर्यदि विषुवद्दिनपरमदिनान्तरेण ८ । ३० परदिनार्द्धमानपूर्वानुपात
लब्धयोरेकमन्तरमृणं लभ्यते तदेष्टपरदिनान्तरेण किमिति तत्र इष्टपरदिनान्तरस्य गुणः १ हरः ८ । ३० अत्रहरे यत्रिंशत्स एवा
ष्टानां षोडशांशः अतउक्तं निजाष्टयंशहीनेति । येष्वौ ते स्पष्टाः अतउक्तं तदष्टांशहीनैकेत्यादि तत्रेच्छाऋणत्वाद्धीनमित्युक्तं तत्र
भानूदयद्वितयमध्यगतुल्यकाला यावक्रियाः स्वस्वनृपाक्षिमितासुतुल्याः ॥

तासां स्वषड्वलवद्द्वैकघटीहरिर्द्भिर्गुर्व्वक्षरैरसुरथार्यसुभिर्विनाडी ॥ ६ ॥

गतगम्यत्वादि पूर्ववदेवेति ॥ ५ ॥ तत्र पूर्वप्रदर्शितप्रकाराभ्यामुपपन्नं यदिष्टसमयमानं तत्परस्परमपि सांतरमेव भाति तत्तद्देशादिभे
देतु सान्तरताप्राचुर्यमेव यतोऽनयोः प्रकारयोर्नगादिनियतांकघटितत्वात् दिनादिज्ञानप्रयोजकक्रान्तिवृत्तादीनां तत्तद्देशादौ वक्र
त्वावक्रत्वादिना वैषम्यात् यथा यत्रदेशे क्रान्तिवृत्तादेर्वक्रत्वं तत्र शीघ्रमेव राश्यादितदवयवोदयः यत्रचावक्रत्वादि तत्रतुविलंबेनोदय
इति सिद्धान्तविदां धीमतां स्पष्टमेव भाति तस्मात्सिद्धान्तसिद्धप्रक्रियया विनैव गणितादिप्रयासं नियतश्चासादिव्यापारद्वारा तदिष्ट
कालावगमायाह भानूदयेत्यादि एकभानूदयप्रथमक्षणमारभ्य तदव्यवहितोत्तरद्वितीयभानूदयावच्छेदकप्रथमक्षणपर्यंतं याव

स्तन्मध्यवर्तीकालः किञ्चिदधिकषष्टिदण्डात्मकत्वेनाभिमतः सचखखनृपाक्षिसंख्याकासुभिरेवपरिच्छिद्यते एकस्मात्सूर्योदया
दग्रिमः सूर्योदयः सर्वत्रसाधिकषट्शत्युत्तरैकविंशतिसहस्रसंख्याकैरेवासुभिर्भवतीत्यर्थः तत्रैकस्मिन् प्राणे प्राणनादिव्यापारात्मिका
एकाक्रियानियताचेत्तदा तादृश्यः क्रियाः सर्वा अपि सूर्योदयद्वयमध्ये प्राणैः परिच्छिन्नाः प्राणपरिमिता एव भवन्ति तथाच तादृ
शक्रियाभिरेवानायासेन निरन्तरं बुद्धिमद्भिर्दिनगतादिज्ञानं संपादनीयं अथ घट्यादीष्टकालजिज्ञासायां प्राणपरिस्पन्दादिज्ञान
सम्पादनं तदनिवर्तकत्वादसंगतमतआह तासामिति तत्तत्प्राणावच्छिन्नतत्तत्क्रियाणां संख्यायाः षष्टितमोभागएवैकाघटी भवती
निशीष्टवेलावगमार्थमर्कभात् क्रमाल्लयोद्भूदयभं स्वमध्यभम् ॥

भुवादिनैश्चोनमिभैस्तमीदलाहतंनगाप्तं निशियातनाडिकाः ॥ ७ ॥

त्यर्थः एवंच षष्ट्युत्तरशतत्रयमितैरसुभिस्तदवच्छिन्नतावत्क्रियाभिर्वा एकाघटिका ज्ञेयेति ननु प्राणानां प्रतिपुरुषमनियतत्वा
त्तद्वटितघट्यादिकालस्याप्यनियतत्वेन कथमेतद्वीतिसिद्धकालज्ञानं निरंतरमिति शंकायामाह हरिद्विरिति हरिद्विर्दशभिः आ
शाश्च हरितश्च ता इति कोशात् हरित्पदबोध्यदिशां दशसंख्याकत्वात् तैर्गुर्वक्षरैरेकः प्राणः तथाच दशगुर्वक्षरोच्चारणकालेन एक
स्य प्राणस्योदयो भवतीत्यर्थः तथाऽर्यसुभिः षड्विंशसुभिः प्राणैरेकाविनाडीपलं भवति पलषष्ट्या चैकाघटिकेति सिद्धं नियतव्यापा
रेण निरंतरकालज्ञानमिति ॥ ६ ॥ अधुना रात्रौषष्टिकालज्ञानायाह निशीति निशि रात्रौ इष्टवेलावगमार्थं प्रश्नजन्माद्यवच्छेदककाल

ज्ञानार्थं अर्कभात् यन्नक्षत्रेवर्तमानकाले सूर्यो वर्तते तस्मात् क्रमेण लयोडु अस्तमं अस्तक्षितिजसंबद्धं नक्षत्रं यत्तएवं ततएव उदयभं
उदयक्षितिजसंबद्धं एवं स्वमध्यभं स्वशिरोदेशावच्छिन्नक्रांतिवृत्तप्रदेशावच्छेदेन वर्तमानं नक्षत्रं भुवेत्यादितथाच सूर्यनक्षत्रादस्तनक्षत्रं
यत्संख्यं तदेकोनं उदयनक्षत्रं पंचदशोनं स्वमध्यभं इभैरष्टभिरूनं कार्यएवमेकस्मिन्नेवकाले त्रिभिः प्रकारैरेकाकारांकसंपत्तिः पुनर्यद
वशिष्टं तत् तमीदलेन रात्रिमानदलेन आहतं गुणितं नगाप्तं सप्तभिरुद्धृतं निशि रात्रौ गता नाडिका घटयो भवन्तीत्यर्थः ॥ ७ ॥
नक्षत्रध्रुवस्पष्टादिज्ञानमनुसृत्य भाज्यभाजकादिकल्पनया रात्रिगतकालादि ज्ञानं साधयति स्फुटार्कहीनादिति अथवा प्रकारांत

स्फुटार्कहीनात् स्वशिरोगमध्रुवाल्लवीकृतात् स्वाङ्गलवो नतोथवा ॥

रसैरवाप्ताश्च कला निशो गता मदुक्ततन्त्रादपि भध्रुवान् स्मरेत् ॥ ८ ॥

रेण ज्योतिर्विदा स्वकीयशिरोदेशगतनक्षत्रध्रुवकात् राश्यंशकलाविकलात्मकात् ध्रुवस्पष्टात् तत्कालीनराश्यादिस्फुटसूर्येण
हीनात् तादृशध्रुवस्योदयास्तकालीनत्वसिद्धयर्थं राश्यादिध्रुवस्पष्टाद्राश्यादिसूर्यस्पष्टः शोध्यइत्यर्थः अवशिष्टस्य सर्वस्यांशाः
कार्याः नवत्यधिकाश्चेन्नवतिरहिताः कार्याः एवंभाज्यांके सिद्धे भाजकांकमाह रसैरिति तत्र रसैः षड्भिर्भागे दत्ते अवाप्ताः कला
घटयः निशो निशीथिन्याः गता अतीताभवन्तीत्यर्थः ननु नक्षत्रध्रुवांकानामत्रानिरूपणात्कथमनेन प्रकारेण रात्रिगतेष्टकाल

ज्ञानसाधनं शक्यमतआह मदुक्ततन्त्रादिति मया सूर्यसिद्धान्तशिरोमणिग्रहलाघवादिनानाग्रंथयथाविध्यध्ययननिष्पादितप्रचु-
 रज्ञानप्रयुक्ततत्तदर्थकौशलेन उक्तोयः खेटप्रकाशाख्यो ग्रन्थस्तन्त्रत्वेन व्यवहियमाणत्वात्तन्त्रसञ्ज्ञः तंत्रप्रधानेसिद्धान्तेतन्तुवायेप-
 रिच्छदइति कोशात्सिद्धान्ताविरुद्धगणितप्रधानत्वेन शिष्टसंमतः धनुर्ज्यादिकल्पनां विनैवमध्यमस्पष्टतिथ्यातिग्रहणादिसाधनं
 सर्वं भगवत्यनुग्रहसिद्धस्वभुजबलार्जितानेकदेशाधिपत्यस्वदेशीयरणजीतासिंहनामकक्षितिपालप्रधानप्रतापोदयकालीनवर्षमेवशकं
 प्रकल्प्य तद्वर्षादेव गणितादिप्रक्रिययाहर्गणवल्यादिसाधनपूर्वकं संपाद्य स्फुटं दर्शितं यत्रग्रंथे तस्मादेव स्फुटनक्षत्रध्रुवानवगम्य
 वदेत् अपिशब्दादन्यग्रंथेभ्योप्यवगम्यवदेत्यर्थः तेच दास्राद्रध्रुवकागजा विधुदृशो नागाग्रयोकाब्धयो दत्तर्काश्च रसाद्रयोब्धिख-
 चराः षट्स्वेंदवःस्त्रीदिशः ॥ गोरानागवृषाश्चवाणतिथयः स्वाब्दागुणाष्टेन्दवोष्टांकक्षमाद्विधरादृशो जिनदृशस्त्रिंशदृशो दृग्विजनाः
 १ शरेषुदस्राविधुषड्दृशोष्टेष्वक्ष्युन्मिताः पंचभसंमिताश्च ॥ रसाष्टनेत्राणिखट्कत्रयोक्षदृगग्रयो गोत्रमुखाः खमंशाः २ इति तत्रदर्शिताः
 एतेमध्यध्रुवांशा उक्तास्तेषां स्वस्वदेशीयत्वकरणार्थमपि । स्वेषु निष्ठयक्षभाकोद्धृतातैर्लवैः प्राचियुक्ता वियुक्ताः परस्याध्रुवाः ॥
 कार्यमेवंतु याम्ये शरेथोत्तरेत्वन्यथा स्युस्तदा स्वस्वदेशध्रुवाः १ इत्युपायोपितत्रोक्त इति एवमुदयास्तनक्षत्रध्रुवान्स्वस्वदेशीयानवधा-
 र्य रात्रावपीष्टकालज्ञानं संपादयेदित्यर्थः यद्यपि युगाद्यहर्गणादिना ग्रहादिसाधनं यत्र तस्य तंत्रसंज्ञा शकाद्यहर्गणादिना यत्र तस्य
 करणसंज्ञा कल्पाद्यहर्गणादितःसाधनं यत्र तस्य सिद्धान्तसंज्ञातिप्राचीनानां सकतस्तथापि लक्षणया करणबोधकमत्रतंत्रपदम् ॥८॥

पुनरिष्टकालशुद्धयर्थं जन्माधानमध्यवर्तिकालस्यापातज्ञानायाह जन्मनीति जन्मनि जन्मकाले सूर्योदयमारभ्य घटीपलप्राणा
 द्यात्मके येंगगभोग्यलवाः जन्मकालीनराश्यादिस्पष्टलग्नस्य भोग्यांशाः तथाब्जस्य चंद्रस्यतत्रैव ये गतभागाः तद्योगःयेस्पष्ट
 जन्मलग्नभोग्यांशाः ये च जन्मचंद्रस्पष्टभुक्तांशास्तेषांयोगः अंबरसिद्धयुतः चत्वारिंशदुत्तरशतद्वययुतः असौ जन्माधानयुगान्तर
 हानि जन्माधानयोर्यद्युगं द्वयं तदन्तः तदुभयमध्यवर्तीनि अहानि दिनानि भवन्तीत्यर्थः यानाद्यंगेयुगःपुंसियुगंयुग्मेकृतादिष्वि
 तिकोशाद्युगशब्दोयुग्मपरः अहानीति विधेयापेक्षं बहुत्वं अत्र शतत्रयादधिकानांचत्वारिंशदुत्तरशतद्वयादल्पानां जन्माधान
 जन्मन्यद्भगभोग्यलवा ये तत्राब्जस्य च ये गतभागाः ॥ तद्योगोम्बरसिद्धयुतोसौ जन्माधानयुगान्त
 रहानि ॥ ९ ॥ आधानेन्दुसमअनिलग्रं चेदाधानतनुप्रतिमोब्जः ॥ शुद्धःस्थात्समयोत्रतदानीं
 व्यत्यासेन्तरहस्स्वनुपातः ॥ १० ॥

मध्यवर्तिदिनानां प्रायेण भावोभिप्रेतःश्रूयते तु सतभिरष्टभिरपि मासैस्तथा वर्षाद्यधिककालेनापि प्रसवः अतोऽप्रामाण्यशंकास्कं
 दितत्वादस्य ज्ञानस्यापातत्वमितिभावः कचिद्व्यभिचारेपिसर्वत्रप्रसिद्धत्वात् यद्वैभिरेवदिवसैर्जन्मिनामयमिष्टशुद्धयुपायइति न
 कापि व्यभिचारः ॥ ९ ॥ अथशुद्धेष्टकालज्ञानायोपायान्तरमाह आधानेन्दुसममिति आधानकालीनचंद्रस्पष्टराश्यादिसमान
 राश्यादिकं स्फुटं जन्मलग्नं चेत् एवं जन्मकालीनचन्द्रस्पष्टराश्यादिसमानराश्यादिस्फुटीकृतमाधानलग्नं च स्यात्तदा जन्मकाली

सं० नि०
॥ ७ ॥

नचंद्रलग्नाभ्यामाधानीयलग्नचंद्रयोःक्रमेण तुल्यत्वे जन्मकालिकेष्टकालशुद्धिरेव व्यत्यासे तयोः साम्याभावे अन्तरहस्तजन्मा
धानमध्यदिनेष्वनुपातः कर्तव्यः अहःशब्दोत्रघटीपलादिकालस्याप्युपलक्षकः अनुपाते कर्तव्ये यावता कालेनपक्षद्वयएव चंद्रलग्न
योः साम्यं भवितुमर्हति प्रथमं स समयोवगंतव्यः ततश्चंद्रे चान्द्रमासपरिवर्त्तनेन लग्ने चदिनादिपरिवर्त्तनेन तथाघट्यादीनामुपचयापच
यादिनाचापाततोऽवगमे कालस्य जातेऽनुपातः तथाहि यद्येभिरेवराश्याद्यवयवैरियान्दिनाद्यात्मकः कालः फलं तदैभिरन्तरांशैः
क्रियान्इतिकृते दिनादिघट्याद्यात्मकइच्छाफलं संपद्यते इतितथाच जन्मलग्नचंद्रमसोरेवपरिवर्त्तनेनघट्यादेर्वृद्धिह्रासादिना वा सा
म्यं संपाद्य स्वेष्वजन्मादिकालविशोधनं विधेयं सुधीभिरिति ॥१०॥ पुनर्जन्मादाविष्टकालशुद्धिज्ञानं प्रकारांतरेण दर्शयति केंद्रादिभा

केन्द्रादिभावेषु यता हिभावात् पाश्वद्वयं खेटयुतं स्फुटं स्यात् ॥

तत्खेटयोरन्तरखण्डमग्न्यग्रहेऋणंपूर्वखगे धनं च ॥ ११ ॥

वेष्विति भावेष्वातिसप्तमी निर्धारणे केंद्रपणफरापोक्लिमसंज्ञभावेषुमध्ये केंद्रात्परं पणफरं परतस्तुसर्वमापोक्लिममित्याचार्यनिर्दिष्टेषु
मध्येयस्माद्भावात्पाश्वद्वयं द्वितीयद्वादशावितियावत् ग्रहयुतंस्यात् प्रथमंद्वितीयद्वादशौ केंद्रतो ग्रहयुक्तौ द्रष्टव्यौ तदभावे पणफरतः तद
भावेचापोक्लिमतः पुनर्द्विद्वादशस्थग्रहस्पष्टयोराश्याद्यात्मकयोस्तं कार्यं ततस्तस्यांतरस्य खंडम् अग्न्यग्रहे तस्माद्भावादग्रिमे द्वितीयस्थे
ऋणंहीनंकार्यम् पूर्वखगे द्वादशस्थे धनं योजनाय एव संस्कारं कृते द्वितीयद्वादशस्थयोग्रहयोः साम्यं राश्यंशादिना भवतीत्यर्थः ॥११॥

सटी०
सं० १

॥ ७ ॥

ततः किमित्यतस्तत्कृत्यशेषमाह तद्भावसाम्यइति तौ च द्विद्वादशस्थौ ग्रहौ खंडयोगवियोगात्मकसंस्कारेण समीकृतराश्यादिस्पष्टौ भावश्च तन्मध्यवर्तीसोपि स्पष्टराश्याद्यवयवः तयोस्तद्भावयोर्ग्रहभावस्पष्टयोः साम्ये राश्येशादिना तुल्यत्वे जनीष्टशुद्धिः जन्मादा विष्टकालः शुद्धोनिरंतर एवावगंतव्यइत्यर्थः न्यूनाधिकत्वे तु समीकृतद्विद्वादशस्थग्रहस्पष्टात् भावस्पष्टस्य न्यूनत्वेऽधिकत्वे चेत्यर्थः तत्रन्यूनत्वेसति अनुपातेन यावन्ति पलानि लभ्यन्ते तानीष्टकाले स्वं धनं कार्याणि योज्यानि अधिकत्वेतु तानि अस्वं ऋणं वियोज्यानी तियावत् एवंसंस्कृतइष्टकालः शुद्धो भवतीति अत्रापि त्रिंशतांशैः स्वस्वोदयपलानि लभ्यन्ते तदान्यूनाधिकांशैः कतीतिरीत्याऽनुपा

तद्भावसाम्येत्रजनीष्टशुद्धिन्यूनाधिकत्वे तु तदिष्टकाले ॥ स्वमस्वमंशेष्वनुपाततो यत् पलानि तैःसंस्कृत इष्टकालः ॥ १२ ॥ यद्वाजनेर्यदिहपर्वपुरातदन्ते योऽंशोधिकारिणइहापि च पञ्च ये स्युः ॥ यश्चो जमेषु सहितोस्य विहायराशीन् खंवाङ्गमंशसदृशंयदिशुद्धमिष्टम् ॥ १३ ॥

तःकार्यः ॥ १२ ॥ पुनरपि प्रकारांतरेणेष्टकालशुद्धिमनायासेन दर्शयति यद्वेति यद्वा प्रकारांतरेण तत्रक्रियानिरूप्यते तामाह जनेरिति जन्मप्रश्नादितः पुरा पूर्वसजातीयपर्वांतराव्यवहितपूर्वकालेऽतीत्यत्पर्वपक्षांतत्वेन प्रसिद्धं दर्शपूर्णिमान्यतरत् तदंतयोऽंशः अंशशब्दे नतत्कालीनस्पष्टलग्नराश्यादिरुच्यते वस्तुतस्तु तदंतलग्नेधिकारिण इति पाठः साधुः तथा च पर्वांतलग्ने ये पञ्चाधिकारिणस्तेपि ज्ञा

तव्याः तथाहि एको जन्मादिलग्नः द्वितीयः पर्वतलग्नः तृतीयस्त्रैराशिकेशः सच मेषादिचतुर्णां त्रैराशिकपारविसिताकिंभु
 गवोहि निशि गुरुशशिचांद्रयमृजोन्यथाहरेः शनिकुजेज्यविधवोग्रेइतिरीत्या गणनीयश्चतुर्थः पर्वान्तहोरेः रविचंद्रनवांशेशइति
 केचित् पुण्यसमराशीशइत्यपिकेचित् पंचमस्तु दिवा सूर्यराशीशः रात्रौ चन्द्रराशीशइति यद्वा पंचाधिकारिणः सूर्यः १ चंद्रः २
 जन्मलग्नं ३ पुण्यसमेशभं ४ पर्वतलग्नं ५ इत्यपिमनुष्यजातकादितो ज्ञेयं तथाचैषां मध्ये यः षड्विधादिवलेनबलिष्ठः
 अस्य राशीन् विहाय खं दशमं अथवा अंगं लग्नं अंशसदृशं एषु पंचाधिकारिषु मध्ये बलिष्ठग्रहस्यांशादिना लग्नदशमान्यतर
 तन्वादिभावान्खचरांश्च कृत्वा स्पष्टान् फलं कीर्तयितुं क्षमः स्यात् ॥ पञ्चाङ्गपत्रस्थखगान् स्वकाले
 नयेदनायासतएवतस्मात् ॥ १४ ॥ अग्रिमात्पश्चिमंशोधयेत्सर्वदा वारघट्यादिकाद्वारघट्यादि
 कम् ॥ पत्रिकास्थग्रहेष्टान्निजेष्टंक्रमात्खेष्टतः पत्रिकास्थग्रहेष्टंतथा ॥ १५ ॥

स्यांशादेः संख्यया साम्यं तुल्यत्वं यदितदा शुद्धमिष्टम् इष्टकालः शुद्धो निरंतरो ज्ञेयइत्यर्थः ॥ १३ ॥ अथ ग्रहादिस्पष्टीकरण
 कैमथ्याकांक्षां पूरयन्ननायासेन स्पष्टीकरणेतिकर्तव्यतां प्रतिजानीते तन्वादिभावानिति लग्नादिद्वादशभावान् ससंधीन् ग्रहांश्चराश्यं
 शकलाद्यात्मकत्वेन स्पष्टान् विधायैव फलं कीर्तयितुं वक्तुं युक्तः स्यात् शेषं स्पष्टम् ॥ १४ ॥ तत्रेतिकर्तव्यतां दर्शयति अग्रिमादिति
 अग्रिमात् वारघट्यादिरूपात् स्वेष्टपत्रिकास्थग्रहेष्टान्यतरस्मात् पश्चिम स्वेष्टपत्रिकास्थग्रहेष्टान्यतरद्वारघट्यादिरूपमेवक्रमात्

शोधयेदित्यन्वयः सर्वदेत्यनेन कदापिविपर्ययोनकार्यइत्यर्थः अर्धस्तुषष्टः ॥ १५ ॥ अग्रेवर्तमानात्पश्चाद्वर्तमानस्येष्टस्यशोधनानं
तरं किं कर्तव्यमित्याकांक्षायामाह शेषवारादीति सार्द्धश्लोकेन शेषं शोधनेऽवदिष्टवारादि, सर्वशिनघटीपलात्मकं पलीकृत्य दि
नानिषष्ट्यासंगुण्य घट्यः कार्याः पुनर्घटीः षष्ट्यासंगुण्य पलानिकृत्वा सर्वपलात्मकं जायते इत्यर्थः अयमर्थः अनुपातेइच्छायाः
प्रमाणसजातीयायाएवोचितत्वेन प्रमाणस्यप्रकृतेऽनायाससिद्धयर्थपलात्मकत्वोपगमेनेच्छायाअपिपलीकरणमुपपन्नं प्रमाणमिच्छा
चसमानजाती इत्युक्तेः ततइच्छापलानि कलात्मिकया सूर्यादिस्वस्वगत्यागुणितानिशतगुणितषट्त्रिंशदात्मकप्रमाणेन भक्तानिल
शेषवारादिसर्वपलीकृत्यच स्वस्वगत्याहतं स्वाभ्रषट्त्र्युद्धतम् ॥ लब्धलिप्ताः स्वमस्वं क्रमात्स्वेष्टतः पत्रसं
स्थग्रहेपृष्ठगेचाग्रगे ॥ १६ ॥ कृत्यमेतत्प्रतीपंप्रतीपग्रहेवैवमुक्तानुपातात्स्फुटाः स्युर्ग्रहाः ॥ मान्दिरेवं
विलोमञ्चतुर्घट्यहः शेषतोर्कादिवारेब्धिनाडीमितः ॥ १७ ॥

ब्धंप्रमाणफलसजातीयमिच्छाफलंकलात्मकमेव ताः कलाः पंचांगपत्रस्थग्रहेस्वेष्टतः पृष्ठगेसति स्वं धनं कार्याः स्वेष्टतोऽग्रगेग्रहेतुता
अस्वमृणंकार्यावियोज्याइत्यर्थः ॥ १६ ॥ कृत्यमिति प्रतीपग्रहे वक्रग्रहे उक्तं कृत्यं स्वर्णादिरूपं प्रतीपं यत्रस्वंकर्तव्यं
क्रमात्प्राप्तं तत्रक्रुणंताः कलावियोज्याः यत्रास्वंतत्रस्वं ताः कलायोज्याः एवमुक्तानुपातेनैवविनायासंधीमताग्रहाः साध्याइत्यर्थः एवं
मांदिनामकमपिग्रहमनायासेनसाधयत्यद्वश्लोकेन मान्दिरेवमिति अर्कादिवारे सूर्यादिवारे चतुर्घटीमितदिनशेषतो विलोमम्

अब्धिनाडीमितो मान्दिः मन्दपुत्रत्वेन प्रसिद्धो दशमो ग्रहः साध्यः तथा हि प्रथमं रविवारे सूर्योदयमारभ्य षड्विंशतिघटिकाभ्यो नंतरं चतुर्वटीमितदिनशेषे घटीचतुष्टयात्मकमेव मध्यमं मान्दीष्टचंद्रवारे द्वाविंशतिघटिकोत्तरं भौमवारेऽष्टादशघटिकोत्तरं बुधे चतुर्दशोत्तरं गुरौ दशोत्तरं भृगौ षडुत्तरं शनौ घटीद्वयमात्रोत्तरं मध्यमाश्चतस्रश्चतस्रो घट्योरविवाराद्विलोमंबोध्याः अत्र मांदिघटीनां तदवधिघटीनां च मध्यमत्वं त्रिंशद्घटीपरिमितदिनमात्रसंबंधित्वं तच्च सायनमेषतुलान्यतमसंक्रान्तिदिनात्मकविषुवदिनावच्छेदेनैव तयोः स्वेष्टदिनसंबंधित्वसाधनमेव तद्वटीनां स्पष्टीकरणमिति यतोत्रोक्ता गुलिकापरपर्यायस्य मांदिघट्यस्तदवधिघट्यश्च मध्यमा एव ताः सर्वाः स्पष्टीकृता मांदिस्पष्टीकरणे उपयुक्ताः नान्यथा तत्र तावदवधिघटीस्पष्टीकरणायानुपातः यदि त्रिंशद्घटिकापरिमितदिवसे रविवारे षड्विंशत्युत्तरं मांदिसंबन्धिन्यश्चतस्रो घट्योऽवगम्यन्ते तदा तन्न्यूनाधिकस्येष्टदिने कियद्घटिकोत्तरमिति लब्धवारविवारे तदवधिघटिकाः एवं चन्द्रवारादिसर्ववारेषु पुनर्मांदिघटीस्पष्टीकरणायानुपातः यदि त्रिंशद्घटीमितदिने चतस्रो घट्यो लभ्यन्ते तदा ततो न्यूनाधिकदिने कतीति लब्धमांदिघटिकाः तदुक्तं तरुखरदयभयनयतनिखनिनाड्योभास्करादिवारेषु दिनमानघटीगुणिताना गह्वतागुलिकनाडिकाः स्पष्टा इति अत्र वृद्धास्तु रविवारादिशून्यतंगुलिकादि निरूप्यते ॥ दिवसानष्टधा कृत्वा वारेशाद्गणयेत्क्रममात् १ अष्टमांशो निरीशः स्याद्रव्यंशः कालसंज्ञकः ॥ भौमांशो मृत्युरादिष्टो गुर्वशो यमघंटकः २ सौम्यांशो र्द्धप्रहरकः शून्यंशो गुलिकः स्मृतः ॥ रात्रीरप्यष्टधा कृत्वा वारेशात्पंचमादितः ३ गणयेदष्टमः खंडो निष्पतिः परिकीर्तित इति संग्रहेऽपि तथा च रविवारादौ दिने गुलिकसंस्थितिः ॥ सप्ततुंशर

वेदत्रिद्विकुखंडेषु हि क्रमात् ॥ रात्रौ त्रिद्विकुसप्ततु पंचतुर्येषु तत्स्थितिरिति तत्र पूर्वोक्तादस्य विरुद्धत्वेन मां दीष्टकाल निर्णयाभावात्संदेहे क
 थं मां दिराश्यादिज्ञानमतस्तरुखरेत्यादिगुलिकेष्टस्य स्थूलत्वं तत्संबद्धदिनाद्यष्टमांशस्य सूक्ष्मत्वमिति विभावनीयं वस्तुतस्तु कारक
 ग्रहस्य सगुलिकत्वप्रयुक्तफलादावस्योपयोगः अन्यत्र तु पूर्वोक्ततरुखरादिनिर्दिष्टस्यैवेतिसारं तत्र गुलिकस्पष्टीकरणंतुलग्नस्पष्टवत्
 तथाहि सूर्यादितत्तद्वारेषु पूर्वोक्ततत्तदवधिभूतषड्विंशत्यादिघट्यात्मकमिष्टकालं प्रकल्प्य लग्नवदेव सायनसूर्यान्मांदिस्पष्टीकरणमि
 ति लग्नवदानेतव्योराश्यंशकलादिरूपको गुलिक इति वचनात् मां देः फलमपि शनिवत् मन्दात्मजः प्राणहरोतिपापीत्युक्तेः क्वचिद्लग्न
 सायनांशनिजेष्टकालिकभानुभोग्यलवाहतात्स्वोदयात्स्वगुणाप्तभोग्यपलैर्वियुक्स्वपलव्रजात् ॥

व्यग्रिमोदयतः खरामहतं तु शेषमशुद्धहृच्छुद्धराशियुतं लवादिलं तनुर्व्ययनांशकम् ॥ १८ ॥

शुद्धिज्ञानादावप्यस्योपयोगः मांद्यंशकात्कोणगतं विलग्नमित्यादि सर्वार्थचिंतामण्यादावप्युक्तमत्रानुकूलमिति ॥ १७ ॥
 लग्नादिभावान्खचरांश्च कृत्वा स्पष्टानित्युक्तत्वात्प्राधान्येन सर्वत्रेष्टानिष्टफलकथनोपयोगितया प्रकृतेऽपेक्षितलग्नस्पष्टीकरणेति कर्तव्यतां द
 शयति सायनांशेति श्लोकेन सायनांशः अयनांशैः सहितो निजेष्टकालिकः पूर्वोक्तरीत्या स्पष्टीकृतो भानुः अयमर्थः स्वस्वशितिजे स्व
 स्वेष्टकाले यः क्रान्तिमंडलप्रदेशोलगति तस्य प्रदेशस्य लग्नसंज्ञेति प्रसिद्धं ज्योतिर्विदाम् अतः स्वस्वसूर्योदयेरविरेवलग्नं तथा क्रान्तिवि
 पुवद्वृत्तयोः संपाते सृष्ट्यारम्भसमये भगवता मेषादिः स्थापितः संप्रति स क्रान्तिपातः कालवशात्प्रत्यग्यावद्भिरंशैः शैथिल्यं प्राप्तोऽधो

लंबितोभूत् तावदंशानामयनांशसंज्ञा क्रान्तिवृत्तविषुवद्वृत्तसम्पातावच्छिन्नमेषादिवर्तमानमेषाद्योरंतरांशा एवायनांशा इति भावः ते
 च प्राक्प्रत्यग्वासप्तविंशतिभागपर्यन्तमेवसंपाताद्भवतीति केचित् तस्मात्सायनांशादेवरेलगादिस्पष्टीकरणमुचितं ततएवचसंसा
 रिणांशुभाशुभफलान्यपि वक्तुं शक्यंते अतः सायनांशएवरविरथात्संपातावच्छिन्नमेषादिरेवच्छायालग्नदिनमानादिसाधनादौगणितेउप
 योगीनान्यथा प्रकृतमुच्यते वर्तमानस्वेष्टकालेसायनांशंदिवाकरस्पष्टं कर्मभूमौविलिख्य तदंशास्त्रिंशतः शोध्यास्तएवावशिष्टा
 स्तस्यराशेर्भोग्यांशाभवंति राशिस्त्वविकृतएवस्थाप्यः यस्येष्टकालीनस्पष्टसूर्यसंबन्धिनोराशेर्भुक्तांशाग्रहस्पष्टीकरणप्रक्रिययाऽऽनी
 तास्तस्यैवभोग्यांशाजाता इति भावः पुनस्तस्यैवराशेस्तत्तद्देशीयोदयपलैस्तेभोग्यांशागुणिताः स्वगुणैर्भक्तास्तद्वाशेरेवेष्टकालेभोग्य
 पलानिभवंति यदित्रिंशतांशैस्तद्वाशेः स्वोदयपलानिलभ्यंते तदैभिर्भोग्यांशैः कतिपलानीत्यनुपाताकारएवायमुक्त इति अत्र भो
 ग्यपलेभ्यइष्टपलानामल्पत्वेत्विष्टपलान्येवत्रिंशताऽऽहत्यस्वोदयपलैरुद्धृत्यलब्धांशयुक्तो विरेवलग्नमित्यपिबोध्यं पुनस्तैर्भोग्यपलै
 रूनानिरहितानिस्वेष्टवटीपलानिकार्याणि तत आनीतभोग्यपलरहितादिष्टपलसमूहात् व्यग्रिमोदयतः सतः विगताअग्रिमोदयाय
 स्मात् तथाच भोग्यपलोनस्वेष्टपलव्रजात् यावंत्यग्रिमराश्युदयपलानिशुद्धयंतिततश्च्यवितुमर्हति तावन्तिविशोधयेदित्यर्थः पुनरव
 शिष्टपलेभ्यइष्टभागाद्यानयनायानुपातः यद्यशुद्धराश्युदयपलैस्त्रिंशदंशालभ्यंते तदावशिष्टपलैः कतीति अयमेवस्वरामहतंतुशे
 पमशुद्धहृदित्यनेनोक्तः अशुद्धराश्युदयस्यपलात्मकस्यप्रमाणत्वात् त्रिंशतः फलत्वात् अवशिष्टपलानामिच्छात्वात् फलमिच्छा
 गुणमाद्यभक्तमिच्छाफलस्यादित्युपपन्नं तेच प्रमाणफलसजातीया इच्छाफलभूतालिङ्गांशाः ततो राशिस्थानेशुद्धोराशिर्योज्यः । पुनः

शुद्धराशिपुत्रमंशादिफलं व्ययनांशकं विगतायनांशायस्मादेवंभूतंसत् तनु स्पष्टमिष्टलग्नंभवतीति अत्रोदाहरणं सं० १९४६
 भाद्रशुक्लपंचम्यांशनाविष्टं ४७ तत्रस्फुटसूर्यः ४।१५।५४ सायनः ५।८।४२ अस्यभोग्यलवैः २१।१८ कन्यास्वोदयपलानि
 ३५३ गुणितानि ७५ १८।५४ त्रिंशताभक्तानिलब्ध २५०।१८।५४ जातानिभोग्यपलानि एतानिस्वेष्टपलेभ्यः २८२० शो
 धितानिशेषं २५६९।४१।६ अस्मात्पुनरग्रिमतुलालिधनुर्मृगकुंभमीनमेषवृषयुग्मानांस्वोदयपलानि २५४० शोधितानिशेषं २९।
 ४१।६ इदं ३० ग्रमशुद्धकर्कोदयेन ३४८ भक्तंलब्धं०।५।७ पुनः शुद्धयुग्मराशीराशिस्थानेयोजितः ३।०।५।७ पुनरयनां

तम्यांतनुंतुतनुयात्सवितुःसषड्भाद्भानूदयाद्युमितिहीननिजेष्टकालात् ॥

तात्कालिकद्युक्रतिसावनइष्टकालोथोक्तात्प्रतीपविधिनातनुयाद्गतांताम् ॥ १९ ॥

शाः २२।४८ अतः पातिताजातातनु २।७।१७।७ रिति सिद्धम् तत्रचरखण्डानि ७५।६०।२५ स्वोदयास्तु मे. २०३ वृ.
 २३९ मि. २९८ क. ३४८ सिंह. ३५९ क. ३५३ तु. ३५३ वृ. ३५९ ध. ३४८ म. २९८ कुं. २३९ मी. २०३ इति ॥ १८ ॥
 अथ सुगमोपायेनरात्रावपिलग्नसाधनप्रकारंदर्शयति तम्यामिति रजनीयामिनीतमीतिकोशात्तमी रात्रिस्तस्यामिष्टकालेलग्नंचेत
 सिसाधयिषितं तदासूर्योदयाद्व्यादिरूपमिष्टं तद्दिनमानहीनंसत्तत्स्वेष्टलग्नसाधनोपयोगि तथा तद्विवसीयसूर्येणद्राशीन् संयोज्य

स्वकर्मयोग्यं सूर्यं च प्रकल्प्यताभ्यां सूर्येष्टकालाभ्यां पूर्ववल्लग्रं साधयेत् सूर्यस्पष्टविशेषादिष्टकालविशेषमपि दर्शयति तात्कालिकेति
 युक्ति दिवाकरे तात्कालिके इष्टकालिके सति सावन इष्टकालः सावनमानेन कल्पनीयः तच्च इनोदयद्वयांतरं तदर्कसावनं दिनं तदेव
 मेदिनीदिनमिति एकस्मात्सूर्योदयाद्वितीयसूर्योदयपर्यन्तं सावनं दिनं तत्पष्टयंशः सावनघटिकेत्यर्थः अर्थादुदयकालीनसूर्येन क्षत्रोद
 येष्टकालो नाक्षत्रः सोपि भवासरस्तु भ्रम इत्युक्तः यत्र क्षत्रावच्छेदेन पूर्वदिने सूर्य उदितः द्वितीयदिने तत्र क्षत्रोदयपर्यंतं भदिनं सूर्यस्तुप
 श्चादुदेष्टयति तथाच सावनान्नाक्षत्रं किंचिदल्पमिति भावः अत्रोपपत्तिः स्वबुद्ध्या शिरोमण्यादौ चावगंतव्या अथ भुक्तलग्नसाधनेति
 कर्तव्यतां दर्शयति अथोक्तादिति उक्ताद्भोग्यलग्नसाधनप्रकारात् प्रतीपविधिना विपरीतप्रकारेण गतां भुक्तां तनु लग्नं तनुयात् सा
 धयेत् अयमर्थः अत्र सूर्यस्य भुक्तांशेभ्य एव भुक्तपलान्यानीयतानीष्टपलेभ्यो विशोध्य तत्रावशिष्टपलेभ्यो भुक्तराशुदयानपास्य शेषं
 त्रिंशतासंगुण्या शुद्धभुक्तराशुदयपलैर्विभज्य फलं भुक्तांशा अशुद्धराशित एव पात्यास्तत्र भुक्तलग्नं व्ययनांशं सत्स्यादिति अत्रोपपत्ति
 रपि सुगमा अत्र लग्नादेव संधिद्वादशभावानयने विनैव गणितं प्रकारोपि इष्टलग्नाद्वक्ष्यमाणविधिना चरमानयेत् ॥ लग्ने मेषादिषड्भ्यो नो
 नास्ति थिनाडिकाः १ तुलादिषड्भ्यो सहिताः पृथक्स्थास्तैश्च शकाः पुनः ॥ तैरंशैः सहितं लग्नं लग्नसंधिः प्रजायते २ संधिस्तदंशसहितं धनभावः
 प्रजायते ३ एवं षड्भावसंपत्तौ प्रतिभावं षट्षड्भाशियोगतस्ततः सप्तमसप्तमभावसिद्धिरेवं द्वादशभावसाधने सुगमो ज्ञेय इति ॥ १९ ॥

अथ दशमलग्नसाधनाय सामग्री संपादयति अथ मध्यलग्नेति अथ लग्नस्पष्टसाधनानंतरं मध्यलग्नमतये दशमलग्नज्ञानाय नतं ब्रुवे ग्रहाणां
 नतादिज्ञानाय इतरव्यावृत्तं तत्स्वरूपं ब्रुवे कथयामि तस्य प्रकृतानुपयुक्तत्वशंकां वारयति यदि हेति यत्नतमेवैष्टकालं प्रकल्प्य तद्विधिः
 दशमसाधनेति कर्तव्यता युज्यते अत्र प्रकृते दशमादिसाधने केचन पंडिताः नीलकण्ठप्रभृतयः चतुर्विधं दिनरात्रिभेदेन नतमेव द्विविधं
 पूर्वद्विविधं पश्चिममिति जगुः कल्पयामासुः केचन केशवप्रभृतयो विद्वांसः द्विविधं नतं द्विविधमुन्नतं च प्राहुरित्यर्थः अयं भावः इष्टकाले
 स्वस्वमध्यतोऽपेक्षितो ग्रहो यत्र यावदधोलंबितोऽस्ति तावत्प्रदेशस्य कालस्य वानतसंज्ञा क्षितिजाद्यावदूर्ध्वगतस्तावत्प्रदेशस्य कालस्य वो

अथ मध्यलग्नमतये नतं ब्रुवे यदि हेष्टकालमवधार्य तद्विधिः ॥ नतमत्र केचन चतुर्विधं जगुर्द्विविधं नतं
 द्विविधमुन्नतं परे ॥ २० ॥ उन्नतं कुतलतो नतं खतः खेचरांतमिति गोलविन्मतम् ॥ उन्नतं नतमिहाकल
 य्यतैः कल्पितं किल चतुर्विधं नतम् ॥ २१ ॥

न्नतसंज्ञेति तत्र चतुर्धानतवादिनां संकेतश्लोकः पूर्वनतं स्याद् दिनरात्रिखंडमिति पूर्वसंकेतसिद्धनतवादिनां तु रात्रेशेषमितं युतं दिनदले
 नाहोगतं शेषकं विश्लेष्यं खलु पूर्वपश्चिमनतमित्यादि ॥ २० ॥ बुद्धचारोहाय तोन्नतस्वरूपे दर्शयन्नुक्तमेवार्थं विशदयति उन्नतमिति
 सर्वत्र दिवाकरो मध्याह्नकाले स्वस्वयाम्योत्तरवृत्तक्रान्तिवृत्तसम्पातावच्छेदेन स्वपूर्वापरक्षितिजयोर्मध्ये वर्तते परंतु क्षितेरुपर्येव एवम्
 निशीथे स्वादृश्यप्रदेशावच्छिन्नतत्सम्पातावच्छेदेन वेति प्रसिद्धं तथाच स्वस्वस्वमध्यत्वेन भिमतयाम्योत्तरवृत्ताद्यावद्भिः प्राणपला

दिभिर्भुजयतोऽधोदेशे वर्तते तावान् कालो न तसंज्ञया व्यपदिश्यते एवं स्वकुतलावच्छिन्नतद्वृत्तसंपाताद्यावद्भिरस्मादिभिर्भुजयत ऊर्ध्वदे-
शे वर्तते तावान् काल उन्नतसंज्ञोच्यते सर्वेषामपि ग्रहाणां सूर्यवदेव न तोन्नतादिकमवगंतव्यम् एतद्गोलविन्मतं सिद्धांतविदां स्वसंकेतसि-
द्धमभिमतं दक्षिणोत्तरध्रुवाद्यधोदेशे निवसतां तथा विधनतोन्नतादिव्यवहारस्य स्पष्टमप्रतीयमानत्वेऽपि सुधियोपपादयितुं शक्यत्वात् तै-
श्चतुर्विधनतवादिभिर्भुजयतं न तमाकलय्य दशमानयनाय उन्नतमिष्टमप्रकल्प्य तत्स्थानेऽपि न तमेवेष्टं प्रकल्प्य चतुर्ष्वपि खण्डेषु न तमेवेष्टं
प्रकल्प्य दशमानयनं क्रियते इत्यर्थः तदुक्तं पूर्व न तं स्याद्दिनरात्रिखंडं दिवानिशोरिष्टवटीविहीनम् ॥ दिवानिशोरिष्टवटीषु शुद्धं द्युरात्रखंडं
एतन्मते निशिसषड्भरवेर्दिनेर्कालं कोदयैरुदयवच्च चतुर्नतेभ्यः ॥

माध्यंक्रमेण गतगम्य गतैष्यमेवं भोग्यं न्यगादि दशमद्विलकेशवाद्यैः ॥ २२ ॥

त्वपरं न तं स्यादिति ॥ २१ ॥ एवं न तोन्नतस्वरूपमभिधाय मतद्वयेऽपि दशमलगादिसाधनप्रकारं भुक्तभोग्यत्वादिव्यवस्थां च निरूपय-
ति एतन्मते इति चतुर्विधनतस्यैव दशमसिद्धयुपयोगितेति वादिनीलकंठादिविपश्चिन्मते निशिरात्रौ इष्टकाले सति सषड्भाक्तात्कालिकात्साय-
नमूर्यात् पूर्वपश्चिमान्यतमतात्मकं नैशमेवेष्टं प्रकल्प्य न तक्रमात् भुक्तभोग्यमर्यादया लग्नवदशमलं कोदयैः साधनीयं दिनेनाड्यादा-
ष्टकाले तु सायनात्तात्कालिकादर्कादेवन तु सषड्भाक् उदयवल्लग्नवत् लंकोदयैर्दिनसंबन्धि पूर्वपश्चिमान्यतमनतात्मकमिष्टं प्रकल्प्य भुक्त-
भोग्यमर्यादया दशमलग्नसाध्यमित्यर्थः तथा चादिनपूर्वनतं भुक्तं त्रैवपश्चिमानतं भोग्यम् एवं रात्रौ पूर्व न तं भुक्तं पश्चिमानतं भोग्यं दशमलग्नव-

त्साधनीयमिति नतोन्नताभ्यामुभाभ्यामपि पृथक्पृथग् व्यवस्थया दशमं साध्यमिति वादिकेशवादिमते विशेषमप्याह भोग्यमिति
 केशवाद्यैराचार्यैः किलेति विस्मये दशमं भोग्यं भोग्यलग्नप्रक्रियैव साध्यमिति न्यगादि निगदितमित्यर्थः अत्रोन्नतंतुनतं
 त्रिंशच्च्युतं भवति तदुक्तं त्रिंशच्च्युतं चोन्नतमिति दशमं भोग्यरीत्यैव साध्यं नान्यथेत्यप्युक्तं यत्पूर्वोन्नतसप्तद्वयुत्तरवितः पश्चान्नतादि
 त्यतो यल्लंकोदयकैश्च लग्नमिव तन्माध्यमिति अत्रार्थसिद्धं भोग्यत्वमिति ध्येयम् उदयवदित्युक्त्या दशमलग्नसाधनेऽपि नतादीष्टकालाद्गत
 गम्यकालादेराधिक्ये तस्य शोधयितुमशक्यत्वेन त्रिंशद्गुणादेव स्वेष्टात् स्वोदयपलैराप्तानामंशानां सूर्ययोगवियोगौ कार्यवितिलग्नवद

याम्योत्तरादुभयपार्श्वगभत्रिकेर्कं दृश्ये प्रकल्प्य दशमं प्रथमे मते स्यात् ॥

अर्के परार्ध उपकल्प्य नतोन्नताभ्यामर्कात् सप्तद्वयुत्तरवितश्च मते द्वितीये ॥ २३ ॥

त्रापि बोध्यम् अत्रोदाहरणं प्रसिद्धत्वात् प्रदर्शितम् उपपत्तिरपि सुगमा ॥ २२ ॥ मतद्वयेऽपि दशमलग्नसाधनादौ विरोधाभावमनुभवसिद्ध
 त्वेनोपपादयति याम्योत्तरादिति याम्योत्तरवृत्ते यत्रोपरित नदेशे क्रान्तिवृत्तसम्पातो जातः तादृशसम्पातावच्छिन्नस्वयाम्योत्तरवृत्ता
 दिति यावत् उभयपार्श्वगभत्रिके तस्मादुभयपार्श्वयोः पूर्वपश्चिमखण्डयोर्वर्तमाने भत्रिके राशित्रयाभ्यन्तरे एव उभय
 पार्श्वयोर्नवतिनवत्यंशांतराल एव सूर्यसंबन्धुदयास्तक्षितिजपर्यन्तमेव अतएव दृश्ये एव पूर्वपश्चिमकपालयोर्दृश्यभागे
 वस्तुतः स्वनिशाद्यनवच्छिन्ने तत्प्रदेशे स्वतो वाषड्राशियोगादिना वा सूर्यप्रकल्प्य दशमं प्रथमे मते चतुर्विधनतवादिमते स्यात्

सिद्धयतीत्यर्थः तथाच दिनार्द्धान्निशार्द्धाच्चप्रागिष्टकालेभुक्तप्रक्रिययैवगतं दशमं दिनार्द्धान्निशार्द्धाच्चानन्तरमिष्टकालेभोग्यप्रक्रिययै
वगम्यमेवेतिभावः द्वितीयेमते नतोन्नतयोर्द्वैविध्यवादिकेशवदैवज्ञादिमते अर्कं सूर्यपराद्धे पश्चिमखण्डे उपकल्प्य प्रकल्प्य नतो
न्नताभ्यां दशमादिसाधनोपयोगिघटिकाद्यभीष्टकालत्वेनाभिमतताभ्यां तथाच पश्चिमनतमिष्टप्रकल्प्यकेवलसायनसूर्यालंकोदयैर्भो
ग्यलग्नसाधनेतिकर्तव्यतयानिष्पादितं दशमलग्नं भवति एवं पूर्वोन्नतमिष्टप्रकल्प्यसपङ्कभसायनसूर्यालंकोदयैः प्राग्वदेव दशमं भवती
त्यर्थः अयं भावः स्वमध्याह्नान्निशीथपर्यन्तं दिवाकरेण पश्चिमकपाले एव भवितव्यम् तत्रैव जन्मप्रश्नादीष्टसंभवे पश्चिमनतमेवेष्टकालं क

यद्वा स्वलग्नसदृशार्कदिने निशार्धमानन्तर्दिष्टमत एष्यतनुर्निरक्षैः ॥

स्याद्याद्गतोद्गमिवसात्रचतुर्थमेतन्माध्यं विनैव नतमंगभयुक्स्फुटं स्यात् ॥ २४ ॥

ल्पयित्वा भोग्यप्रक्रिययैव दशमसिद्धिः तथा स्वनिशीथान्मध्याह्नांतं यद्यपि सूर्येण पूर्वकपाले एव वर्तितव्यं तथापि षड्राशीन्दत्त्वासु
र्यपश्चिमकपाले आकृष्यैव तत्रापि भोग्यप्रक्रियया दशमं साध्यते अतएव तत्र पूर्वोन्नतस्येष्टकालत्वकल्पनमप्यनुकूलं यतो दशमस्य रा
श्यात्मकक्रान्तिवृत्तकिञ्चित् प्रदेशात्मकतया तत्रापि प्राग्वद्वेगप्रिमदेशस्थत्वात् एतेन दशमस्यास्मिन्मतेऽभुक्तत्वे सति भोग्यत्वं रवेः
पश्चिमकपालस्थत्वं च प्रकृतोपयोग्युपपन्नमिति एतदभिप्रायेण केशवपद्धतौ रात्रेः शेषमितमित्याद्युक्तम् ॥ २३ ॥ अथ नतो
न्नतादिकल्पनां विनैवल्लुप्रकारेण दशमलग्नसाधयति यद्वाति यद्वातिप्रकारांतरं स्वलग्नसदृशार्कदिने यस्मिन्दिने तिथिपंचां

गपत्रेस्वोदयक्षितिजावच्छिन्नस्वेष्टलग्नस्पष्टतुल्यराश्यादिसायनसूर्यस्पष्टसंभवस्तद्दिनेइत्यर्थः तथाच घट्यादिरूपंतद्दिनस्ययन्मानं
तद्वियुक्ताः षष्टिघट्योरात्रिमानंतद्दिनेएवतस्यदलं तदेव निशार्द्धमानमेवेष्टंप्रकल्प्य अंगतः स्वेष्टकालिकलग्नात् सूर्यस्थानापन्नात्सा
यनात् अंगमिव निरक्षैर्लकोदयैः एष्यतनुर्भोग्यलग्नरीत्यालग्नंभवति सातनुरत्रचतुर्थज्ञेयंतस्मिन्षट्पञ्चाशियोगेदशमंभवतीत्यर्थः विनै
वनतं नतोन्नतादिकमजानतापि माध्यं दशमंविधातुं स्फुटंस्यात् सुकरंस्यादिति तिङन्तप्रतिरूपकमव्ययं तथाखेटप्रकाशेप्येभिरेवो
क्तंभवतिसुखमिदंसायनांगान्निशार्द्धस्वेष्टंकृत्वातनोर्यांगवद्गततनुर्व्यक्षकैः सांगभंखमिति वृंदावनेपिकेशवदैवज्ञैः कृत्वालग्नादर्कवद्वा

खाङ्गेसषड्धेतुतुरीयकामावेवंभवेद्भावचतुष्कसिद्धिः ॥

विलग्नतुर्यादितुरीयकामात्र्यंशान्वितेस्तोङ्गमुखेस्वपुत्रौ ॥ २५ ॥

त्रिखण्डंभूयोव्यक्षैस्तद्वटीभिर्विलग्नंचक्रार्द्धोनेतेचतत्कालमेवंजायेयातामस्तमध्याख्यलग्नेइत्यादि ॥ २४ ॥ अथलग्नदशमसाधनप्रका
रात्रिरूप्यताभ्यामेवशेषभावसाधनप्रक्रियांदर्शयति खांगेसषड्धेत्विति खांगेदशमैर्द्वीलग्नसषड्धेषट्पञ्चाशियुक्ते क्रमेण तुरीयकामौचतु
र्थसप्तमलग्नेभवतः एवरीत्याभावचतुष्कसिद्धिः भावचतुष्टयं लग्नचतुर्थसप्तमदशमाश्चत्वारोभावानिष्पन्नाइत्यर्थः तत्रद्वितीयपञ्चम
भावौसाधयति विलग्नतुर्यादितितनुभावस्पष्टरहिताच्चतुर्थाद्यस्त्रिभिराप्तस्तृतीयांशस्तेनयुक्तमंगलग्नंस्वद्वितीयभावोभवति एवं चतुर्थ

भावस्पष्टरहितात्सप्तमाद्यास्त्रिभिराप्तख्यंशस्तेनयुक्तं चतुर्थं पंचमभावोभवति ॥ २५ ॥ पुनारिति तथातेनैवप्रकारेण धनात्मजौ द्वि-
 तीयपंचमौपुनख्यंशयुतौक्रमात्तृतीयषष्ठौभवतः एवं क्रमतः षड्भावाः प्रथमद्वितीयादिक्रमेणलगादयर्दिताः कथिताः लघादिषड्भा-
 वसाधनप्रकारोनिरूपितइत्यर्थः उक्तभावनांसन्धिसाधनप्रकारमाह संधिरिति द्वियोगार्द्धं ययोर्भावयोः सन्धेः सिसाधयिषा तयोर्द्वयो-
 योर्गार्द्धमेवसांधिर्नामपूर्वभावस्यविराम उत्तरभावस्यारंभः एवंससंधयःषड्भावाः प्रक्रांताः परेपि षड्भावाः ससंधयएभ्यएवभवन्ति ॥
 कथमित्याकांक्षायामाह अंगर्क्षयुताइति योयोभावः संधिर्वाराशिषट्कयुतः सः सः ततस्ततः सप्तमः सप्तमः एवभवितुमर्हतीति अत्रोप-
 पुनस्तथात्र्यंशयुतौधनात्मजौतृतीयषष्ठौक्रमतःषड्दीरिताः ॥ सन्धिर्द्वियोगार्द्धमतःससंधयोभावाः षडं-
 गर्क्षयुताःपरेपिषट् ॥२६॥ रसहतनतनाड्यःस्युर्लवाहीनयुक्ताःप्रथमपरमतेर्के मध्यमंस्थूलमेवम् ॥ रवि-
 वदयनयुक्ताङ्गान्निशार्द्धलवास्तैर्युततनुरिहसन्धिःस्युःपुनर्द्वयादिभावाः ॥ २७ ॥

पत्तिस्तुप्रासिद्धैव यतोयोराशिरुदयक्षितिजंस्पृशन् यावदंशादिनोदितोभवति तावदंशादिनैवततः सप्तमोराशिरस्तक्षितिजेस्फुटोभव-
 ति तदुक्तंशिरोमणौ योभ्युदेतिसमयेनयेनतत्सप्तमोस्तमुपयातितेनत्वित्यादि निरुक्तप्रक्रिययाएवंद्वादशैवभावानिष्पन्नाइति ॥ २६ ॥
 अथातिसुगमोपायेनस्थूलदशमसाधनप्रक्रियांनिर्दिशति रसहतेत्यादिना रसहतानतनाड्यः अत्रनाडीपदंसावयवघटिकाबोधकं तथा
 चावयवसत्त्वेसावयवाःनान्यथा तानतघटयःरसहताः षड्गुणाःकायाः अत्रानुपातः यदिदिनार्द्धमानात्मिकाभिः पंचदशनतघटीभि-

नवतिरंशालभ्यन्ते तदैकयाघट्याकिमिति अत्रैकाघटी इच्छाप्रमाणफलं नवतिरंशाः तत्र प्रमाणफलं इच्छागुणं प्रमाणभक्तं लब्ध
मिच्छाफलं षडंशाः पुनरनुपातः यद्येकघट्याषडंशालभ्यन्ते तदेष्टनतघटीभिः कतीत्युपपन्नं नतघट्योरसगुणा एवांशा इति एतत्साय
नमेष्टतुलाद्यवच्छेदेनैव विषुवक्रांतिवृत्तसंपातस्थे दिवाकरणे त्रिंशद्धट्यात्मकदिनमानसत्वे इति यावत् अन्यत्र तु सांतरंदशमं भवती
तिज्ञेयं यद्यपि तत्रापि संस्कृतांशैः साधने सुधियानिरंतरमपि दशममवगंतुं शक्यते तथापि स्थूलमेव एवं च षड्गुणानतनाज्य एवां
शास्ते अर्के सूर्ये संस्कार्याः संस्कारस्वरूपं हीनयुक्ता इति कदाहीनायुक्तावाकार्या इत्याकांक्षायामाह प्रथमपरनते इति पूर्वनते सति
सूर्ये ते हीनाः कार्याः परनते तु सूर्ये युक्ता इत्यर्थः रात्रावप्येवं स्वबुद्ध्या कार्यम् यद्वा लाघवार्थं सूर्ये षड्राशीन् दत्त्वा नतं च त्रिंशच्च्युतं विधा
यतत आनीता अंशाः पूर्ववत् संस्कार्याः एवं भूतसंस्कारसंस्कृतोरविरेव रात्रावपि दशमं भवतीति भावः अत्रोपपत्तिरपि पूर्वनते खमध्याद्र
विः पूर्वस्यां लंबितो भवति पश्चिमनतेऽस्तदिशिलंबितः अतः पूर्वनते तैरंशैरहितोरविर्दशमतुल्यो भवति पश्चिमनते तैरंशैरसहितस्तत्तु
ल्य इति रात्रावपि पूर्वोन्नतत्वषड्राशियोगादेः पूर्वाभिहितैवरीतिरिति पुनर्लभ्यत एवाति सुगमप्रकारेण गणितं विनैव सकलभावस्य साधन
प्रक्रियां दर्शयति रविवदिति अयनयुक्तादंगात् सायनालम्नात् सूर्यवच्चरादिसाधनेन निशार्द्धघटिकाद्यं संपाद्यं तथाहि भुजस्त्रिभोनं च
तदूर्ध्वमङ्गभैर्विशेष्यमंकोर्ध्वमतो भवचक्रत इति अत्र सूर्यवत् सायनलग्नभुजक्षसंख्यचरखंडयोगतश्चरपलान्यानीय पंचदशघटीषु सायन

तुलादिमेषाद्योः क्रमेण धनर्णकार्याणि तद्वा त्रिदलमानं भवति सायने मेष षड्स्थिते नो नास्ति थिनाडिकाः तुलादिषट्के सहिता इत्युक्तत्वात्
यद्वा स्वलग्नस्पष्टतुल्यराश्यादिसायनसूर्यसंभवदिने पंचांगपत्रे यद्दिनमानं तद्ग्रहितषष्टिघटीदलं रात्रिदलमानं सिद्धमेव तत्र घट्यो
शाः पलानि च कलाज्ञेयाः एवं स्थिते लग्ने तद्योगे तनुसंधिः तनुसंधौ तद्योगे द्वितीयः पुनस्तद्योगे द्वितीयसन्धिः पुनस्तृतीय एवमग्रे
लग्नादयः षड्युक्ताः सप्तमादय इत्यपि ज्ञेयम् ॥ २७ ॥ अथ विंशोपकाव्याजेन ग्रहाणां भावाधीनबलाबलसाधनं खेटसंध्यन्तरमिति
अत्राप्यनुपातः भावतुल्यो ग्रहः पूर्णफलः संधितुल्यो निष्फल इति तदंतराधीनफलतारतम्याभिव्यंजकविंशोपकानयनायैव भाव

खेटसंध्यन्तरं विंशतिघ्नं तथा भावसंध्यन्तरां च विंशोपकाः ॥

भौमशुक्रज्ञचन्द्रार्कविद्भृग्वसृगजीवमन्दैर्निजीवागृहांशाधिपाः ॥ २८ ॥

संध्यंतरेण विंशतिविंशोपकास्तदा खेटसंध्यंतरेण कतीत्याकारो दर्शितः ग्रहसंध्यन्तरं कार्यं विंशत्यागुणितं भजेत् भावसंध्य
न्तरेणां फलं विंशोपकाः स्मृता इति अथ बलज्ञानं विना सुधियापि तत्पाककालादिकफलस्यादेष्टुमशक्यत्वेन तदर्थं ग्रहाणां वर्ग
षट्कं दर्शयति भौमेति भौमादयः क्रमेण मेषादि द्वादशराशिनां स्वामिनः तथा तत्तद्वाशिषु तत्तद्वाशिसंज्ञकनवांशानामपि प्रति
राशिनवनवनवांशाः मेषादिसर्वराशिषु अष्टोत्तरशतं ते ज्ञेया इत्यर्थः ॥ २८ ॥

नवांशानयनप्रकारंदर्शयति क्रियेति मेषमृगतुलाकर्काआद्याआरंभावधयोयेषांते तथाच मेषमेषमारभ्यवृषमकरमारभ्यमिथुनेतुला
 मारभ्यकर्केकर्कमारभ्य पुनः सिंहादिचतुर्षु पुनर्धनुरादिचतुर्षुत्रिरावृत्त्यामेषादिकमारभ्यैवक्रमोनवांशगणनायाः अंतिमोनवांशोयत्र
 मीनसंज्ञकस्तदुत्तरमेवक्रमप्राप्तमेषादेः संभवात् इदमप्यत्रबोध्यं नवांशप्रसंगात् मेषादिराशिषुयः स्वीयोनवांशस्तस्यवर्गोत्तमसंज्ञापि
 तेचचरस्थिरद्विस्वभावेषुक्रमात्प्रथममध्यमांत्याः तदुक्तमाचार्यैः वर्गोत्तमाश्चरगृहादिषुपूर्वमध्यपर्यंतगाः शुभफलानवभागसंज्ञा इ
 ति एतेषांवर्गोत्तमत्वस्यार्थसिद्धत्वात्पृथगतुक्तावपिनन्यूनतेति अथोच्चराशीनांवर्गषट्कानंतर्भावेपि प्रसंगादुपयुक्तत्वाच्चतानपिनिरूप

क्रियमगधटककर्काद्यानवांशाअथोच्चान्यजवृषमृगकन्याःकर्कमीनौघटोर्कात् ॥ दशभिरथगुणैरष्टाक्षिभिः

पञ्चचन्द्रैरिषुभिरुडुभिरंशैःसाक्षिभिस्तेस्तनीचाः ॥ २९ ॥ तुंगंयुगंजगुरगोर्गृहमस्यकन्यांकोदण्डमण्डजमि

होच्चगृहेतुकेतोः ॥ तुंगंकचित्त्वलिमगोःशिखिनश्चकुम्भं होरेसमेब्जभगयोर्विषमेर्कविध्वोः ॥ ३० ॥

यति अथोच्चानीति अर्कात् अर्कमारभ्यशन्यंतानांसप्तानामेषाद्याउच्चराशयोज्ञेयाः तत्रैवतेषांपरमोच्चांशानप्याह दशभिरित्यादि पूर्व
 वत्क्रमः अथ क्रमप्राप्तानसूर्यदीनांनीचराशींस्तदंशांश्चसूचयति तेस्तनीचाइति अस्तनीचाः मेषवृषमकरादितः स्वस्वसप्तमराशय
 स्तुलालिकर्कादयस्तेसूर्यादीनांनीचाःनीचांशाअप्युच्चेपूक्ताएवज्ञेयाइति ॥ २९ ॥ अथराहुकेत्वोरप्युच्चनीचगृहान्दर्शयति तुंगमिति अ
 गोराहोस्तुंगमुच्चं युगंमिथुनराशिंजगुराचार्याः युगमंतुयुगलंयुगमिति तथा युगंयुग्मेकृतादिष्वति युगशब्दोद्वंद्वपरःवस्तुतोत्र युग

सं० नि०
॥ १६ ॥

शब्दस्यसंदिग्धार्थत्वेन निर्णायकन्यायापेक्षायां गौरवात् तुंगंगुज्युगलमृक्षमगोश्वकन्यामिति पाठ उचितः अस्य कन्यागृहं जगुः । एवं
कोदंडधनुः अंडजं मीनं केतोरुच्चगृहेक्रमेणाहुः मिथुनेतमसः शिखिनोधनुषिप्रथमे बुधभेगुरुभेभवनमित्यन्यैरप्युक्तम् ॥ क्वचित् यावने
अगोरलिं वृश्चिकमुच्चं शिखिनः केतोः कुंभमुच्चमाहुः सूर्येन्दूपरिधिर्जीवधूमज्ञावर्यगवः क्रमात् शक्रचापासृजौकेतुः शुक्रश्चोच्चाअजा
दिष्वतिवचनात् एवमुच्चात्सप्तमं नीचमपि अथ होराख्यं वर्गं निरूपयति होरे इति होरा राश्यर्द्धमुच्यते इति प्रसिद्धत्वात् तत्स्वरूपमनुक्तवैव
स्थानमाह समे इति समे समराशौ अब्जभगयोश्चंद्रसूर्ययोः प्रथमतश्चंद्रस्य ततः सूर्यस्य होरेत्यर्थः भगं श्रीकाममाहात्म्यवीर्ययत्नार्ककी

दृकाणपाः स्युः स्वसुताङ्कनाथा उक्तानवांशाः स्वमतोर्कभागाः ॥

ओजेशराक्षाष्टनगेषवस्त्रिंशांशाः कुजार्कीज्यकवित्सितानाम् ॥ ३१ ॥

तिष्वितिकोशात् भगं श्रीयोनिवीर्येच्छेत्यारभ्य धर्मे मोक्षेऽथ नारवाविति मेदिनी अतश्च भगशब्देन सूर्य उच्यते विषमे विषमराशौ अर्क
विधोः प्रथमतः सूर्यस्य ततश्चंद्रस्य अत्र होरापदेन लग्नहोराः अपि व्यर्कतन्वंशतिथ्यंशोभुक्तहोराः स्ववारात् षष्ठषष्ठस्यज्ञेयाः तदुक्तं
तत्कालार्कन्यूनलग्नांशापिंडोभक्तः पंचक्षोणिभिर्भुक्तहोराः भास्वच्छुक्रज्ञेन्दुसौरार्यभौमाः संख्यायेरनवारतस्तत्तदीशा इति ॥ ३० ॥
अथ द्रेष्काणेशान् दर्शयति दृकाणपा इति सशिनिभागो द्रेष्काण इति प्रसिद्धेर्दशाभिर्दर्शभिरंशैरेको द्रेष्काण इति बोध्यं तदीशाः
स्वसुतांकनाथाः तथाहि प्रथमः स्वस्य तद्राशिस्वामिनः द्वितीयस्तत्पंचमस्वामिनः तृतीयस्तत्रवमेशस्य यथा मेषे प्रथमो मेषस्य त

सटी०

सं० १

॥ १६ ॥

त्स्वामी भौमः द्वितीयः सिंहस्य तत्स्वामी सूर्यः तृतीयो धनुषस्तत्स्वामी जीवः एवं वृषादौ नवांशाः प्राङ्निरूपिताः द्वादशांशा
नाह स्वमत इति सार्द्धांशद्वयेन एकोद्वादशांशो भवति तेच स्वमतः स्वराशितः द्वादशांशाः स्वभात्स्मृता इत्युक्तेः यथामेषरा
शौ मेषत आरभ्यमीनांताः वृषे वृषमारभ्य मेषांताः एवमग्रे राशिस्वामिन एव तत्तद्वादशांशपाः त्रिंशांशानाह ओजे इति ओजे
मेषमिथुनादिविषमराशौ कुजाकीज्यकवित्सितानाम् भौमशानिगुरुबुधशुक्राणां इज्यक इति स्वार्थेकः वस्तुतः कुजावर्याचितवि
त्सितानामिति पाठो युक्तः शराक्षाष्टनगेषवोंशाः क्रमात् शराः पंच भौमस्य ततोक्षाणि पंच शनेः ततोष्टौ गुरोः ततो नगाः सप्त विदः

समेन्यथोक्तादिति वर्गषट्कं जीवो गुरुज्ञौ ज्ञसितौ विसूय्याः ॥

व्याराज्ञजीवै निकुजाविभौमै द्विनारवेः स्युः सुहृदोरयो न्ये ॥ ३२ ॥

ततः पंचभृगोरित्योजेक्रमः ॥ ३१ ॥ समराशौ तानाह समेन्यथेति उक्तात् उक्तक्रमात् समे वृषादिराशावन्यथा तथाहि वृषकर्कादि
समराशौ पंचसप्ताष्टपंचपंचमिताः सितज्ञेज्यशानिकुजानामिति ग्रहेष्वंशेषु च वैपरीत्यं बोध्यमिति वर्गषट्कज्ञेयमिति शेषः अथ फलक
थनोपयोगिसौहृदं निरूपयति जीवइति स्वरिति ल्यबलोपे पंचमी रविमारभ्य रव्यादिक्रमेण तथाच रव्यादीनां विभक्तंचतपदोपस्था
प्याजीवादयः क्रमेण सुहृदोज्ञेयाः जीवो जीवबुधौ सितेन्दुतनयौ व्यर्काविभौमाः क्रमाद्वीन्द्रर्काविकुर्जे द्विनाश्च सुहृद इत्याचार्यो
क्तेः इदं सौहृदं निसर्गात् स्वाभाविकं मित्रत्वमित्यर्थः स्वरूपं च स्वभावश्च निसर्गश्चेत्यमरः अन्ये उक्तेभ्यो भिन्नास्तु तत्तद्ब्रह्मस्यारयः

सं० नि०
॥ १७ ॥

सटी०
सं० १

शत्रवइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ वास्तवं सर्वाभिमतं शत्रुत्वमित्रत्वादिकं निरूपयति खेरित्यादिभिस्त्रिभिः स्पष्टार्थाः श्लोकाः सुहृत्त्वमित्यु
पलक्षणं शत्रुत्वसमत्वयोरपि तदुक्तं सत्योक्तेसुहृदस्त्रिकोणभवनात्स्वात्स्वान्त्यधीधर्मपाः स्वोच्चायुःसुखपाः स्वलक्षणविधेर्ना
न्ये विरोधादिति सत्योक्ते सत्याचार्योक्ते शास्त्र इत्यर्थः ॥ ३३ ॥ अन्यः शनैश्चरः उक्तेभ्यः सूर्यचंद्रभौमबुधशुक्रेभ्यस्तस्यैवात्रा

रिपूरवेर्मदसितौसमोज्ञोभौमेज्यचन्द्राः सुहृदोनिसर्गात् ॥ चन्द्रस्यमित्रेज्ञरवीसमाःस्युः सर्वेपरेथासृजद्व
न्दिनेज्याः ॥ ३३ ॥ मित्राण्यरिज्ञश्चसमौसितैनीमित्रेर्कशुक्रौचविदोरिरिन्दुः ॥ समाःपरेर्च्यस्यरवीन्दु
भौमा मित्राणिशत्रूज्ञसितौसमोन्यः ॥ ३४ ॥ सितस्यमित्रेज्ञशनीकुजेज्यौसमौरवींदूचरिपूतथार्कः ॥
मित्रेज्ञशुक्रौधिषणःसमोन्येरयश्चसत्योक्तमिदंसुहृत्त्वम् ॥ ३५ ॥ सुहृद्ग्रहस्योभयतोगृहत्रयेस्थितोग्रहस्त
त्समयेत्रमित्रता ॥ स्वभोच्चमित्रेष्टशुभर्क्षगःशुभोन्जुत्रिकार्याहिकुयोगगोऽशुभः ॥ ३६ ॥

न्यत्वात् ॥ ३४ ॥ सत्योक्तं सत्याचार्योक्तमित्यर्थः ॥ ३५ ॥ तात्कालिकं मित्रत्वादिकं लघुनोपायेन दर्शयति सुहृदिति यस्य
ग्रहस्य तत्कालमित्रादिज्ञानमपेक्षितम् अस्य ग्रहस्येदानींको मित्रं कः शत्रुः समोवेतिजिज्ञासायामिति यावत् तस्य ग्रहस्य यत्र
कत्र स्थितस्य उभयतः गृहत्रये व्ययैकादशदशमान्यतमात्मके धनसहजचतुर्थान्यतमे च स्थितो ग्रहस्तस्य तत्काले मित्रं

॥ १७ ॥

स्यात् अन्य गृहस्थितः शत्रुः एकत्र शत्रुरेकत्र मित्रंचेत्सम इत्यपि ज्ञेयं ग्रहाणां शुभत्वाशुभत्वज्ञापकधर्मानाह स्वभोच्चेति स्वभे
 स्वराशौ स्वोच्चे स्वमित्रगृहे इष्टशुभर्क्षगः त्रिकार्यादिभिन्नोयः शुभग्रहस्यराशिः पापानां क्रांतत्रिकोणभवानादिरूपोवा इष्टंयत् शुभर्क्ष
 बलवत्सौम्यग्रहराशिरितिवा तथाच स्वभोच्चमित्रेष्टशुभराशिगोऽशुभोपिशुभः एवमनृजुत्रिकार्यादिकुयोगगः शुभोप्यशुभः अनृजु
 इति भावप्रधानो निर्देशः त्रिकं षष्ठाष्टमव्ययाख्यम् आर्यादिशत्रुभास्तर्क्षादि आदिपदान्नीचनिर्वलत्वादि कुयोगः पापग्रहसंबंधा
 दिः तंप्राप्तोग्रहः शुभोप्यसत्फलोऽशुभ इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ग्रहाणामुच्चनीचर्क्षस्थत्वादिप्रयुक्तमन्वर्थसंज्ञांतरं दर्शयति उच्चेदीप्त

उच्चेदीप्तः स्वस्थउक्तः स्वराशौ हृष्टोमित्रर्क्षे च शान्तः सुवर्गे ॥

शस्तोदीप्तांशुर्विलुप्तोस्तखेटोनीचे दीनः पीडितोभेखलायौः ॥ ३७ ॥

इति उच्चे उच्चराश्यंशोदीप्तः स्वराशौ स्वस्थः एकाग्रोऽव्याकुलोऽविक्षिप्त इति यावत् मित्रर्क्षेहृष्टः प्रसन्नः सुवर्गे शोभनवर्गेशांतः दी
 तांशुः दीप्तकिरणः शस्तः श्रेष्ठः अस्तखेटोऽस्तग्रहो विलुप्तः नीचेनीचराश्यंशोदीनः खलायौभे पापराशौशत्रुराशौच पापारिभ्यामा
 क्रांतराशौ वा स्थितोग्रहः पीडितः स्यादित्यर्थः अत्रोपयुक्तसंज्ञांतराण्यपि ग्रहाणां-खेटोर्गर्वित उक्त उच्चगृहगो मूलत्रिकोणेथवा
 मित्रर्क्षे मुदितोथवा गुरुयुतोवा मित्रयुक्तेक्षितः ॥ पुत्रस्थानगतोगुभौमरविजाकैः संयुतो लज्जितः पापारिग्रहवीक्षितोथ रविणा
 युक्तश्च संक्षोभितः ॥ योमंदारियुतेक्षितोरिभगतोऽसौस्यात्क्षुधापीडितो यः पापारियुतेक्षितो नच शुभैर्दृष्टस्तृपातोबुभे ॥ एते प्रति

सं० नि०
॥ १८ ॥

श्लोकपादमेकैकोभावः तेच षट् तत्रगर्वितमुदितौभावपुष्टिकरौ क्षोभितक्षुधितौ नाशकौ तत्रापि कर्मणि क्षुधितक्षोभिततृपित
लज्जितान्यतमश्चेद्वारिद्यमवश्यं लज्जितः पुत्रभावगः पुत्रनाशकरः क्षोभितः क्षुधितो यस्य सप्तमे स्त्री न जीवतीति ॥ ३७ ॥
अथैतत्संज्ञानिरूपणप्रयोजनमाह संज्ञानुरूपाणीति यादृशीग्रहस्यैवंरीत्यासंज्ञानिष्पन्नातदनुरूपमेवफलं सदसत्फलस्य दाढ्यर्चशैथि
ल्येउत्कर्षापकर्षौ महत्त्वालपत्वेचबलानुसारेणबुधैर्ज्ञेये । तथातत्रोपयुक्तसंज्ञांतरमाह बालइति रसांशैः षड्विः षड्विंशैः असमे मेप

संज्ञानुरूपाणि फलानि चैषां बलानुसारात्फलतारतम्यम्॥ बालः कुमारो युववृद्धनष्टाः क्रमाद्रसांशैरसमे
समेन्यत् ॥ ३८ ॥ चापान्त्यमेणाद्यमजोक्षसिंहाश्चतुष्पदाः कर्कशषौ मृगान्त्यम्॥ जलेचराः कौर्प्यिरलिर्न
रास्तु चापादिमंस्त्रीधटयुग्मकुम्भाः ॥ ३९ ॥

मिथुनादिराशौक्रमेणबाल्याद्यवस्थाप्रयुक्ताबालादिसंज्ञा प्रथमंषड्विंशैर्विषमराशौ ग्रहो बालः ततः षड्विः कुमारः ततो युवा ततो वृद्ध
स्ततो नष्टो मृतइति समेवृषादिराशौत्वन्यत्वैपरीत्येनैताः संज्ञाः ज्ञेयाः तथाहि वृषादौ समभे प्रथमंषड्विंशैर्नष्टः ततो वृद्धः ततो यु
वा ततः कुमारः ततो बाल इति एतासु कुमारयुवसंज्ञे श्रेष्ठतमे वृद्धोर्निव्यः नष्टोर्निव्यतमः बालस्त्वर्द्धफलइति ॥ ३८ ॥ सर्वत्रप्रसिद्ध
संज्ञांतरं दर्शयति चापान्त्यमिति चापस्य धनूराशेः अंत्यपंचदशभागेभ्योऽग्निमाअंतिमाः पंचदशभागा एणस्य मृगस्य मकर

सटी०
सं० १

॥ १८ ॥

राशेः आद्यमर्द्धं मेषः उक्षा वृषराशिः सिंहश्चैतेचतुष्पदराशयः एवं कर्कश्रषौ कर्कमीनौ मृगांत्यंच एतेजलेचराः कौर्पिर्वृश्चि
 कोऽलिर्वृश्चिकाकारणवाकाशे दृश्यते इत्यर्थः नराः नरराशयस्तु चापादिमं धनुष आद्यमर्द्धं कन्यातुलामिथुनकुम्भाः सार्द्धाश्चत्वारो
 राशयः इत्यर्थः नामानुरूपेणैवस्वामिभृत्यभावमेलापकपशुजलादिक्रियासूपयोगआसामिति ॥ ३९ ॥ निशाबलादिराशी
 नाह चत्वार इति अजाद्या मेषाद्याश्चत्वारो राशयः सैणचापाः एणचापाभ्यां मकरधनुभ्यां सहिताः षड्राशयोनिशाबलाज्ञेयाः अर्था

चत्वारोराशयोजाद्याःसैणचापानिशाबलाः ॥

पृष्ठेनोद्यन्त्ययुग्मास्ते शीर्ष्णान्येद्वयुदयोद्गपः ॥ ४० ॥

दन्येषद्राशयः सिंहकन्यातुलालिकुंभमीनादिनबला इति पृष्ठोदयादिसंज्ञकराशीनाह ते इति ते निशाबलाराशयोऽयुग्माः मि
 थुनंविना मेषवृषकर्कधनुर्मकराः पंचपृष्ठोदयसंज्ञकाराशयः अन्ये सर्वेऽमीना मीनंविनामिथुनसिंहकन्यातुलालिकुंभाः षड् शीर्ष्णा
 शीर्षोदया इत्यर्थः श्रषो मीनराशिस्तुद्वयुदयः मीनस्य मत्स्यद्वयघटितत्वेनयुगपदेव मुखपुच्छाभ्यामुदयाविरोधादिति भावः अत्रग्रहा
 दोसंकेतविशेषोपि सूर्येन्दूपरिधिजीवधूमज्ञशनिकेतवः ॥ शक्रचापः कुजोऽगुश्चशुक्रश्चोच्चाअजादितः ॥ राहुजीवभृगुज्ञास्तुग्रहाःस्युर्म

सं० नि०
॥ १९ ॥

सटी०
सं० १

स्तकोदयाः ॥ अर्कोगारकमंदाख्या ग्रहाः पृष्ठोदयाः स्मृता इत्यादिः ॥ ४० ॥ लग्नादिभावानामदृश्यादिसंज्ञांतराण्याह तनो
रिति तनोर्लग्नस्ययेभोग्यांशास्तानारभ्य द्युनभस्य सप्तमभावस्पष्टस्य ये गतभागा भुक्तांशास्तत्पर्यंतमखिलमशीत्युत्तरशतमंशाः
भचक्रस्य अदृश्यार्द्धमुच्यते तदेव अनुदितसंज्ञकमपिकथ्यते अपरं सप्तमभावभोग्यांशानारभ्यलग्नभुक्तांशपर्यंतमशीत्युत्तरशतमंशा
भचक्रस्य दृश्यार्द्धसंज्ञमुदिताख्यंचोच्यते एवं तथा पूर्वार्द्धाख्यं भवति खंडं यत् स्वतः दशमस्य भोग्यांशानारभ्य चतुर्थभावस्य भुक्तां
शपर्यंतमशीत्युत्तरशतमंशाः पूर्वार्द्धसंज्ञं खंडं ज्ञेयम् एवं तुरीयात् स्वाधोदेशावच्छिन्नक्रांतिवृत्तप्रदेशात् तुरीयभोग्यांशानारभ्येत्यर्थः

तनोर्भोग्यांशाद्यं द्युनभगतभागान्तमखिलं ह्यदृश्यार्द्धलोकेनुदितमुदितं दृश्यमपरम् ॥

तथा पूर्वार्द्धाख्यं स्वतः हतुरीयांतमपरन्तुरीयात्स्वान्तं स्याद्भवनलवभेदो गदितवत् ॥ ४१ ॥

स्वान्तम् स्पष्टीकृतदशमभुक्तांशपर्यंतमुत्तरार्द्धं भचक्रस्य ज्ञेयम् अत्रानुक्तमपि स्पष्टयति भवनेति भवनस्य भावस्य लवभेदः भुक्त
भोग्यांशादिविशेषः गदितवत् उक्तवत् यथा दृश्यादृश्यार्द्धादौ भुक्तभोग्यांशादिकल्पना एवमत्रापीत्यर्थः एवमत्रानुक्ता अपि चर
स्थिरद्विस्वभावादिसंज्ञामेषादीनां तथा कूराकरे विषमसमे पुंस्त्रीसंज्ञे च क्रमात् ज्ञेये तथा सिंहोवृषः प्रथमषष्ठहयांगतौ लिकुम्भास्त्रिको
णभवनानि भवंति सूर्यादिति मूलत्रिकोणसंज्ञापि तथा जलचरपशुनरकीटावन्धौ मानेतनौ मदेवापि क्रमशो भवंति बलिनो विगतबला

॥ १९ ॥

उक्तसप्तमगाइति तथा सहजारिकर्मलाभाउपचयाख्याः तथा नरपशुकीटादिनरात्रिसंध्यासुक्रमाद्भलिनः एवं ग्रहाणामप्यत्रानुक्तं
 स्वभावादिकं ग्रंथांतराद्यद्यदुपयोगिज्ञेयं तथाहि रविचंद्रौनृपौ नेता कुजः सौम्यः कुमारकः ॥ शक्रेंद्रपूज्यौसचिवौ प्रेप्यो मन्दोगुरंत्यज
 इति ज्ञातएतेषांबलेतद्वृत्तिमान् बालोवाच्य इति तथा ॥ आत्मारविः शीतकरोमनस्तुसत्त्वंकुजोभाषणमब्जसूनुः ॥ वाचांपतिज्ञानसुखे
 मदेशः शुक्रोभवेदर्कसुतस्तुदुःखमित्यपि तथा नरग्रहाभानुकुजेज्याः नपुंसकौबुधशनी युवत्यौशुक्रेंद्र तथादेवाम्ब्वग्निविहारकोश
 शयनक्षित्युत्करेशाः सूर्यादयः तथाऽस्थिरक्तमजात्वग्वसाशुक्रस्नायवः क्रमाद्धातवः तत्ररंध्रस्थधातुकोपान्मरणादिकमपि तथा
 पित्तंतुभानुः समगात्रयष्टिः प्रतापयुक् सत्त्वगुणोल्परोषः ॥ संचारयुक् संकुचितार्थवाक्यः स्वरूपप्रदोदैविकबुद्धियुक्तः १ चंद्रः
 सितांगः समगात्रयष्टिर्वाग्मी परिष्वंगविवेकयुक्तः ॥ क्वचित्कृशःशीतलवाक्ययुक्तः सत्त्वाश्रयोवातकफानिलात्मा २ कोपा
 ग्निनेत्रः सितरक्तगात्रः पित्तात्मकश्चंचलबुद्धियुक्तः ॥ कृशांगकस्तामसधीरधीरोभौमः प्रतापी रतिकेलिलोलः ३ दूर्वाभिः सोमसुतो
 थ विद्वान् रजोगुणी प्रस्तुतवाक्यजालः ॥ हास्यप्रियः पित्तकफानिलात्मा सद्यःप्रवासी समपुंश्चलश्च ४ बृहस्पतिस्तुंदिलगात्रयष्टिः
 कफात्मकः श्रेष्ठमतिः सुविद्वान् ॥ सत्त्वाश्रयः सर्वगुणाभिरामः पिंगाक्षिमूर्द्धन्यकचाभिरामः ५ सुलोचनश्चास्फुजिदातकामः
 सुखीबली सुन्दरकान्तगात्रः ॥ आनीलवर्णाकितरोमयुक्तोरजोगुणः सर्वगुणाभिरामः ६ जाल्मस्तुमन्दः कृशदीर्घगात्रः पिंगेक्षणः
 क्रूरकचाभिरामः ॥ स्थूलद्विजस्तामसबुद्धियुक्तो वातात्मको वाक्कठिनश्चनिन्द्यः ७ ग्रहौजसा कर्मफलंच वाच्यं विप्रोगुरुभौमरवीनृपा

लौ ॥ वैश्यौ बुधेन्द्र रविजश्वशूद्रांत्यौराहुकेतू शनिजोन्यजातिरित्यपि ८ एतत्सर्वं सुधियागुरुपदेशादिनास्वबुद्ध्याच विमृश्यजात
 कस्य प्रष्टुश्चफलं वाच्यमिति ॥ ४१ ॥ इदानीं संज्ञासंज्ञकप्रथमसंकेतसमाप्तिं श्लोकेनोपनिबध्नाति निजाग्रजातेति निजस्य स्वस्य योऽ
 ग्रजातः ज्येष्ठसहोदरः श्रीवजीरचंद्रशर्मा तस्यात्मजः श्रीघासीरामशर्मा सएव स्वभ्रातृज इत्यर्थः तस्य कृते एतच्छास्त्रीयव्युत्पत्तिसि
 द्धयर्थं कृते निर्मिते संकेतनिधौ एतन्नामकेस्मिन् ग्रंथे श्रीरामदयालुनाम्ना ज्योतिर्विदा ज्योतींषि ग्रहनक्षत्रादीनि तद्वर्णाकारादी
 निच तान्यनुमृत्यलोकानां यत्पूर्वजन्मसंपादितपुण्यापुण्यकर्मपरिपाकरूपसुखदुःखेष्टानिष्टादिप्रतिपादकतया प्रकाशकं
 निजाग्रजातात्मजघासिरामकृते हि संकेतनिधौ कृतेऽस्मिन् ॥ ज्योतिर्विदारामदयालुनाम्ना संज्ञाख्य
 सङ्केतद्वयः समाप्तिम् ॥ ४२ ॥ प्रथमः संकेतः ॥ १ ॥ ओजमे च विषमांशकोपगैरंगजीवविधुभास्करैर्नरः ॥
 स्यात्तुतैरिहसमांशकोपगैः स्त्रीनिषेकसमये प्रसूतिषु ॥ १ ॥

शास्त्रमपिस्वस्वादृष्टवशात्तत्कालीनग्रहदृष्ट्यादिसंबंधपरंपराप्रयोज्यशुभाशुभव्यंजकत्वात्ज्योतिःशब्दार्थःतच्छास्त्रं गुरुपरंपरया
 श्रीसूर्यानुग्रहाच्च वेत्तीति ज्योतिर्वित् यद्वा ज्योतींषि ग्रहर्क्षादीनि गोलगणितादियथार्थज्ञानपूर्वकं सम्यग्वेत्तीति ज्योतिर्वित्
 तेन कृते संज्ञासंज्ञकः प्रथमसंकेतः समाप्तिम् इतः प्राप्तो गत इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ इतिसंकेतनिधिव्याख्यायां रामदत्ताविष्कृतायां
 संज्ञासंकेतव्याख्यानं समाप्तम् ॥ अथ द्वितीयसंकेतं जातकाद्युपयोगियागादेरिष्टानिष्टतत्फलप्रयोजकतया निरूपयिष्य-

माणत्वेन तदर्थं निषेकलग्नादिद्वारा तच्छुद्धयनुमापकं लिङ्गदर्शयति ओजमेवेति निषेकसमये आधानकाले ओजमे स्वोदयक्षिति
जे विषमे मेषमिथुनादिराशाबुदिते तत्रैव विषमनवांशस्थैः अंगजीवविधुभास्करैः लग्नगुरुचंद्रसूर्यैः सद्भिः प्रसूतिषु तदानरोवा
च्यः बालकस्य जन्मवाच्यमित्यर्थः यदातैर्लग्नाकेंदुजीवैः समराशिनवांशस्थैः तदा प्रसूतिषु स्त्री कन्याजाता वाच्या एवं प्रश्नेपि
अत्रेदमपि—यद्वावाल्मीकिभसत्तांकतृतीयात्मजगे गुरौ ॥ तदब्देगर्भयोगः स्यान्नान्यदब्दे कदाचनेति ज्ञेयम् किंच दंपत्योर्वर्णमात्रांकाः पिण्डी
कृत्वा त्रिभिर्हताः ॥ अष्टभिर्विहताः शेषे समे स्त्री विषमे पुमानिति ॥ १ ॥ गर्भगतस्य शिशोः कस्मिन् राशौ चंद्रे स्थिते सति प्रसूति

प्रश्नकालेतुयद्दे विधुः स्यात्ततः पञ्चमं जन्मभंतद्वदिद्वंशतः ॥

सप्तमर्क्षचवाप्रश्नलग्नांशपक्षं प्रयाते विधौ स्यात् प्रसूतिः स्फुटम् ॥ २ ॥

वाच्येति जिज्ञासायामाह प्रश्नकालेति प्रश्नकाले इत्युपलक्षणं निषेककालादेरपि तथाच प्रश्ननिषेकादौ यद्वाशौविधुर्वर्तते ततः
पंचमः सप्तमो वाराशिर्जन्मराशिर्वक्तव्यः तद्वदिद्वंशतः तत्रैव यद्वाशिनवांशे चंद्रोवर्तते ततोपि पंचमः सप्तमो वा राशिर्जन्मकालेरा
शिर्नवांशराशिर्वावाच्यः वस्तुतस्तु प्रश्नलग्नांशपक्षं प्रयातेविधौ प्रश्ननिषेकान्यतमेवलवति लग्ने वर्तमाना ये नवांशसप्तमांशद्वादशां
शत्रिंशांशास्तन्मध्ये योबली तदधिपोयो ग्रहस्तद्वाशिस्थिते चंद्रे त्ववश्यं प्रसूतिः स्यादितिवाच्यमित्यर्थः ॥ २ ॥

गर्भेशिशुद्वययोगदर्शयति चतुरङ्गीति तत्रैवचतुरङ्गिभानि चापांत्यमेणाद्यमजोक्षसिंहाइतिप्रागुक्ताश्चतुष्पदराशयस्तेष्वन्यतमराशि
स्थे सूर्ये परैः शेषैश्चंद्रादिभिर्द्वितनुस्थैर्द्विस्वभावराशिस्थैर्बलशालिभिश्चसद्भिर्गर्भे शिशुद्वयं वाच्यं जातस्य जाड्ययोगमाह
शुभदृगिति खलखेटैः पापग्रहैः शुभग्रहदृष्टिरहितैः पुनः सन्धिगैः भावसन्धिसमराश्यादिस्थैः पुनः उडुपान्वितैः चंद्रसमन्वितैः

चतुरङ्गिभगेरवौपरैर्द्वितनुस्थैर्बलिभिःशिशुद्वयम् ॥ शुभदृग्रहितैश्चसन्धिगैः खलखेटैरुडुपान्वितै
र्जडः ॥ ३ ॥ विधुभालिङ्गपान्तगैःखलैः खलदृष्टे गविचन्द्रमस्यवाक् ॥ मृगराजगतौविधूष्णगू इहम
न्दारदृशादृशःक्षयः ॥ ४ ॥

सद्भिर्जातो बालो जडो ज्ञेय इत्यर्थः ॥ ३ ॥ अथ मूकतायोगः विधुमेति प्रश्ने जन्मनिवा विधुभालिङ्गपांत्यगैः कर्कालिमीनांत्य
भागस्थैः खलैः पापग्रहैः स्वोच्चस्थेपि चंद्रमसि खलैर्दृष्टे सति शिशुरवाक् मूको भवतीत्यर्थः दृष्टिनाशयोगमाह मृगराजेति विधू
ष्णगू चंद्रार्कौ सिंहराशिगौ चेत् इह मंदसदृशा तत्र मंदराश्यां क्षनिभौमाश्यां क्रूरदृशा दृष्टौ च तदा जातस्य शिशोर्दृशः दृष्टेः

क्षयो नाशोवाच्यः विधृष्णगू इहेत्यत्र ईदूदेद्विवचनं प्रगृह्यमिति प्रगृह्यसंज्ञायां प्रकृत्या सत्त्वमिति ॥ ४ ॥ पितुरनिष्टयोगमाह
खलाइति खलाः पापाः खलराशिस्थाएव रवेः नवमपंचमसप्तमस्थानगायदिस्थुस्तदाऽस्य शिशोः पिता जन्मसमये अर्कभतु
ल्यदेशे चरस्थिरद्विस्वभावजलस्थलपर्वतवनपुराद्यन्यतमदेशे तत्तद्राशिसंबन्धिनि पूर्वादौ यद्वा चरे देशांतरे स्थिरे स्वदेशे
द्विस्वभावे मार्गमध्ये बद्धोवाच्यः परोक्षे पितरिजन्मयोगः तनुमिति यदि चरमांशसन्धिगोविधुर्जन्मलग्नं न पश्येत्तदा परोक्षस्य

खलाः खलक्षेद्विमुतास्तगारवेः पितास्य बद्धोर्कभतुल्यदेशके ॥ तनुं न पश्येच्चरमांशसन्धिगो विधुः
परोक्षस्य पितुस्तदा सुतः ॥ ५ ॥ नचाङ्गदशीन्दुरथज्ञशुक्रयोः समध्यगोस्तेचकुजेयमेतनौ ॥ पितुः परो
क्षस्य सुतोद्भवस्तथा पितर्यतीतेऽस्रदृशार्कशुक्रयोः ॥ ६ ॥

पितुः पुत्रोत्पत्तिरादेश्येत्यर्थः ॥ ५ ॥ अत्रैव योगांतरमाह नचेति यदा चंद्रोलग्नं न पश्यति तथा ज्ञशुक्रयोर्मध्ये वर्तमानः स्यात्
तथा सप्तमे भौमे यमे लग्नस्थे च सति तदापि परोक्षस्य पितुः पुत्रोत्पत्तिर्वाच्या पुनर्योगांतरं पितरीति अस्रदृशा मंगलेन क्रूरदृशा
दृष्टयोः अर्कशुक्रयोस्त्रिकादिन्दुस्थानस्थयोरेकस्थयोश्च सतोः पितरि अतीते अतीतकल्पे वा शिशोर्जन्मवाच्यमिति अस्रदृ

सं० नि०
॥२२॥

शेति विशेषणतृतीया ॥ ६ ॥ पुनः पितर्येव विशेषमाह चरक्षगाविति चरक्षगौचरराशिस्थौ दशमत्रिकान्यतमस्थौ उच्चस्वक्षेत्रा
दिव्यतिरिक्तस्थौ सूर्यशुक्रौ भौमेन युतौ दृष्टौवा तदा शिशोः पिता जन्मतः प्रागेव मृतोवाच्य इति पितरोगयोगमाह व्ययेति
बालस्य जन्मलग्नतः व्ययाष्टमस्थौ पापग्रहावुभयत्रचेद्भवतः लग्नेशबलरहितैकभूस्थे नवमचतुर्थस्थेच सति तदातत्पितातिरोग
वान् वाच्य इत्यर्थः ॥ ७ ॥ पुनरनिष्टयोगांतराण्याह इंदोरिति निशिरात्रौ जन्म चंद्रात्रिकोणे पापयुक्तः शनिश्चेत् तदा मातृ
चरक्षगौभौमयुतेक्षितौच चेदर्कशुक्रौजनकोमृतःप्राक् ॥ व्ययाष्टमस्थौचखलौबलोनेङ्गेशोङ्कभूस्थे च पि
तातिरोगी ॥ ७ ॥ इन्दोस्त्रिकोणइनजोनिशिमातृहन्ता पापान्वितोथदिवसे भृगुजात्तथारः ॥ सारे शनौ
चरभगे निशिजातबालतातः पुरैवविषयान्तरगोमृतः स्यात् ॥ ८ ॥ मन्दाराभ्यां यदिच सहितोर्कस्त
दाजन्मतःप्राक् तातोवृत्तस्तनुमृतिमदार्य्यत्यगैःस्त्रीतुपापैः ॥ इन्दोर्भाग्यास्तमृतिषुखलैः साम्बबालक्षयो
ङ्गाद्वाम्बाजीवेद्ययरिपुगतैस्तैः सुतोष्टाद्यगस्थैः ॥ ९ ॥

हानिर्वाच्याएवंदिवसेजन्म शुक्रात्रिकोणेपापयुक्तोभौमश्चेत्तदापिमातृहानिः एवं सारे सभौमेशनौचरराशिस्थेसति निशि रात्रौजा
तस्यबालस्यतातः पुरैव जन्मतः प्रागेव देशांतरे स्थितो मृतः स्यादितिवाच्यं बलाबलंविचार्येतिज्ञेयम् ॥ ८ ॥ मंदाराभ्यामिति शनिभौ
माभ्यांसहितोर्कश्चरराशिस्थश्चेत्तदापिजन्मतः प्रागेवतातो वृत्तः अतीतोमृतइति यावत् वृत्तंपथेचरित्रेत्रिष्वतीते इतिकोशात् एवंत

सटी०
सं० २

॥२२॥

नुमृतिमदार्यत्यगैः पापैरुपलक्षितेलग्रेजातस्यशिशोः स्त्रीअर्थादुपस्थितस्यतातस्यैवस्त्रीबालस्यमातेतियावत् सामृतावाच्येत्यर्थः
 एवम् इंदोरिति इन्दोश्चंद्रात् लग्नाद्वाभाग्यास्तमृतिषु नवमसप्तमाष्टमेषुखलैः पापैरुपलक्षितेलग्रेजातस्यबालस्यसाम्बस्यैवक्षयोवाच्यः
 मात्रासहितस्य बालस्यनाशइत्यर्थः 'तथा लग्नाच्चंद्राद्वा व्ययरिपुगतैस्तैः पापैस्सर्वैःसद्भिः अंबामाताजीवेत् अर्थाद्बालस्य मरणंस्यात्
 एवं लग्नाच्चंद्राद्वा अष्टाद्यगस्थैः अष्टमलग्नसप्तमस्थैः पापैरुपलक्षितेलग्रेजातः सुतोजीवेत् अर्थान्मातानजीवेत् कष्टेनजीवेद्वेति ॥ ९ ॥
 अथ जन्मकालीनलग्नादिशुद्धिज्ञानोपायं निरूपयन्नुपमूर्तिकादीयत्तां स्पष्टयति लग्नेन्दुमध्यगेति लग्नचंद्रमसोर्मध्ये यावंतो ग्र

लग्नेन्दुमध्यगखगरुपमूर्तिकाः स्युर्वामेवहिः स्त्रियइहान्तर वामभागे ॥

खटः शुभैः प्रियतमा अशुभैः कुनार्यो वामंचदृश्यमुदितंचतदन्यदन्यत् ॥ १० ॥

हास्तावत्य उपमूर्तिकावाच्याः तत्रापि विशेषमाह वामेइति वामे लग्नाद्वामभागे यावंतस्तावत्यो बहिः स्त्रियः सूर्तिकागाराद्वाह्या
 गारेवाच्याः अवामभागे लग्नादक्षिणभागे यावतस्तावत्योतः सूर्तिकासमीपे सूतीगृहेवाच्या इत्यर्थः तत्रापि शुभैर्ग्रहैः शुभाः
 अशुभैः पापैः कुनार्यः कुत्सिता इति वामंदक्षिणभागबोधनायाह वाममिति वामदृश्यमुदितंचेतितिस्रः संज्ञा वामस्य सप्तमभाव
 भोग्यांशमारभ्य लग्नभुक्तांशपर्यंतस्य वामादिसंज्ञाज्ञेयाः तदन्यदन्यत्ततोवामादन्यत् लग्नभोग्यांशमारभ्य सप्तमभुक्तभागपर्यंतम्

अन्यत् दक्षिणमदृश्यमनुदितमिति संज्ञकं ज्ञेयमित्यर्थः ॥ १० ॥ उपसृतिकासंख्यायां विशेषमाह वक्रोच्चगैरितिलग्रचंद्रांतरालस्थैर्ग
दैर्वक्रोच्चगैः पूर्वसिद्धाउपसृतिकासंख्या त्रिगुणाकार्या तेषु स्वराश्यंशद्वेष्काणगेषु सत्सु सासंख्या द्विगुणाकार्या तेष्वेव नीचलयगेषु
नीचास्तादिदुःस्थानस्थेषु सासंख्या दलिताज्ञेया प्रकारांतरेणोपसृतिकासंख्यामाह वाजांत्ययोरिति यदि जन्मलग्नं मेषमीनयो
रन्यतमं तदा दृक्संख्यके द्वे स्त्रियावुपसृतिके वक्तव्ये मृगतुलालिहारिकन्यामिथुनेष्वन्यतमजन्मलग्नसत्त्वे तिस्र उपसृतिकाः

वक्रोच्चगैस्त्रिगुणिताद्विगुणाः स्वभांशदृक्केषु नीचलयगेषु तदद्वसंख्याः ॥ वाजान्त्ययोर्मृगतुलालिह
रिज्ञभेषु गोकुम्भयोरितरयोश्च दृगादिसंख्याः ॥ ११ ॥ कर्काजतौल्यलिघटैर्मृगराण्मृगाभ्यामुक्ष्णाक्र
माज्ज्ञगुरुभैः स्थितिरिंद्रदितः ॥ प्राच्यादितः क्रियमुखाः किलराशयो द्वौ द्वौ कोणगादितनवश
यनेगुवद्वा ॥ १२ ॥

गोकुम्भयोस्तु चतस्रः इतरयोः कर्कधनुषोरन्यतमजन्मलग्नेपंच अत्रोक्तराशीनां बलनैर्वल्यप्रयुक्तातन्न्यूनाधिकतापि सुधीभिर्ज्ञेया ॥
॥ ११ ॥ गृहादौ कस्यांदिशि प्रसूतेति जिज्ञासायामाह कर्केति स्थितिरिंद्रदितः इंद्रदिशं पूर्वादिशमारभ्य प्रसूतायाः स्थितिर्वाच्या त
थाहि कर्काजतौल्यलिघटैर्मृहस्य पूर्वस्यां मृगराण्मृगाभ्यां सिंहमकराभ्यां दक्षिणस्यां उक्ष्णा वृषेण वारुण्यां ज्ञगुरुभैः मिथुनक
न्याधनुर्मीनैरुत्तरस्यामिति प्रकारांतरेणापि प्रसूतारिथितिं दर्शयति प्राच्यादितश्चि मेषादितः द्वौ द्वौ राशी प्राच्यादिदिक्षु मिथु

नाद्या द्वितनवः कोणेषु यद्वाऽगुवत् राहुवत् यस्यांदिशि लग्नादितो राहुरस्तितस्यामपि प्रसूतास्थितिर्वाच्येत्यर्थः ॥ १२ ॥ जन्मकाले
 बालस्य शब्दो जातो नवेति ज्ञानायाह सरवा इति सरवे जन्मलग्ने सरवो विरवे विरव इति भावः भूमावेव प्रसूता मंचादौ वेत्याकां
 क्षायामाह अथ युग्मेत्यादि स्पष्टम् ॥ १३ ॥ अथ प्रसूताखट्वायां भग्नत्वनिम्नत्वादिविशेषमाह शीर्ष्ण इति तथा च खट्वायाः शीर्षपादौ
 दक्षवामौ तृतीयव्ययौक्रमात् पश्चिमौतु दक्षवामौ षष्ठनवमौ पुनस्तन्मध्यखट्वांगानि मध्यमाराशयः तत्रफलंतु पापग्रहसत्त्वे तत्रां

सरवामिथुनैणमेषगोहरयः खण्डरवौ सुताघटौ ॥ विरवा अपरेथ युग्मगो मृगकुम्भालयजमेषुभूमिमूः
 ॥ १३ ॥ शीर्ष्णोर्द्धिर्दक्षस्तृतीयव्ययर्क्षवामः षष्ठाङ्गौ पुनर्दक्षवामौ ॥ खट्वाङ्गेष्वेवंस्वबुद्धयोहनीयं घातःपापै
 निम्नताभैर्विरूपैः ॥ १४ ॥ द्वारंतुकेन्द्रस्थखगैःसर्वीर्यैश्चैत्रैवमङ्गादपितद्वदन्ति ॥ खट्वाशिरोङ्गानितनोर्दि
 शिस्युस्तथांगदर्श्यभ्रचराम्बराद्यम् ॥ १५ ॥

गे घातो भंगो वाच्यः विरूपैर्द्वस्वादिभिर्भै राशिभिस्तद्देशे निम्नताच ज्ञेया ॥ १४ ॥ अथप्रसूतागृहद्वारादिज्ञानायाह द्वारमिति केंद्र
 स्थैः सूर्यादिभिर्बलिष्ठैरेव पूर्वाद्या द्वारदिशो वाच्याः पूर्वादिस्वामिनस्तु प्रागाद्यारविशुकलोहिततमःसौरींदुवित्सूरयइत्युक्ताः उ
 क्तग्रहेषु यो बलीसन् केंद्रगः स्यात्तदिशिगृहद्वारमित्यर्थः यदि बलिष्ठोग्रहः केंद्रेनस्यात्तदा कथं द्वारदिग्वाच्येत्यतआह चेन्नैवमिति

सं० नि०
॥ २४ ॥

यदि केंद्रगोबलिष्ठग्रहोनस्यात्तदा लग्नादपि गृहद्वारं वदंत्याचार्याः तथाचतद्वचनं द्वारं वास्तुनिकेंद्रोपगाद्ग्राहादसति वा विलग्नर्क्षादिति
पूर्वादिदिग्ग्राशयस्तु कर्काजतौल्यलिघटैरित्युक्ताः यद्ग्रामेषादिक्रमेणैव लग्नाद्द्वारं वाच्यम् तथाहि मेषसिंहधनुर्लग्नेषु पूर्वस्यां द्वारं
वृषकन्यामृगेषु दक्षिणस्यां युग्मतुलाकुंभेषु वारुण्यां कर्कालिमीनेषु दीच्यामिति एवं खट्वाशिरोवयवालग्नदिशि वाच्याः एवं प्रसूता
वस्त्रादिकं भोजनादिकंच बलिष्ठालग्नद्रुग्ग्रहात्तद्वर्णसदसद्वा वाच्यम् तदुक्तं वस्त्रं स्थूलमभुक्तमग्निकहतं मध्यं दृढं स्फाटितमित्यादि
ताम्रं स्यान्मणीत्याद्यपि ॥ १५ ॥ प्रसूतागृहे दीपतैलवर्त्यादौ विशेषं सूचयति स्नेह इति वर्तिस्नेहयोर्विशेषमाग्निमश्लोके स्पष्टीकरिष्यति

स्नेहो विधोर्दिनकृतस्तु भवेत् प्रदीपो वर्तिस्तनोरिति विचार्यमिदं विशेषात् ॥

खट्वांगकै भवति यत्र रविश्चरक्षे दीपश्चलः करगतः स्थिरमेस्थिरः स्यात् ॥ १६ ॥

दिनकृतः सूर्यादीपो वाच्यः कथं तदाह खट्वांगक इति यत्र खट्वांगे तद्दिशि सूर्यश्चरराशिगश्चेत्तदा दीपश्चलो ज्ञेयः चलत्वं विवृण्वन् प्र
योजकं निर्दिशति करगत इति स्थिरराशौ रविश्चेत् तत्रांगे दीपोपि स्थिरो ज्ञेय इति इदमपि बोध्यं सूर्यस्योच्चनीचादिप्रयुक्तबल
तारतम्यादौ दीपस्याप्युत्तममध्यमाधमत्वं तथा लग्नात्सूर्यदिश्यपि दीपो वाच्य इत्यादि तथाच पूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरदिशासु
पूर्वाह्नमध्याह्नसायंनिशार्द्धान्तं लग्नदशमसप्तमचतुर्थमाघेषु सूर्यसतिक्रमादीपो वाच्य इति ॥ १६ ॥

सटी०
सं० २

॥ २४ ॥

द्व्यंगे इति द्विस्वभावराशौ यत्रांगेरविलम्बात्स्यात् तत्र दीपः सकृच्चालितो वाच्यः । पूर्वश्लोके स्नेहवर्त्योः सूचितं विशेषं स्फुटयति चन्द्रे तैलमिति पूर्वदृक्के प्रथमे द्रेष्काणे चन्द्रे सति तैलदिना पूर्णो दीपो ज्ञेयः मध्यमे मध्यमः अंत्ये क्षीणः यद्वा पूर्वदृक्के पूर्णे चन्द्रे दीपः स्नेहपूर्णः मध्ये मध्यः क्षीणे क्षीण इति द्वितीयतृतीययोस्तु ततोऽप्यल्पत्वादत्यल्पत्वाद्यंबोध्यमिति एवं तनोर्वर्तिरपि ज्ञेया तथा हि पूर्वद्रेष्काणे लग्ने सति वर्तिः पूर्णानूतनेति यावत् लग्ने मध्यद्रेष्काणे सति मध्या अद्धदग्धेति यावत् । अन्तिमे द्रेष्काणे क्षीणा । चन्द्रवदेवोहनीया ज्ञेयेत्यर्थः ॥ १७ ॥

द्व्यंगे के दीपः सकृच्चालितो च चन्द्रे तैलं दीपकं पूर्वदृक्के ॥ पूर्णं मध्येऽर्द्धं त्रिभागं तृतीये वर्तिर्लगादेवमेवोहनीया ॥ १७ ॥ दीपो वि तैलं गषडष्टगेब्जे स तैल इन्द्रौ गिरिखे सितार्क्योः ॥ सूर्यो गतो यत्र च दिग्विभागे पूर्वादिके तत्र हि दीप उक्तः ॥ १८ ॥ मित्रे मध्ये लग्नेन्द्रोः स्यात् ॥ आज्यन्दीपे तैलं त्वेनौ ॥ १९ ॥

प्रकरांतरेण स्नेहादौ विशेषं दर्शयति दीप इति अंगषडष्टगेब्जे चन्द्रे लग्नषष्ठाष्टमान्यतमगे सति दीपस्तदानीं वि तैलो वाच्यः । पुनः इन्द्रौ चन्द्रे गिरिद्वितीयगे सति स तैलः तथा खेलगादशमे सितार्क्योः सत्त्वेऽपि दीपः स तैल इति । दिनकृतस्तु भवेदिति सूचितां दीपदिशं स्पष्टयति सूर्यो गत इति स्पष्टं निरूपितमेव प्राक् ॥ १८ ॥ अथ स्नेहत्वेनाज्यतैलयोरुभयोर्बोधात्तत्र विशेषजिज्ञासायामाह मित्रे मध्ये इति लग्नचन्द्रयोर्मध्ये मित्रे सूर्ये सति दीपे आज्यं घृतं वाच्यं तयोर्मध्ये ऐनौ शनौ सति तैलं वाच्यम् इनस्य रवेरपत्यम् ऐनिः शनिरित्यर्थः कन्याना

मकच्छंदः मगौचेत्कन्येति तल्लक्षणात् ॥ १९ ॥ तत्रानेकदीपयोगमाह सूर्येबलिनीति तत्रसूर्येबलवति अवनिजैनिदृशा भौमशनिभ्यां पूर्ण
दृष्ट्यादृष्टेसतिदीपा अमिता बहवः स्युः । तत्रतृणाग्निप्रकाशयोगमाह व्यवस्थेति लग्नाद्वादशस्थाने पूर्वोक्तयोगाभावेकश्चित् सबलग्रहो
भवेत् तदातृणाग्नेस्तदानीं प्रकाशोवाच्यः । अथग्रहवशात्प्रसूतागाराकारविशेषमाह सूर्येसकाष्ठमिति सूर्येबलिष्टे स्वर्क्षादिगेकेन्द्रस्थेच
प्रसूतागेहं सकाष्ठम् अधिककाष्ठघटितमदृढं चवाच्यम् एवमिंदौ चंद्रे तथाविधे नवरम्यगेहं नवनूतनं रम्यं सुंदरं भृगौशुक्रेप्येवं विदिवुधे
सूर्येबलिन्यवनिजैनिदृशाऽमिताः स्युर्दीपाव्ययस्थसबलग्रहतस्तृणाग्निः ॥ सूर्ये सकाष्ठमदृढं नवरम्यगेहमि
न्दौ भृगौचविदिरम्यमनल्पशिल्पम् ॥ २० ॥ दग्धं कुज भवति संस्कृतजीर्णमाकौ स्वर्क्षादिगेथधिषणे
सुदृढंहिसद्म ॥ व्यंगे द्विशालभवनंधनुषि त्रिशालं जीवेपरोच्चलवगे बहुभूमिवेश्म ॥ २१ ॥

तथाविधेरम्यं सुंदरम् अनल्पशिल्पं बहुविधचित्रोपेतं विविधबुद्धिमत्कारिभिः कल्पितम् ॥ २० ॥ एवंविधे कुजे सति दग्धं बल्ल्यादिना
आकौ शनौ तथाविधे संस्कृतजीर्णसंस्कृतमपि जीर्णतां प्राप्तमेव अथधिषणे गुरौस्वर्क्षादिगेकेन्द्रगे सुदृढं सुंदरं च सद्म गृहं वाच्यं पुन
स्तस्मिन् जीवे व्यंगे द्विस्वभावराशिस्थे सति तथाविधे द्विशालभवनं शालाद्वयविशिष्टं भवनम् । वासः कुटीद्वयोः शालेतिकोशात्
सभागृहं शालेत्युच्यते दलान इति भाषायां धनुषि जीवतु त्रिशालभवनं वाच्यं जीवेपरोच्चलवगे कर्कपंचमांशगे वेश्म बहुभूमिज्ञेयं बहुवि

धूमिकाविशिष्टराजमंदिरसदृशमित्यर्थः ॥ २१ ॥ अथभूषणादौतत्तद्धातुप्राचुर्येवक्तुं तत्कारकग्रहानाह ताम्रमिति ताम्रं रवेः मणिश्च
 द्रकांतादिनामकश्चंद्रस्य । हेम सुवर्णं कुजस्य युक्तिर्लाक्षाबुधस्य शुक्तिरिति पाठेशुक्तिर्बुधस्य । हृष्यं रजतंगुरोः । मुक्ता भृगोः ।
 अयो लोहं शनेः अर्कमुखैः सूर्यादिग्रहैः सवीर्यैस्तत्तद्धातवोवाच्याः । ग्रहाणांबलाबलानुसारेण जातस्य गुणानाह रवीन्दुवीर्येति सूर्यचं
 द्रयोरुभयोर्बले पितृमातृतुल्योगुणैर्बालोक्तव्यः सूर्ये बलिनिपितृतुल्यः चंद्रमातृतुल्य इत्यपि वस्तुतो दिवार्कशुक्रौ पितृमातृसंज्ञकौ
 शनैश्चरेंदूनि शितद्विपर्ययात् ॥ पितृव्यमातृष्वसृसांज्ञितौ च तावथौ जयुग्मर्क्षगतौ तयोः शुभावित्यप्यत्र बोध्यं किंच सूर्यो बलिष्ठः सन् यत्त्रिं
 ताम्रं मणिर्हेमचयुक्तिरूप्ये मुक्तायसी चार्कमुखैः सवीर्यैः ॥ रवीन्दुवीर्ये पितृमातृतुल्यो यत्रिंशकेऽर्कोस्य
 गुणो ग्रहस्य ॥ २२ ॥ तनूनवांशेशसमस्तु मूर्त्या बलिष्ठखेटप्रतिमोपि वा स्यात् ॥ विधोर्नवांशेशसमश्च षण्णो
 जातिं कुलं देशमतो वदेज्ज्ञः ॥ २३ ॥

शांशके स्यात् अस्य ग्रहस्य गुणावाच्याः यद्वा अस्येति जातस्य बालस्येत्यर्थः त्रिंशांशास्तु ओजेशराक्षाष्टनगेष्वस्त्रिंशांशाः कुजाकर्ष
 चितवित्सितानामिति पूर्वोक्ताः गुणास्तु चंद्रार्कजीवाज्ञसितौ कुजाकीं यथाक्रमं सत्त्वरजस्तमांसीत्युक्ताः अन्येऽपि गर्वितत्वलज्जितत्वा
 दयः सौम्यत्वक्रूरत्वादयश्च ॥ २२ ॥ जन्मलग्नानुसारेण जातस्य शिशोराकारवर्णादेर्ज्ञानप्रयोजकं दर्शयति तनूनवांशेति मूर्त्याऽऽका
 रेण बालस्तनूनवांशस्वामिसमानोवाच्यः स्त्रियां मूर्तिस्तनुस्तनूरितिकोशात्तनूशब्दो दीर्घोकारांतोपि समशब्दः सादृश्यार्थकः मूर्त्ये

मं० नि०
॥ २६ ॥

त्यत्र प्रकृत्यादिभ्य इति तृतीया मूर्त्यन्तनुनवांशेशसादृश्यवानित्यर्थः तनुनवांशनाथस्यासामर्थ्ये त्वाह बलिष्ठखेटप्रतिम इति जन्म
समये यो बलिष्ठो ग्रहस्तत्रापि जन्मचक्रादौ त्रिकेतरस्थः तत्प्रतिमो दीर्घत्वगौरत्वादिना तत्सदृशः । गौरत्वश्यामत्वादिवर्णजातिदेशा
दौ च विशेषमाह विधोरिति यस्मिन्नवांशजन्मनि चंद्रो वर्तते तन्नवांशनाथवर्णसदृशवर्ण इत्यर्थः इतरसाकांक्षस्यापि नवांशादिपदस्येश
पदेन समासः देवदत्तस्य गुरुकुलमित्यादिवत् जातिं ब्राह्मणत्वादिरूपां विप्राधीशौ भार्गवे ज्यावित्याद्युक्तां कुलं प्राचीनयूथादिरूपं
देशं सौराष्ट्रपांचालमागधकान्यकुब्जाद्यं प्रसिद्धमपि यथासंभवं बलिष्ठग्रहान्नवांशेशादितो वावदेदिति ॥ २३ ॥ गर्भस्त्रावादियो

यमारौ तनुगौ स्त्रीणां गर्भस्त्रावो भवेदपि ॥ गर्भपातो भवेच्चंद्रे तद्देवातद्युतेक्षिते ॥ २४ ॥ प्रयच्छ
तश्च प्रथमं हि पूर्णं फलं द्युतम्योः पितृमातृखेटौ ॥ मध्ये च मध्यं चरमेति तुच्छं शुभाशुभं वा
परिकल्पनीयम् ॥ २५ ॥

गमाह यमाराविति तनुगौ जन्मलग्नगौ यस्य पुरुषस्य भवेतां तस्य स्त्रीणां गर्भस्त्रावो वाच्यः केचित्तु स्त्रीणामेव जन्म
लग्नादौ यमारवैशिष्ट्ये गर्भस्त्रावयोग इत्याहुः एवं चंद्रे यमभौमराशिस्थे यमाराभ्यां युक्ते दृष्टे वा गर्भपातयोगः ॥ २४ ॥ पितृमातृ
कारकग्रहसंबन्धिफलविशेषमाह प्रयच्छत इति पितृमातृखेटौ पितृमातृकारकौ लग्नसूर्ययोरन्यतमतो दशमेशः सूर्यश्च
पितृकारकः एवं लग्नचंद्रान्यतमचतुर्थेशश्चन्द्रश्च मातृकारकः आचार्यस्तु स्वर्क्षतुंगमूलत्रिकोणगाः कंटकेषु यावन्त आश्रिताः

सटी
सं० २

॥ २६ ॥

सर्व एवतेन्योन्यकारकाः कर्मगस्तुतेषां विशेषतः अत्रोदाहरणमपि स एव-कर्कटोदयमते यथोडुपे स्वोच्चगाः कुजयमार्कसूरयः ॥ का
रकानिगदिताः परस्परं लग्नगस्य सकलोम्बराम्बुग इत्याह एवमपि तौ द्युतम्योः दिनरात्र्योः हिनिश्चयेन प्रथमम् आदावेव पूर्णं फलं
प्रयच्छतः पितृकारको दिनसंबन्धिप्रथमतृतीयभागे जातस्य मातृकारको रात्रिप्रथमतृतीयभागे जातस्येत्यर्थः मध्ये द्युतम्यो
र्मध्यमे भागे मध्यं मध्यमं फलं चरमे अंतिमभागे तुच्छमल्पमित्यर्थः अथवा शुभाशुभम् आदौ शुभं मध्येमध्यम् अंते अशुभं पितृ
मातृद्वारा स्वस्य पित्रोरेववा शुभाशुभादिकमिति यावत् ॥ २५ ॥ अथ तत्र जातस्य शरीरे चिह्नयोगमाह शीर्षाद्यंगे इति स्व

शीर्षाद्यंगे स्वस्वदृक्प्रसिद्धेऽसत्सद्योगादेर्व्रणाद्यंगतिलाद्यम् ॥

तत्कालांगे यत्रसज्ञत्रिखेटाःस्थानक्षीयेऽर्केन्दुयोगेचराद्यम् ॥ २६ ॥

स्वदृक्प्रसिद्धे स्वस्वद्रेष्काणेषु शास्त्रप्रसिद्धे शीर्षादिपादांतावयवे कंदकृश्रोत्रनसाकपोलहनवो वक्रंच होरादयस्ते कण्ठां
सकबाहुपार्श्वहृदयक्रोडानि नाभिस्ततः ॥ वस्तिः शिश्नगुदे ततश्चवृषणावूरु ततो जानुनी जंघांघ्रीत्युभयत्र वाममुदितैर्द्रेष्का
णभागैस्त्रिधेति निर्णीते तत्रासत्सद्योगादेः असद्ग्रहयोगेक्षणादितस्तत्तदंगे व्रणाद्यं वाच्यं सद्ग्रहयोगादितस्तु तिलाद्यं तिलम
शकाद्यात्मकं चिह्नं च वाच्यम् अथोक्तचिह्नादेर्यावद्देहभावित्वं कादाचित्कत्वंवेति विशेषजिज्ञासायामाह तत्कालांगे इति तस्मि
न् काले पुरुषावयवे यत्रावयवे सज्ञत्रिखेटाः अत्र बुधस्य खेटत्रयांतर्गतत्वं बोध्यम् एकोबुधो द्वावन्यौ चेत्यर्थः वरांगत्वादिना कल्पित

मेषादिराश्यात्मके तत्राकेन्दुयोगे चराद्यं चिह्नं ज्ञेयं चरे चरग्रहयोगे चरं चिह्नं स्थिरे स्थिरग्रहयोगे स्थिरं तत्र सज्ञखेटत्रयाद्यै
रावश्यकत्वं कालांगान्यपि तत्रोक्तानि ॥ कालांगानि वरांगमाननमुरोद्वत्कोडवासोभृतो वस्तिर्व्यजनमूरुजानुयुगले जंघे ततो
त्रिद्वयम् ॥ मेषाश्चिप्रथमानवर्क्षचरणाश्चक्रस्मि राशय इति ॥ २६ ॥ जन्मलग्नहोराद्रेष्काणसप्तांशादिलग्नेषु विचारणीयतत्त
त्पदार्थविशेषान्निरूपयति लग्नेधीर इत्यादिद्वाभ्यां तत्र सप्तांशास्तु सप्तांशपास्त्वोजगृहे तदीशाद्युग्मे गृहे सप्तमराशिपास्त्विति

लग्नेधीरश्चिन्तयेद्देहभावं होरालग्न्यात्संपदाद्यं सुखं च ॥ द्रेष्काणांगाद्वन्धुसौख्यं विचिंत्यं सप्तांशांगात्सं
ततेः स्याद्विचारः ॥ २७ ॥ कलत्रसौख्यादिनवांशलग्न्यादिलोक्यमर्काशकतोत्रापित्रोः ॥ त्रिंशांशकादिष्ट
फलं च वाच्यं सर्वविलग्न्यादपि चिन्तनीयम् ॥ २८ ॥

ज्ञेयाः होरालग्न्यादयस्तु सर्वे प्रागुक्ता एव बोध्या तथाहि । होरे समेब्जभगयोर्विषमेर्कविध्वोः दृकाणपाः स्युः स्वसुतांकनाथा उक्ता
नवांशाः स्वभतोर्कभागाः ओजेशराक्षाष्टनगेषवस्त्रिंशांशाः कुजार्काज्यकवित्सानां समेन्यथोक्तादित्यादि एतत्फलमपि संक्षेपतो
ग्रथांतरात् । होरानाथो यदा भानुर्बाल्ये दुःखी भवेन्नरः । मध्ये च समताज्ञेया वृद्धत्वे बहुलं धनम् ॥ पितुर्निधनकाले च धनं क्षीणं भवेन्न

णाम् ॥ बाल्ये तस्य पितुर्नाशो मातरं जीवितां वदेत् । निजबाहूर्जिता लक्ष्मीर्गृहे तिष्ठति सेवया । कष्टवृत्त्या वा कृष्यादितः क्रयतो वा
 एवं होरापतिश्चंद्रश्चेद्बाल्ये धनाधिक्यं मध्ये साम्यं वृद्धत्वे निर्धनत्वम् । होरेशः खलु दुष्टखेचरयुतो वक्रान्वितो वा भवेत्प्रपूर्वक्रतरं च
 नेत्रयुगलं वक्रं च वक्रं तथा । होरेशो यदि भास्करः शशियुतो जिह्वा सुजिह्वा फलं होरेशो यदि चोडुपो शुभयुतः स्युर्वक्रदंताधराः ।
 एवं द्रेष्काणेशो यत्र लग्ने बली तदंकसमाः सोदराः तत्रशुभयोगे तेषामुदयः पापयोगे नाशः एवं शत्रुमित्रसमयोगे शत्रुमित्र
 समत्वं तेषाम् एवं तल्लगे द्रेष्काणेशो च पुंस्त्वादौ पुंस्त्वादिकमपि तेषाम् एवं दुःस्थानस्थत्वे आत्मघातादि एवं चंद्रपापादियोगे लो
 मतिलादिमृतिस्थे मृतिः रविकुजयोगे तु विद्युदादिना मृतिः । एवं सप्तांशपादितः संततिसुखं विचार्यम् । एवं नवांशेशे शुभे शुभ
 स्थानादियोगे शुभस्त्रीप्राप्तिः केंद्रस्थे तु षोडशाब्दाभ्यंतर एव विवाहः कोणस्थे तु तत्त्वाभ्यंतरे विवाहः तस्मिन् खले खलयोगे च
 वैपरीत्यं तस्या नवांशेशेऽष्टमादिस्थे स्वहस्तान्मृतिः षष्ठस्थे रविराहुयोगे विषान्मृतिः भौमयोगेऽग्निः चंद्रयोगे व्यभिचारिणी
 च । एवं द्वादशांशेशे जन्मलग्ने पितृसमः ॥ रविलवाधिपतिः खलखेचरः खलयुतः खलगहगतोपिवा । रिपुयुतो रिपुदृष्टिसमन्वि
 तो भवति नीचगतोस्तगतोपिवा ॥ दिशतिरिष्टगणरिपुरोगतो ज्वलनतोपि तथा नृपचौरतः । धनहतिं गृहतो नृपतः सदा मन
 सि पापरतिं विरतिं सुते ॥ एवं त्रिंशांशपे क्रूरे दुःस्थे कुटुंबविरोधः । सौम्ये सुस्थे सुखं षष्ठे राजकृतो बंधः अष्टमस्थे राजतो मृत्युः
 एवमन्यदपि सर्वं स्वबुद्धयोह्यमिति स्पष्टार्थो श्लोकौ ॥ २७ ॥ २८ ॥

अथपित्रादिकारकसूर्यादिग्रहानुसारेण पित्रादिस्वसंबंधिशुभाशुभविचाराय तत्तत्स्थानविशेषानिर्दिशति पिताम्बरे इति अर्कात्सूर्या
 दंबरे दशमे नवमे च पिता चिंत्यो विचार्यः पितुः शुभाशुभादिकं तस्माद्विचार्यमित्यर्थः सदसद्ग्रहयोगक्षणादिसंबंधे तु तदनुरोधेनेति
 शेषः एवमुडुपाच्चंद्रादंबुनि चतुर्थे सर्वत्र सदसद्ग्रहादिसंबंधे तदनुसारेण शुभाशुभादिकं वाच्यम् । अस्मात् भौमात् सोदरे तृतीये
 भ्राता भ्रातुस्तद्विचार्य वाच्यम् । बुधादंबुनीत्यत्र बुधाद्वैरिणीति पाठो युक्तः लेखकप्रमादादंबुनीतिजातं बुधाद् पष्ठे सदसद्ग्रहयोगक्षणा
 दो मातुलादेः शुभाशुभं वाच्यमित्यर्थः आदिपदान्मातुलपुत्रादेरपि ततो विचारः शत्रोश्च जीवात्पंचमे पुत्रो विचार्यः । पंचमतइति
 पिताम्बरे कर्त्तव्यमेव चिन्त्यो मातोडुपादम्बुनिसोदरेस्मात् ॥ भ्राताबुधादम्बुनिमातुलादिजीवात्सुतः पञ्चम
 तोविचार्यः ॥ २९ ॥ कान्ताद्युने भार्गवतोथमृत्यौ शनेस्तवंशोत्रशुभाशुभाद्यम् ॥ बुद्ध्याग्रहाणांसकलंब
 लाद्यं फलंवदेद्देशिकईशभक्त्या ॥ ३० ॥

सप्तम्यर्थेतसिद्धायाद्वादायसप्तांकतृतीयात्मजगे गुणैः तदब्दे गर्भयोगः स्यादित्यप्यत्राचिंत्यम् ॥ २९ ॥ एवं भार्गवतो धुने सप्तमे कान्ता
 भार्या चिंतनीया । एवं शनेर्मृत्यावष्टमे वंशो विचारणीयः आयुरपिशनेः एतेन सूर्यादीनां तत्तत्कारकतापि सूचिता यतस्तेषां पितृ
 मातृभ्रातृमातुलपुत्रस्त्रीजीवनादिकारकताया लोकशास्त्रासिद्धत्वात् । इदमत्र बोध्यं लग्नादुक्तेषु दशमादिषु स्थानेषु लग्नलग्नेशयोर्बलिष्ठत्वं
 पित्रादीनां शुभाशुभविचारः कर्त्तव्यः तदभावसूर्यादितो दशमादिषु द्वयोर्बलावलसाभ्ये द्वयोरेव सदसद्योगार्द्धं वाच्यं तत्र बलंतु सार्द्धानि

षट् तीक्ष्णकरो बलीयान् चंद्रस्तुषट्पंचवसुंधराजः ॥ सप्तेंदुजः सार्द्धरसागुरुश्चसार्द्धानि पंचात्रसितोबलीयान् ॥ मंदस्तुपंचैवहिषड्बला
नांसंयोग एवापरथान्यथा स्युरिति भावतश्च्युतानां तुबलंदुर्वचम् एवं ग्रहाणां भावानां च बलाबलविवेकेन दैशिकःफलमादेष्टुमुद्युक्तः
ईशभक्त्या उपासनावलेनगुरुभक्तियुक्तः सन् सद्बुद्धिः सकलं फलं वदेदित्यर्थः ॥ ३० ॥ निजाग्रजातेत्यादिरुक्तार्थः श्लोकः ॥ ३१ ॥ इतिसंकेत
निधिव्याख्यायां द्वितीयः प्रमूतिसंकेतः समाप्तः ॥ २ ॥ अथ प्रकीर्णसंकेतं तृतीयं समारभमाण आदौ तद्वटकतया जातकस्य कांश्चि

निजाग्रजातात्मजघासिरामकृतेहिसंकेतनिधौकृतेस्मिन् ॥ ज्योतिर्विदारामदयालुनाम्ना प्रमूतिसंकेत
इतःसमाप्तिम् ॥ ३१ ॥ इतिसंकेतनिधौप्रमूतिसंकेतोद्वितीयःसमाप्तः ॥ अथतृतीयःसंकेतः ॥ सन्ध्याद्व
येजनिमतोत्रयदेन्दुहोराराश्यन्तगैःखलखगैर्निधनंशिशोःस्यात् ॥ केन्द्रैःसपापविधुभिः सकलैस्तथैव
कामांगयोरपिमृतिःखलकर्तरीचेत् ॥ १ ॥

दायुरादियोगान् कीर्तयति संध्याद्वये इति संध्याद्वये पूर्वपश्चिमसंध्ययोरजनिमत उत्पत्तिमतो जातस्येति यावत् । जनिरुत्पत्तिरुद्भव
इतिकोशात् । संध्याचसन्ध्यात्रिनाडीप्रमितार्कविवादद्धोदितास्तादृधर्द्धमित्युक्तलक्षणा अत्र संध्याद्वये अवच्छिन्नत्वं त्रुप्रत्ययार्थः ।
तदवच्छिन्ना यदा चंद्रस्य राशिदलरूपा होरा स्यात् पुनः खलखगैः पापग्रहै राश्यन्तस्थैः राशीनामन्तिमांशगैः सद्भिः तत्रसमये जात

स्यशिशोः शिशुत्व एव निधनं वाच्यम् अत्रैवयोगांतरं केंद्रैरिति सकलैः केंद्रैः सपाषविधुभिः पापग्रहैर्विधुना चंद्रेण च सहितैः सद्भिः तथैव शिशुत्व एव निधनमिति अत्र पापग्रहैः सह समासघटकतया पच्यमानविधुपदवाच्यस्य क्षीणत्वं सूचितं तथा क्षीणचंद्रस्य पापत्वेन पापग्रहोपादानेनैवोपादानसिद्धौ पुनस्तदुपादाने केवलस्य पूर्णस्य चंद्रस्यादृषकत्वमप्युक्तं पुनर्योगांतरं कामांगयोरिति सप्तमलग्नयोरुभयोरेव पापकर्त्तरीसत्त्वेपि जातस्य मृतिर्वाच्या अर्थादेकत्र पापकर्त्तरीसत्त्वे मरणांतकष्टमिति ॥१॥ पुनस्तत्रैव योगद्वयं

स्मरांगयोः क्रूरखगावसद्युतः शशीनदृष्टश्च शुभैस्तदाक्षयः ॥

शुभोनकेन्द्रैर्व्ययगे विधौ कृशे खलैश्चतन्वष्टमगैर्द्रुतं मृतिः ॥ २ ॥

स्मरांगयोरिति यदा सप्तमलग्नयोरुभयोरेव क्रूरखगौ भवतः तथा तत्र चंद्रोपि यत्रकुत्र स्थितः शुभैरवीक्षितः पापैर्युतोदृष्टोवातदापि क्षयो नाश एव इत्येको योगः एवं शुभोनैः केंद्रैः शुभग्रहहितैः चंद्रे च क्षीणे व्ययस्थे सति तथा पापैर्लगाष्टमोभयगैस्तदापि द्रुतमेव शिशोर्मृतिरादेश्येति द्वितीयः ॥ २ ॥

पुनर्योगांतरं षष्ठाष्टमेब्जेइति अब्जे चंद्रे षष्ठाष्टमगे राहौ च चतुर्थगेसति परंतु राहौ चंद्रे च दुःस्थे एव विनिगमनाविरहादुभयोरेव दुःस्थत्वं ज्ञेयं तदापि सद्योमृतिः अस्य प्रतीकारमाह इहेश्वरोच्य इति इहयोगे ईश्वरो मृत्युंजयादिरूपेण दुर्गारूपेण चाराधनीयः विधिना तदाराधनेनैव तादृशापयोगोपशमः अत्रविशेषमाह वर्षेणेति यदि चन्द्रराहोरुक्तस्थानस्थत्वेपि दुःस्थत्वाभावे केंद्रत्वा वच्छेदेन पापग्रहवैशिष्ट्ये च वर्षेण शिशोरेकवर्षांतमायुरित्यर्थः यद्वा ईश्वराराधनेपि केंद्रे सपापे पूर्वोक्तयोगसद्भावे वर्षेण मृति

षष्ठाष्टमेब्जेसुखगे च राहौ दुःस्थेमृतिः सद्यइहेश्वरोच्यः ॥ वर्षेणकेन्द्रेसखलेथयद्यन्योन्यर्क्षगौस्तोस्रगुरु शिवाब्दैः ॥ ३ ॥ सकूरोब्जोव्ययमृतिमदांगेष्वकेंद्रस्थसौम्यैर्नोदृष्टोसौ शिशुमृतिकरोथाष्टमारिस्थि तोब्जः ॥ दृष्टःकूरैरहनिजननयस्यकृष्णेचपक्षेशुक्लेसद्भिर्निशिजनिरवत्यत्रतनान्यथोह्यम् ॥ ४ ॥

वाच्यैव योगांतरम् अथेति यद्यस्रगुरु कुजजीवौ अन्योन्यर्क्षगौ परस्परराशिगौस्तः तदा शिवाब्दैः एकादशवर्षैर्मृतिर्वाच्या कुजगुर्वोर्दुः स्थत्वमत्रापि बोध्यम् ॥ ३ ॥ पुनर्योगांतरं सकूरइति व्ययाष्टमकामलग्नेषु सपापश्चंद्रः पुनरकेंद्रस्थैरपि सौम्यैर्नदृष्टः सौम्यग्रहाणां केंद्र स्थत्वचन्द्रदर्शित्वोभयधर्माभावे तत्कालीनचंद्रस्यैव शिशोर्मृत्युकरत्वमिति फलितं क्वचिच्चंद्रस्यैव शिशुजीवनहेतुत्वं दर्शयति अथा ष्टमेति क्रूरग्रहैर्दृष्टः षष्ठाष्टमस्थश्चंद्रः कृष्णपक्षे दिवसे जातं बालं रक्षत्येव एवं शुभग्रहैर्दृष्टः षष्ठाष्टमस्थश्चंद्रः शुक्लपक्षे निशिजातं

रक्षत्येवनान्यथा तद्वैपरीत्येतु नरक्षति इत्युक्तं ज्ञेयम् ॥ ४ ॥ पुनर्मृत्युयोगांतराणितनाविति तनौ सूर्ये उत अथवा चंद्रे शुभैरयुक्तेऽदृष्टे च शुभयोगदृष्टयुभयाभावेऽन्यतराभावे वा मृतिर्वाच्या अर्थादन्यतरसत्त्वे नमृतिः किंतुतत्समं दुःखम् एवं बलिष्ठैः खलैस्त्रिकोणाष्टमस्थैरपि मृतिः तथेति योगांतरं व्ययांकेति अक्यर्कविध्वंसृग्भिः शनिसूर्यचंद्रभौमैः क्रमात् व्ययनवमलग्राष्टमस्थैः अगुरुदृग्भिः बलवज्जीवदृष्टिरहितैस्तथैव शिशोर्मृतिः अथेति योगांतरं दुर्विधौ नीचशत्रुक्षीणमारकादिभागगे चंद्रे सुतनवाह्यगांत्यांगगे तनाविन उतोडुपेन शुभयुक्तदृष्टे मृतिस्त्रिकोणमृतिगैः खलैर्बलयुतैर्नृणां स्यात्तथा ॥ व्ययांकतनु मृत्युगौरगुरुदृग्भिराक्यर्कविध्वंसृग्भिरथदुर्विधौ सुतनवाह्यगांत्यांगगे ॥ ५ ॥ तनोररिविनाशगे खलखगे विंधौवीक्षिते मृतिः शुभदृशा समाष्टकमतश्च मिश्रैर्दलम् ॥ खलैरिभगतेष्टमे खलदृशैकवर्षः शिशूरवौ नृप दिगब्दकः खलखगेक्षिते केन्द्रगे ॥ ६ ॥

पंचमनवमाष्टमसप्तमव्ययलग्नस्थे शुभादृष्टे मृतिर्वाच्येति ॥ ५ ॥ पुनर्मृतिविशेषयोगानाह तनोरिति लग्रादरिविनाशगे षष्ठामष्टगे पापग्रहैरेव दुष्टदृष्ट्या दृष्टे चंद्रे मृतिः सद्यः स्यात् शुभदृशा शुभग्रहैरभिदृष्टेतु समाष्टकम् अष्टौवर्षाण्ययुः अतो मिश्रैर्दृष्टे क्रूरदृष्ट्या शुभपापोभयदृष्टेदलमतः पूर्वोक्ताब्दाष्टकस्य अर्द्धवर्षचतुष्कमायुः तथा खले पापे अरिभगते शत्रुराशिगते अष्टमस्थे पापैः पूर्ण क्रूरदृष्ट्यादृष्टे एकवर्षमायुः तथा खलग्रहेदृष्टे सूर्ये केन्द्रगे शिशुर्नृपदिगब्दकः षोडशदशवावर्षाणि जीवतीत्यर्थः नृपा दशचअब्दा

आयुरस्येतिकप्रत्ययः ॥ ६ ॥ पुनर्योगविशेषौ यमेइति सूर्यचंद्रयुक्ते यमे शनौसतिनवसमाः नववर्षाण्यायुः तथासर्वैःखलैःषडष्टमग
 तैः सद्भिर्मासमात्रमायुः अथ पुनर्योगांतरं शशीक्षितबुधे पापदृष्ट्या चन्द्रदृष्टे बुधे षडष्टमे सति कर्कराशिगतेचचतुर्थशरदि चतुर्थे
 वर्षे शिशोः क्षयोनाशः स्यात् योगांतरं सितेति सितोष्णगुणमाः शुक्रसूर्यशनयस्त्रय एवपापग्रहयुक्ताः शिशोर्मृत्यवेस्युः अत्र कपिंज
 लालंभन्यायेन बहुवचनेनच त्रित्वान्यूनानतिरिक्तसंख्याबोधे सिद्धे पुनस्त्रय इति पदोपादानम् एकस्यापि पापग्रहायोगे योगभंग
 यमेर्कविधुसंयुतेनवसमाश्चमासोऽखिलैः षडष्टमगतैःखलैरथषडष्टमेकर्कगे ॥ शशीक्षितबुधे चतुर्थशरदि
 क्षयः स्याच्छिशोः सितोष्णगुणमाहमेखलयुतास्त्रयोर्मृत्यवे ॥ ७ ॥ रवौकुजक्षेशनिगेहगेपिवा बहूग्रदृष्टो
 गुरुरन्तकृत्स्वगः ॥ शुभैरदृष्टाअशुभेक्षिताःखलामदाष्टगाःसाम्बशिशुक्षयंकराः ॥ ८ ॥ होरास्वामीपापदृ
 ष्टोऽष्टमस्थोजन्मेशाढ्यश्चेन्मृतिर्वेदमासैः ॥ एवंकामेपापयुग्जन्मपाठ्योहोरेक्षश्चेत्क्रूरदृष्टोष्टमासैः ॥ ९ ॥
 सूचनाय परंतु मरणांतकष्टं तदापि वाच्यमिति विचार्य वाच्यम् ॥ ७ ॥ पुनर्योगद्वयं रवाविति कुजक्षे मंगलराशौ शनिराशौ वा रवौ स
 ति गुरुर्वहुभिरुग्रैः पापैः क्रूरदृष्ट्यादृष्टः सन्नखगः दशमगः स्यात् सः शिशोरन्तकृत् नाशकृत् द्वितीयो योगस्तु शुभैर्ग्रहैर्नदृष्टा अ
 शुभैश्चोग्रदृष्ट्या दृष्टाः पापाः सप्तमाष्टमगायदिस्युः तदा सांबशिशुक्षयंकराः मात्रासहितस्य शिशोर्नाशकाः ॥ ८ ॥ पुनर्योगद्वयं हो
 रति होरालग्रं तत्स्वामी पापैर्दृष्टोऽष्टमस्थस्तथा जन्मेशाढ्यःजन्मराशीशेनयुक्तश्चस्यात्तदा वेदमासैश्चतुर्भिर्मासैर्मृतिर्मरणं शिशो

रित्येकोयोगः द्वितीयस्तु एवं कामे सप्तमे पापग्रहयुक्तजन्मराशीशयुक्तः क्रूरैरेवदृष्टो होरेशश्चेत्तदाष्टभिर्मासैर्मृत्युः शिशोरिति ॥ ९ ॥
 पुनरनिष्टयोगाः सर्वेति सर्वैः पापैर्दृष्टोनशुभेनकेनापिदृष्टः गुरुरष्टमस्थश्चेत् अरिष्टकृत् यदि उक्तविशेषणविशिष्टोगुरुः कुजराशावष्ट
 मस्यात्तदा ध्रुवनिश्चयेनकष्टदः एवंकुटिलोवक्रगत्यायुक्तः शनिःकेंद्रेषुनाशेष्टमे रिपौषष्ठेवास्थितः कुजराशावेवतेनैव बलिनाऽसृजा
 भौमेनदृष्टः क्रूरदृष्ट्या तदाविशेषतोवश्यमेव वर्षत्रयेणशिशुनाशकरइत्यर्थः ॥ १० ॥ पुनः कष्टयोगद्वयं शनिरिति स्पष्टं द्वितीयोयो
 सर्वपापनिरीक्षितोगुरुरष्टमेनशुभेक्षितो रिष्टकृत्कुजगेहगोध्रुवमेववाकुटिलःशनिः ॥ केन्द्रनाशरिपुस्थितः
 कुजगेहगोबलिनाऽसृजा वीक्षितश्चसमात्रयेणविशेषतः शिशुहानिदः ॥ १० ॥ शनिस्तनोरष्टमगस्तुकष्टद
 स्त्रिकोणगोनीचइनोपितादृशः ॥ कुजेष्टमेसत्यथषष्ठमृत्युगेखलेक्षितेज्ञेब्धिसमायुरात्मजः ॥ ११ ॥ षष्ठना
 शगतोबुधःशशिभेक्षयायविधोर्दृशावेदहायनतोथषष्ठलयव्ययस्थशुभग्रहैः ॥ वीक्षितोहरिकर्कगोमृतिदोऽ
 शुभेक्षणतःसितः षट्समाभिरथद्रुतं जनितस्यशिख्युदयेक्षयः ॥ १२ ॥

गः त्रिकोणगइति पुनर्मृत्युयोगः कुजेइति कुजेऽष्टमगेसति बलिपापग्रहदृष्टेषष्टाष्टमगेबुधेचसति आत्मजः शिशुःचतुर्वर्षायुर्भवती
 ति ॥ ११ ॥ आयुर्योगांतरं षष्ठनाशेति शशिभेकर्कराशौषष्टाष्टमगश्चंद्रदृष्टोबुधश्चेत् तदापि वेदहायनतः चतुर्भिर्वर्षैः शिशुनाशकरः
 पुनर्योगांतरम् अथेति षष्टाष्टमव्ययस्थशुभैर्दृष्टः अशुभैर्गणितलिपिर्दृष्टः सिंहकर्कान्यतमराशिगःशुक्रः षट्समाभिः षड्वर्षाण्यायुर्य

च्छतीत्यर्थः पुनर्योगांतरम् अथेति शिखिनः केतोरुदयसमकालजन्मनः शिशोर्दुतमेवक्षयोवाच्यः ॥ १२ ॥ पुनरल्पायुर्योगः तनाविति तनौलभ्ये यदिपाशपक्षिणां तत्संबन्धिनोदृकाणाः पापग्रहान्विताः स्युस्तदाजातस्यबालस्यसप्तमेवत्सरेमृतिः पाशपक्षिद्रेष्काणास्तु तत्र पाशद्रेष्काणा भुजगनिगडद्रेष्काणास्ते कर्काद्यः वृश्चिकाद्यद्वितीयौ मीनांत्यएतेभुजगद्रेष्काणाः मकराद्योनिगडद्रेष्काणइति पक्षिद्रेष्काणाः मिथुनद्वितीयः सिंहप्रथमः तुलाद्वितीयः कुंभाद्यइति बृहज्जातके उक्ताः योगांतरं खलाइति न शुभेक्षिताः तनौदृकाणायदिपाशपक्षिणां खलान्विताःसप्तमेवत्सरेमृतिः ॥ खलास्त्रिकोणेनशुभेक्षिताःशुभाःषडष्टगाश्चेद्गजवत्सरेक्षयः ॥ १३ ॥ तनौस्मरेखलग्रहेखलेक्षितान्वितेङ्गपे ॥ विधौतनौचजातकोत्रसप्तवर्षजीवनः ॥ १४ ॥ त्रिकेऽस्तगौजन्मतनुप्रभूयदा तदाशिशोराशिमिताब्दतश्च्युतिः ॥ बुधर्क्षगोब्जोर्ककुजान्वितः शुभैरवीक्षितोब्दे नवमेक्षयङ्करः ॥ १५ ॥ नीचगोष्टमगोवारस्त्रिकोणेनीचगोरविः ॥ सनरोमन्दबुद्धिर्वाभिक्षा जीवीच दुःखितः ॥ १६ ॥

पापदृष्टाः खलास्त्रिकोणेशुभग्रहास्तु षडष्टगास्तेपिपापदृष्टाश्चेत्तदा गजवत्सरेऽष्टमवर्षे क्षयः ॥ १३ ॥ पुनरल्पायुर्योगः तनाविति स्पष्टम् ॥ १४ ॥ पुनरल्पायुर्योगौ त्रिकेइति षडष्टव्ययगौ अस्तं प्राप्तौ जन्मतनुप्रभू जन्मराशिजन्मलग्नेशौ तदाराशिमितवर्षाण्यायुः एवं कन्यामिथुनान्यतमगः चंद्रः सूर्यकुजयुक्तः शुभैरदृष्टस्तदानववर्षाण्यायुरिति ॥ १५ ॥ अथदारिद्र्ययोगः नीचग इति स्पष्टोर्थः ॥ १६ ॥

अथारूपायुर्वह्यायुर्योगौ अन्तिमांशेति सर्वे अन्तिमांशगताग्रहाअत्यल्पायुः प्रदाः जननानंतरमेवमरणप्रदाः तथा यदा स्वमित्रस्वगृह
स्वोच्चस्थोयोग्रहः सबह्यायुः असतिप्रतिबंधकेपूर्णायुःप्रदइत्यर्थः ॥ १७ ॥ अथांगच्छेदयोगः तनुरिति कुजराशिः मेषवृश्चिकयो
रन्यतमोलग्रंस्यात् तथा सखलः सपापः सिंहेशनिश्चतदादोष्णोर्भुजयोश्छिदा छेदोवाच्यः भुजबाहूप्रवेष्टोदोरित्यमरः अथवाअ
रिगेहगे षष्ठेशत्रुराशिगेशनौ अरिभिः शत्रुभिः पूर्णदृष्ट्यादृष्टे तदापिकरपादयोश्छिदा जातस्यवाच्या अथवा मृतौ जन्मलग्नादष्टमे

अन्तिमांशगताः खेटाअत्यल्पायुःप्रदामताः ॥ स्वमित्रगृहतुंगस्थोबह्यायुःखेचरोभवेत् ॥ १७ ॥ तनुः कुजर्क्ष
सखलोहरौशनिश्छिदेहदोष्णोररिगेहगेशनौः ॥ अरीक्षितादृषेकरपादयोश्छिदामृतौकुजाग्वैनिषुचच्छिदा
तयोः ॥ १८ ॥ खलत्रयादृषेनशुभेक्षितेरिगे विधौदृशोर्हानिमुशान्तिकोविदाः ॥ नसोः कुजाग्वैनिषुनैध
ने पदोः कुलीरइन्द्रर्कजयोर्नसदृशा ॥ १९ ॥

कुजाग्वैनिषु कुजराहुशनिषुसत्सु तदापि तयोः करपादयोश्छिदाज्ञेया इतियोगत्रयम् ॥ १८ ॥ अथनेत्रनासिकापादहानियोगाः खल
त्रयादृषे इति विधौचन्द्रे अरिगेषष्ठेशत्रुराशिगे पापग्रहयुक्ते शुभैरदृष्टेपापैर्दृष्टेचसति दृशोर्नेत्रयोर्हानिं नाशं कोविदाः पंडिता उशं
ति तथा नैधने अष्टमेकुजाग्वैनिषुसत्सु नसोर्नासिकयोर्हानिंवदति तथा नैधनेएवकुलीरेकर्कराशौ इन्द्रर्कजयोः चंद्रशान्योः सत्त्वेपदोः

पादयोर्हानिवदन्ति ॥ १९ ॥ अथगोब्राह्मणादिवधयोगः खलइति खलः पापग्रहः पापस्यैवराशौस्थितः राहुमंदाभ्यामरिदृशादृष्टः विधौ चंद्रेतुसपापेसूर्यभौमशनिभिः पूर्णदृष्ट्यादृष्टेसतिपुरुषः वशाद्विजान् वशाबंध्यासुतायोपास्त्रीगवीकरिणीषुचेतिमेदिनी । तथाच वंध्यां गाम् । करिणीधेनुकावशेतिकोशात् । हस्तिनींवा ब्राह्मणांश्चहंतीत्यर्थः । रोग योगः रुजेति एकगैरेकराशिस्थैस्त्रिचतुरादिपापैः रुजारोगोवाच्यः अथ खलतायोगः विशुकेति रवौयत्रकुत्रगतेपापत्रययुक्तेसति सस्वयंखलोज्ञेयः परंतुशुकेणापियोगेखलत्वस्यमांघ्रमपिज्ञेयमित्य खलःखलर्क्षेतिदृशाऽगुमन्दयोर्विधौसपापेऽर्ककुजार्किकीक्षिते ॥ वशाद्विजान्हंतिरुजैकगैः खलैर्विशुक्र पापत्रययुग्रवौखलः ॥ २० ॥ निजर्क्षगोत्र्योमिनिकुजाच्छविद्युतो विधुन्तुदश्चेत्क्षणिकापट्टद्विभाक् ॥ धनस्मरभ्रातृषुचेत्खलग्रहा गुरौसुतेस्यात्तपुरुषःकुवृत्तजः ॥ २१ ॥ अम्बुव्ययाम्बरगतेषुखलेषुदे शद्देशान्तरं व्रजतिदुःखकरःस्वपित्रोः ॥ सर्वेषु भाग्यसुतबन्धुगतेषुपूर्वापत्यक्षयोऽपरसुतोऽपरदा रजः स्यात् ॥ २२ ॥

र्थः ॥ २० ॥ अथलक्ष्म्याअस्थैर्ययोगः निजर्क्षग इति विधुन्तुदोराहुः निजर्क्षगःकन्यागतः कुजशुक्रबुधयुक्तः दशमेस्यात् तदाक्षणिका पट्टद्विभाक् आपदमृक्छिन्नक्षणेक्षणे भजति प्राप्नोति चलश्रीरित्यर्थः अथासजातयोगः धनेति धनसप्तमतृतीयेषु पापः पंचमे विब ले गुरौसति पुरुषः कुवृत्ताग्निद्याचारवतो जात इति वाच्यमिति ॥ २१ ॥ अथ पर्यटनयोगः अंबुव्ययेति यतः पर्यटनशीलः अतः

सं० नि०
॥ ३३ ॥

स्वपित्रोर्दुःखकरः तत्प्रतिकूलत्वात् । पूर्वापत्यहानियोगः सर्वेष्विति अपरदारज इति दारानेकत्वमप्युक्तम् ॥ २२ ॥ विधुरत्वादियोगः
षष्ठे इति कुजेषष्ठे राहौ मदगे शनावष्टमे च सति नरो विधुरोदाररहितः विधुर्यः परतंत्रश्च स्यात् । अथान्वजातयोगः तन्वंतेति लग्नां
तिमांशे तिथ्यंतेदिनांते च जातः दिनांते इत्युपलक्षणं निशांतस्यापि तथाचावसानद्वयत्रययोगे एवायं योगः असौशिशुरन्वजातः
तमनुकोपि नोत्पद्यते इत्यर्थः ॥ २३ ॥ पित्रोरनिष्टयोगमाह भानुरिति स्पष्टम् । पुत्रात्पित्रोर्मृत्युयोगः तथारिभस्थाविति भानुरि
षष्ठे कुजेगौमदगेर्कमूनौमृतौनरः स्याद्विधुरोविधुर्यः ॥ तन्वंततिथ्यंतदिनान्तजातश्चरांशकेऽसौशिशुर
न्वजातः ॥ २३ ॥ भानुर्मदेव्योग्निकुजेव्ययेऽगौ पित्रोर्विनाशायतथारिभस्थौ ॥ चेद्राहुजीवौतनुगौसुखेवा
पुत्रान्मृतिःसिद्धमितैश्चवर्षैः ॥ २४ ॥ तनौसुखेखेचनिजर्क्षगाःखला यदातदाजीवतिकष्टतः क्वचित् ॥ शुभग्र
हाणांसुदृशात्रजीवने परंत्वयंक्रूरमतिःकुकर्मकृत् ॥ २५ ॥

त्युक्तयोगसत्त्वे शत्रुराशिस्थौ राहुजीवौ तनुगौ सुखेचतुर्थे वा भवतः तदा पुत्राच्चतुर्विंशतिमिते वर्षे पित्रोर्मृतिर्वाच्या ॥ २४ ॥
अथ कष्टेन कथंचिजीवनयोगः तनाविति लग्नचतुर्थदशमेषु सर्वेषु निजर्क्षगाः पापास्तदा कष्टेन जीवनं कथंचित् अत्र हेतुमाह
शुभग्रहाणामिति तेषुपापेषु शुभानांशुभदृष्ट्या जीवनेपि परंतु क्वचिदशेषविगुण्यमपीत्याह परंत्विति जीवनेप्ययं क्रूरमतिः कुरुर्म

सटी०
सं० ३

॥ ३३ ॥

कृदिति जीवनमपि निष्फलमेवेति ज्ञेयम् ॥ २५ ॥ पुनः पित्रोरनिष्टयोगः लग्ने इति लग्नषष्ठसुतान्यतमगाः सूर्यराहुमंदजीवाश्चेत्
 शिशुः पित्रोरशुभायैव । स्वस्य कष्टयोगः क्रूरा इति दशमतृतीयसप्तमव्ययेषु सर्वेष्वेव सर्वे क्रूराश्चेत् जातस्य शिशोः शरीरे सदा कष्टं
 वाच्यमिति ॥ २६ ॥ पितुरनिष्टयोगः तनाविति स्पष्टम् अथ वंशक्षयहेतुदरिद्रयोगः अथेति स्पष्टम् अत्र सर्वेषु केंद्रेषु धने त्रिको
 णे च गुरुशुक्रव्यतिरिक्ताः क्रूराः सर्वे यदि स्युस्तदा वंशोच्छेदाय दारिद्र्ययोगः पूर्वैरुक्तः अत्र चंद्रबुधयोरपि पापत्वेन ग्रहणं यतः
 लग्नेष्वेवाप्तुतेर्कागुमन्दजीवाश्चेज्जातोऽशुभायैव पित्रोः ॥ क्रूरामध्यभ्रातृकामव्ययेषु सर्वेष्वेवत्र कष्टं स
 दांगे ॥ २६ ॥ तनौ यमेब्जे च रिपौ बुधे स्ते पितुः क्षयोथाखिलकेन्द्रगाश्चेत् ॥ क्रूरा धने वा पितृत्रिकोणे वंशक्ष
 यायैष दारिद्र्ययोगः ॥ २७ ॥ यमे धने द्भे च गुरौ तृतीये राहौ तदा स्यान्निधनं जनन्याः ॥ गोद्वन्द्वकन्या हरिगाय
 भागुशुक्रासृजश्चेत् क्रमतस्तथैव ॥ २८ ॥ धने ग्विनाच्छार्कजवित्सुजातः पितर्यतीतेन शुभाय मातुः ॥ कुम्भे
 यमे जे च विधौ व्ययेकं मृगे सिते तात धनं न भुंक्ते ॥ २९ ॥

क्षीणेन्द्रकयमारराहुशिखिनः पापा बुधस्तैर्युत इति सप्तैव पापा उक्ताः तथाखिलकेन्द्रगाश्चेत् क्रूरा इत्यादिना सप्तैव स्थानान्यप्यु
 क्तानि ततः सतिसंभवे क्रमनियमपरित्यागे मानाभावात्प्रत्येकमेकैकक्रूरग्रहणमविरुद्धम् ॥ २७ ॥ अथ मातुरनिष्टयोगो यमे
 धने इत्यादिरेकः गोद्वन्द्वकन्येत्यादिर्द्वितीयः ॥ २८ ॥ द्वयोरेव पित्रोरनिष्टयोगः धने ग्विनेति अत्रयोगे जातो जन्मतः प्राक् पितुर

निष्टकरः जन्मोत्तरंतु मातुरित्यर्थः । अथ तातधनभोगाभावयोगः कुंभेयमे इति स्पष्टम् ॥ २९ ॥ अथ स्वकर्मणामल्पफलकत्व
योगः स्वक्षेत्रइति कर्मस्थानं पश्यन् भौमो यत्र कुत्रापि स्वराशौ बुधशुक्राभ्यांसहितः स्यात्तदा सत्कर्मणामल्पं फलं ज्ञेयम् अत्र
पाठोपि सवित्सितः कर्मफलाल्पतायै इति युक्तः अन्यथाऽल्पादनायासादेव कर्मफलसिद्धयर्थकत्वे विवक्षितार्थानुपपत्तिः स्यात्
अथ जातस्य बंधुत्रितययोगः राहाविति ॥ ३० ॥ पुनरल्पायुर्योगः स्मरेकुजे इति स्पष्टम् । वधबंधनयोगः धनेइति धने शुके तनौ
स्वक्षेत्रआरोयदिकर्मदर्शीसवित्सितः कर्मफलप्रदोल्पात् ॥ राहौतृतीयेधनगेचजीवेसज्ञेचबन्धुत्रयभाङ्नरः
स्यात् ॥ ३० ॥ स्मरेकुजेभाग्यगतेदिनेशेसितेष्टमेल्पायुरिहप्रजातः ॥ धनेसितेब्जेतनुगेज्ञरव्योर्व्ययेसुतेगौव
धबन्धभाक्स्यात् ॥ ३१ ॥ चेद्धनस्थानआरोयमेनान्वितः स्यादगुभ्रातृगोभ्रातृहानिप्रदः ॥ भाग्यगौचेद्यमेन्दूचभा
र्यातदास्यासतीतौस्त्रियाभाग्यगौचेन्नरः ॥ ३२ ॥ द्वादशेलग्नतोमीनगश्चेद्रविर्दक्षनेत्रार्त्तिकृद्रात्रिपोन्याक्षिहा ॥
पञ्चमेस्तङ्गतश्चेत्कुजोवासितः स्यात्तदाचक्षुषाकाणएवस्फुटम् ॥ ३३ ॥

चंद्रे ज्ञरव्योर्व्ययेसतोः सुतेराहौ पुरुषो वधबंधभाक् ॥ ३१ ॥ भ्रातुरनिष्टयोगः चेदिति कुजशनीधने राहुस्तृतीये चेद्भ्रातृहानिर्वा
च्या अथ दंपत्योर्व्यभिचारयोगः भाग्यगाविति पुरुषस्य भाग्यगौ शनिचंद्रौ चेत्तस्य भार्याऽसती वाच्या अथ तौ शनिचन्द्रौ स्त्रिया
भाग्यगौचेन्नरो व्यभिचारकर्ता ज्ञेयः ॥ ३२ ॥ अथ नेत्रविकारयोगः द्वादशे इति मेपलग्ने जातस्य द्वादशेमीनगोरविश्चेदक्षिणनेत्रार्ति

कृत चंद्रश्चेद्रामनेत्रार्तिकृत अथ काणत्वयोगः पंचमेइति पंचमेकुजः शुक्रोवाऽस्तंगतोऽर्कलुप्तकिरणत्वाददर्शनं गतस्तदा चक्षुषा
 काण एव स्फुटं निश्चयेन विकारलक्षकत्वार्थिका चक्षुषेतितृतीया अत्र त्रिष्वपि योगेषु योगकारकग्रहाणां पापसंबंधदौर्बल्यादिकमपे
 क्षितम् ॥ ३३ ॥ अत्रैव योगांतरं सिंहलग्नेइति सिंहलग्नेशुक्रः कर्केशनिश्च तौ द्वावेवपीडाकरौ । योगांतरं स्वव्ययेति अत्रचतुर्णामेवयोगहे
 तुत्वात् युगपद्रोगचतुष्कस्यदुर्विवेकत्वात् तेषुप्रबलस्यैव विशेषतो दोषेणचक्षुर्हानिर्वाच्येति ॥ ३४ ॥ पुनः पित्राद्यरिष्टयोगः पापइति
 सिंहलग्नेसितोवायमोवाव्यये नेत्रपीडाकरौमानवानांमतौ ॥ स्वव्ययार्यष्टमेषुक्रमान्द्रूमिजार्कीन्दुमूर्येषुत
 तद्भुजाक्ष्णोः क्षयः ॥ ३४ ॥ पापोर्कादशमेऽर्कभेशदशमेशौपीडितौचेत्पितुः कष्टंवानिधनंतथाखलखगा
 न्तःस्थेन्दुतोम्बाद्रिगाः ॥ पापाश्चेद्विबलेविधौगत रुचिर्मातुर्नजातःशुभः पापाश्चेत्सहजेकुजात्कुजसहोत्थौ
 दुर्गतौनश्रिये ॥ ३५ ॥

सूर्यादशमेपापः तथार्कभेशदशमेशौपापैर्योगदृष्ट्यादिनापीडितौस्तस्तदा जातस्यशिशोः पितुःकष्टंनिधनं वा वाच्यम् एवं खलग्रह
 मध्यस्थचंद्राच्चतुर्थसप्तमस्थाः पापाः स्युश्चंद्रश्च दुर्बलः तदा मातुरनिष्टाय शिशुः स्वयंच नष्टकांतिर्भवतीत्यर्थः एवं कुजात्सहजेतृती
 ये पापाः तथा सहजस्थानंतत्स्वामीवाकुजश्चनीचगत्वास्तत्त्वादिनादुर्गतौ तदाजातशिशोः भ्रातृविक्रमादिश्रियेनस्युरित्यर्थः ॥ ३५ ॥

अथ मातुलाद्यारिष्टयोगः ज्ञादिति बुधात्पष्टेखलाः स्वयंबुधोनीचोगतबलश्च तथा बुधात् पष्टेशोप्यसन् तदा मातुलवंशच्छेदादिनामातुल
दुःखप्रयुक्तदुःखादिनावाबालोमातुलदुःखभाक् । एवं पुत्राद्यारिष्टयोगः अथ गुरोरिति गुरोः पंचमे खलाः नीचारिभस्थत्वादिना गुरो
स्तथा जन्मलग्नात्पंचमेशस्य च दौःस्थ्ये गुरुतः पंचमेशस्य च दौःस्थ्ये पुत्रादिदुःखभाक् नात्मजसुखमित्यनेन कृत्रिमापत्यसुखं
सूचितं तथा शुक्रादंगनाप्येवं विचार्या तथा हि शुक्रात्सप्तमेऽनिष्टाः शुक्राल्लग्न्याच्चसप्तमेशयोर्दौःस्थ्ये जायासुखाभावः एवं शनेरायुरपि

ज्ञात्पष्टे च खलाबुधोगतबलोनीचस्तदीशोप्यसन् बालोमातुलदुःखभागथगुरोः पुत्रेखलादुःस्थितात् ॥
दुःस्थेऽपत्यपतौ च नात्मजसुखं शुक्रात्तथा ह्यङ्गना मन्दात्पुष्टखलामृतौ तदधिपे दुःस्थे तदा शुक्षयः ॥ ३६ ॥

मन्दादिति शनेरष्टमे पुष्टाः पापाः तथालग्नान्मन्दाच्चाष्टमेशयोर्दुःस्थत्वं चेदष्टमस्थानयोरपि पापदृष्टिकर्तव्यादिनाऽसत्त्वं चेत्तदाऽऽयुषो
हानिर्वाच्येति अत्र पूर्वैरप्युक्तम् । राहुश्चेदथवा केतुर्लग्ने कामेव्ययेऽष्टमे ॥ मारकेशान्मदेवापि मारकेशेन वायुतः । मारकः सतु विज्ञेयो दशास्वं
तर्दशासुच ॥ वृश्चिके मकरे जन्मभाजो राहुर्मृतिप्रदः । षष्ठाष्टरिष्फगोराहुस्तदायेकष्टदोभवेदिति अत्र मारकास्तु ॥ अष्टमं ह्यायुषः स्था
नमष्टमादष्टमं च यत्तत्तयोरपि व्ययस्थानं मारकस्थानमुच्यते ॥ इति तेन द्वितीयसप्तमस्थास्तदीशावातत्संबन्धिनो वा मारका इति ॥ ३६ ॥

अथ प्रसंगात्संततिसुखयोगस्तद्विशेषयोगश्च संतानभूमिति जन्मलगात्पंचमभावलग्नं स्वपतिशुभोभययुक्तदृष्टं सद्दीर्यस्थान
 कालनिसर्गचेष्टादृग्दिवलोपेतं जन्मलग्नं चैवंविधं चेत्तदात्मजमेधादिसुखं वाच्यम् आद्यगर्भे पुत्रः कन्या वेति जिज्ञासायामाह
 लग्नेश्वर इति लग्नेशेतनुधनपुत्रगते आदौ पुत्रः तस्मिन् सुखगते सुतकन्ये क्रमात् कन्यापुत्रौवेति ॥ ३७ ॥ पुत्रसुखाभावयोगःतनुधने
 तिस्पष्टं तत्रापि पंचमे गुरुभं गुरुराशिश्चेत्तदा प्रथमापत्यक्षयः पुनः सएव राशिः स्वामियुतेक्षितस्तदा सुतसौख्यकरः ॥ ३८ ॥ अथस्व
 सन्तानभं स्वपतिदृष्टयुतं शुभाढ्यं सद्दीर्यसङ्गमपिचेत्सुखमात्मजादेः ॥ लग्नेश्वरेद्गधनपुत्रगतेसुतः स्यादादौ
 सुखेसुतसुतेचसुतासुतौवा ॥ ३७ ॥ तनुधनव्ययसोदरपुत्रगः सहजपौयदिनात्मजसौख्यकृत ॥ सुतगतेगु
 रुमेप्रथमक्षयः पतियुतेतुपुनः सुतसौख्यकृत ॥ ३८ ॥ नीचेगुरौवाभृगुजेतथौजे भानौसमेजेनसुतःस्ववीर्यात् ॥
 कर्केविधौपापयुतेक्षितेर्कमन्दे क्षितेन्त्यायुषिपुत्रलाभः ॥ ३९ ॥ जनुस्तनौपापयुतेचपापभेरवावलौयुग्मभगे
 क्षितेः सुते ॥ सुतोस्यमध्यायुषिसेज्यभार्गवेद्गौज्ञमन्दौ यदिनात्मजश्रियः ॥ ४० ॥

क्षेत्रे परवीर्यात्पुत्रोत्पत्तियोगः नीचे इति गुरौ शुके वा नीचे भानौओजेविषमराशिगे बुधे समराशिगे तदास्ववीर्यात्पुत्राभावः किंतुप
 रवीर्यादेव । कदा पुत्रलाभ इत्यत आह कर्केइति पापयुतेक्षिते कर्कगे चंद्रे सूर्येच शनिदृष्टे सति वा अंत्यायुषि आयुषस्तृतीये
 भागेपुत्रलाभोवेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ यदि लग्ने पापयुक्तः पापस्यैवराशिःसूर्येच वृश्चिकस्थे भौमेयुग्मभे तदामध्यायुषि तादृश

पुत्रलाभः । तादृशपुत्रस्याप्यभावयोगमाह सेज्येति उभौ गुरु एकस्थौ बुधमंदौचलग्रे तदनात्मजसुखमिति ॥ ४० ॥ अथाशुभयोगः
नीचेइति उच्चग्रहास्त्रिकस्थाः नीचाः शुभभावगास्तदाऽशुभयोगः । संतानसंख्यायोगमाह सोदर्यगे बुधे तृतीये पुत्रद्वयं कन्यात्रयंच
बलवति सुरगुरौ तृतीयगे पंचपुत्रानेवाहुः ॥ ४१ ॥ सोदरेष्टानिष्टयोगः सागाविति सराहौ चंद्रे तृतीये सहजाभावोधनंच
साकौ सशनौ चंद्रेश्यामतनुः सहजरहितश्च कालश्यामलमेचका इत्यमरः । पुत्रेष्विष्टानिष्टयोगः पुत्रर्क्षगे इति स्पष्टम् ॥ ४२ ॥

नीचे त्रिखाम्बुमदगाः खनवाप्तिगाश्च तुङ्गेन्त्यषष्ठमृतिगानशुभायजन्तोः ॥ सोदर्यगेविदितनोः
सुतयुग्ममाहुः कन्यात्रयंसुरगुरावपिपञ्चपुत्रान् ॥ ४१ ॥ सागौविधौसहजगेऽसहजोधनीचसाकौ
चमेचकतनुः सहजैर्वियुक्तः ॥ पुत्रर्क्षगेसहजगेचकुजेविपुत्रः कामेभृगौबलिनिसद्विविधाङ्गजश्रीः ॥ ४२ ॥
त्रिकेसुतेशोविवलेनपुत्रवान् गुरोःसुतेशोपितथातथाविधे ॥ सुतेर्कवक्रौनशुभौतथाक्यगूतदाचवंशे
शरुपात्मजक्षयः ॥ ४३ ॥

पुत्रभावप्रयोजकयोगविशेषादीनाह त्रिकेइति सुतेशे त्रिके षष्ठाष्टमांत्यगते दुर्बलेच पुरुषः पुत्रापत्यहीनः एवं गुरोः पंचमेशोपि
तथाविधे त्रिकादिस्थे तथा पुत्रसुखरहितः एवं सुते पंचमेऽर्कशुक्रौ न शुभौ संततिसुखनाशकावित्यर्थः एवम् आक्यगू शनिराहू पं
चमे तथा पूर्वोक्तफलो परंत्वत्र सर्वेषु योगेषु पापदृष्ट्याद्यपेक्षा अत्र निवृत्तिप्रतियोगितया संतानसुखप्रतिबंधकविशेषजिज्ञासा

यामाह तदाचेति शनिराहू सुते चेत् वंशेशकोपात्संतानसुखाभावः तेन वंशेशाराधनात्तत्सुखम् ॥ ४३ ॥ प्रतिग्रहमुपायविशेषानाह ज्ञ
 शुक्रेति अगोदोषे कन्यां शिखिनो दोषे गां यच्छतइत्यर्थः ॥ ४४ ॥ रवेरिति हरिवंशस्य विधिना श्रवणात् रविकृतप्रतिबंधनिवृत्तिः स
 मेषु सर्वेषु दोषेषु संतानमुकुंदवन्दनात् संतानगोपालमंत्रस्य यथाविधिकृतानुष्ठानात् एवं मदनव्रते कामव्रतेपि विधिनानुष्ठिते
 सकलप्रतिबंधनिवृत्तिः ॥ ४५ ॥ अथ कांश्चित्परिचितान् राजादिसद्योगविशेषान् दर्शयति अथातइति अथ असद्योगनिरूपणानंतरं

ज्ञशुक्रदोषेशिवपूजनात्सुतः शशीज्ययोरौषधयन्त्रमन्त्रतः ॥ अगोःसुतांगांशिखिनश्चयच्छतोयमारयोः
 स्याद्विरिशाभिषेचनात् ॥ ४४ ॥ रवेस्तुदोषेहरिवंशसंश्रवात् समेषुसन्तानमुकुन्दवन्दनात् ॥ सुतोद्भवः
 स्यात्क्षितिजार्कयोर्व्रते कृतेविधानान्मदनव्रतेध्रुवम् ॥ ४५ ॥ अथातः सद्योगाः सितगुरुबुधाश्चेज्जनि
 तनौ समस्ताव्यस्तावाशुभफलकरादोषविधुराः ॥ तथारो व्योमन्येवंयदिरविजइन्दुश्चतनुगौ त्रिकोणे जी
 वार्कावपिनृपतियोगोयमुदितः ॥ ४६ ॥

सद्योगानां जिज्ञासायां सद्योगा उच्यन्ते इति शेषः तथाहि जनितनौ जन्मलग्ने सितगुरुबुधाः समस्ताः सर्वे संभूय एकराशिस्थाः मीन
 धनुःकर्ककन्याद्यन्यतमस्थाः यद्वा व्यस्ताः पृथक् पृथक् मीने तुलायां वा शुक्रः मीने कर्के धनुषि वा गुरुः कन्यायां युग्मे वा बुधः
 परंतु दोषैः पापाक्रांतत्वंनीचगत्ववक्रत्वास्तत्त्वादिभिर्विधुरा रहिताः संतः शुभफलकरा ज्ञेयाः अथापरोराजयोगः तथारइति भौ

सं० नि०
॥ ३७ ॥

मे व्योम्नि दशमे एवं साधिकारो भौमो दोषविधुरश्चेत् योगकृत् एतत्सहकारिण आह यदीति यदि शनिश्चंद्रश्चोभौ लग्नगौ तथा
त्रिकोणे नवमपंचमस्थौ जीवाकौस्तस्तदा भौमो योगकर्तेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ पुनस्तथा राजयोगद्वयमाह चरेंगइति जन्मलग्नेचरे सति सर्वे
षु त्रिषु वा केंद्रेषु स्वतुंगस्थाग्रहाः स्युस्तदा राजयोगः परंतु लग्ने यदि दोषरहितः कोपि ग्रहो न स्यात्तदा नायं योग इत्यर्थः इत्ये
को योगः द्वितीयमाह चतुष्केंद्रेष्विति चतुर्ष्वेव केंद्रेष्विष्टा उच्चमित्रत्रिकोणस्थत्वादिगुणवंतः शुभग्रहाः अत्रापि दोषविधुरत्वम
पेक्षितं तथा खलग्रहा द्वादशषष्ठस्थास्तदाऽस्मिन् योगे जातश्चामरादिनानाराजलक्षणैर्युतः ख्यातः सर्वत्र प्रसिद्धो नृपः स्यादित्य
चरेङ्गे सर्वेषु त्रिषु चयदिकेन्द्रेषु खचराः स्वतुङ्गस्थायोगो भवति नृपतेः सग्रहतनौ ॥ चतुष्केंद्रेष्विष्टाव्ययरि
पुगृहस्थाः खलखगास्तदा ख्यातश्चिह्नैर्युत उत नृपश्चामरमुखैः ॥ ४७ ॥ लग्ने च वर्गोत्तमगेथवेन्दौ चतुर्मुखैर्वी
न्दुखगैश्च दृष्टे ॥ नृपालयोगाविधिनानिरुक्तावेशिस्थसौम्यैः सखगैश्च केन्द्रेः ॥ ४८ ॥

र्थः ॥ ४७ ॥ अथ वक्ष्यमाणयोगेष्वनुगतं राजयोगं दर्शयति लग्नेचेति जन्मलग्ने चंद्रे वा वर्गोत्तमनवांशस्थे वर्गोत्तमाश्चरगृहादिषु पूर्वम
ध्यपर्यंतगाः शुभफला नवभागसंज्ञा इत्युक्तसंज्ञनवांशगे चंद्रं विना चतुर्भिः पंचादिभिर्वाग्रहैर्दृष्टे विविधा राजयोगानिरुक्ताः परं
तु वेशिस्थसौम्यैः सद्भिः चन्द्राद्वितीयस्थानस्थैः सौम्यैः सौम्यग्रहान्याप्रयुक्ते वेशियोगसद्भावे इत्यर्थः तथा केंद्रेः सग्रहैर्ग्रहाविधु
रेरित्यर्थः तदुक्तं वर्गोत्तमगते लग्ने चन्द्रे वा चन्द्रवर्जितैः चतुर्वाग्रहैर्दृष्टे नृपा द्वाविंशतिः स्मृता इति । तथा शुभवर्गोत्तमे जन्मवे

सटी०
सं० ३

॥ ३७ ॥

शिस्थानेच सद्रहे अशून्येषु च केंद्रेषु कारकाख्यग्रहेषु चेत्यपि ॥ ४८ ॥ राजयोगांतरं कुंभाजोक्षस्विति क्रमेण कुंभमेषवृषेषु शनि रवि
 चन्द्रसहितेषु सत्सु एष्वेवान्यतमस्मिन् लग्ने योगः स्यात् अन्यतमशब्दस्य सर्वादिगणेषां भावेऽपि ङितमप्रत्ययांतोयं योगांतरं ज्ञा
 रेज्यैरिति क्रमेण ज्ञारेज्यैर्मिथुनालिहरिस्थैरिति द्वितीयः पुनर्योगांतरं वान्यइति सचंद्रभौमे हितलग्ने मेषमीनाद्यन्यतमलग्ने अन्य
 स्तृतीयो राजयोगः ॥ ४९ ॥ पुनर्योगाः तुंगेइति लग्ने उच्चगे चन्द्रे एको योगः लग्ने उच्चगे शनौ द्वितीयः वृषलग्ने प्रथमः तुलालग्नौ द्वि
 कुम्भाजोक्षसु सार्कैरवीन्दुष्वेव कुम्भतोऽन्यतमस्मिन् ॥ ज्ञारेज्यैर्मिथुनालिहरिस्थैर्वान्यः सेन्दुकुजे हित
 लग्ने ॥ ४९ ॥ तुंगेइत्युजउतयमेस्त्रियांबुधाकौ योगौ सेशवणिगजौ यदोच्चगे ज्ये ॥ सार्केन्दौ धनुषि वृषांग
 उच्चगे सेऽनथोपश्चादिवलिभिरुच्चगैश्च भूपः ॥ ५० ॥ सेन्द्राकौ मदनगते गुरौ धनुःस्थे तुंगे दिवसकरे नृपोऽपरः
 स्यात् ॥ चन्द्राद्यैश्च सहजषण्णवव्ययस्थैर्मन्देगे मकरगते गुणी नृपालः ॥ ५१ ॥

तीय इत्यर्थः परंतु यदा कन्यायां बुधाकौ भवतः तथा वणिगजौ सेशौ तुलायां शुक्रः मेषे भौमश्च तथा कर्के गुरौ सतीति योगद्वयं
 तदा ज्ञेयं योगांतरं सार्केऽविति वृषे जन्मलग्ने सार्के चन्द्रे धनुषि धनुर्द्धरस्थे उच्चगे मकरे भौमे चेत्यर्थः अथो योगांतरं पंचादिभि
 र्वलिभिर्ग्रहैरुच्चगैः सद्रिभूपो भवतीति ॥ ५० ॥ अथ योगांतरं सेन्द्राकाविति चन्द्रसहिते शनौ मदनगते सप्तमभावस्थे तथा गुरौ धनूरा
 शिस्थे तथा उच्चगे लग्ने सूर्ये सति नृपः स्यात् अयं योगो मेषलग्ने निष्पद्यते पुनर्योगांतरं चन्द्राद्यैरिति चन्द्राद्यैः क्रमेण सहजषण्णव

व्ययस्थैः चन्द्रः सहजेभौमः षष्ठे बुधो नवमे गुरुर्द्वादशे एवं क्रमेण स्थितैः परंतु मंदे शनौ मकरलग्नगते सति गुणवद्राजयोगोयमिति
॥ ५१ ॥ तथा राजयोगांतरं तुंगेङ्ग इति शशभृति चंद्रे द्विजराजः शशधर इति कोशात् तथाच चंद्रे वृषलग्नगते सति तथाक्रमेण सूर्यजी
वमंदैः रविगुरुशनिभिः अंबास्तांबरसहितैः सद्भिः सूर्यश्चतुर्थं सिंहे गुरुः सप्तमे वृश्चिके शनिर्दशमे कुंभे च चेत्तदा भूपो भवति पुन
र्योगद्वयं तुंग इति उच्चे लग्ने चेत् बुधशुक्रयोरन्यतरस्य सत्त्वे योगद्वयं कन्या लग्ने बुधे तत्रस्थे सत्येकः मीनलग्ने शुके तत्रस्थिते

तुंगेङ्गेशशभृतिसूर्यजीवमन्दैरम्बास्ताम्बरसहितैः क्रमेण भूपः ॥ तुंगेङ्गबुधसितयोर्मृगाद्यखण्डे भौमेध
न्विनिसविधौगुरौ च योगौ ॥ ५२ ॥ बुधेकन्यालग्ने शशिगुरुसिताश्चेद्विबुक्काः सुतस्थौवक्रार्की
भवतिनरपालोगुणयुतः ॥ समंदाकारैः स्याद्वटहरिमृगैः सेन्दुतनुगे झषेथाजांगेस्रसगुरुशशिभे
गेपिचनृपः ॥ ५३ ॥

सति द्वितीयः उभयत्रैव मृगाद्यखण्डे भौमे धन्विनि सचंद्रे गुरौ च सति तदा योगौ भवतः ॥ ५२ ॥ पुनर्योगांतरं बुधे
ति अस्मिन्योगे उत्कृष्टगुणवान् राजा जायते इत्यर्थः । पुनर्योगत्रयं समंदेति सेन्दुतनुगे झषे मीनलग्नस्थेचंद्रे इत्येकः अजांगेस्र
मेपलग्नस्थे भौमे इति द्वितीयः । सगुरौ कर्कलग्ने इति तृतीयः । योगत्रयेपिसमानमंगमाह समंदेति वटहरिमृगैः क्रमेण समंदाकारैः

सद्भिरित्यर्थः ॥ ५३ ॥ अथोत्कृष्टराजयोगौ कर्केदिति कर्के गुरौ लग्नस्थे सचंद्रशुके बुधे आयस्थे मेषे रवौ दशमस्थे जातः पृथुबलः
 परपराभवकारिसेनावान् राजेत्येकः मृगराशेः पूर्वाद्धे लग्नस्थे शनौ सति क्रियकर्कसिंहतुलामिथुनेषु सपतिषु सत्सु जातः सन्नृपः बलिष्ठ
 उत्कृष्टो राजा स्यात् अच्छः शुक्रः धटस्तुला शेषं स्पष्टम् ॥ ५४ ॥ पुनर्योगांतरं स्वोच्चेदिति कन्यालग्ने बुधे शुक्रचंद्रौ दशमे गुरौ सप्तमे
 आकर्ष्यमृजोः शनिभौमयोः पंचमे सतोः नृपालो भवति ॥ अथ धनिकयोगः चेदिति क्रमेण दशमाय लग्नगाः चंद्रशनिगुरवः बुधभौमाबु
 कर्केद्भृज्ययुजिसेन्दुसितज्ञायेजेर्के नृपः पृथुबलो थमृगाद्यखण्डे ॥ लग्ने शनौ सपतिषु क्रियकर्कसिंहे
 प्वच्छेधटे मिथुनगे विदिसन्नृपः स्यात् ॥ ५४ ॥ स्वोच्चे बुधेतनुगते ससिते म्वरेब्जे सेज्ये मदेचसुत आकर्ष्य
 मृजोर्नृपालः ॥ चेदम्बराय तनुगाविधुमन्दपूज्याज्ञारौ धने रवि सितौ हि बुके धनी स्यात् ॥ ५५ ॥ ग्रहे स्वाच्चे के
 न्द्रे नरपति समः स्यात् समुदिते तनोरर्के ज्यौचेत् सुत भवनगौ शास्त्रधनवान् ॥ बलीसौम्यो लग्ने सधनपतिके
 न्द्रे च शुभकृत् खलः पष्ठे केन्द्रे स शुभ इह विद्यार्थ सहितः ॥ ५६ ॥

भौ धने रविशुक्रौ चतुर्थे चेत् जातो धनी स्यात् ॥ ५५ ॥ अथोपरानयोगः ग्रहे इति एकस्मिन्नपि ग्रहे केन्द्रे स्वोच्चस्थे समुदिते अस्तत्वादिदो
 परहिते बलवति च सति जातः पुरुषो राजसदृशः स्यात् अथ शास्त्रधनोभययोगः तनोरिति लग्नात्पंचमे अर्के ज्यौचेत् पुरुषः शास्त्रधनो भ
 यवान् । शुभयोगः बलीति बलिष्ठो बुधो लग्ने चेत् सधने शे केन्द्रे सति नरः शुभकृत् सत्कर्मकर्त्ता । विद्यार्थयोगः खल इति पापग्रहः पष्ठे

चेत्केंद्रे सशुभग्रहे सति जातो नरो विद्यार्थाभ्यां सहितः ॥ ५६ ॥ पुनर्धनप्रतिष्ठायोगौ राहुरिति कन्यायां शनिशुक्रकुजसहितो राहुर्ग्रहस्य
जन्मनि स्यात् स धनवान् ज्ञेयः एवं नीचग्रहाय जन्मलगादेकादशदशमद्वितीयतृतीयेषु सर्वेष्वेव स्युस्तदाराजसमप्रतिष्ठावान् ज्ञेयः ॥ ५७ ॥
प्रतिष्ठावत्त्वेऽपि तत्रोत्कर्षयोगमाह अपापाविति केंद्रत्रिकोणेशौ यद्यपापौ पापसंबन्धदोषाभ्यां रहितौ परस्परस्य परस्परक्षेत्रगामिना
वपि केंद्रकोणगावेव संबद्धौ वा केंद्रत्रिकोणान्यतरस्थौ एकक्षेत्रगौ भवतः तदा योगपोषौ योगं पुष्णीतः तत्रादिव्योमभाग्यपाववश्यम
राहुः समन्दाच्छकुजः सुतायां चेदत्र जातः पुरुषो धनी स्यात् ॥ नीचायदि प्राप्तिनभो द्वितीयतृतीयगाभूपसम
स्तदा स्यात् ॥ ५७ ॥ अपापौ केंद्रकोणेशावन्योन्यं केंद्रकोणगौ ॥ सम्बद्धौ वा योगपोषौ विशेषाद्व्योमभाग्य
पौ ॥ ५८ ॥ निजाग्रजातात्मजघासिरामकृते हि सङ्केतनिधौ कृते स्मिन् ॥ ज्योतिर्विद्वद्वारामदयालुनाम्ना प्रकी
र्णसङ्केत इतः समाप्तिम् ॥ ५९ ॥ इति तृतीयसङ्केतः समाप्तः ॥ ३ ॥ अथ भावफलं विलिख्यते श्रितस
ङ्क्षेपमदीच्यशास्त्रतः ॥ सकलग्रहवीक्षणात्फलं सकलं लग्नविधूतराज्यदौ ॥ १ ॥

त्रापेक्षितौ तौ बलान्वितौ परस्परं संबद्धौ चेदवश्यमुत्कृष्टतद्योगकारकौ भवत एवेति ॥ ५८ ॥ संकेतसमाप्तिसूचको निजाग्रजातेति
श्लोकः स्पष्टार्थः ॥ ५९ ॥ इति तृतीयप्रकीर्णसंकेतव्याख्या समाप्ता ॥ इदानीं चतुर्थसंकेते लग्नादिद्वादशभावानां फलं निरूपयितुं प्रति
जानीते अथेति अथ सदसद्योगादिनिरूपणानंतरं जिज्ञासितभावफलबोधकवाक्यानि विलिख्यन्ते स्वकपोलकल्पितत्वशंकाभंगा

याह उदीच्यशास्त्रतइति पूर्वशास्त्रप्रसिद्धमेव संक्षिप्य लिख्यते इत्यर्थः सामान्येन ज्ञातेष्व विशेषजिज्ञासोदयात् सर्वेषां भावानां सामा-
 न्यतः फलनिरूपणप्रकारः सकलेति यस्य कस्यापि भावस्य सकलग्रहदृष्टिविषयत्वेहि तदुक्तसकलफलावश्यंभावः लग्नचंद्रमसोस्तु
 ततोविशेषमाह लग्नविधूइति सकलग्रहदृष्टाविति शेषः शेषं स्पष्टम् ॥ १ ॥ प्रथमभावे निर्देश्य सदसत्फलकपदार्थानाह रूपं वर्णइति
 अंबापिता मातामहः तातमाता पितामही स्पष्टमन्यत् ॥ २ ॥ प्रसंगाच्च लग्नचंद्रमसोः पुनः शुभयोगं निर्दिशति लग्नाच्चंद्रादिति ल-
 रूपं वर्णः साहसं देहमानं चिह्नं जातिः सौख्यदुःखे नराणाम् ॥ मूर्द्धादेहोम्बापिता तातमाता सर्वं बुद्धयैवा-
 द्यभावे विचिन्त्यम् ॥ २ ॥ लग्नाच्चन्द्राद्वारिरंध्रास्तसंस्थाः सर्वे सौम्याः क्रूरदृग्योगहीनाः ॥ यस्यासौम्याद्दी-
 र्घराज्यार्थभोगीलग्नसौम्याः सत्फला नाशुभाः स्युः ॥ ३ ॥ लग्ने शुभे स्थूलतनुर्बलिष्ठेशीतामयीन्दौ तु स्व-
 लेक्षितादृशे ॥ लग्नस्य पूर्वापरभागपापे दुःखं क्रमान्मूर्द्धनि वामदक्षे ॥ ४ ॥

लग्नाच्चंद्राद्वारिरंध्रास्तसंस्थाः सर्वे ग्रहाः षष्ठसप्तमाष्टमस्थाः क्रूरग्रहदृष्टियोगविरहिताः स्युस्तदा पुरुषो दीर्घराज्यार्थभोगी स्यात् तयोः शुभसं-
 बंधे शुभमशुभग्रहसंबंधेऽशुभं परंतु लग्ने विशेषात् ॥ ३ ॥ लग्ने विशेषांतरं दर्शयति लग्ने शुभे इति लग्नस्येति लग्नस्य पूर्वभागस्थे
 पापे सति मूर्द्धनि शिरसि वामभागे पीडादुःखादिकं वाच्यम् अपरभागे पश्चिमभागे पापे सति शिरसि दक्षिणभागे तद्वाच्यम् ॥ ४ ॥

ग्रहविशेषाधीनं तत्रैव फलविशेषमाह स्वलैरिति स्वलैर्लग्नस्थैः शिरसिक्षतादिकम् । लग्ननवांशपतुल्यतनुः स्याद्दीर्घयुतग्रहतुल्य
तनुर्वा । चंद्रसमेतनवांशपवर्णः कादिविलग्नविभक्तभगात्रइति । बृहज्जातके तथा कंदकश्रोत्रनसेत्यादि द्रेष्काणानुरोधेनापि त
त्तदंगसदसत्त्वोक्तेश्च अब्जेन चंद्रेण जलार्तिर्वाच्या । शुभैः शुभफलं लग्नेधिकारिणि भौमेसति पुरुषो जरस्यपि वृद्धत्वेपि युवायते
युवेव लंपटः शक्तश्च भवति विदाबुधेन यौवनेपि बालायते बालइव क्रीडाद्यासक्त इत्यर्थः ॥ ५ ॥ शरीरे चिह्नज्ञानायाह एवमिति
स्वलैः शिरःस्थैः क्षतविक्षतं शिरोजलार्तिरब्जेन शुभैः शुभाप्तयः ॥ जनोजरस्यप्यसृजायुवायतेविदाबुवा
लायतएवयौवने ॥ ५ ॥ एवंयत्राङ्गेर्कभौमौभवेतां रक्तोक्तोक्तस्तत्रासितश्चेद्यमागू ॥ मिष्टं मृष्टं वक्तिभुंक्तेचपूज्ये
स्वांगस्थेज्ञेतूवरस्यप्रियः स्यात् ॥ ६ ॥ क्षाराम्लयोः स्वांगगयोः सिताब्जयोः प्रियोगुकेत्वाकिं पुतीक्ष्णवस्तुनः ॥
तनौकुजाकोयदिवाशनिस्तदानरः सदम्भोव्यसनी कटुप्रियः ॥ ७ ॥

साधारण्येन यत्र यस्मिन्नंगे सूर्यभौमौ भवेतां तत्र रक्तोक्तः रक्तंचिह्नम् । तत्र यमागू शनिराहू चेत् तदाऽसितोऽङ्कः स्वांगस्थे मुख
हृदयान्यतरगे पूज्ये गुरौसति मिष्टं मधुरं मृष्टम् उज्ज्वलं शुद्धं सदाचारशास्त्राद्यविरुद्धं वक्ति भुंक्तेच यद्वा मिष्टं वक्ति मृष्टं भुंक्ते इति
क्रमेणान्वयः । तत्र स्वांगस्थे बुधेसति पुरुषस्तूवरस्य कषायस्य अश्वश्रोर्वा प्रियः स्यात् तूवरोऽश्वश्रुपुरुषे प्रौढाशृंगारकेपिच ॥
पुरुषे व्यंजनत्यक्ते स्यात्कषायरसेपिचेति मेदिनी ॥ ८ ॥ क्षारेति सितचंद्रयोः स्वांगगयोः क्षाराम्लप्रियः अगुकेत्वाकिं पुतीक्ष्ण

वस्तुनः मरीचादेः प्रियः वाङ्मनसोरपि । ग्रहकृतं विशेषमाह तनाविति कुजार्कयोः शनेर्वा लग्नस्थत्वे नरः सद्भः पाखंडकृत् व्यस-
 नी द्यूतपुंश्चलत्वमद्यपानादिकर्ता कटुप्रियः कटुवचनभाषणशीलः यद्वा कटुवस्तुप्रियः ॥ ७ ॥ शुभैरिति लग्नेशे शुभग्रहे
 बलिनिसति लग्ने शुभैरुपेते च चिरायुः स्यात् अनधिकारिखलयुते लग्ने तु गतायुः तत्र कुजार्कयोस्तृषितः स्यात् लग्ने पापक्षेसति
 गुरुविध्वोः पापयोगे च शिरोरुजाभिभूतः स्यात् ॥ ८ ॥ इति लग्नभावः ॥ अथ द्वितीयभावफलविवक्षया तत्र विचार्यस्थानपदार्था
 शुभैश्चिरायुस्तनुगैः शुभे गपे खलैर्गतायुस्तृषितः कुजार्कयोः ॥ खलक्षल्लग्नसखले गुरौ विधौ नरः परं मूर्द्धरुजाभिभू-
 यते ॥ ८ ॥ इतिलग्नभावः ॥ धनं द्वितीयं च कुटुम्बसंज्ञं कोशोक्षिसंज्ञं पुरुषस्य वक्रम् ॥ वाणी शुभानां क्रयविक्रयाख्यं
 सुवर्णमुक्तारजतादिधाम ॥ १ ॥ धने शलग्ने शयुताः शुभाश्चेद्वनस्थितास्तत्फलमेव दद्युः ॥ शुभादयदृष्टे स्वमुखं शु-
 भावाक्निःस्वोब्जदृष्टे विदिवात्रपापे ॥ २ ॥ एवं कृशोब्जो धनगो जदृष्टो धनक्षयायैव सितस्तदाप्यै ॥ रोगोत्थ
 चिह्नं मुखगो यदार्कः सस्त्रीग्रहश्चेत्कटुवाक्कृशस्वः ॥ ३ ॥

न निर्दिशति धनमिति स्पष्टम् ॥ १ ॥ धने शेति शुभैराढ्ये दृष्टे च द्वितीयभावे सति स्वमुखं धनसुखम् अब्जेन चन्द्रेण दृष्टे
 बुधे धनस्थे अथवा पापे धनस्थे सति पुरुषो निर्धनः स्यात् ॥ २ ॥ एवमिति एवंभूतः क्षीणो बुधदृष्टश्चन्द्रो धनगो धनक्षयाय
 सितस्तु तदाप्यै तथा मुखगः धनगः सूर्यश्चेद्भोगजचिह्नं स सस्त्रीग्रहः शशिशुकयुक्तश्चेत् शशिशुकौ युवतीनराश्च शेषा इत्युक्तेः ॥ ३ ॥

विशेषांतरं सोदाहरणमाह सज्ञेरवाविति सूर्ययुक्त बुध धनस्थे सेवनपटुः चलस्वः चलधनः यद्भावनाथेन तादृशे सूर्ये आढ्ये युक्ते
 तस्य पुरुषस्य भावनाथसदृशहस्ते धनं स्यात् तस्य तदधीनं धनं ज्ञयमित्यर्थः अनायासेन बोधायोदाहरणेनोक्तमर्थं विशदय
 ति भवेदिति वृषलग्ने जातस्य सूर्यो बुधयुक्तो धनस्थानेस्ति बुधस्तु पंचमेशः स्त्रीग्रहश्चातस्तस्य नरस्य स्वकन्याहस्ते धनं त
 दधीनं तस्य धनं ज्ञयमिति ॥ ४ ॥ उदाहरणांतरं चेदिति भ्रातृपे स्त्रीखेचरे इत्यत्राप्यध्याहार्यं सुगममन्यत् ॥ ५ ॥ तत्रेति क्रूरयुक्ते शुके
 सज्ञेरवौ सेवनकृच्चलस्वो यद्भावपाढ्येस्य करस्थितस्वः ॥ भवेद्यथोदाहरणं सुतेशो स्त्रीखेचरे स्यात्सुताकरैस्वम् ॥
 ॥ ४ ॥ चेद्भ्रातृपे स्याद्गिनीकरस्थं मातृष्वसामातुलपेतुवाच्या ॥ राहौ धने दन्तरुजा धनस्थेऽब्जे सन्निपातादि
 कशीतरोगी ॥ ५ ॥ तत्र स्थिते क्रूरयुतसिते स्यात्काणोथवाक्षणा विकृतः स्खलद्भीः ॥ धनव्ययस्थे भृगुजेथ
 वारे कर्णव्यथाब्जे तु दृशोर्विकारः ॥ ६ ॥ जीवे कोशे साधिकारेथवा ज्ञेवाग्मी सस्यान्मानवः सौम्यवक्रः ॥ केतौ दी
 र्घास्योथखेटः स्वर्गश्चेत्सारिस्तद्देवास्यमृत्युर्मुखात्त्या ॥ ७ ॥

धनस्थे सति पुरुषः काणः स्यात् अथवाऽक्षणा विकृतः अक्षणेति विकारलक्षणे तृतीया । विकृतनेत्र इत्यर्थः ॥ ६ ॥ जीवे बुधे वा सा
 धिकारे कोशे धनस्थे सति पुरुषोवाग्मी अधिकारस्तु स्वक्षेत्रोच्चस्थत्वादिरूपः पंडितसदसि शास्त्रार्थनिरूपणे कुशलो निपुणः
 स्यात् सौम्यवक्रः मिष्टवचनः केतौ धनस्थे दीर्घास्यः अथ यः कश्चिद्ग्रहः स्वर्गः धनस्थानगः सारिः शत्रुयुक्तः शत्रुराशिगश्चेत्स्यात्

दा तस्य पुरुषस्य मुखात्पुं मुखदुःखेन मृत्युः स्यात् ॥ ७ ॥ विधाविति चंद्रे धनस्थे सतिसलिलाद्भीतिः तथा शनौ राहौ च
 वनिताग्रहयुक्ते धनस्थे सति म्लेच्छादिभिर्निर्धनता पुरुषस्यवाच्या ॥ ८ ॥ यदास्वप इति स्पष्टार्थः श्लोकः ॥ ९ ॥ इति धनभावः ॥

विधौ धनेभीः सलिलात्तथा कौं राहौ धने वा वनिताग्रहादथे ॥ म्लेच्छैर्निषादैर्गणिकाजनैर्वा गान्धर्वनाट्यादि
 भिरस्वता स्यात् ॥ ८ ॥ यदास्वपो वा धनगः कुजश्च चेन्निर्वलोर्यग्निनृपैः स्वनाशः ॥ रक्तप्रकोपाद्विषशस्त्रघाता
 न्नरस्यमृत्युः क्षितिजे स पापे ॥ ९ ॥ इति धनम् ॥ बाहुस्तृतीयं सहजाख्यमत्र त्वम्बापितृव्याम्बकमातुलादेः ॥
 दास्यादिकानां श्रुतिविक्रमादेर्भ्रातुः फलं वाच्यमतः सुधीभिः ॥ १ ॥ सत्सम्प्रयुक्तं सहजे शुभर्क्षदृशा सतां भ्रा
 तृसुखार्थसिद्धये ॥ कुजे क्षितस्तत्र शनिः सहोत्थक्षयाय शुक्रे ज्येष्ठशा शुभं स्यात् ॥ २ ॥

अथ तृतीयभावफलं विवक्षुस्तत्रापि विचारणीयस्थानपदार्थनामादीन्यतिदिशति बाहुरिति अंबापितृव्यस्य मातामहभ्रातुः अंबक
 मातुलादेः पित्रादिमातुलादेः अत्रेति पदेन स्थानमुक्तम् अत इति फलपदार्थान्वयि नातः पौनरुक्त्यम् ॥ १ ॥ सत्संप्रयुक्तमिति स्पष्टार्थः ॥ २ ॥

स्वर्क्षेति तृतीयेसशनौराहौसति दुर्नखत्वादिः ॥ ३ ॥ तत्रकुजार्कप्रयुक्तं विशेषमाह एवमिति कुजेऽर्केचतृतीयस्थे तदस्थिभंगः
दक्षबाह्वस्थिभंगः दुष्करत्वं उग्रकर्मकारित्वं सौम्यग्रहे भ्रातृस्थेतुनविकृतिः नास्थिभंगादिः तत्रजन्मकालेतृतीयभावे यावन्तो नवां
शाः बलवद्भौमेन्दुभ्यां दृष्टा उदिताः तत्समास्तत्संख्याकाः तत्सोदरावाच्या इति ॥ ४ ॥ तृतीयेभानुदृष्टेः फलविशेषमाह भानौभाग्ये
इति भाग्यस्थेस्वर्क्षादिस्थत्वप्रयुक्तबलवति भानौ भ्रातृहानिः तृतीयस्यभानुना पूर्णदृष्टत्वात् बहूनां यदिकश्चिद्भ्राताजीवेत्तदाऽ
स्वर्क्षेजीवेभ्रातृगेभ्रातृसौख्यंमन्दे भ्रातृस्थ तुभाग्याधिकः स्यात् ॥ बाहौराहौसार्कजेदुर्नखत्वंदक्षेहस्तेदारुघातो
निलार्तिः ॥ ३ ॥ एवंकुजेर्केचतदस्थिभंगः स्यादुष्करत्वंविकृतिर्नसौम्ये ॥ भौमेन्दुदृष्टाः सहजेनवांशायाम
न्मितास्तत्समसोदराः स्युः ॥ ४ ॥ भानौभाग्येस्वर्क्षगेभ्रातृनाशश्चेज्जीवेदेकोनुजोराजतुल्यः ॥ दुष्टैर्दृष्टोब्जोऽ
खिलान्हन्तिबाहौजेष्ठानकोऽनुजाञ्छन्यगुस्तान् ॥ ५ ॥ भुजेकुजेक्रूरदृशायताङ्कितक्षताच्चपित्तादनुजेग
लेरुजा ॥ सशत्रवस्तत्रखलाभुजव्यथागरुन्मरुद्भूतपराबलाबलात् ॥ ६ ॥

नुजएवज्येष्ठः तत्रापि तेनराज्ञेव भवितव्यम् एवं तृतीयेचंद्रः पापैः पूर्णदृष्ट्यादृष्टः सकलभ्रातृच्छेदयोगः सूर्यस्तत्रतादृशोज्येष्ठाने
व हन्ति भौमस्त्वनुजान् शन्यगुः शनियुक्तोराहुस्तु तान् ज्येष्ठाननुजांश्चहन्ति ॥ ५ ॥ विशिष्टेकुजेतत्रस्थेविशेषमाह भुजेइति क्रूरग्रह
दृशाविशिष्टे कुजे भुजेसति क्षतात् शस्त्रादिघातात् आयताकितम् आयतचिह्नबाहौवाच्यमिति एवं पित्तात् कनिष्ठभ्रातृगलेरुजापि

तत्र तृतीये सशत्रवः पापाश्चेत् भुजव्यथा वाच्या तथा गरुन्मरुत् पक्षवातः पक्षाघातइत्यर्थः तत्राऽबला तस्यस्त्री बलात् प्रसह्यत
 पराज्ञेया ॥ ६ ॥ सहजहानियोगः द्यूनेइति अर्कजेशनौ सप्तमे अहौ राहौ नवमे अस्रोभौमे आयगेसति सहोदराणां हानिर्वाच्या एवं
 तृतीयेशनावपि पापदृष्टेइत्यध्याहार्य बुधेज्यशुक्रास्तत्रभ्रातुः शुभाः तत्रदुष्टग्रहयोगेक्षणात् पुरुषाणां द्वयोज्येष्ठानुजयोः क्षयइति ॥ ७ ॥

द्यूनेर्कजेहौनवमेस्रआयगेसहोत्थहानिः सहजेशनावपि ॥ बुधेज्यशुक्राः सहजेतुतत्सुखं द्वयोक्षयोदुष्टयुतीक्षणा
 वृणाम् ॥ ७ ॥ चन्द्रेतुभाग्ये सहजेऽर्कजश्चेद्वागौशुभैर्दृष्टयुतेतृतीये ॥ तद्वद्विनश्येद्भगिनीत्रयं वैचिह्नं तु बाह्वोर
 थवापिकुक्षौ ॥ ८ ॥ सोदरीराहुदृष्टेसितेभ्रातृगेदुर्विषात्स्याद्यसुस्तत्रचेन्मन्ददृक् ॥ सर्पभीरप्युदीर्याथकर्णे
 खलैः कर्णमांघं परंपष्टतुल्यंफलम् ॥ ९ ॥ इतितृतीयभावः ॥ सुखञ्चतुर्थेक्षितिवाहनादेर्वापीतडागप्र
 हिभूरुहादेः ॥ क्षेत्रेष्टमित्रालयबन्धुमातृवक्षःस्थलादेश्चफलंविचार्यम् ॥ १ ॥

चन्द्रेत्विति नवमेचन्द्रे शनिः सहजगश्चेत् यद्वा राहौ तृतीयगे शुभैर्दृष्टयुते तदाभगिनीत्रयनाशः बाह्वोः कुक्षौवाचिह्नमपि ॥ ८ ॥
 सोदरीति राहुदृष्टेशुकेतृतीये दुर्विषाद्भगिनी व्यसुर्मृतावाच्या तत्रशनिदृष्टिश्चेत् सर्पभीरपिवाच्या खलैः कर्णे तृतीये कर्ण
 योर्मदताशब्दग्रहणासामर्थ्यमिति ॥ ९ ॥ इतितृतीयभावः ॥ अथचतुर्थभावफलंविशुस्तत्पदार्थानाह सुखमिति प्रहिः कूपः

पुंस्येवांधुःप्रहिरूप इत्यमरः स्पष्टमन्यत् ॥ १ ॥ दृष्टेइतिरविकुजयोरन्यतमस्यसुखस्थत्वेपित्तास्रपीडापार्श्वव्रणादितदुपल-
क्षिताधोदेहपीडाचक्षेया ॥ २ ॥ यमेति शनिराहुदृष्टेभौमेचतुर्थगे तत्रविधोरपि दृष्टिश्चेत्तदास्य शिशोर्माताव्यभिचारिणी
वाच्या चतुर्थे यादृशगुणदोषवानग्रहः स्यात्तदुक्तबंधुषुमित्रबांधवादिष्वपि प्रतिबंधकाभावेतद्गुणदोषसंभव इत्यर्थः ॥ ३ ॥
दृष्टेशुभैर्वासहितेसुखेसत्फलंसुखेशसबलेसुखेपि ॥ रविःकुजोवासबलःसुखेचेत्पित्तास्रपार्श्वव्रणजातपी-
डा ॥ २ ॥ यमागुदृष्टेचकुजेप्रसूगते विधोर्दृशास्यव्यभिचारिणीप्रसूः ॥ सुखेभवेद्यद्गुणदोषवानग्रहस्तदुक्त-
बन्धुष्वपितस्यसम्भवः ॥ ३ ॥ अम्भःप्रियंतत्रयदासितेन्दू मिष्टंबुधेमिष्टतरन्तुपूज्ये ॥ राहौशनौतीक्ष्णमरस्य
मुक्तमर्केकुजेस्यादिहकष्टलभ्यम् ॥ ४ ॥ बुधेगृहंचित्रमजीर्णमिन्दौजीवेदृढंचादृढमर्ककेत्वोः ॥ रम्यंसितेजी-
र्णमिनात्मजागवोर्दग्धंकुजेस्थ्याद्यसुरार्किवीर्ये ॥ ५ ॥ तुर्येतुर्येशोथवाब्जेसिते च रूप्यद्रव्यं स्वन्नमिष्टारसाः
स्युः ॥ स्वर्णज्ञेर्केकांस्यमुक्तादिजीवेरत्नाढयंताम्रं कुजेशस्रमार्को ॥ ६ ॥

तत्र जलाशयजलादेर्मदिरादेश्वेष्टानिष्टत्वादितिज्ञासायामाह अम्भःप्रियमितिस्पष्टार्थो श्लोकौ ॥ ४ ॥ ५ तत्र गृहादावन्न
रसधात्वादिविशेषस्य मम मनसिकीदृशं वस्तु संपत्तिच कुवास्तीत्यादेश्व जिज्ञासायामाह तुर्ये इति स्पष्टम् ॥ ६ ॥

राहावित्यपि पूर्वान्वयि अत्रैवगतवस्त्वादिस्थानादिज्ञानायनिर्दिशति गतं वस्तु जीव इति जीवे सुखस्थे गतं वस्तु अभिल
 पितं वा प्रासादे वाच्यं भृग्वज्योः शुक्रचन्द्रयोस्तत्रस्थयोर्नीरभूमौ अनूपादौ च भौमे तत्रस्थे अग्निस्थाने बुधेतत्रस्थे पक्षेष्टकाठ्य
 स्थाने मन्दे तु भ्रष्टस्थाने अर्केपशुभूमिषु बाह्यस्थाने च राहावप्येवं लग्नादिस्थेष्वप्येतेषु चतुर्थदार्शित्वे सत्यपि तथाफलं ज्ञेयम् ॥ ७ ॥
 प्रश्नादावप्येतदेवं विमर्शनीयमित्याह प्रश्ने इति अन्यथा ग्रहाणां पूर्णवीर्यत्वाद्यभावे चतुर्थे बलवत्सद्ग्रहादेरभावे च सुखस्य
 राहावस्थ्याद्यं गतं वस्तु जीवे प्रासादे भृग्वज्योर्नीरभूमौ ॥ भौमेऽग्निस्थाने बुधे त्विष्टकाठ्ये मन्दे भ्रष्टेर्केपशु
 क्षमा सुबाह्ये ॥ ७ ॥ प्रश्ने जन्मन्यप्युदीर्य फलं तत्प्रोक्तं पूर्णम् पूर्णवीर्यग्रहाणाम् ॥ सद्भिस्तुर्यस्थैः सुखं स्या
 त्स्वपित्रोः साध्वीभक्तिः श्रीपतौ नान्यथोक्तम् ॥ ८ ॥ खेकुजे वार्कजे केन्दुदृष्ट्या क्षयस्तातयोर्हृद्गुजास्वेष्टभीरस्व
 ता ॥ बन्धुगेऽग्नितापोऽनिलार्तिः शनौ द्वित्रिसङ्ख्यप्रसूतिस्तुरीयेऽखले ॥ ९ ॥

पितृगुरुभक्तेः श्रीकृष्णप्रमुखेष्टदेवताभक्तेश्चाभावो वाच्यः ॥ ८ ॥ पुनस्तत्रैव द्वाभ्यां फलादिविशेषं निरूपयति खेकुजे इति
 खेदशमे कुजे सूर्यदृष्टे पितुर्हृद्गुजा हृदयामयेन क्षयो वाच्यः एवं शनौ दशमस्थे चन्द्रदृष्टे हृद्गुजा मातुःक्षयः यद्वा स्वस्यापि
 हृद्गुजा टावन्तरुजाशब्दस्य शिशुहृदयरोगोपस्थापकता तृतीयां तत्वे पित्रोस्तद्गोपप्रतीतिः स्वेष्टभीः स्वस्य इष्टेषु प्रियेषु
 धनबंध्वादिषु भीः अस्वता निर्धनता एवं बन्धुगे चतुर्थगे भौमे अग्नितापः शनौ तत्रस्थेऽनिलार्तिः तुरीये सामान्यतः खले सति द्वित्रि

संख्यप्रसूतिः अल्पैवप्रसूतिरितिभावः ॥ ९ ॥ अथचतुर्थे एव सर्वाधवस्य शिशोरनिष्टयोगमाह तनुपे इति लग्नेशे चतुर्थे दशमेशाभ्यां सहितेव्ययषष्ठसप्तमान्यतमगे सति यद्वास्तगेसूर्योच्छिन्नद्युतिके सति अतएव शत्रुनीचगृहादिगे सति पितृप्रसूभ्यां तातजननीभ्यां सहितस्य निजस्य जातस्य शिशोः क्षयोवाच्यः पुनर्यदि तत्र बलवत्पापग्रहदृष्टिस्तदा शीघ्रमेव तस्य क्षयइत्ये वकारेण सूचितम् ॥ १० ॥ इति चतुर्थभावः ॥ पंचमभावफलं निरूपयितुं तावत्तन्नामानि तत्र द्रष्टव्यपदार्थाश्चनिर्दिशति मति

तनुपेसतुरीयतातपेव्ययगेवारिपुगेस्तगेतथा ॥ विबलेसपितृप्रमूनिजक्षयएवात्रखलेक्षणान्तृणाम् ॥ १० ॥
॥ इतिचतुर्थभावः ॥ मतिप्रबन्धःसुतभेनिजोदरंविनेयगर्भस्थितिमन्त्रसाधनम् ॥ स्वपुत्रविद्यादिचदेवसेवनं
विचार्यमेतत्सकलंविचक्षणैः ॥ १ ॥

प्रबन्ध इति मतिकल्पितः प्रबन्धः यद्वा मतिविशिष्टः प्रबन्धः मतिश्च प्रबन्धश्चेत्यर्थः सुतभे पंचमे निजोदरं वक्षःस्थलापेक्षयोदरस्या धस्तनत्वेन तदग्रिमावयवत्वात् विनेयः शिष्यवर्गः गर्भस्थितिर्मन्त्रसाधनंच एतेषां समाहारः स्वपुत्राश्च विद्यादिचेति आदिपदात् बुद्धिसहायसंस्कारादिकमपि देवसेवनं देवताराधनम् इष्टदेवतायुक्तायुक्तसेवनंच वा विचक्षणैरूहापोहकुशलैरत्रसर्वं विचार्य निर्देष्टव्य

मित्यर्थः ॥ १ ॥ साधारणं फलं सद्वले इति पंचमेशे सद्वले उत्तमबलयुक्ते शुभस्थानगे शुभमेव सर्वम् अन्यथा विपरीतं तत्र रवौ साधिकारे
दुर्बले सति पुरुषः कोपवान् अनलस्याग्न्या देवैरिणश्च भीर्भयं पदे जान्वधोदेशे क्रोष्टुना जंबुकेन वाजिना च प्रयुक्ता विविधारुजा च उदरे
अवयवे पंचमेवा ॥ २ ॥ कुजे तादृशे तत्रस्थे सति वह्न्यादिप्रयुक्ता पीडामृतापत्यत्वादिकंच एवं तत्राकौ शनौ राहौ चंद्रे वा तथा विधे वा

सद्वले सुतभपेऽखिलं शुभं दुर्बले बहुविधं विनिन्दितम् ॥ कोपवाननलवैरिभीः पदे क्रोष्टुवाजिविरुजोदरे रवौ ॥ २ ॥

वह्निशस्त्रविषपीडनं कुजे दुःखितश्च पुरुषो मृतप्रजः ॥ वातगुल्मगुरुता कृमिव्यथा कौतमस्यपि विधौ निजोदरे

॥ ३ ॥ मतिः स्थिरा कंच पला विधौ मता खला कुजे ज्ञे तु समा शुभा गुरौ ॥ सिते सुमृद्दी कठिना गुमन्दयोः शुभैः

सुधीः कोविदनिन्दकः खलैः ॥ ४ ॥ कन्यापत्योब्जे सुते दुर्बले ज्ञ जीवे सत्पुत्रोऽतिदक्षः सिते च ॥ शन्यं शायाम

त्वलैस्तत्र दृष्टास्तावद्गर्भप्रक्षयो नेष्टदृष्ट्या ॥ ५ ॥

तादिव्यथापि वाच्या ॥ ३ ॥ अथ स्वभावप्रयुक्तं प्रत्येकं ग्रहाणां फलमाह मतिरिति तत्र शुभैः सुधीर्भवति खलैः कोविदानां सतां
निन्दकश्चेति ॥ ४ ॥ कन्यापत्य इति अब्जे चंद्रे दुर्बले तत्रस्थे कन्यैवापत्यं यस्य तादृशः पुत्रापत्यहीनः एवं बुधेपि तादृशे तदेव फलं
गर्भक्षययोगमाह शन्यं शा इति पंचमेवर्तमानाः शनिनवां शायामद्भिः खलैर्दृष्टाः तावतामेव गर्भाणां प्रक्षयो वाच्यः अस्यापवादः नेति

बलवतामिष्टानां शुभानां तत्र दृष्टिसत्त्वे गर्भक्षयोनेत्यर्थः ॥ ५ ॥ अपत्यराहित्ययोगमाह सुखेइति । चतुर्थे सपापे शुक्रेऽस्तसंस्थे सप्तमस्थे विधौ दशमस्थेचसति अत्रयोगे जातः संतानरहितोज्ञेयः मृतापत्यत्वयोगः शुक्रेसार्के पंचमस्थेसति मृतापत्यः अपि शब्दात्स्त्रीद्वयादावपि तथा खलैराढ्ये दृष्टेवा पंचमेपापराशावनपत्य एवेति ॥ ६ ॥ कन्यापुत्रयोगमाह सुतभेइति पंचमे समवर्गे गृहहोराद्रेष्काणनवांशादिरूपे समेसति आर्किबुधाभ्यांयुते इन्द्रास्फुजिद्र्यांचंद्रशुक्राभ्यां दृष्टेचसति सुताज्ञेया पंचमेविषमव सुखे सपापे च सितेऽस्तसंस्थे स्वस्थे विधौ सन्ततिवर्जितः स्यात् ॥ मृतप्रजः सार्कसितेसुतेऽपि खलाढ्यदृष्टेख लभेऽनपत्यः ॥ ६ ॥ सुतभेसमवर्गआर्किविद्युतइन्द्रास्फुजिदीक्षितेसुता ॥ विषमेविधुशुक्रवर्गगे तनयोपी क्षणतो न्यथात्मजा ॥ ७ ॥ सखलेऽर्कसुतेऽनपत्यताऽसृजिगर्भच्युतिरस्त्यपत्यहा ॥ रविरात्मजगोबलो ज्झितः शिखिराहूयदिकुत्सितः सुतः ॥ ८ ॥ शुभदृष्टयुते शुभांशभे शुभसन्तानयुतः सुतस्थले ॥ शनिभां शइहाब्जदृग्युते सभपार्कावपि दत्तपुत्रवान् ॥ ९ ॥

र्गगे अथवाविधुशुक्रवर्गगे वा तदीक्षणतो वा पुत्रोपिवाच्यः अन्यथा शनिबुधादिदृष्टेस्वामिदृष्ट्यभावेच आत्मजा कन्याज्ञेये ति ॥ ७ ॥ संततिसुखाभावयोगः सखले इति सपापे तत्र शनावनपत्यता भौमे तथाविधे गर्भक्षयः पंचमे निर्वलोरविः पापदृष्टो पत्यहा शिखिराहू तथाविधौ तत्रचेत्कुत्सित एव पुत्र इति ॥ ८ ॥ शुभदृष्टेति स्पष्टं दत्तपुत्रत्वयोगः शनिभांशइति तत्र चंद्रेण

दृष्टे युतेच शनिराश्यांशादौ चंद्रराशीशान्यतमयुते शनौवा सति पुरुषोदत्तपुत्रेण पुत्रवान् दत्तः पुत्रो यस्मै इतिविग्रहात् ॥ ९ ॥
मूल्येन गृहीतपुत्रत्वयोगमाह मंदे इति चंद्रबुधयुक्ते शनौ तत्रस्थेऽन्यस्मै मूल्यं दत्त्वाक्रीतपुत्रेणसपुत्रव्यवहारवान् परवीर्यात्स्व
क्षेत्रे पुत्रोत्पत्तियोगमाह ज्ञेनेति बुधदृष्टेशनौ बुधस्य गृहस्थे वाऽर्कभौमाभ्यां दृष्टेऽर्कभौमभांशेचवा नीचग्रहयुक्ते
तस्मिन्नेवपंचमेशेचवा सति अन्यस्य वीर्यात्पुत्रोत्पत्तिस्तस्य क्षेत्रे वाच्या ॥ १० ॥ संततिविशेषस्पष्टयंस्तदाकारसंख्याज्ञा

मन्देसुतस्थेशशिसौम्ययुक्तेक्रीतः सुतःस्यान्मनुजस्यनूनम्॥ज्ञेनेक्षितेवाज्ञगृहेर्कभौमदृष्टेपिभांशेन्यसुतः स
नीचे ॥ १० ॥ सुतदर्शकपुंगवैः सुतोवनितान्यैरथयेत्रगोलवाः ॥ शुभदृग्यदितत्रदृग्घतास्सदसत्तन्मित
सन्ततिर्मता ॥ ११ ॥ यत्संख्येभेपुत्रपेतावतीस्यात्संख्यायावद्भिःखलैर्दृश्यतेसौ ॥ तावत्संख्यानाशमाया
न्तिगर्भावापुत्रस्थानांकसंख्याः सुताःस्युः ॥ १२ ॥

नायाह सुतेति अपत्ययोगेसति पंचमस्थानदृष्टारः पुरुषग्रहाश्चेत्पुरुषावाच्याः तद्दृष्टारः स्त्रीग्रहाश्चेत्कन्याः तत्संख्यामाह
अथयेइति यत्काले पंचमेनवांशाः स्युस्तत्रयदिशुभग्रहाणां दृष्टिस्तया कलात्मकदृष्ट्यागोमूत्रिकया नवांशागुणनीयाः
यातत्रोपर्युपरि अंशस्थाने संख्या सपत्ना तन्मिता सती असतीवासंततिर्वाच्या यदिपंचमदर्शकाः संतोग्रहास्तदासती
असंतश्चेदसतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ प्रकारांतरेण संख्यागभादौविशेषंचाह यत्संख्येइति पुत्रेशेमपादिक्रमेण एकव्यादिसंख्याके

भेराशौस्थिते सति संततेरपितावत्येव संख्या बोध्या पुनर्यावद्भिः खलैः शत्रुभिर्वाऽसौ पुत्रेशो दृश्यते तावत्संख्या गर्भाः नाशं यांति पुनः प्रकारांतरेण संख्या वा पुत्रेति पुत्रस्थाने यो राशिस्तस्य यो कस्तत्समसंख्याकाः पुत्रा वा पुत्र्यो वा पूर्ववत् ज्ञेयाः सुताश्च सुताश्च सुता इत्येक शेष इति ॥ १२ ॥ संततितनौ रोगविशेषयोगः यद्वातुरिति पंचमे बलिष्ठसौम्यग्रहासत्त्वे आत्मजखगः पंचमेशः पंचमस्थो वा खलदृष्टयुतः खलो विबलश्च यद्वातुः स्यात् सुततनौ तद्वातुप्रयुक्ता रुजानिर्देश्या ग्रहाणां धातवस्तु ग्रहस्वरूपं वदताचार्येण मधुपिंगलदृष्टित्यादिनोक्ताः

यद्वातुरात्मजखगोत्रविना बलिष्ठसौम्यग्रहं सुततनौ तु रुजा तदीया ॥ एकः सुतोत्रदिनकृद्यदि वा त्रयस्ते द्वेब्जे सुते सुतगते यदि वा चतस्रः ॥ १३ ॥ तिस्रः कन्याः स्युः कुजे ज्ञेयचतस्रः पुत्राः पंचे ज्ञेयबलिष्ठेथ शुक्रे ॥ कन्याः षट्स्युर्वा चतस्रः शनौ तु द्वे कन्ये पुत्रैक्यमीक्षावशाच्च ॥ १४ ॥

तथा हि पैत्तिप्रकृतिर्बहुवातकफः पित्तकः पित्तमारुतकफप्रकृतिः कफात्मा कफानिलात्मा वातात्मा चेति सूर्यादयः क्रमात् तथा स्याद्वस्थ्य सृष्ट्वगथशुक्रवसेचमज्जामंदार्कचंद्रबुधशुक्रेज्यभौमा इत्यपि पुनः प्रकारांतरेण संख्या एक इति यदि पंचमे दिनकृद्वलिष्ठस्तदैकः पुत्रस्त्रयो वा पुरुषग्रहपंचमेशमित्रदृष्टेरवौ सति त्रयः पुत्राः अन्यथैकः एवं अब्जे चंद्रेतत्र तथा विधेद्वेकन्ये स्त्रीग्रहदृष्टे चतस्रः कन्या इति ॥ १३ ॥ पुनः प्रत्येकग्रहवशात्संख्यामाह तिस्र इति ईशावशात् शत्रुमित्रपुंस्त्रीग्रहादिदृष्टिवशात्तत्तत्संख्याज्ञेया शेषस्वष्टम ॥ १४ ॥

प्रथमं कन्या वा पुत्रोवोत्पत्स्यते इति जिज्ञासायामाह लाभे इति लाभे खले पापे सति चंद्रशुक्रौ पंचमे चेत्तदा प्रथमम् आद्यगर्भे कन्यो
 द्वयः मातुश्च सुखाभावः पुत्रे पंचमे बलिष्ठे स्वगृहादिगे सौम्यग्रहे सति प्रथमं पुत्र एवेति अत्र बलवत्पदेनैव स्वगृहादिस्थत्वादिलाभे पुन
 स्तदुपादानेन मित्रोच्चादियोगमित्रदृष्ट्यादिप्रयुक्तं बलं पंचमेशस्य सौम्यत्वं च ग्राह्यमिति सूचितं स्थानबलं तु स्वपदोपस्थापितमे
 वेति गर्भसमयज्ञानाय स्थूलोपायांतरं गर्भ इति संभवे प्रतिबन्धकराहित्ये च सति जन्मकुंडल्यां यत्र भावे गुरुस्तस्मात्स्थानाद्विषमभा
 वपर्यंतं जन्मलग्नमारभ्य तत्पर्यंतं वर्षाणि प्रसंख्यायसम्पन्नाङ्कसंख्याके वर्षे गर्भो वाच्यः तत्रापि सदसद्योगादौ गर्भस्य क्षेमाक्षेमादिकम्

लाभे खले सुतगतौ यदि चंद्रशुक्रौ कन्यो द्वयः प्रथममत्र सुखं न मातुः ॥ पुत्रे सुतो बलवति स्वगृहादिगे हि ग
 र्भो गुरोस्तु विषमे सति संभवे बदे ॥ १५ ॥ ॥ इति पञ्चमः ॥ ॥ षष्ठ्याभिः क्रोडमुक्तं नराणां तुर्यां घ्रीणां
 क्रूरकर्मा मयादेः ॥ संग्रामाणां मातुलानामरीणां चिन्ताशंकादेः फलं तत्र वाच्यम् ॥ १ ॥

पिबोध्यमिति सारम् । यद्वा वेलाभसत्तां कतृतीये पंचमे गुरौ तदब्दे गर्भयोगः स्यान्नान्यवर्षे कदाचनेत्यपि कश्चित् ॥ १५ ॥ अथ षष्ठभाव
 फलं विवक्षुस्तत्पर्यायांस्तदुपयोगिपदार्थाश्च निर्दिशति षष्ठमिति देहावयवेषु षष्ठं नाभिस्थानं क्रोडस्थानं च तच्च ननाक्रोडं भुजा
 तरमिति कोशाद्भुजांतरं हृदयावच्छिन्नोद्देशः पेट इति भाषायां प्रसिद्धं तुर्यां त्रयः पशवः तदादीनामपीदमेव स्थानम् अस्मा
 देवतेषामपि शुभाशुभनिर्देशः कार्यः चिन्ताशंकादेः चिन्तायाः मनसा चिंतितपदार्थयोगक्षेमादेः शंकादेर्व्याध्याध्यादेर्विरो

ध्युपद्रवादिप्रयुक्तभयादेश्च फलम् उत्तरकाले सुखदुःखादिभोगइति कुकर्माण्यरयो मातुलादयश्चात्रैवविचार्याः ॥ १ ॥ षष्ठे
 शइतिस्पष्टम् ॥ २ ॥ तुर्यांघ्रीणामित्यत्रसूचितंविशेषंदर्शयति सबलैरिति रविभौमयोरिति सबलयोस्तत्रस्थयोस्तयोः करभाजादि
 उष्ट्राजादिपशुधनं पशुभीश्ववाच्या परेषु शनिराहुकेतुषुतत्रस्थितेषु लुलायधनं महिषादिधनं लुलायोमहिषोवाहद्विषत्कासरसैरिभा
 षष्ठेशोसद्दीर्यगे सौम्यभेस्मिन् सौम्यैर्दृष्टे सौम्ययुक्ते शुभं स्यात् ॥ क्रूरैर्युक्ते क्रूरदृष्टेखलक्षेतत्प्रोक्तेषुप्रोक्तमि
 ष्टंनधीरैः ॥ २ ॥ सबलैःशुभैर्यदियुतं रिपुभंवहगोधनं भवति तस्य गृहे ॥ रविभौमयोस्तुकरभाजमुखं पशु
 भीःपरेषुतुलुलायधनम् ॥ ३ ॥ राहुःशनिर्वारिगृहस्थितश्चेत्स्यान्मातुलानामनपत्यतात्र ॥ काष्ठाश्मवातैश्चचतु
 ष्पदेनतरुप्रपातेनजलेनमृत्युः ॥ ४ ॥ रव्याराभ्यांखलखगदृशाषष्ठभेशस्त्रवल्लिकेशः स्याद्वाजननिसहजांगेपि
 भीतिर्विषादेः ॥ पुंभिः खेटैःसुतइहसुतास्त्रीग्रहैर्मातुलस्य सौम्याः षष्ठेनसहजमुखं विक्रमे चेत्खलाःस्युः ॥ ५ ॥

इत्यमरः पशुभयमत्रापिबोध्यम् ॥ ३ ॥ निर्दिष्टक्रमेणमातुलादीनपिविचारयति राहुरिति अरिगृहेषुस्थितोराहुः शनिर्वायदिस्यात्
 तदातन्मातुलानामनपत्यतावाच्या तस्यमरणकालेतत्प्रयोजकविशेषमाह काष्ठेति अत्र मातुलानामेवकाष्ठादिभिर्मृत्युरितिनियाम
 काभावादविशेषात्स्वस्याप्येवमृत्युरितिबोध्यम् ॥ ४ ॥ मातुलानांलेशयोगंतत्संततौचविशेषंप्रसंगाज्जातसोदरविचारमपिकरोति रव्या

राभ्यामिति षष्ठमेखलग्रहक्रूरदृष्ट्यादृष्टाभ्यांरविभौमाभ्यामातुलशरीरेशस्त्रेवह्न्यादिप्रयुक्तः कुशोवाच्यः वाथवा विषादेभीतिर्वाच्या
जननिइतिह्रस्वत्वं छन्दोभंगभयादपि जननिसुतयोरित्याचार्यप्रयोगदर्शनाच्च इह षष्ठे पुंभिःखेटैः पुरुषग्रहैर्बलवद्भिः सद्भिः कृतयो
गदर्शनादौमातुलस्यपुत्राज्ञेयाः स्त्रीग्रहैः सुतः पुत्र्यश्च स्वसोदरेषुविशेषमाह सौम्याइति यदिशुभग्रहाः षष्ठेस्युस्तदास्वस्यसो
दरभ्रातृसुखमल्पंज्ञेयम् अत्र सहकारिणोनिर्दिशति विक्रमेइति यदिजन्मलग्नादिक्रमे तृतीये खलाः स्युस्तदासोदरसुखाल्पता नान्यथे

स्त्रीग्रहैः स्याद्भगिन्याः सुखं पुंग्रहैः सोदराणां तथाषष्ठपो वारिभम्॥यादृशंतादृशाः स्युर्नृणांशत्रवोगौशनौ
वात्रकट्यांचलक्ष्मासितम् ॥ ६ ॥ वास्यस्त्रियाश्चिह्नमिदंतथाकोसृग्वात्रचेत्तस्यभवेद्रणाद्यम् ॥ वा तत्स्त्रिया
दक्षपदे गले चजंघाप्रदेशोपितथांकनंस्यात् ॥ ७ ॥

ति ॥ ५ ॥ षष्ठादेवसोदरसोदरीसुखमपिविचार्यमाह स्त्रीग्रहैरिति शत्रूणामप्यत्रविचारं करोति षष्ठपइति षष्ठेशःषष्ठस्थानंचयादृशं
तादृशास्तत्स्वभावाकारजात्यादिविशिष्टास्तस्यशत्रवोवाच्याः क्रूरकर्मामयादेरित्यत्रादिपदग्राह्यचिह्नादीन्यप्यत्रजानीयादित्याहअगा
विति राहौशनौवासमर्थेकलामसितं कृष्णंचिह्नंज्ञेयं चिह्नंलक्ष्मचलक्षणमितिकोशात् ॥ ६ ॥ पुरुषस्योक्तचिह्नाभावेतस्यस्त्रिया
वाच्यमित्याह वास्येति तथा अर्कोभौमोवाषष्ठेचेत् व्रणोद्यंपूर्ववत् तथातत्स्त्रियादक्षपादेगलेजंघादौचांकनमपिस्यात् ॥ ७ ॥

सं० नि०
॥ ४८ ॥

पापग्रहेषु पुनर्विशेषमाह भानुरिति बलीभानुः षष्ठे चेत्कट्यांशूलकृत् वैरिहन्ता च सभौमेराहौ षष्ठे चेत् मातृपक्षात्भीर्वाच्या तथा
गुरुयुक्तदृष्टे भानौ भौमेऽप्यत्र स्थेर्द्वांगपीडा पुनः शृंगिभिः काष्ठतोवा कट्यां कष्टं च वाच्यं काष्ठत इति तृतीयार्थे तसिद्ध काष्ठैरित्यर्थः ॥ ८ ॥
मातुलमातृष्वसृसंख्यासुखादियोगमाह षष्ठे इति षष्ठे चन्द्रे द्वितीये जीवे मातुलद्वयं तत्र सेंदौ भौमे सरोगमातुलैक्यं शुके षष्ठे

भानुः कट्यांशूलकृद् वैरिहन्ता भौमे षष्ठे गौचभीर्मातृपक्षात् ॥ भानौ जीवाढ्येक्षितेर्द्वांगपीडा कष्टं कट्यांशुं गि
भीः काष्ठतोवा ॥ ८ ॥ षष्ठे बजे चेज्येधने मातुलौ द्वौ षष्ठे सेंद्वारे सरुद्ध मातुलैक्यम् ॥ षष्ठे शुके तस्य मातृष्वसै
का तिस्रो द्वे वा तत्सुखं स्यान्नराणाम् ॥ ९ ॥ इति षष्ठभावः ॥ ६ ॥ स्यात्सप्तमं वस्तिरिहांगनादेर्वा दप्रपायानवणि
क्रियादेः ॥ अन्योन्यमिष्टार्थफलं नृनार्योः पितामहादेश्च फलं विचार्यम् ॥ १ ॥

मातृष्वसैका सबलेतु द्वे वा तिस्रो वा ताः सुखदाश्च ज्ञेया इत्यर्थः ॥ ९ ॥ इति षष्ठभावः ॥ ६ ॥ अथ सप्तमभावफलं निरूपयिष्यंस्तत्प
र्यायान् विचार्य स्थानादिपदार्थाश्च दर्शयति स्यादिति सप्तमं वस्तिस्थानं वस्तिर्नाभेर्द्वयोरध इति इह सप्तमे अंगनादेर्वादादेः पिता
महादेश्च फलं विचार्यमित्यन्वयः एवं नृनार्योर्द्वयोरन्योन्यमिष्टार्थफलमातुलकृत्य सुखादिकमपि विचार्यमित्यर्थः ॥ १ ॥

सटी०
सं० ४

॥ ४८ ॥

सामान्यतः फलं स्फुटयन् योषितां वर्णविशेषजिज्ञासायामाह शुभे शुभमिति स्पष्टम् ॥ २ ॥ वनिताया आकारविशेषान् गुणादींश्च कीर्तयति सूर्ये इति बलान्विते पापारिद्वेषे च सूर्ये सप्तमस्थे सति तस्य जाया कालजीर्णा पुरुषेणाभुज्यमाना कालेन जीर्णा यौवनमतिक्रम्य वृद्धत्वं गता ज्ञविध्वोर्बलवतोः सप्तमस्थयोर्बाला पुरुषसंगसुखाद्यनभिज्ञा रजोधर्मरहिता भावियुवरमणयोग्या शुके यौवनाढ्या

शुभेशुभं स्यादशुभेन शोभनं गुरौ सितेब्जे च बलान्विते गना ॥ सुवर्णवर्णा विदिनीलभाकुजे सुशोणभा श्यामतराशनावगौ ॥ २ ॥ सूर्ये ज्ञेया कालजीर्णा ज्ञविध्वोर्बाला शुके यौवनाढ्या कुजे पि ॥ पूजये रम्या सूनुमूः सद्गुणा स्याद्द्वैद्वयस्यादर्कजे गौ च जाया ॥ ३ ॥ क्लीबाराहौ वाशनौ स्त्रीस्वभावा शुकेब्जे चान्येषु सापुंस्वभावा ॥ सौम्यैर्युक्तं सौम्यभं सौम्यदृष्टं श्वश्रूपक्षात् स्यात्सुखं चान्यथान्यत् ॥ ४ ॥

कुजे पि तथैव बलिष्ठे अपिशब्दात् कूरा कुटिलानाति सुंदरी च पूजये गुरौ सूनुमूः पुत्राणां जननी सद्गुणा च शनौ राहौ च वृद्धा भार्या ज्ञेया ॥ ३ ॥ स्त्रियाः स्वभावविशेषं श्वश्रूपक्षात्सुखादियोगं चाह क्लिबेति राहौ शनौ च तत्रस्थे क्लीबा वंध्याफलपुष्पादिरहिता शुके चन्द्रे च स्त्रीस्वभावा जाड्याद्युपेता चलचित्ता च अन्येषु रविकुजबुधगुरुषु पुंस्वभावा श्वश्रूपक्षादित्यत्र स्त्रीपुरुषयोरुभयोरेव

स्त्री जन्मलग्नात्सप्तमे सौम्ययोगे स्त्रियाः पुरुषलग्नात्सप्तमे सौम्ये पुरुषस्यश्च श्रूयक्षात्सुखं वाच्यं नान्यथेत्यर्थः ॥ ४ ॥ वनिता बहुत्वै
कत्वयोगौ तस्या अभिमानयोगद्वयंचाह वर्गेति सप्तमे सितवर्गे सितदृष्टेचबह्वचः पत्न्यः पुरुषस्य सुखाय स्युः गुरुवर्गे तत्र गुरुदृष्टे
चैकैव सुखाय तथा शुके नीचेपियत्रकुत्रस्थे सप्तमे शुक्राराभ्यां दृष्टेचेत्येको गर्वयोगः एवं विधुजीवशुक्रराशौ सप्तमस्थे शुक्रारदृ
ष्टिसहितेचेति द्वितीयो वनितागर्वयोगइति ॥ ५ ॥ द्यूनेइति सप्तमेयमे शनौ असृजि भौमेच यद्वा शनौ भौमदृष्टे भौमे शनिदृष्टे
वर्गेसितस्यसितदृग्यदि तत्रपत्न्योबह्वचःसुखायगुरुभेतुमतैकपत्नी ॥ नीचेसितेपिविधुपूज्यसितर्क्षकेत्र
शुक्रारदृष्टिसहितेवनितासगर्वा ॥ ५ ॥ द्यूनेयमेमृजितदीक्षणतश्चवातात्तांचंचलासुरुधिराकटिचिह्नयु
क्ता ॥ साब्जेकुजेमृतिमुपैत्युदरामयेनाकर्याग्वोर्जलक्रिमिरुजापशुडाकिनीभिः ॥ ६ ॥ द्यूनेशुभैः
सुमदनोथखरस्मरोन्यैः क्लीबैर्नपुंस्त्वमगुनातुनदारयोगः ॥ चेत्स्यान्मिषयेतशुभदृष्टयुतेविलम्बाद्रन्ध्रे
र्कजेऽसृजिमदेवनिताद्वयंस्यात् ॥ ७ ॥

वा उभयसत्त्वे वा उभयदृष्टे वा जाया वातात्ता चंचला च सुरुधिरा रुधिरविकारयुता कटिचिह्नचिह्निताचज्ञेया योगांतरं साब्जेइति
सचंद्रे कुजे शनिदृष्टे इत्यपि योज्यं तस्या उदरविकारेण मरणं अर्क्यग्वोः शनिराह्वोस्तत्रस्थत्वे जलकृमिरोगादिना तस्या मृत्युः
पशुडाकिन्यादिभिश्चेत्यर्थः ॥ ६ ॥ पुनर्योगविशेषानाह द्यूनेशुभैरिति शुभैः सप्तमेयमेवपुरुषः सुमदनः शास्त्राविरुद्धकामवान् धर्मा

विरुद्धोभूतेषुकामोस्मिभरतर्षभेति तादृशमदनस्येश्वरानन्यत्वात् अन्यैः पापैः खरस्मरः उत्पथगामी अगम्यागमनादिकृत् क्लीबैर्बु
 धादिभिर्निर्वलैश्चनपुंसकता राहुणाशुभाद्यदृष्टेनतुनदारसुखयोगः स्त्रीद्वययोगः रंध्रेइति स्पष्टम् ॥ ७ ॥ स्त्रीरमणादौविशेषणमाह चंद्र
 दृगिति चंद्रेदृष्टेमदेचंचलाऽबला अत्र दृष्टिः पूर्णद्रष्टुर्बलवत्त्वंच एवं बुधयुक्तदृष्टेचंद्रेपि परंतु जीववर्गे इतियोगद्वयान्वयि मदेचंद्रेचजीव
 वर्गस्थेसत्येवेत्यर्थः शनिभौमयोर्वर्गयोः सप्तमेचंद्रेचसत्त्वे तथातयोस्तत्रदृष्टिसत्त्वेचदंपत्योरुभयोश्चां वल्यंव्यभिचारनिरतत्वम्अयमर्थः
 यदिशनिभौमयोर्मध्येऽन्यतरस्ययस्यसप्तमेगृहादिवर्गपदं तस्यैवतत्रदृष्टिरपिचेत्तदाययोगोनान्यथेति यदिशुक्रोपितदन्यतमसंबंधवा
 चन्द्रदृक्चेन्मदेचंचलाचाबलाजीववर्गेज्ञयुग्दृष्टइन्दौतथा ॥ आकर्ष्यसृग्वगयोस्तत्रतद्वग्यदादम्पतीचंचलौ
 चेत्सितोन्यारतः ॥ ८ ॥ मन्देन्द्वारायुक्तदृष्टाविधुर्वामध्येऽमृकूशन्योस्तयोःपुंश्चलत्वम् ॥ सौम्यांशेवायूनपे
 सौम्यदृष्टे वेश्याकाराकामिनीस्यान्नरस्य ॥ ९ ॥

न तदान्यासुरतः स्वस्त्रियं विहायैवान्यास्वासक्तः स्यादित्यर्थः अत्र शनिचन्द्रावपिसप्तमेयोगादिकारकौचेत्तदापुरुषस्यव्यभिचारित्वं
 स्त्रीबहुत्वं वा स्त्रियाः सप्तमेतौचेत् तदातस्याबहुपुरुषगामित्वंवंध्यात्वंचेतिज्ञेयम् ॥ ८ ॥ पुंश्चलत्वयोगमाह मन्देन्द्वाराइति शनिचंद्रभौमाः
 परस्परं युक्तादृष्टावा अथवा भौमशन्योर्मध्येचंद्रः स्यात्तदातयोः पुंश्चलत्वं दंपत्योर्मध्येयस्याययोगः स्त्रियाश्चेत्स्त्री पुंश्चली पत्युश्चे
 त्सपुंश्चलः पुंश्चलत्वंनाम गुदमैथुनप्रियत्वं आधारत्वेनकर्तृत्वेनवा एतच्चलग्नेशसप्तमेशयोर्नीचस्थत्वेपि योगांतरमाह सौम्येति सप्तमेशे

सं० नि०
॥५०॥

बुधनवांशस्थे बुधेनैव दृष्टे सति तस्य स्त्रीवेश्याकरास्यादित्यर्थः ॥ ९ ॥ पुनर्विवाहभावयोगं स्त्रियां विशेषं चाह लग्नेति लग्नसप्तमव्यय
गाः पापाश्चंद्रश्चक्षीणः खलराशिगोवापंचमेस्यात् तदा विवाहाभावयोगः षष्ठे व्यये लग्ने वाचेत बुधाकर्ौ तदैका स्त्री वाच्या यदा नवमपंचम
सप्तमान्यतमगौ सितारौ शुक्रभौमौ स्यातां तदा एकापि स्त्री विकला अंगहीना बुद्धिकलाहीना च ॥ १० ॥ अथ वंध्या पुनर्भूयोगादीनाह
गंडांतर्क्षे इति शुक्रगंडांतर्क्षे कर्कालयंडजभांततोर्द्धवटिकं सिंहाश्विमेघादिगं गंडांतमित्युक्तेर्गंडांतराशौ स्थिते अथवा सप्तमगेशुक्रे
लग्नस्मरव्ययगता अशुभाः सुतेब्जे क्षीणेथवा खलभगे च नतद्विवाहः ॥ षष्ठे व्यये वपुषि वा ज्ञरवीतदैककोणे द्युने च
विकलैव यदा सितारौ ॥ १० ॥ गण्डान्तर्क्षे द्युनगे वा सितेंगे मन्दे बन्धेशः सुतर्क्षे न सचेत् ॥ पापाः कामेब्जात्त
नोर्वावसन्तो मन्देन्दोर्द्युने पुनर्भूपतिः स्यात् ॥ ११ ॥ भार्याः स्युर्द्युनेशनन्दांशसंख्याः खेटेक्षा तुल्याश्च गोंशे ज्ञ
शन्योः ॥ वाराक्योरेकैकिकाथारिगेस्त्रे मृत्यौ मन्दगामदे स्त्री नतिष्ठेत् ॥ १२ ॥

अंगे लग्नेशनौ च सति पुरुषो वंध्यापतिः परंतु पंचमेपापराशियोगदृष्ट्यादिसत्त्वे एवं वंध्यायोगः तथा चंद्राल्लग्नद्रासप्तमे पापाः सर्वत्र न शु
भाः तथा मंदचंद्रयोर्जन्मतनोर्द्युने सतोस्तस्य स्त्री पुनर्भूवाच्या पुनर्भूस्तु प्रथमवृतवरमरणे जाते यदर्थवरांतरवरणं क्रियते सा भवति ॥ ११ ॥
भार्यासंख्यायोगानाह भार्याः स्युरिति द्युने शोराशेर्यावन्मिनतनवांशे वर्तते तावन्मितास्तत्संख्याका भार्याः उच्चपरोच्चादौ द्विगुणाद्याः
प्रकारांतरं खेटेक्षा तुल्याः भार्याकारकग्रहाणां धावती यावतां वा दृष्टिस्तत्तुल्या अपि अथैकभार्यायोगः गोंश इति ज्ञशन्योर्नवांशे अथवा

सटी०
सं० ४

॥५०॥

भौमशन्योर्नवांशेमदेतदीशेवास्थिते एकेकिका एकैकास्त्रीस्यादित्यर्थः अथ स्त्रीस्थित्यभावयोगः अरिगे षष्ठेभौमे अष्टमेशनौ राहौ सप्तमेसति स्त्री न तिष्ठेत् विवाहबहुत्वेपिस्त्रीसुखाभावइति ॥ १२ ॥ अथश्वसर्पादिविषधरदंशयोगमुपदंशादिरोगयोगंचाह यदेति सप्त मेअष्टमेवाभौमराहुशनिभिर्युक्तेपूर्णदृष्ट्यादृष्टेवापुरुषः श्वादिभिर्दष्टोवाच्यः यद्वाकुरुजाउपदंशादिदुष्टरोगेणदष्टः स्यादिति ॥ १३ ॥ इतिसप्तमव्याख्या ॥ ७ ॥ अथाष्टमभावफलंविबुधस्तत्रविचार्यपदार्थान्निर्दिशति गुह्यस्थान इति अष्टमंगुह्यस्थानमुच्यतेव्याध्युत्प

यदामदेष्टमेवादिभौमाग्वार्कियुतेक्षिते ॥ तदाश्वभिर्वासर्पाद्यैर्दष्टोवाकुरुजाध्रुवम् ॥ १३ ॥ इतिसप्तम भावः ॥ ७ ॥ ॥ गुह्यस्थानेत्राष्टमेशत्रुभीतिव्याध्युत्पत्तिच्छिद्रनौबन्धनादेः ॥ नद्युत्तारस्तैन्यदुर्गादिरो धयुद्धादीनांचिन्तनंवैपथोपि ॥ १ ॥ धनवदस्यफलंप्रभुताविधोरिहखलाधननाशकरामताः ॥ शुभखगा धनदाअथदुर्ग्रहैर्व्रणतिलादिसभार्यनृगुह्यगम् ॥ २ ॥

त्तेः छिद्राणां गुह्यानां नद्युत्तारस्यनदीममुकउत्तीर्यपारंगतो नवेतिजिज्ञासितस्यउत्तरणमुत्तारइति यद्वा नद्युत्तारात् घाटइति प्रसि द्धाद्राजद्वारा मम लाभोभावीनवेतिजिज्ञासितस्य स्तैन्यस्यचौर्यस्यदुर्गादीत्यादिपदात्सेनारोधादेः पथोमार्गस्यतत्सुखदुःखादे रित्यर्थः ॥ १ ॥ सामान्यतोऽष्टमस्थग्रहफलमाह धनवदितिद्वितीयभाववदित्यर्थः प्रभुताविधोः तत्र चन्द्रे बलवति सति प्रभुता स्यात् अथदु

सं० नि०
॥ ५१ ॥

प्रैरैष्टमे पापैर्दुर्बलैश्च सभार्यस्य तस्य गुह्यस्थाने व्रणतिलादिवाच्यमिति ॥ २ ॥ खलेति दुर्गजयप्रश्नेन दुर्गजयोद्धतं निगडमुक्तिप्रश्ने
तु पापैरष्टमगैर्दुतं निगडमुक्तिः नौप्रश्ने नौरायास्यति सुखेन शेषं स्पष्टम् ॥ ३ ॥ आयुष इयताज्ञानायाह र्वेरिपाविति पुनरायुषो
दीर्घमध्यमाल्पत्वस्यैव प्रकारांतरं लग्नेश्वरे इति स्पष्टार्थः श्लोकः ॥ ४ ॥ अथजैमिनिमतमनुसृत्य प्रकारत्रयेण दीर्घमध्याल्पायु
खलस्वगैर्मृतिगैर्बहुसुख्यथाद्रुतमदुर्गजयः कलहश्चिरम् ॥ यधिवधःसुभटश्चमतोद्धतंनिगडमुक्तिरुपैत्यपि
नौःसुखम् ॥ ३ ॥ र्वेरिपौलग्नपतौकृशायुःपूर्णायुरिष्टेचसमेसमायुः ॥ लग्नेश्वरेमित्रसमारिधामप्राप्ते
पिपूर्णसममल्पमायुः ॥ ४ ॥ जन्मलग्नपतिरष्टमाधिपश्चेदुभौ चरभगामिनौनृणाम् ॥ वास्थिरद्वितनुरा
शिगौतदादीर्घमायुरुदितंमहर्षिभिः ॥ ५ ॥ चरस्थिरगतौयदिद्वितनुगौचवामध्यमंचरद्वितनुगौयदिस्थिरभ
गौचवाल्यंतदा ॥ इहायुरुदितांद्वितीयमुदयोडुपाभ्यांतथातृतीयमुदितंपुनःस्वजननांगहोराङ्गतः ॥ ६ ॥

योगानाह जन्मलग्नेति जन्मलग्नेशाष्टमेशावुभावेवचरराशिगौ अथवास्थिरद्विस्वभावोभयगौ एकः स्थिरे एको द्विस्वभावे तदा
दीर्घायुयोग इत्यर्थः ॥ ५ ॥ चरेति यदि लग्नाष्टमेशौ चरस्थिरोभयगौ एकश्चरे एकः स्थिरे प्राग्वत् अथवा उभौद्विस्वभावगावेवत
दा मध्यमायुयोगः पुनर्यदितौ चरद्विस्वभावोभयगौ पूर्ववत् अथवा स्थिरगावेव तदाल्पायुयोगः इह प्रथमप्रकारेण आयुरुदितं

सटी०
सं० ४

॥ ५१ ॥

द्वितीयं द्वितीयप्रकारेण तु यथा लग्नेशाष्टमेशाभ्यां प्रथममुक्तं तथा द्वितीयम् उदयोदुपाभ्यां लग्नचंद्राभ्यां ज्ञेयम् एवं मंदचन्द्राभ्यामिति सूत्रानुसारात्तथाहि यदि चरस्थावेव लग्नचंद्रौ अथवा स्थिरद्विस्वभावोभयगौ प्राग्वत् तदा दीर्घायुः यदा द्वितनुगौ अथवा चरस्थिरोभयगौ तदा मध्यायुः पुनर्यदि स्थिरगावेव अथवा चरद्विस्वभावोभयगौ तदाल्पायुः तृतीयं तृतीयप्रकारेण तु स्वजननांगहोरांगतः जन्मलग्नहोरालग्न्याभ्यां पूर्ववदेव दीर्घमध्याल्पान्यायुषिज्ञेयानि होरालग्नमनंतरश्लोक एव वक्ष्यति ॥ ६ ॥ नन्वनेकैः प्रकारैरुपदिष्टानामायुषां मध्ये कस्य प्रामाण्यमित्याकांक्षायामाह संवादादिति एकत्र निर्दिष्टस्य पुनरन्यत्र तथा निर्देशनं संवादः संवादात्प्रामाण्यमक्तायुषीदं राश्यादौ नान्तेनुपातोतरास्यात् ॥

ओजेजन्मांगेतुसूर्यक्षतः स्याद्धोरालग्नं जन्मलग्नात्समेतत् ॥ ७ ॥

तथाच द्वाभ्यां त्रिभिर्वाप्रकारैः समाने आयुष्यागतेयन्मानं सिद्धं तदेव प्रमाणं विसंवादे तु वक्ष्यमाणमारकग्रहदशांतमायुर्ज्ञेयमिति भावः तत्र विशेषमाह राश्यादाविति चरभाद्युक्तं पूर्वमायूराश्यादावेव तत्कारकग्रहसत्त्वेज्ञेयं राश्यंतेतुशून्यं मध्येऽनुपातः तथाहि यदि राशेरादिमांशे वर्तमानौ तौ द्वात्रिंशद्वर्षाण्यायुर्यच्छतस्तदैभिरंशैः कतीति तत्र द्वात्रिंशदादिवर्षाणामल्पायुर्मानत्वादौ प्रमाणं तु द्वात्रिंशत्पूर्वमल्पस्यात्तदूर्ध्वमध्यमं भवेत् आसप्ततिस्तदूर्ध्वं तु दीर्घायुरिति वृद्धवचनं शतायुर्वै पुरुष इति श्रुतेरपि शतांतमेव दीर्घायुरिति अत्र देवोध्यं प्रतिखंडं द्वात्रिंशद्द्वात्रिंशद्वर्षाणि भवंति यदि संवादान्मध्यममायुरागतं तदा तत्र प्रथमखंडे द्वात्रिंशद्वर्षरूपे

संदेहाभावःअग्रेनुपातेन लग्नाष्टमेशाद्योः पृथक् पृथक् वर्षाण्यानीयतद्योगार्द्धमध्यमायुःसंबधित्वात्पूर्वखंडयुक्तमायुर्भवति यदि पूर्व खंडाभावस्तदैतदेवायुः यदि दीर्घायुः संबधि तदा मध्यमायुषि योज्यमेवंरीत्यायुर्निर्णयः कायः तथा लग्नाष्टमाद्योरेकस्वामिकत्वे तत्स्वामिनोरेकराशिस्तत्त्वेपिचोक्तचरभेत्यादिरीत्यैवायुर्निर्णय इति केचित्तु प्रकारत्रयसंवादाभावे तदानीतानां त्रयाणामायुषांयोगस्तृतीयांश एवायुरित्याहुः अथ होरालग्नस्यात्राप्रसिद्धत्वात्तदज्ञाने तद्वटितायुज्ञानं कथमित्यतआह ओजेइति जन्मलग्ने ओजे विषमेसति मेषमिथुनादिरूपे सूर्योराशितः सूर्योयस्मिन् राशौ ततः समेतु जन्मलग्नादेव होरालग्नं गणनीयं तत्र होरानाम दशायांमारकेशस्यमारकस्थस्यपापिनः ॥

सम्बन्धिनोस्यवापाकेनिधनंसम्भवेवदेत् ॥ ८ ॥

सार्द्धघटीद्वयमितोदिनखंडः अहोरात्रे चतुर्विंशतिहोराभवंति होरालग्नस्पष्टीकरणायोदाहरणं कर्कलग्नेकस्यचित् सूर्योदया ९। १० दिष्टेजन्म तत्र लग्ने समराशिः ततश्चतुर्थ तुलाख्यंहोरालग्नं सार्द्धसप्तघटीपयतं कन्यालग्नं समाप्तं ततोनुपातः सार्द्धघटीद्वयेन चेत्त्रिंशदंशालभ्यंते तदा १।४ नेनकिमिति लब्ध २० मंशाः तथाच सिद्धं होरालग्नं ६। २० तदुक्तं तथा सार्द्धद्विघटिका मितात्कालाद्विलग्नभात् प्रयाति लग्नं तन्नाम होरालग्नं प्रचक्षते एवं विषमेजन्मलग्ने सूर्यक्षादेवमुदाहरणीयम् इष्टं सर्वत्र सूर्योदयादिति ॥ ७ ॥ अथ कस्य दशायांनिधनादीत्याकांशायामाह दशायापिति तान्नृतीयाष्टमाभ्यांव्ययस्थानयोर्लग्नाद्वितीयसप्तमयोर्मा

रकस्थानसंज्ञातदीशयोस्तत्रस्थग्रहाणांचमारकसंज्ञा तत्र मारकेशग्रहदशादौ मारकस्थस्य पापिनो वा दशादौ संभवेसति निधनं
 वदेत् तस्याप्यभावंऽस्य संबन्धिनः संबन्धचतुष्टयान्यतमसंबन्धवतःपाके संबन्धास्तु दृष्टिस्थानराशिमित्रत्वादिप्रयुक्ताः ॥ ८ ॥ त
 त्राप्यसंभवे व्ययपस्यपाकेऽस्य संबन्धिनोवा तत्राप्यसंभवेऽष्टमपस्यपाके मारकसंबन्धित्वादिधर्मवतः पाके तत्राप्यसंभवेवितार
 धिपतेः जन्म विपत्प्रत्यरिवधसंज्ञकविरुद्धताराधिपतेर्ग्रहस्यदशादौ निधनंवाच्यं प्रसंगादमितायुर्योगमाह स्वांगेति दशमेश
 असम्भवेतुव्ययपस्यवास्यसम्बन्धिनोवाष्टमपस्यपाके ॥ मृत्युर्विताराधिपतेश्चपाकेस्वांगाष्टपाश्चेद्वलिनो
 ऽधिकायुः ॥ ९ ॥ पापःशनिश्चापि नृणांनिहन्तासम्बन्धतोमारकखेचराणाम्॥तमोग्रहौयादृशभावयातौया
 दृग्युतौतस्यफलंदिशेताम् ॥ १० ॥ अग्युतौनिधनेक्षितिजार्कजौयदितदापमृतिःकिलशस्त्रतः ॥ रिपुखलै
 निधनेयदिवीक्षितःशुभखगोपितथायुधिमृत्युकृत् ॥ ११ ॥ ॥ इत्यष्टमः ॥ ८ ॥

लग्नेशाष्टमेशास्त्रय एवौत्तमबलाश्चेदमितायुः ॥ ९ ॥ आद्यं मारकस्यापि शनेः क्वचिन्मारकतामाह पापइति त्रिषडायाधिपतित्व
 प्रयुक्तपापत्ववान् शनिःस्वदशादौ मारकोपि भवति परंतु मारकग्रहसंबन्धे सत्येव नान्यथा कष्टकारित्वंतु तदापीति राहुकेत्वो
 विशेषमाह तमोग्रहाविति स्पष्टम् ॥ १० ॥ मृत्यौ विशेषमाह अग्युताविति युद्धेनिधनयोगः रिपुखलैरिति शत्रुभूतैः पापैरित्यर्थः
 अत्रेदमपि अष्टमस्थेरवौ वहेश्चंद्रेतु जलयोगतः॥करवालात्कुजे ज्ञेयं मरणं ज्वरतोबुधे॥गुरौत्रिदोषतः शुके क्षुधयातृषयाशनौ ॥ चरस्थि

रद्विस्वभावैः परदेशे गृहे पथीति ॥ ११ ॥ इत्यष्टमभावः ॥ ८ ॥ अथ नवमभावफलप्रतिपादयिषया तत्पर्यायांस्तत्रोद्देश्यपदा
र्थाश्चाह भाग्यस्थानमिति भाग्यं नवमम् ऊरुसंज्ञं कालपुरुषस्य केचित्तद्वामंचरणं तस्याहुः अत्रनिर्देश्यपदार्थानाह पूर्णेत्यादि
प्रसादो देवभूभुजां अंधुः कूपः स्पष्टमन्यत् ॥ १ ॥ तृतीयवदत्रापि भ्रातुः स्वदेशे देशांतरेवा भाग्योदयस्यच सदसत्त्वादिप्रयुक्ति
माह यद्विक्रमे इति स्पष्टम् ॥ २ ॥ व्रणादिदुर्नखत्वादियोगान्भ्रातृभगिनीस्वभाग्योदयादियोगांश्चाह सकूरेइति नवमेऽसकूरे निज
भाग्यस्थानंचोरुसंज्ञं शुभादेर्वामांघ्रितत्केचिदाहुस्तथात्र ॥ पुण्यप्रासादांधुवाप्यादियज्ञतीर्थाप्त्यादेः सक्रिया
देर्विचारः ॥ १ ॥ यद्विक्रमेनुजफलंतदिहापिवाच्यं सौम्येऽधिपेशुभयुतेत्रशुभंसमस्तम् ॥ इन्दोस्तनोश्चनव
मंस्वपतीक्षितादयं भाग्यं स्वदेशउदियाद्विषयान्तरेन्यैः ॥ २ ॥ सकूरेसगदोव्रणोनिजपदेऽगौदुर्नखोऽस्थि
व्यथोऽत्रारेऽग्न्यादिविषादितः ससहजः पुंसदूग्रहैर्भाग्यगैः ॥ स्त्रीखेटैर्भगिनीशुभैर्बहुविधभाग्यंस्वतुंगेबली
लग्नभ्रातृसुतेषुकोपिनवमंपश्यन्ध्रुवंभाग्यदः ॥ ३ ॥

पदेसगदोव्रणः अगौराहौ नवमस्थे दुर्नखता अस्थिपुव्यथाच तस्य अत्र नवमेभौमे अग्निना विषादिभिश्च पीडा तत्र पुंभिः सद्रहैः
शिशुः सहजवान् स्त्रीग्रहैर्भगिनीयुक्तः शुभैस्तत्र बलिष्ठैर्भाग्यजिज्ञासायां बहुधा भाग्यं वाच्यं निश्चयेन भाग्ययोगमाह स्वतुंगे इति
लग्नेतृतीये पंचमेवा वर्तमानः स्वोच्चगो बलिष्ठः कोपिग्रहो नवमं पश्यन् ध्रुवमपश्यन् भाग्यदोभवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥

ईदृशस्य योगस्य राजयोगेऽपि प्रयोजकतां दर्शयति भाग्येति भाग्येऽस्वतुंगे स्वपरमोच्चे सुखगो गुरुशुक्रादिः शोभनो ग्रहश्चेत् तत्र
पूर्वोक्तयोगे सति नृपत्वं अधिपादैः पूर्णराजयोगः पूर्णइत्यर्थः परंतु भाग्यस्थस्य शुभग्रहद्विष्टयोगसत्त्वे एव तत्र मंदकुजयोस्तथात्वे
शुभग्रहापेक्षयाऽर्द्धफलं योगदलमित्यर्थः शुभेति शुभेऽसौम्यग्रहे दुर्बलेऽपि नवमगे सति पुरुषोयागादिधर्मसत्कर्मकर्तृत्वं ॥ ४ ॥
जीवनावच्छिन्नत्वे भाग्ययोगादेर्योगमाह यावज्जीवमिति लग्ननाथेऽदृश्यार्द्धस्थे सति पुरुषोयावज्जीवं भाग्यवान् जीवनव्यापकभाग्यवान्
भाग्येऽस्वतुंगे सुखगोऽधिपादैर्योगेन नृपत्वं शुभद्वयुतश्चेत् ॥ मन्दे कुजे भाग्यगते तथाऽर्द्धशुभेऽङ्गोधर्मपरोऽबलेऽपि
॥ ४ ॥ यावज्जीवं भाग्यवान् लग्ननाथेऽदृश्यार्द्धस्थे च द्रुपे वाथ भाग्ये ॥ भौमैर्दोर्मातृक्षयोऽल्पायुरर्केन्दोश्चित्रो
मृत्युर्यदा केन्दुभौमाः ॥ ५ ॥ तनुभाग्यमृतीश्वरा गृहं यदि पश्येयुरिमे निजं निजम् ॥ अथवा नवमं शुभान्वि
तं खलहीनं पुरुषोत्रमुक्तिभाक् ॥ ६ ॥ इति नवमः ॥ ९ ॥

अदृश्यखंडस्तु सप्तमादिलग्नान्तभावषट्कम् अथ भौमचंद्रयोर्द्वयोरेव भाग्यस्थत्वे बाल्यएव शिशोर्मातृहानिः अर्केन्दोर्नवमस्थत्वे त्वल्पा
युः स्वयं शिशुः यदा केन्दुभौमास्त्रयएव नवमे स्युस्तदा पुरुषस्य चित्रो मृत्युः कुत्सितस्थाने कुत्सितं वा मरणमित्यर्थः अत्र शुक्रचंद्रो न
वमे चेत्तदा वनिता कुटिला स्यात् पापदृष्टौ त्वतिशयेनेति स्त्रियाश्चेत्पत्युः कौटिल्यं वाच्यमित्यपि बोध्यम् ॥ ५ ॥ मोक्षयोगद्वयमाह तनु
भाग्येति यदिलग्ननवमाष्टमेशा बलिष्ठाः संतः पूर्णदृष्ट्या स्वं स्वं गृहं पश्येयुस्तदा पुरुषस्य मोक्षइत्येको मोक्षयोगः तथानवमं शुभैरेवा

निवृतं संबद्धम् एवकारार्थमाह खलहीनमिति सर्वथापापसंबंधरहितं तदापि पुरुषो मुक्तिभाक् मुक्तः स्यादित्यर्थः ॥ ६ ॥ इति नवमो भावः ॥ ९ ॥
 अथ दशमभावफलविवक्षया तस्य पर्यायस्थानविचार्यप्रदेशादीन्निर्दिशति जानुद्वयमिति कालपुरुषस्य जानुदेशे दशमभाव इति ऊरूततो
 जानुनीत्याचार्योक्तेः पृष्ठवंशस्यैतन्नाम कस्यास्थिविशेषस्य व्यापारादेश्वस्थानम् एतेषां तत्र मुद्रापदाद्यादेश्व सदसत्फलं विचार्य वाच्य
 मित्यर्थः ॥ १ ॥ विचारेति कर्तव्यतामाह मातृपक्षेति यथातुर्यगैर्मातृपक्षे शुभाशुभं तथा कर्मगैः पितृपक्षे शुभाशुभं ज्ञेयमिति कर्मपइति स्प
 जानुद्वयं दशममत्र च पृष्ठवंशव्यापारवृत्तिपितृपक्षनृपास्पदादेः ॥ मुद्रापदाप्तिमुखकेतनवृष्ट्यवृष्टिकर्मान्व
 यादिसकलं सफलं विचार्यम् ॥ १ ॥ मातृपक्षे यथातुर्यगः खेचरैस्तातपक्षेपि वाच्यं तथा कर्मगैः ॥ कर्मपः स
 द्रहः स हलः सद्युतो वेष्टदृष्टाः शुभाः खेयदालं शुभम् ॥ २ ॥ सुखे खिलोब्जः सबलो भृगुर्मदेयदाखगोज्ञोस्तित
 दानभः शुभम् ॥ ससोदराम्बापितृभूसुखंगुरुः सितोज्ञइंदुः सकलोत्रराज्यदः ॥ ३ ॥

ष्टोर्थः ॥ २ ॥ दशमस्य शुभफलकत्वयोगमाह सुखेइति पूर्णश्चंद्रश्चतुर्थे सबलः शुक्रः सप्तमे एवंबली दशमे बुधश्चेत्तदानभो दशमं शुभं
 सर्वथा शुभफलकं तत्रगुरुरपि चेत्तदा सभ्रातृमातृपितृजन्यं सुखंतद्विशिष्टपृथ्वीसुखं चावश्यं ज्ञेयमिति अत्रराजयोगमप्याह सितइति
 यदिगुरुबुधशुक्रपूर्णचंद्रादशमे स्युस्तदाराजयोगः अत्रेदंचिन्त्यं शुक्रबुधयोः पूर्णचन्द्रसामानाधिकरण्यस्यासंभवदुक्तिकत्वेन पूर्णस्यै
 कस्यैव चन्द्रस्य तादृशराजयोगप्रयोजकत्वं गुर्वदीमां तु यथासंभवं तद्विद्योगाद्यपेक्षा अतएव चतुर्थे भवने सूर्याज्ज्ञसितौ भवतः कथ

मित्याचार्योक्तिरप्यनुकूला केचित्तु तत्रबुधशुक्रयोरपिगुरुवदेवफलमूह्यं चंद्रस्तुकेवलएवपूर्णावली प्रकृतयोगोपयोगीत्याहुः ॥ ३ ॥
स्वकुलेस्त्रीपुरुषान्यतमप्राधान्ययोगं सुखादियोगंचाह पुंस्त्रीग्रहैरिति प्रधानादितिशेषः अत्र शुभेक्षिताः शुभाःशुभाएव सुरेज्येस
ति तत्र पुरुषाः सुखिनः अत्र श्लोके योगाश्चत्वार इति ॥ ४ ॥ दशमे पापयोगादौ फलविशेषमाह वंशेइति सूर्यवंशे दशमेसति

पुंस्त्रीग्रहैःपुंवनिता कुलेस्युःसौम्येक्षिताअत्रशुभाःसुखेटः ॥ नराःसुरेज्येसुखिनस्तथाकेंसत्कर्मवृद्धिः शु
भदृष्टयुक्ते ॥ ४ ॥ वंशेन्यथाकेंसतिजानुदेशेभौमेतुशस्त्रव्रणवह्निघाताः ॥ शनावहौवानिलदोषबाधापित्रोः
स्त्रियाः स्वस्यचलक्षमकृष्णम् ॥ ५ ॥ साकर्यर्कराहुरिहमृत्यवआरदृष्ट्यादेशांतरेपितुरिदंखलयुक्तदृष्टम् ॥
वामिश्रदृष्टमपिपापभमत्रराजभीतिःप्रसूवियुतिरिष्टफलंतुनस्यात् ॥ ६ ॥

जानुदेशेव्यथा सूर्यदृष्टे दशमे इत्यपिज्ञेयं यद्वा वंशं पृष्ठवंशेपि कश्चित्तुवंशे पितृकुले कृत्यादिप्रयुक्ता व्यथेत्याह भौमेत्वित्यादिस्प
ष्टम् ॥ ५ ॥ पुनः पित्रोरनिष्टयोगादिकमाह साकींति सशनिः सूर्यो राहुभौमदृष्टश्चेद्दशमेस्यात्तदा देशांतरे पितृमृत्युकरः पुनर्यदा
दशमे पापभं पापग्रहैर्युक्तं दृष्ट्वा वामिश्रदृष्टं वाकारोप्यर्थं तदा पितुरसत् मिश्रदृष्टमित्यस्य काकाक्षिन्यायेनोभयत्रान्वयः पापा

सं० नि०
॥ ५५ ॥

पापोभयदृष्टं पापभंचेत् राजभयादिफलमिति ॥ ६ ॥ पुनः पितुरनिष्टयोगं वृष्टौविशेषफलं चाह सूर्यइति यदाराहुशानिभ्यांदृष्टः
पापक्षे दशमे सूर्यः स्यात्तदा राहुशानिसूर्यान्यतमदशादावेव पितृमरणं वाच्यं वृष्टिप्रश्वेष्टि शुभाशुभत्वेप्येवं वाच्ये पृच्छातनौ
वृष्टिप्रश्वलगे शुभैर्दशमस्थैः चंद्रेचसद्ग्रहदृष्टे बलिनि सुवृष्टिः अघैः पापैर्दशमस्थैः चंद्रेच पापदृष्टेऽवृष्टिरिति वाच्यम् ॥ ७ ॥ अथात्र
जातस्य शिशोः कया वृत्त्यानिर्वाह इति जिज्ञासायामाह खंगादिति लग्नात् दशमे बली यो ग्रहो वर्तते दशमं पश्यति वा तस्य वृत्तिर्जी
वनोपायत्वेन निर्देश्या प्रकारांतरेणतामाह यद्वेति अंगविधिवनाः लग्नचन्द्रसूर्यास्तेभ्यः स्वस्वदशमभावेषु तत्काले प्रत्येकं वर्त
सूर्योयदाहिशनिदृष्टइहाशुभक्षेतातस्यमृत्युरथवृष्टिशुभाशुभत्वे ॥ पृच्छातनौशुभखगैर्दशमस्थितैर्वाब्जेसह
शायुजिसुवृष्टिरघैरवृष्टिः ॥ ७ ॥ खंगादलीयइहतस्यचवृत्तिरुक्तायद्वांगविधिवनखगांशपुष्टवृत्तिः ॥ लग्नाद
लीयदिखगोविधुरस्यवृत्तिर्वाच्यावचोविधिवणिज्यकलाविलासैः ॥ ८ ॥

माननवांशत्रितयस्यये स्वामिनस्तेषु मध्येयोनवांशेशः पुष्टो बलवानुदितस्तस्य ग्रहस्य वृत्तिर्वा वाच्या ननु प्रत्येकं तत्तद्ग्रहप्रयु
क्तवृत्तिज्ञानाभावे इयमस्य वृत्तिरिति कथं निर्देष्टुं विद्वानर्हः स्यादित्यतः प्रत्येकं ग्रहाणांवृत्तिं निरूपयति लग्नादिति लग्नाद्यदि दशमे
बलिष्ठश्चंद्रस्तदा तस्य वृत्तिर्वाक्यप्रयोगवाणिज्यचातुयादिभिः वणिज्येत्यत्रगोद्व्यचोः संख्यापरिमाणाश्वादेरिति यत्प्रत्यये वृद्धिप्रयो
जकप्रत्ययाभावादृद्धेर्वैकल्पिकत्वाद्वा वृद्धचभावः कलानां नानाविधानां विलासो वैशद्यज्ञानं तैर्विविधैरित्यर्थः ॥ ८ ॥

सटी०
सं० ४

॥ ५५ ॥

सूर्यस्यवृत्तिमाह अर्थदोरिति चंद्रालग्न्याद्वा बलिष्ठेगगनगे सूर्ये नानोद्यमादिभिर्वृत्तिः अत्र स्वस्माद्दशमेस्वस्यासंभवेन पूर्वश्लोके
चंद्रवृत्तिज्ञापकेन चंद्रस्योपादानंकृतं केचित्तु तात्कालिकनक्षत्रद्वारा चंद्रमुत्पाद्यप्रसिद्धचंद्राद्वितीयचंद्रसंभवे चंद्रादशमे चं
द्रस्यापिसत्वेदिनकृतीति चंद्रस्याप्युपलक्षकमित्याहुः तदा खेंगादित्यत्राप्यंगपदं चंद्रोपलक्षकं बोध्यमिति ॥ ९ ॥ लग्ने

अर्थेदोर्लग्नाद्वादिनकृतिबलिष्ठेगगनगेभवेदृत्तिनानोद्यमसमधिगम्यार्थनिचयैः ॥ कुजेताभ्यांखस्थेसततख
लवृत्तिःस्ववसतिःस्वदेशादूरेस्याद्विविधविषयासक्तधिषणा ॥ ९ ॥ लग्नेन्दुखेयदिबुधोबहुनायकत्वंसच्छि
ल्पकाव्यकलयाधनितापटुत्वम् ॥ लग्नेन्दुखेयदिगुरुर्वहुवैभवाप्तिर्भूयाद्भस्त्वमपिसात्त्विकचित्तवृत्तिः ॥ १० ॥
लग्नेन्दुखेयदिभृगुर्विजयीसुजीवोभूप्रियःस्मररुचेष्टकलाकलापैः ॥ लग्नेन्दुखेयदिशनिः खलवृत्तिरंगेकाश्यं
प्रयाससहिताचविवादबाधा ॥ ११ ॥ इंदोस्तनोश्चखभगैः क्रमतोर्थलब्धिस्तातांविकारिहितसोदरदारपुं
भ्यः ॥ सूर्यादिभिस्तनुरवींदुखपांशनाथवृत्त्याथवृत्तिरुदिताकनकौषधाद्यैः ॥ १२ ॥

दुखेइति श्लोकद्वयंस्पष्टार्थम् ॥ १० ॥ ११ ॥ अथास्यपित्रादीनां मध्यतः कस्मादृत्तिलाभः कस्माद्रस्तुनो व्यापाराद्वाधनलाभइत्या
कांक्षायामाह इन्दोरिति चंद्रलग्नान्यतरस्माद्दशमस्थैः सूर्यादिभिः क्रमेणार्थलब्धिर्निर्देश्या तथाहि लग्नाच्चंद्राद्वा सूर्येगगनगे ताता

चंद्रेगगनगे मातुः भौमेशत्रोः बुधेहितान्मित्रात् गुरौ सोदराद्भातुः शुक्रेदारेभ्यः शनौहीनपुरुषात् कयावृत्त्यापित्रादिभ्योर्थलाभ इति जिज्ञासायामाह तनुरवीत्यादि लग्नसूर्यचंद्रेभ्यो दशमेशेषुग्रहेषुमध्येयो बलवात्रीचमूढादिभिन्नः सयस्मिन्नवांशेतन्नवांशस्वामिनः पूर्वो कयावृत्त्या अथवाऽनंतरमेववृत्तिरुदितेत्यादिनावक्ष्यमाणयावृत्त्यर्थलाभादिज्ञेय इति तामेवाह वृत्तिरुदितेति अत्राग्रिमश्लोकस्थाभ्यां ग्रहाणामहस्करतइतिपदाभ्यां वृत्तिरुदितेतिपदद्वयमन्वेति तथाच अहस्करतः सूर्यमारभ्य सर्वेषां ग्रहणांक्रमेणकनकौषधाद्यैरि कृष्यन्ननीरजमुखैःखलसाहसाग्निशस्त्रादिभिर्लिपिकवित्ववचःकलाभिः ॥ धर्मामरादिभिरतिप्रियरूपरत्न रूपाद्यैःकुर्मभिर्हस्करतोग्रहाणाम् ॥१३॥ यस्यांशेस्यात्कर्मपस्तत्क्रियाभिर्वृत्तिर्मित्राद्यैस्तथावीर्ययुक्ताः ॥ सौम्याःखेटाआयतन्वर्थसंस्थाः पुंसांकुर्युःकोशभूसौख्यकीर्तीः ॥ १४ ॥ ॥ इतिदशमभावः ॥

त्यादिनाप्रत्येकं वृत्तिरुदितेत्यन्वयः शेषंस्पष्टम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ अर्थलाभादौविशेषमाह यस्यांशेइति सूर्यचंद्रलग्नेषु अन्यतमाद्वलिष्ठोयः कर्मपः सयस्यनवांशेस्यात्तत्क्रियाभिर्वृत्तिर्भवतीति तत्रापि विशेषमाह मित्राद्यैरिति यदिकर्मेशोमित्रांशेस्यात्तदा मित्रद्वारा यद्यरा त्यंशेतदाशत्रुतः यदिसमांशेस्यात्तदा मध्यस्थपुरुषादितइति प्रतिष्ठाधनादियोगमाह तथावीर्ययुक्ता इति सौम्यग्रहाः सर्वे प द्विधवलोपेतालाभलग्नद्वितीयस्थाश्चेतस्युः तदापुंसांकोशभूसौख्यकीर्तीरुत्तरोत्तरमुपचिताः कुर्युरित्यर्थः ॥ १४ ॥ इतिदशमभावः ॥१०॥

अथैकादशभावफलप्रतिपादनेच्छया तत्पर्यायंतत्र चिंतनीयपदार्थाश्च निर्दिशति दक्षांघ्रिरिति आयभम् एकादशभावराशिः कालपुरुषस्यदक्षांघ्रिः तथासएवतस्य दक्षकरो वामः करश्च तथाद्वे एव जंघे अपि तस्य ज्ञेये तथाचैकादशभावे कालस्योक्तान्यंगानिग्रहसंबंधात्सत्त्वासत्त्वादिना विमृश्यतदानुगुण्येन पुरुषाणां तत्तदंगेषु फलं वक्तव्यम् एवं विद्यागमादीनामपि तथाहस्त्यादियानानां तथावसनादेरपिसदसत्त्वादिकमत्रैव विचार्य वाच्यम् ॥ १ ॥ लाघवात्पंचमभावोक्तं फलमत्राप्यतिदिशति यथाग्रहैरिति यथापंचमविचारेतत्रपंचमस्थानगैर्नराणां फलमुक्तं तथा पंचमगैरेवात्रापि शुभाशुभंज्ञेयं यद्वा यथापंचमगैः पंचमस्य सदसत्फलं दक्षांघ्रिरायभमदक्षकरश्चजंघेविद्यागमद्रविणमत्रसदादिचिंत्यम् ॥ हस्त्यश्वयानशिविकारथहेमभूषाद्यांदोलिकावसनमंगलमण्डनादेः ॥ १ ॥ यथाग्रहैःपंचमगैःफलंतथायनायकेसद्वलिनिध्रुवंशुभम् ॥ ग्रहैः समस्तैररिनीचदुर्भगेतरैःश्रियोनंतसुखावहानृणाम् ॥ २ ॥

तथायगैरायस्यापिफलमिति सादृश्यं किंचात्रविशेषमाह आयनायके इति आयनाथे सद्वलविशिष्टे ध्रुवं निश्चयेन शुभं ज्ञेयं किंच समस्तैरेव पापैर्वा सौम्यैर्वा ग्रहैररिनीचदुर्भगेतरैः शत्रुनीचपापादिसंबन्धरहितैः सद्विरेकादशे नृणामनंतसुखावहाः पुत्रपौत्रादिधनराज्यादिसमृद्धिप्रत्युक्ताः श्रियः स्युः अत्र यद्येकोपि दोषविधुरःस्फुरद्रश्मिजालः पुष्टोग्रहो विद्यमानोनेकदेशादिप्रभुत्वाधायकस्तदा बहूनां तत्र तथात्वे किमिष्टं नस्यादित्यापत्यावसीयते ॥ २ ॥

ग्रहविशेषात्फले विशेषमाह लाभेति कुजाकर्षणगवो लाभे गजादिसुखदाः बुधे शय्यादिसुखं शुके नृत्यानं चन्द्रेज्ययोः स्वस्त्रीसुखं बुधे
इष्टविद्यापि पुनस्तत्राब्जे सितेच कन्या पुनर्गुरौ पुत्रोपीति ॥ ३ ॥ पुनर्विशेषमाह सर्वेभावाइति आये अधिवीर्ये ज्ञे पूर्णबलवति बुधे
सति सर्वेलाभ्याभावाः संतोज्ञेयाः [अयमर्थः लाभस्योक्तविधगुणवदादिसंबन्धे सत्यन्येषां दोषप्राचुर्येपिनानिष्टफलता एकोपि शब्दः

लाभेकुजाकर्षणगुयुतेगजवाजिराजिःशय्यासुखं विधुसुतेभृगुजे नृत्यानम् ॥ चन्द्रेज्ययोःस्ववनितासुखमिष्ट
विद्याज्ञेब्जेसितेत्रतनयातनयः सुरेज्ये ॥ ३ ॥ सर्वे भावाः सन्तआयेधिवीर्येज्ञेस्याच्चन्द्रे कूपयज्ञादिसिद्धिः ॥
चेदकारौस्त्रीग्रहैर्ज्ञेनचाढ्यो बह्व्योजीवन्त्यस्य पुत्र्यो न पुत्राः ॥ ४ ॥ राहुःशनिश्च यदि दारुशिलाहति
स्तत्रांगेखलेक्षणवशाच्छूनकादिभीतिः ॥ राहाविहास्थिरसुतः स्थविरे यदि स्याज्जीवेच्छनावपिचसन्धि
गतेऽप्रजःस्यात् ॥ ५ ॥

सुप्रयुक्तः स्वर्गादौ कामधुग्भवतीतिन्यायात् चन्द्रे तत्र तथाविधे कूपयज्ञादिकर्ता कन्यायोगमाह चेदकाराविति स्त्रीग्रहैर्बुधेनच
युतावकारौ तत्रचेत्कन्यासंततिसन्ततो नरः ॥ ४ ॥ तत्रपापविशेषेऽनिष्टफलविशेषमाह राहुरिति राहुशनीचेत्तत्रांगे काष्ठादिघा
तः तत्रापिपापदृष्टौश्वव्याघ्रादिभयं पुनाराहौ सति मौलने पुत्रजीवनं न कर्तव्यं यदि वृद्धावस्थायां भाग्यवशात्पुत्रो जायेत तदा जी

वेदपि शनेरतोपि निच्यफलमाह शनावपीति संधिर्भावयोस्तत्तुल्यस्पष्टे शनौ जनः प्रजारहितः स्यात् ॥ ५ ॥ पुनः पापेष्वेव विशेषः
वामेति इहैकादशे दोषवत्कुजार्कयोः सत्त्वे वामभागे लग्नौ भुजपादौ अर्थाद्रामावेव वातादिदोषेण जडौ तत्प्रयुक्तपीडया पुरुषो
नित्यं दुःखीस्यात् वा अथवा लग्नजंघः लग्ने जंघेयस्य जंघाजाड्यप्रयुक्तदुःखेन दुःखितः स्यादित्यर्थः क्वचिदंशे रवेरत्र शुभफल
मप्याह चेद्रवाविति एकादशे स्वषड्वर्गगे पूर्णबले रवौ सति भूपचौरपश्वादिभिर्नानाऽसदुपायैस्तस्य नानाधनाप्तयोज्ञेयाः ॥ ६ ॥

वामलग्नभुजपादजव्यथोलग्नजंघइहवाकुजार्कयोः ॥ चेद्रवावधिवलेस्ववर्गगेभूपचौरपशुभिर्धनाप्तयः ॥ ६ ॥

एवमत्रसकलैर्ग्रहैः फलं स्वस्ववर्गबलयुग्भिर्गणैः ॥ स्वस्वभाववशतःपुरोक्तवत्तारतम्यमुदितंपुरातनैः ॥ ७ ॥

आयस्थानेसद्ग्रहैर्दृष्टयुक्तेसतस्वेटानांवर्गगेऽनल्पलाभः ॥ चेदेकोप्यत्रस्वषड्वर्गशुद्धःसर्वैर्दृष्टस्तत्रजातोन्मृपः

स्यात् ॥ ८ ॥ इत्येकादशभावः ॥ ११ ॥

किमुतैवं भूतस्यरवेरेव फलमिति नतु किंत्वन्येषामप्येवंभूतानामिष्टमेवेति पूर्वसूचितं स्पष्टयति एवमत्रेति अत्र एकादशे स्वस्व
भाववशतः स्वकीयस्वभाववशेन सर्वेग्रहास्तत्रेष्टमेवाधिकं वितरन्ति यद्वा स्वेस्वेयेभावाः दृष्टियोगविधेयत्वादिना संबद्धास्तदनुसा
रेण शुभमेवस्वंस्वं फलं यच्छन्ति तत्र पुरोक्तवत्तारतम्यमपि बलाबलादिना निर्देश्यमिति ॥ ७ ॥ उक्तमेवार्थं स्पष्टयन् राजयोगम
पि निर्दिशति आयस्थानेइति यस्य जन्मनि लाभस्थाने शुभदृष्टियोगवर्गाधिक्यं तस्य सदानल्पलाभः तथा तत्रैकोपिकोपिग्रहः

सं. नि. ॥ ५८ ॥

स्वपद्वर्गशुद्धः सर्वग्रहदृष्टश्चयजन्मतनोः स्यात् सजातो नृपः अन्यैरतिरस्कार्यो राजा स्यादिति ॥ ८ ॥ इत्येकादशभावः ॥ ११ ॥
अथ व्ययभावफलं संकीर्तयंस्तावत्तत्पर्यायांस्तत्र निर्देष्टव्यकालांगादिपदार्थाश्च स्पष्टयति पादद्वयेति व्ययाख्यं कालपुरुषस्य
पादद्वयस्थानं वदन्ति निर्बंधस्य क्रियाविशेषस्य दानस्य उद्धहनस्य स्वीकारादिविशेषस्य व्ययादेः आदिपदेन यदर्थं व्ययस्तस्यापि

पादद्वयस्थानमिदं व्ययाख्यं निर्बंधदानोद्धहनव्ययादेः ॥ जलाशयादेः सदसत्क्रियादेर्दण्डस्य हानिश्च विचार्य
तात्र ॥ १ ॥ यादृशा गगनगाव्ययस्थितास्तादृशं व्ययमिहाचरत्ययम् ॥ उष्णगौ व्ययगते यदजितं याति भूपस
दने हितद्धनम् ॥ २ ॥ कुजेम्बुजेशो च धने व्यये वा सस्त्रीग्रहे ज्ञेयं धनव्ययः स्यात् ॥ वेश्यानिषादैश्च सगीतनृत्यैः सा
कोत्त्वगौ म्लेच्छविरोधिदुष्टैः ॥ ३ ॥

ग्रहः जलाशयादेरित्यादिना कुल्यादेर्ग्रहः सदसत्क्रियादेरित्यादिना फलस्य कृत्यादेश्च ग्रहः स्पष्टमन्यत् ॥ १ ॥ व्ययस्य निषिद्धत्वा
निषिद्धत्वे हेतुमाह यादृशा इति तत्र विशेषमाह उष्णगावितितत्रादिसूर्यस्य सबलत्वं निर्बलत्वादिवशात्तद्व्ययस्यापि प्रीत्यप्रीत्यादि
प्रयुक्तत्वं बोध्यम् ॥ २ ॥ धनव्ययादौ ग्रहप्रयुक्तविशेषमाह कुजे इति कुजेतया अंभुजेशे सूर्ये सस्त्रीग्रहेर्मन्दबुधशुक्राद्यैः सहिते लग्ना

सटी. ॥
सं. २

॥ ५८ ॥

व्यये धनेवा स्थिते सति अथवा बुधे सस्त्रीग्रहे तत्र स्थिते सति तत्र वेश्यानिपादादिषु व्ययः वस्तुतः कुजरव्योः सस्त्रीग्रहत्वे वेश्यादि
 पुव्ययः बुधस्य तथा त्वेगीतनृत्यादिषु शनियुते राहौ धने व्यये वा स्थिते म्लेच्छविरोधिदुष्टैर्धनव्ययो वाच्य इति ॥ ३ ॥ व्ययस्थे कुजे
 विशेषमाह कुजे इति केवले कुजे व्यये सति क्षत्रियादितो धनव्ययः तथा कट्यां दक्षवामपार्श्वयोः क्षतं शस्त्रादिघातचिह्नं तथा वामतनौ
 शरीरवामभागे दृशि चक्षुषि श्रुतौ कर्णे च रुजातया दृक्कर्णयोः स्वकार्या सामर्थ्यं तथा तस्य स्त्रिया अधिकांगता तथा दुष्कृतितो

कुजे व्यये क्षत्रियवर्गतो व्ययः क्षतं च कट्यामपि दक्षवामयोः ॥ दृशि श्रुतौ वामतनौ रुजास्त्रियो धिकांगता
 दुष्कृतितो व्रणादिभिः ॥ ४ ॥ यमादिभिः सेंदुभिरंभसो व्ययो हुताशतो कारयुतैः परस्त्रियाः ॥ सभार्गवैः
 सेंदुसुतैश्च शत्रुतोश्मदार्वयः शृंग्यनिलादिबाधनम् ॥ ५ ॥

विकर्मभिर्व्रणादि रोगभीरपि ॥ ४ ॥ पुनः सचंद्रशन्यादौ विशेषमाह यमादिभिरिति सचंद्रैः शन्यादिपापैः अंभसः जलनिमित्तकः जलसंबं
 धाद्वा व्ययः तथा कारयुतैस्तैः पापैः हुताशतः अग्निदाहादिनाग्निनिमित्तो वा सभार्गवैस्तैः परयोषित्सु सबुधैः शत्रुतः पाषाणादिप्रयु
 क्तं बाधनं पीडा चेति ॥ ५ ॥

तत्र केवलानां पापानां केवलानां शुभानां वा सत्त्वे पृथक् पृथक् फलविशेषमाह पितृमात्रिति व्यये सूर्यशनिभौमाः केवलाः पापा
 श्वेत तदा पित्रादीनां सर्वेषां क्षयः यदि केवलाः शुभा बुधगुरुशुक्राः तदा तस्य सहोदराः सुखिनो जीविताश्च वाच्याः तयोर्बालक
 स्य कन्यायाश्च यद्वा तयोः पितृमात्रोः सहोदराः पितृव्यादयः अत्राशुभाः सर्वथाऽशुभाः शुभास्तु शुभा एवेत्यर्थः ॥ ६ ॥ तत्र गुर्वो
 रन्यतमस्य प्रत्येकशुभाशुभयोगे फलविशेषानाह व्यये इति धिषणे गुरौ व्ययस्थे सति पुरुषोन्नदाता सेन्दुजे गुरौ तत्रस्थे कृषिक्रि
 पितृमातृसहोदरक्षयोरविसौरिक्षितिजा व्यये यदा ॥ यदिवित्सितसूरिसंगमः सुखिनः संतिसहोदरास्तयोः ॥
 ॥ ६ ॥ व्ययेन्नदाताधिषणोऽथ सेन्दुजे कृषिक्रिया कृत्समिते मखादिकृत् ॥ तडागवाप्यादिकृदिन्दुसंयुते व्यये
 सशुक्रो हिरधिब्रणादिकृत् ॥ ७ ॥ क्षीणेंदूरविरथवा व्ययेथवा द्वौ चेत्तस्याखिलधनसंहतिर्नृपात्स्यात् ॥ दुः
 स्थारेऽपि फलमिदं व्ययेथ वित्तं सत्स्यात्स दुधसितजीवपूर्णचन्द्रैः ॥ ८ ॥

याकृत् तथा सति ते गुरौ मखादिकर्ता तथा सचंद्रे गुरौ व्ययगे तडागादिकर्ता पुनः सशुके राहौ व्ययगे सति अधिकव्रणस्तत्प्रयुक्तो
 पदंशादि रोगश्च शरीरे भवतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ पुनः पापविशेषयोगे फलविशेषः क्षीणेंदुरिति यदि क्षीणचंद्रो रविर्वा केवलः अथवा
 सूर्ययुक्तः क्षीणश्चंद्रो व्ययेचेत्स्यात् तदा राजकोपादिना तस्य पुरुषस्य सकलधनसंहतिर्वाच्या परंतु ग्रहयोगादिप्रयुक्ततारतम्ये
 नैव एवं दुःस्थे भौमे शत्रुनीचादिगे मूढे दुर्बले च व्यये सत्त्वेनैव वा न्ययम् अथ व्यये शुभयोगे फलांतरमप्यनुकूलयति अथ वित्तमिति

सदुधशुक्रजीवपूर्णचंद्रैस्तस्य वित्तमधिकं सत् शुभंचवाच्यं सदुधेत्यत्र सत्पदेन बुधस्य पापसंबंधे पापत्वेन सत्त्वोक्त्या पापसंबंधाभावो बोध्य इति ॥ ८ ॥ पुनरुक्तमेवार्थं विशदयति व्ययगे इति असृजि भौमे व्ययगे बुधेन युक्ते दृष्टेपि वा सति धननाश एव वाच्यः पुनरधिकारिगुरुर्व्यये केवलश्चेत् तदा पटुगोधनहेमसंपदः स्युः एवंभूते शुक्रेऽश्वः बुधे शोभनाभूमिरारामादिमतीति ॥ ९ ॥ पूर्णेइति पूर्णेचन्द्रे शुभैर्दृष्टे व्यये सति तस्यविपुलाः राजमंदिरादिवद्विशालागृहावाच्याः गृहाः पुंसितु भूम्येवेत्यभिधानात्

व्ययगेऽसृजिविद्युतेक्षितेधननाशोऽथगुरुर्व्ययेयदा ॥ पटुगोधनहेमसम्पदोभृगुजेऽश्वाविदिशोभनामही ॥ ९ ॥

पूर्णेविधौव्ययगतेविपुलागृहाः स्युः स्वंसेवकेऽर्पयति सज्ञरवौ समस्तम् ॥ सेज्येसिते व्ययगते सधनी सुकर्मसा

म्बे शिवे यदुपतौ च रतोनरः स्यात् ॥ १० ॥ सद्ययो भवति केन्द्रगैः शुभैः पंचपुरुषशुभव्यवस्थया ॥ नारयो

थवालिभिः स्वलैर्व्ययेय्यापदोधिस्वलुसूतिपृच्छयोः ॥ ११ ॥ ॥ इति व्ययभावविचारः ॥ १२ ॥

तत्र बुधे रवौ फलविशेषमाह स्वंसेवके इति सबुधे रवौ व्ययस्थे सति समस्तं स्वकीयं धनं सेवके मोहादर्पयति गुरुशुक्रयोर्युक्तयोर्व्ययस्थत्वे फलविशेषः सेज्ये इति द्वयोर्गुरुशुक्रयोर्य्ययस्थयोः सतोर्जातो जनः धनवान् सुकर्मा यागादिबहुविधधर्मकर्मकर्ता विशेषांतरमाह साम्ब इति सशक्तिके भगवति महेश्वरे यदुपतौ श्रीवासुदेवे परमात्मनि च रतः भक्तिमानुभयत्रैव स्यात् ॥ १० ॥ निष्कृष्टार्थमाह सद्य इति केन्द्रगैः शुभैर्व्यये ग्रहाभावेपि पञ्चपुरुषशुभव्यवस्थया राजाज्ञादिनामहाजनैः स्वयमेव वाकृतशुभसंके

तव्यवस्थया तस्य धनव्ययोवाच्यः ततस्तत्रतस्यारयः शत्रवोपि पराभवहान्यादिहेतवो न भवन्ति बलवत्सहायसंपन्नत्वादिति अथ
बलिष्ठैः पापैरेवव्यये सद्भिः अर्यापदः शत्रुकृता विपत्तयः अधि अधिकं यथास्यात्तथा खलु निश्चयेन सूतौ जन्मनि प्रश्नेच ज्योति
र्विद्भिः सर्वं विचार्य शुभाशुभत्वादिना वक्तव्यफलं सर्वेषां ग्रहादीनां वक्तव्यमिति ॥ ११ ॥ इतिव्ययभावपरामर्शः ॥ १२ ॥ अथ
द्वादशस्वेवभावेषु लग्नादि सकलभावसंबन्धिद्रेष्काणानुरोधेन ग्रहयोगादिप्रयुक्तशुभाशुभचिह्नादिसाक्षात्कारादिना लोकानां शास्त्रे

ककण्ठवस्तिष्वजडाजगुस्तनौदृगंसगुह्येषुपुनर्व्ययस्वयोः ॥

स्वगैःश्रवोदोर्दृषणेषुसोदराययोःखबन्ध्वोर्नसिपार्श्वसक्थिषु ॥ १ ॥

विश्वासं जनयन्नसांकर्येण तत्तद्रेष्काणानुसारेण शरीराकारविकारादिज्ञानसंपादयति ककण्ठेतिद्वाभ्याम् इदमप्यत्रावगंतव्यं प्रथमतो द्वा
दशसु भावेषु षट्त्रिंशद्रेष्काणाभवंति प्रतिभावं द्रेष्काणत्रयस्य सत्त्वात् अत्रक्रमेण लग्नादौ प्रत्येकं द्रेष्काणत्रितयस्य प्रतिश्लोकपादंत
त्तत्फलनिरूपणं कृतमिति यद्यपि कंदकश्रोत्रनसाकपोलहनवोवक्रंचहोरादयस्तेकंठांसकबाहुपार्श्वहृदयक्रोडानिनाभिस्ततः ॥ वस्तिः
शिश्नगुदेततश्चवृषणावूरुततो जानुनीजंघेऽग्रीसुमयत्र वामगुदितैद्रेष्काणभागैस्त्रिवेष्ट्याचार्यैरुक्तमेव द्रेष्काणफलं तथापि संकीर्णं

त्वाद्विविक्ततयास्पष्टं प्रतिभाति अत्र तु विविक्ततयास्पष्टमेव प्रतीयते इति विशेषः तथाहि प्रथमं प्रथमभावे लग्नेद्रेष्काणत्रितये क्रमेण
 लग्ने प्रथमद्रेष्काणे कंशिरः तत्र शुभग्रहद्वयोर्गादौ शुभंतिलमशकादिरूपं चिह्नं वाच्यम् अशुभग्रहद्वयोर्गादौ तु विकृतिव्रणादिकं तत्र
 वदेत् एवं द्वितीये द्रेष्काणे कण्ठे गलादिप्रदेशावच्छिन्ने तथा तृतीये द्रेष्काणे वस्तौ वस्तिनभिरेधोद्विद्युक्तेः शरीरावयवे अजडाः
 पंडिताः न तु तदाभासाः तनौ शरीरे कंठाद्यवयवेषु तत्तद्रेष्काणप्रयुक्तं फलं जगुः तथा व्ययस्वयोः द्वादशद्वितीयभावयोस्तत्तद्रेष्का
 णेषु ग्रहयोर्गादौ दृगंसगुह्येषु पूर्ववच्चिह्नादिनिर्देश्यं तथाहि व्ययभावस्य प्रथमद्रेष्काणे सदसद्योर्गादौ वामचक्षुषि सदसत्फलं द्वितीय
 भावस्य प्रथमद्रेष्काणे दक्षिणे चक्षुषि वाच्यमित्यर्थः एवं व्ययस्वयोर्द्वितीयद्रेष्काणयोः क्रमाद्वामदक्षिणांसयोः एवं तयोर्व्ययस्वयोरे
 व व्ययतृतीयद्रेष्काणेशिश्चे द्वितीयस्य तृतीये गुदे वाच्यं पुनः सोदराय योस्तृतीयलाभयोः अत्रान्वयस्तु व्युत्क्रमेण अन्यथाक्रमभंगा
 पत्तिः यदि पदभंगाद्यपेक्षया क्रमभंगस्य गुरुदोषत्वात् तथाच लाभसोदरयोरित्यर्थः वस्तुतः पाठोपिलाभसोत्थयोरित्येव युक्तः
 सोत्थः सोदरः तृतीयइत्यर्थः तथाचैकादशभावस्याद्यद्रेष्काणे वामेश्रवसि कर्णे तृतीयस्याद्ये दक्षिणकर्णे पुनरेकादशद्वितीये वाम
 भुजे तृतीयद्वितीये दक्षिणभुजे पुनरेकादशतृतीये वामे वृषणे तृतीयतृतीये दक्षिणवृषणे ततः खबन्धोर्दशमचतुर्थयोः दशमस्याद्ये वामा
 यां नसि चतुर्थस्याद्ये दक्षिणनासिकायाम् अत्र पदत्रयोमासह त्रिंशसन्धूषन्दोषन्यकञ्चुकञ्चुदन्नासञ्चस्रप्रभृतिष्विति नासिकाशब्द
 स्य नसादेशो सप्तम्येकवचने नसीतिसाधुः तथातयोर्द्वितीयद्रेष्काणयोः क्रमाद्वामदक्षिणपार्श्वयोः एवं तयोस्तृतीयद्रेष्काणयोः वाम

दक्षिणसक्थिनोः सक्थिशब्देन ऊरुः कथ्यते जानूपारिभागः स एव सक्थिकृबिषुमानूरुरित्यमरः ॥ १ ॥ कपोलेति सूनुभाग्ययोरत्रा
पिभाग्यपुत्रयोरिति पाठो युक्तः तथा च नवमपंचमाद्ययोरुयंशयोर्वामदक्षिणयोः कपोलयोः क्रमात् एवं तद्वितीययोर्वामदक्षहृदयभा
गयोः एवं तत्तृतीययोर्वामदक्षजानुनोः अरीभयोरित्यत्रापि इभांगयोरिति पाठः क्रमभंगभयात् तथा चाष्टमषष्ठयोराद्ययोर्वामदक्ष
हन्वोः चिबुकाधोहनुर्हनूरितिरभसप्रामाण्यादूकारांतोपि हनूशब्दः द्वितीययोः वामदक्षभुजांतःप्रदेशयोः क्रोडयोरित्यर्थः ननाक्रो

कपोलहृज्जानुपुसूनुभाग्ययोर्हनूभुजान्तःप्रसृतास्वरीभयोः ॥ मदेदृकाणौस्त्रिभिरास्यनाभिपत्सुसद्भिरङ्कं वि
कृतिंस्वलेः क्रमात् ॥ २ ॥ निजाग्रजातात्मजघासिरामकृतेहिसङ्केतनिधौकृतोस्मिन् ॥ ज्योतिर्विदा रामद
यालुनाम्नार्कभावसङ्केतइतःसमाप्तिम् ॥ ३ ॥ इतिसांगभावाःचतुर्थःसंकेतश्च ॥ ४ ॥

डंभुजांतरमितिकोशात् तृतीययोः वामदक्षप्रसृतयोःजंघातुप्रसृतेत्यमरः मदे सप्तमभावे प्रथमेद्रेष्काणे आस्येमुखे द्वितीये
नाभौ तृतीये पत्सु पादेषु पत्सुइति बहुत्वं व्यक्त्यभिप्रायं नानाकारजीवबहुत्वाभिप्रायं वा तत्रतत्रसद्ब्रह्मयोगदृष्ट्यादौ अंकं शुभलक्षणं
चिह्नं पापैर्विकृतिंचजगुरिति पूर्वणान्वयः ॥ २ ॥ निजाग्रजातेति स्पष्टार्थः प्राग्व्याख्यातश्च द्वादशभावफलसूचकसंकेतसमाप्ति
द्योतकःश्लोकः ॥ ३ ॥ चतुर्थसंकेतव्याख्या न्व समाप्ता ॥ ४ ॥

अथाद्भुतानुभूताव्यभिचारिस्पष्टसकलपुरुषाभिलषितफलप्रतिपत्त्यर्थं संकेतकौमुद्यादिप्राचीनशास्त्रसंमतसदसत्कलज्ञानोपयोगिसूर्या
दिग्रहसंबन्धिशयनादिद्वादशावस्था दर्शयति सार्द्धार्यया शयनमिति शयनाद्या द्वादशावस्था लोकानामिष्टानिष्टज्ञानोप
योगिन्युक्ताइति ॥ १ ॥ अथाभीष्टसमये तत्तदवस्थाज्ञानाय तत्साधनप्रक्रियामाह यदिति यस्मिन् यस्मिन् उडुनि नक्षत्रे
जन्मनि जन्मसमये सूर्यादिषु नवसु ग्रहेषु मध्ये प्रत्येकं ग्रहोस्ति अयमर्थः इष्टकालेयस्य ग्रहस्यावस्थाज्ञानमभिलषितं तत्तद्ग्रह

शयनमुपवेशनं नेत्रपाणिरस्मात्प्रकाशगमनेस्तः ॥ अगमनमास्थानीचागमोभुजिनृत्यलिप्साच ॥ १ ॥

कौतुकमथनिद्राख्यावस्थाद्वादशमिताग्रहाणांस्युः ॥ यदुडुनिजन्मनिखचरस्तदुडुखचरसंख्ययोर्निहतिः ॥ २ ॥

ग्रहलवसंख्यागुणिताजन्मर्क्षनिजेष्टलग्नमानयुता ॥ रवितष्टाशयनाद्याजनुपिखगानामवस्थाःस्युः ॥ ३ ॥

स्य सूर्यादिक्रमेणैकद्वित्र्यादिनवांतासंख्या तथा तत्तद्ग्रहाधिष्ठितनक्षत्रस्यचाश्विन्यादिक्रमेण सप्तविंशत्यंता संख्या पृथक् पृथ
क् स्थाप्या पुनस्तद्ग्रहसंख्यातन्नक्षत्रसंख्ययोरन्योन्यं निहतिः कार्या ॥ २ ॥ पुनः किंकर्तव्यमित्याकांक्षायामाह ग्रहलवेति ग्रह
नक्षत्रसंख्ययोर्निहतिः पुनस्तत्तद्ग्रहांशसंख्ययागुणिता कार्या एवं स्वस्वग्रहनक्षत्रांशसंख्यानां परस्परं घाते सिद्धा यांकसंख्या
सा पुनर्जन्मर्क्षनिजेष्टलग्नमानयुता कर्तव्या ऋक्षं च निजेष्टं च लग्नं च तानि ऋक्षनिजेष्टलग्नानि पुनर्जन्मपदेन तत्पुरुषः ततोमानपदे

न जन्मर्क्षनिजेष्टलग्नपदस्य तत्पुरुषः तेन जन्मनक्षत्रमानं घट्यात्मकं निजेष्टमानं मेषादि जन्मलग्नमानमिति भिन्नं भिन्नं सिद्धम् एव
मेतैर्मनैर्युक्ता सा संख्या अत्र निजेष्टमित्यत्रेष्टपदेनैवार्थसिद्धौ पुनर्निजपदेन सूर्योदयादहोरात्रगताः षष्टिपर्यन्ता घट्येव ग्राह्या न
तु तदवयवपलान्यपीति सूचितं ततः संपन्ना सर्वा संख्या रवितष्टा रविभिस्तनूकृता तत्रावशिष्टांकसंख्या तत्तद्ब्रह्मतत्तदवस्था संख्या
भवति एवं जनुषि जन्मकाले सर्वेषां ग्रहाणां शयनाद्यवस्थाः स्युः सिद्धयन्तीत्यर्थः ॥ ३ ॥ अथैषां दृष्ट्याद्यवस्थात्रयानय
नायोपायमाह दृष्ट्यादीति या पूर्वप्रकारेण सिद्धा शयनाद्यवस्था तत्संख्यात्रग्राह्या अवस्थायाः स्वरूपतः कृतीकरणस्यासंभव

दृष्ट्याद्यवस्थाशयनाद्यवस्थायापूर्वसिद्धात्रकृतीकृतासा ॥

स्वनामवर्णात्सहितार्कतष्टास्वक्षेपयुक्तागुणशेषितास्यात् ॥ ४ ॥

दुक्तिकत्वात् सा कृतीकृता वर्गीकृता समद्विधातः कृतिरुच्यते इत्युक्तेः स्वेनगुणनीया सा संख्येत्यर्थः सा पुनः स्वनामवर्णात्सहि
ता प्रसिद्धनामप्रथमवर्णस्वरसंख्यया युक्ता कार्या वर्णस्वरास्तु पंचाण्डः स्वराः कच्छडधभवमुखेष्वङ्गजव्यंजनेष्वित्युक्ताः अत्र
वर्णस्वरसंख्योपादानाय प्रसिद्धनामैव ग्राह्यं स्वरशास्त्रे प्रसिद्धनाम्न एव प्राधान्यात् प्रसुप्तो येन जागर्तियेनागच्छति शब्दित इत्यु
क्तेः ततः सा सर्वपूर्वसंस्कारविशिष्टा अर्कतष्टा द्वादशाधिरूपे ततः कृतीकृत्यर्थः पुनः स्वक्षेपयुक्ता यस्यग्रहस्य दृष्ट्याद्यवस्था
त्रयजिज्ञासा तस्य ग्रहस्य वक्ष्यमाणक्षेपांकयुक्ता पुनर्गुणैः शेषिता तष्टा तत्र शेषे दृष्ट्याद्यवस्थास्यात् तत्रैकशेषे दृष्ट्याद्यवस्थावि

शेषे चेष्टात्रिशेषे विचेष्टेति ॥ ४ ॥ तत्रापेक्षितान् क्षेपकांकान् दर्शयति रव्यादीनामिति क्रमात् सूर्यादीनां नवानां शरादयः सू० ५ चं० २ मं० २ बु० ३ वृ० ५ शु० ३ श० ३ रा० ४ के० ४ क्षेपकांकाः स्युः पूर्वं सूचितास्तिस्रो वस्था नामतो निर्दिशति दृष्टीति यदर्थमिष्टानिष्टपरिपाकज्ञापकानामवस्थानां साधनप्रक्रियानिर्दिष्टातत्सफल्यति स्थाने त्यादि स्थानं लग्नादयो भावाः मेषादिराशयश्च अवस्थाशयनाद्या द्वादशशक्तिर्दृष्ट्याद्यवस्थारूपा ग्रहदृष्टियोगादिरूपाच तद्योगात् सर्वेषां स्थानशयनादीनां समवायात् फलं स्यात् एष्वेकस्याप्यज्ञाने फलस्य निर्देष्टुमशक्यत्वात् अत्रोदाहरणं रव्यादीनांक्षेपकांकाःशरद्विद्वित्रीष्वग्न्यग्न्यब्धिवेदाःक्रमात्स्युः ॥

तिस्रोवस्थादृष्टिचेष्टाविचेष्टास्थानावस्थाशक्तियोगात्फलंस्यात् ॥ ५ ॥

सं. १९४६ तत्राषाढशुक्रद्वितीयायां रवौ पुष्यभे सिंहलग्ने जन्म तत्रेष्टं १० जन्मसमये सूर्य आर्द्रायां चन्द्रः पुष्ये भौम आर्द्रायां बुधो मृगशिरसि गुरुर्मूलभे शुक्रः कृत्तिकायां शनिराश्लेषायां राहुरार्द्रायां केतुः पूर्वाषाढभे सूर्यस्यांशाः १६ चं. १३ भौ. १२ बु. २७ गु. १२ शु. १ श. २७ रा. २० के. २० तत्र रविसंख्या १ तन्नक्षत्रसंख्या ६ तयोर्निहतिः ६ पुनरंशसंख्यया १६ गुणिता ९६ साजन्मर्क्षं ८ निजेष्ट १० लग्न ५ मानैर्युता ११९ रवितष्टा ११ शेषं जाता कौतुकावस्थाः एवमन्येषामवस्थाः साध्याः ततोदृष्ट्याद्यवस्थानयनं कौतुकावस्थासंख्या ११ कृतीकृता १२१ वर्णस्वरसंख्या ४ युक्ता १२५ अर्कतष्टा ५ स्वक्षेपः ५ युता १०

पुनर्गुणाधिकत्वात्तत्तष्टा १ जातादृष्ट्यवस्था एवमन्यत्र ॥ ५ ॥ अथ प्रतिश्लोकपादं प्रत्यवस्थाफलं रवाविति तत्र जनाविति पदस्य
 यथासंभवं सर्वावस्थाफलेष्वन्वयः शेषं स्पष्टम् ॥ ६ ॥ रवौगमनगे इति अभद्रकोपद्रुतः अभद्रःकोपद्रुतश्च यद्वाऽभद्रैः कोपेनद्रुतः
 रवौशयनगेगुदेव्रणमुरोव्यथापित्तभीर्धनार्त्तिरुपवेशनेमनसिदुष्टतावैरिता ॥ जनौनयनपाणिगेबहुसुखंनृपा
 त्स्वाप्तयः प्रकाशगउदारताशुभसभाप्रतिष्ठासुखम् ॥ ६ ॥ रवौगमनगेलसोशुचिरभद्रकोपद्रुतोऽन्यदारनिर
 तोऽगमेगमरुचिःखलोनिदितः ॥ सभागउपकारकृत्क्षितिगुणप्रतिष्ठायुतःकृशोरिविजितःखलश्चलमतिर्मदा
 दागमे ॥ ७ ॥ रवौभुजिगतेव्यथाकुमतिदुःखितार्थक्षयाः सुखं सुजनमण्डनंसदसि नृत्यलिप्सागते ॥ तथा
 सुखजितारितानृपतिमान्यताकौतुकेविदारवसुवासतात्पलसताचनिद्रागते ॥ ८ ॥ इतिरवेः ॥ इंदौजनौशय
 नगेतिजडोगतार्थस्तत्रोपवेशनगतेविधिनोऽपहर्त्ता ॥ रोगीशठःकठिनवागपिनेत्रपाणौभूपप्रियोगुणगणैःसु
 खितःप्रकाशे ॥ ९ ॥

स्थानाद्भ्रष्टः यद्वाऽभद्रकैः कामादिभिर्नरैर्वा उपद्रुतश्च स्पष्टमन्यत्र ॥ ७ ॥ रवौ भुजिगत इति सुखेन जिता अरयो येन विदारवसुवा
 सता दारवसुवासराहित्यम् ॥ ८ ॥ इतिरवेः ॥ अथ चंद्रस्य इंदोविति अपहर्त्ताचौरः कठिनवाक् सकलपुरुषोद्वेगकारिवचनः ॥ ९ ॥

पक्षेसितेपीति सर्वास्ववस्थासु शुभःसितेब्ज इतिवक्ष्यमाणरीत्याचंद्रस्य शुक्लपक्षेऽवस्थामात्रे निच्यफलकत्वाभावेपि गमनागमन
योर्मध्यमत्वं सूचितं तेन तत्र चंद्रस्य कृष्णे कृशत्वेनातिनिच्यत्वमप्यर्थसिद्धं शुक्लागमे शुक्लेपक्षे आगमे आगमावस्थायां शुभः
अन्यदले कृष्णपक्षे रुजातौ नरःस्यात् ॥ १० ॥ चंद्रे भुजाविति अत्रापि शुक्ले शुभं कृष्णेत्वशुभम् एवं नृत्यलिप्सायामपि ज्ञेय

पक्षेसितेपिगमनेनयनेरुजास्यात्पादामयीत्वगमनेद्यकरोतिदीनः ॥ संसद्गतेनृपनिभोवनिताविलासीशुक्लाग
मेशुभकृदन्यदलेरुजार्तः ॥ १० ॥ चंद्रेभुजौविविधसौख्यमसत्तुकृष्णेनृत्येप्सितेसरसगीतिरतीनकृष्णे ॥
स्यात्कौतुकेधनिनृपश्चतुरोतिभोगीनिद्रागतेमाहिततासगुरौनसागौः ॥ ११ ॥ इतिचंद्रस्य ॥ भौमेजनौशय
नगेतु सददुकण्डूःपापीधनीविकृतिमानुपवेशनेस्यात् ॥ लग्नान्यगेनगरपोमृजिनेत्रपाणौपुत्रान्यगेगुरुयुते
नृपतिःप्रकाशे ॥ १२ ॥

मित्याह नृत्येप्सिते इति महितता पूज्यता परंतु सगुरावेव चंद्रे सराहौ तु न पूज्यता अत्र शुक्लकृष्णयोरविशेषः ॥ ११ ॥ इति
चंद्रस्य अथ भौमस्य भौमेइति लग्नान्यगेऽसृजि भौमे नेत्रपाणौ शुभम् एवं पुत्रान्यगे इत्यत्रापि शेषं स्पष्टम् ॥ १२ ॥

भौमेगमइति कोणव्ययगे भौमे स्वभावस्थायां सुखाभावोऽन्यत्र सुखमित्यर्थः स्पष्टमन्यत् ॥ १३ ॥ पुष्ट आरेइति दुष्कृती अंहोदुरि
 तदुष्कृतमिति कोशात् दुष्कृतवान् पापीत्यर्थः तुंगादन्यत्र कौतुके न मित्रादिभागित्यर्थः शेषं स्पष्टम् ॥ १४ ॥ इति भौमस्य अथ
 बुधस्य ज्ञेखंजइति खंजः विकृतपादः गतिविकल इत्यर्थः असृग्दृक् रक्तनेत्रः लग्न्यान्यगेशयने बुधे शठो धूर्तो भवति लग्ने बुधे
 भौमेगमेकलहकष्टभियः स्वहानिः प्रीतिः सुखत्वगमनेरिजयः श्रमाद्यैः ॥ कोणव्ययान्यगृहदृष्टसुखं सभायां
 स्यादागमे कुमतिकर्मकृदामयी च ॥ १३ ॥ पुष्ट आरे भुजौ मिष्ट भुग्दुष्कृती नृत्यलिप्सागते सर्वथा सौख्यभाक् ॥
 कौतुके तुंगगे मित्रपुत्रार्थभाङ् निद्रिते दुर्गतः क्रुद्ध आर्तो शुचिः ॥ १४ ॥ इति भौमस्य ॥ ज्ञेख ओजननेतनौ शयन
 गेऽसृग्दृक् शठो ज्ञान्यगे मित्रोच्चेप्युपवेशनेद्भु उदयी दीनः खलाढयेक्षिते ॥ लोलोमान्यमतिः सुते सुत सुखो नो
 नेत्रपाणौ प्रभुर्विद्यावान् खलहादया लुरमलः श्रेयान् प्रकाशे बुधे ॥ १५ ॥ गमने सुखं नृपगमागमतोप्यगमे रमा
 ललितवासविधिः ॥ प्रभुतोच्चगे सदसि सर्वसुखं युगसन्ततिर्विततिरागमगे ॥ १६ ॥

तु न शठः उपवेशनावस्थायां बुधे लग्ने मित्रोच्चादियोगे पुरुष उदयी भाग्यवान् खलैर्दृष्टयुक्ते बुधे तु लग्ने दीन एव सुतस्थे नेत्रपाण्य
 वस्थायां बुधे लोलश्चंचलः मान्यमतिः प्रशस्य प्रज्ञः पुत्रसुखहीनश्च स्पष्टमन्यत् ॥ १५ ॥ गमने इति आगमावस्थायां बुधे युगसंततिः

तस्य वनितायुगलं प्रसूते विततिः प्रख्यातिः ॥ १६ ॥ वादइति पुण्ये नवमे अंगे लग्नेच बुधे कौतुकावस्थायां शुभफलं बुधे
अष्टमदगे सप्तमाष्टमगे कौतुके एव पुरुषो वेश्यासक्तचित्तः तेन धनधर्मादिहानिः स्पष्टमन्यत् ॥ १७ ॥ इतिबुधस्य ॥ अथ गुरोः ॥ जी

वादोऽनर्थमतिर्बुधेभुजिगतेकाश्यंभयंभूपतेर्वेश्याप्रीतिरनल्पसौख्यमधिकाश्रीनृत्यलिप्सागते ॥ पुण्येङ्गे च
शुभंबुधेष्टमदगेवेश्यारतिःकौतुकेनिद्रायांव्यसनंक्षुधातिरसुखंवैरंनिजैर्हानयः ॥ १७ ॥ इतिबुधस्य ॥ अ
थगुरोः ॥ जीवेजन्मनिनिर्बलःशयनगेगौरोरिभीतोभवेद्वाचालोप्युपवेशनेऽभिमतिमान्भूपारितप्तोव्रणी ॥
रोगीश्रीविधुरोऽतिनिन्दितरतःस्यान्नेत्रपाणौस्मरीतेजस्वीहरिवल्लभोबहुधनःश्रीमान्प्रकाशेगुरौ ॥ १८ ॥
जीवेस्याद्गमनेनरोबहुसुहृद्विद्यात्मजार्थान्वितोलोकख्यातगुणोभवेदगमनेलक्ष्म्यायुतो नन्तया ॥ पाण्डित्ये
गुरुन्मनाश्चजननेसंसङ्गतेऽर्थान्वितोमानीचागमगेगुरौनृपसमोबन्धवर्थिभृत्यैःसुखी ॥ १९ ॥

वे जन्मनीति गौरवर्णः अरिभीतः सदा शत्रुभययुतः अभिमतिमान् मिथ्यास्वोत्कर्षज्ञानप्रयुक्तान्यपुरुषतिरस्करणशीलत्वंमत्व
न्तार्थः स्मरी सदाकामसंतप्तहृदयतया विषयासक्तः ॥ १८ ॥ जीवेस्यादिति पाण्डित्येगुरुर्बृहस्पतिः उन्मनाः उत्कंठावान् धैर्यस

सं० नि०
॥६५॥

द्रुणादिष्वित्यर्थः स्पष्टमन्यत् ॥ १९ ॥ गुरोस्यादिति भुजौ मिष्टभोजी बंधुभिर्युक्तश्च कुधीर्दुष्टबुद्धिः विपुण्यः पुण्यकर्मरहितः ॥ २० ॥
इति जीवस्य अथ भृगोः दंतरोगीति क्रुधाऽसन् निंदनीयत्वेनानादृतइत्यर्थः स्वाद्यरीति दशमसप्तमषष्ठगे शुके नेत्रपाण्यवस्थायां
पुरुषोऽस्वेक्षणः स्यात् स्वेक्षणाभ्यां स्वचक्षुभ्यां बुद्ध्यादिना वा रहितः परदृष्टिबुद्ध्यादिनैव स्वव्यवहारनिर्वाहकर्ता ॥ २१ ॥

गुरोस्याद्भुजौमिष्टभुग्वन्धुशालीधनीनृत्यलिप्सागतेतत्त्वबोधी ॥ कृपालुर्धुनीकौतुकेबन्धुपूज्यःकुधीर्नि
द्रितेस्याद्दरिद्रोविपुण्यः ॥ २० ॥ इतिजीवस्य ॥ दन्तरोगीक्रुधासञ्शयानेसितेराजमान्यःसुखीचोपवेशो
रिहा ॥ स्वाद्यरिष्वक्षिपाणौसितेऽस्वेक्षणःस्वोच्चमित्रर्क्षगेस्यात्प्रकाशेप्रभुः ॥ २१ ॥ जनौगमेमातुरसंस्थिते
गदीधनीसुखोत्साहयुतोगमेचलः ॥ सभागतेराजसमोऽरिहागुणीविपुत्रदारोऽर्थवियुगरुजागमे ॥ २२ ॥
क्षुधारिरुग्भीर्भुजिगेधनंस्त्रियाधनंमतिःश्रीर्युजिनृत्यलिप्सया ॥ महत्त्वलक्ष्म्यादरभाक्चकौतुकेविनिदि
तोनिद्रितएडमूककः ॥ २३ ॥

जनौगमे इति मातुरसन् जन्मत एव जननीप्रतिकूलाचरणपरः अगमे अगमनावस्थायामचलः स्थिरबुद्धिः सभेति आगमे
आगमावस्थायां रुजा रोगादिना अर्थवियुक् पुरुषोर्थरहितः ॥ २२ ॥ क्षुधेति भुजिगे शुके क्षुधारिरुजां त्रयाणामेव भीर्वाच्या
स्त्रियाः सकाशाद्धनमपि प्राप्नोतीति शेषः नृत्यलिप्सयाऽवस्थया भुजि युते धनं मतिः श्रीश्च भवंतीति निद्रिते निद्रावस्थां

सटी०

सं० ५

॥६५॥

गते शुक्रेण्डमूककः एडमूकस्तुवक्तुं श्रोतुमशिक्षितइति कोशात् मूढो विपरीतकारीचेत्यर्थः ॥ २३ ॥ इति शुक्रस्य ॥ अथशनेः ॥ क्षुत्तृ
इभ्यामिति शनौशयनगेसति आद्यावस्थायां पुरुषो रोगी वाच्यः अंत्ये उत्तरायुषि सुखीच उपवेशनावस्थायां शनौ अभिमानी का
रानृपाभ्यामार्तः कारागारे बहुकालबंधनमनुभवति नृपेण हृतधनश्चेत्यर्थः स्पष्टमन्यत् ॥ २४ ॥ गमेइति कांतिधनादिसंमदः

इतिशुक्रस्य ॥ क्षुत्तृइभ्यांश्रमयुक्शनौशयनगेरोग्यादिमेंत्येसुखीस्याज्जन्मन्युपवेशनेऽभिमतिमान्कारा
नृपार्तःक्षयी ॥ राजश्रीर्बहुतोषकृद्वहुकलाज्ञोनेत्रपाणौशनौभक्तस्साम्बशिवेगुणीमतिदयायोगीप्रकाशेसु
खी ॥ २४ ॥ गमेशनौबन्धुसुखस्वयुक्प्रभुर्गदीसुताद्यैर्वियुतोऽगमेभ्रमेत् ॥ सभाङ्गतेकान्तिधनादिसम्मदो
गदीजडोल्पश्च्युतभोगआगमे ॥ २५ ॥ स्याद्भुजौसद्रसैर्भोजननेत्ररुद्धनृत्यलिप्सागतेवित्तयुग्धार्मिकः ॥
कौतुकेकामिनीलास्यसौख्यान्वितोनिद्रितेचारुशोभीरसज्ञःसुखी ॥ २६ ॥

कान्त्या धनप्रतिष्ठादिना च संमदः प्रमोदो यस्य प्रमोदामोदसंमद इति कोशात् अल्पस्तुच्छः कृशोवा च्युतभोगः नष्टभोग इत्य
र्थः ॥ २५ ॥ स्याद्भुजाविति कामिनीनां लास्येन मनोहरनृत्यादिना प्रयुक्तं सौख्यं तेन युक्तः लास्यं नृत्यं च नर्तने इत्यमरः चारु

शोभी लोकोत्तरबहुविधशोभाशाली रसज्ञः नानाविषयरसास्वादनशील इति ॥ २६ ॥ इतिशनेः ॥ अथराहोः ॥ गोयुग्मेति वृषमिथुन
मेषकन्याराशिगते राहौ शयनावस्थायां पुरुषोजात आढ्यो धनीस्यात् अन्यगे उक्तराशिचतुष्टयादन्यराशिगते कन्याव्यतिरिक्त
कर्कादिमीनांतराशिगे राहौ त्वार्त्तः पीडितो वाच्यः उपवेशनावस्थायां राहौ जातोऽधनः धनरहितः तथा नृपमतोपि राजभिराहतो
इतिशनेः ॥ गोयुग्माजसुतागतेशयनगेगावाढ्यआर्तो न्यगस्याज्जन्मन्युपवेशनेनृपमतोप्यूनोऽधनोदद्दुमा
नृ ॥ चौरव्यालशठारिभीर्धनहतीरुड्नेत्रपाणौ दृशोः ख्यातोऽभूपसमोगुणी बहुधनः श्यामः प्रकाशकृती ॥
॥ २७ ॥ गमेसुखीज्ञः सुतवान्नृपार्चितः स्मरीगदीक्रोधयुतोऽगमेशठः ॥ सदस्यगौज्ञः कृपणागुणी धनीस्वबंधुवा
दोऽरिभिरागमेच्युतिः ॥ २८ ॥ मन्दश्रीर्भुजिगेस्वबन्धुविधुरोऽगौभीरुर्तः क्षुधादृग्दुःखीरिपुभीगदीविकृत
धीः स्यान्नृत्यालिप्सागते ॥ अन्यस्त्रीनिरतः पुनः परधनस्तेयी जनौ कौतुकेनिद्रायां शुभदारधी सुतधनः केता
वपीत्थं वदेत् ॥ २९ ॥ ॥ इतिराहुकेत्वोः ॥

पि ऊनः अलब्धमनोरथः धनप्रतिष्ठासुखादिरहितो लिप्सासहित एव स्यात् नेत्रपाणौ राहौ सति चौरादिभिः दृशोर्नेत्रयोरुक्कुरोगः
श्यामः श्यामवर्ण इति ॥ २७ ॥ गमेइति सदसि सभावस्थायां राहौ पुरुषो ज्ञः पंडितः कृपणश्चेति अगमे राहौ अरिभिश्च्यु
तिरुत्कृष्टपदादिति ॥ २८ ॥ मन्दश्रीरिति भुजिगे भोजनावस्थायां राहौ तः स्वबंधुभिर्विरहितः क्षुधा आर्त्तः दृग्दुःखी

नेत्रपीडयुकरिपुभीगदाभ्यांसहितः यद्वा रिपुभीतिप्रयुक्तरोगवान् अन्यस्त्रीनिरतः व्यभिचारकर्ता शेषस्पष्टं केतावपीत्थंवदेदि
 त्यस्यायमर्थः गोयुग्मेत्यादिराशिचतुष्टयं यद्वाहोः शुभफलदमुक्तं तत्र तथा धनुर्मीनराशीकेतोरपि शुभफलदाववगंतव्यौ शेषं
 सर्वमुभयोः समानफलमिति सिद्धम् ॥ २९ ॥ इति राहुकेत्वोरपि द्वादशावस्थाफलम् ॥ उक्तमर्थं संक्षिप्य दर्शयति
 प्रतिश्लोकपादमिति मया प्रत्यवस्थाफलं सूर्यादिग्रहाणां प्रत्येकं यत् शयनाद्यवस्थाफलं तत् प्रतिश्लोकपादं एकैकस्मिन्
 श्लोकपादे श्लोकचतुर्थांशे पूर्वशास्त्रानुसारात् पूर्वेषां शास्त्रं गर्गादिपरंपरासिद्धमनुसृत्यैवनिबद्धं न स्वकपोलकल्पितं किंतु पूर्वसं
 प्रतिश्लोकपादंमयाप्रत्यवस्थाफलंपूर्वशास्त्रानुसारान्निबद्धम् ॥

अतःसङ्करोनग्रहाणांफलेस्यात्फलंस्थानदृष्ट्यादियोगाल्लिखामि ॥ ३० ॥

केतानुभवाभ्यांसिद्धमेव अतएव मया निबद्धं नानाविधवृत्तकल्पनया ग्रथितं नतु कल्पितमित्यर्थः प्रतिश्लोकपादं प्रत्यवस्था
 फलनिबंधनस्य प्रयोजनाकांक्षायामाह अतइति अतएतन्निबंधदर्शनात् ग्रहाणां फलनिर्देशावसरे ज्योतिर्विदां संकरो भ्रमो न भवेत्
 अन्यथा एतत्फलमस्यवास्यवेति प्रतिपत्त्यनुपपत्तिः अधुना पूर्वोक्तशुभाशुभाद्युपकारकस्थानदृष्ट्यादियोगप्रयुक्तंफलं लिखामि नि
 बध्नामि संकेतशेषेणेत्यर्थः तत्रस्थानं लग्नादिभावा राशयश्च । दृष्टिःसदसद्ब्रह्मकर्तृकपादार्द्धपूर्णदर्शनादिरूपा आदिपदात्तत्तद्ब्रह्मयोगा
 दितइति स्थानादीनां सर्वेषां संबंधेसति शुभाधिक्ये शुभमशुभाधिक्येऽशुभमिति वक्तुं विद्वान् समर्थः स्यात् अत्रदृष्टिपदेनदृष्ट्याद्यव

सं० नि०
॥६७॥

सटी०
सं० ५

स्थात्रितयमपिग्राह्यं तदुक्तं संकेतकौमुद्यां दृष्टो स्वरूपं फलं ज्ञेयं चेष्टायां विपुलंफलम् ॥ विचेष्टायां फलं न स्यादेवं दृष्टिफलं विदु
रिति ॥ ३० ॥ यत्प्रतिज्ञातं तदर्शयति व्योम्नीति यदि रविः सूर्यो व्योम्नि दशमे त्रिकोणे नवमपंचमयोः स्मरे सप्तमे च स्थाने तिष्ठन्
नेत्रपाण्यवस्थायां वर्तमानः स्यात्तदानराणामिष्टफलप्रदाता ज्ञेयः यदा जनौ जन्मनि प्रकाशावस्थायां व्ययदारमानस्थितस्तदा स
दारात्मजनाशकर्त्ता सदारस्यात्मजस्य दारात्मजानां वा नाशकः अत्र मानपदस्थाने पुत्रपदं युक्तं सप्तमे पंचमेवापि प्रकाशे च यदा

व्योम्नित्रिकोणे यदि नेत्रपाणौ रविः स्मरे पीष्टफलप्रदाता ॥ जनौ प्रकाशे व्ययदारमानस्थितः स दारात्मजना
शकर्त्ता ॥ ३१ ॥ पुण्ये भुजौ पुण्यहरो रविः स्याच्चेत्कौतुकेशत्रुगतो रिहंता ॥ पुत्रांगनात्यै सुतदारगोर्कः सर्वा
स्ववस्था सुशुभः सिते वजः ॥ ३२ ॥

॥६७॥

रविः नाशयेत्प्रथमापत्यं कलत्रं च विशेषत इति प्राचीनोक्तेः ॥ ३१ ॥ पुण्ये इति पुण्ये नवमे भुजौ भोजनावस्थायां स्थितः सूर्यः पुण्यहरो
ज्ञेयः नवमस्थो यदा सूर्यो भोजने च विशेषतः ॥ तदा पुण्ये महाविघ्नमिति वचनात् एवं कौतुके षष्ठगतो रविः शत्रुनाशकः एवं सुतसप्तमा
न्यतरगः सूर्यः पुत्रांगनात्यै स्यात् चंद्रे विशेषमाह सर्वास्विति सिते शुक्रपक्षे अवजः चन्द्रः सर्वास्वप्यवस्थासु शुभ एव न तु कृष्णे तत्राव

स्थानुसारेण फलप्रदत्वस्य तस्योक्तत्वात् ॥ ३२ ॥ शयनेइति असृजि भौमे दारपुत्रगे शयनेसति तस्यससुतस्त्रीनाशो वाच्यः पुनः
 शयाने शत्रुगेसति प्रथमस्त्रिया असुखं तस्याः सुखाभावस्तत्प्रयुक्तस्वसुखाभावो वा अर्थादन्यस्याः सुखं योगांतरं अरीक्षितेइति
 शयानएव भौमे शत्रुदृष्टे शनिराहुयुते सति तस्य शिरोर्त्तयः अर्तिः पीडाधनुष्कोट्योरितिकोशात् शिरसिदुःखानिभवंतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥
 तनुगइति कुजस्तनुगोऽक्षिपीडां कस्मिन्नप्यंगे घातादिप्रयुक्तं क्षतं व्रणादिकंच करोति पुनर्भौमो यदि तनुगो नेत्रपाणिगः सक्रूरः
 शयनेऽसृजिदारपुत्रगेससुतस्त्रीविलयोथशत्रुगे ॥ प्रथमसुखं ह्यरीक्षितेसयमागौ शयनेशिरोर्त्तयः ॥ ३३ ॥
 तनुगोक्षिगदंक्षतंकुजस्तनुगोसौयदिनेत्रपाणिगः ॥ दहनार्त्तिभयेन भङ्गकृन्मदगोहानिकरोद्गनास्वपि
 ॥ ३४ ॥ प्रकाशेऽद्रिपुत्रस्थितोहन्तिभौमः स्त्रियं सात्मजां पापयुक्पापकर्त्ता ॥ सुतेपुत्रहानेनेत्रपाणौ सुतादोबु
 धः संसदिस्त्रीसुतस्थः सुतादः ॥ ३५ ॥

संस्तदा दहनार्त्तिभयेन गृहदेहदाहादिजन्यदुःखभयेन भंगकृत् संतापादिना लिंगदेहविक्षेपकारीत्यर्थः तथा तस्यामेवावस्था
 यां मदगो भौमः अंगनास्वपि हानिकर इति ॥ ३४ ॥ प्रकाशे इति प्रकाशावस्थायां पंचमे सप्तमे स्थितो भौमः सात्मजांतस्य स्त्रि
 यं हन्ति यदि भौमः पापयुक्तस्तदा पापकर्त्ता सात्मजस्त्रीविच्छेदानंतरं तस्यापि दुःखद इति तथा बुधो नेत्रपाण्यवस्थायां पंच
 मस्थः पुत्रं हन्ति कन्यांच ददाति स एव बुधः संसदि सभावस्थायां स्त्रीसुतस्थः पंचमसप्तमस्थः कन्याप्रद एव पुत्रं न हन्तीति विशे

सं० नि०
॥६८॥

सटी०
सं० ५

षः ॥ ३६ ॥ भुजाविति भुजौ भोजनावस्थायां चापधरे तनौ धनुर्लग्रे गुरौ सपापे च सति विसूनुः पुत्रहीनः पुरुषः स्यात् एवंभूते
गुरौ त्रिकोणगे सति अस्वः निर्धनः अत्र गुरोर्धनुःस्थस्वं नापेक्षितं शुक्रस्याह तनाविति लग्नसप्तमदशमान्यतमगे नेत्रपाणौ शुक्रे
सति श्रेष्ठं फलं तथाऽनंगतः अनुकूलस्त्रीसंयोगादिजं सुखमपि वाच्यम् ॥ ३६ ॥ शनेराह ददातीति अवस्थासदृशं शुभावस्थायां
शुभमशुभायामशुभं सदात्र जन्मनि ददातीत्यर्थः राहोरप्याह सुतांकेति जन्मानि सुतांकगः पंचमनवमगः तमो राहुर्निद्रावस्थायां
भुजौगुरौचापधरेतनौजनौविसूनुरस्वःसकलेत्रिकोणगे ॥ तनौस्मरेखेयदिनेत्रपाणिगेसितेफलंशस्तमनंगतः
सुखम् ॥ ३६ ॥ तदात्यवस्थासदृशंफलंशनिःसदात्रजन्मन्यशुभंशुभंचतत् ॥ सुताङ्गोजन्मनिनिद्रित
स्तमःकरोतिमर्त्यशुभतीर्थवासिनम् ॥ ३७ ॥ अगौशयानेचधनव्ययागेभ्रमत्ववश्यंविधनोजनस्रसन् ॥
स्वभोच्चमित्रज्ञसितर्क्षउद्भवेशयानइष्टंफलमन्यथानसत् ॥ ३८ ॥

स्थितः शुभतीर्थवासिनं करोति ॥ ३७ ॥ पुनरपि राहोः अगाविति द्वितीयद्वादशैकादशगे शयाने राहौ सति जनो विधनो भययुक्तश्च
सदावश्यं भ्रमति यदि तु शयानोपि राहुः उद्भवे जन्मनि स्वभोच्चमित्रज्ञसितर्क्षं कन्यामिथुनयोः तत्कालमित्रराशौ बुधशुक्रराशिषु
च स्थित इष्टमेव फलं ददाति अन्यथा तद्वाशिस्थित्यभावे तु न शुभफलद इति अत्र स्वभोच्चादिग्रहणेनैव बुधराशिग्रहणे सिद्धे पुन
बुधग्रहणं बुधेन सहतस्यैकराशिस्थित्वसिद्धयर्थमिति भावः ॥ ३८ ॥

॥६८॥

राह्यादिपापानां पंचमस्थानफले विशेषमाह तुंगादाविति पुत्रस्थो राह्यादिस्तुंगादिगतोपि पापग्रहैर्युक्तो दृष्टश्च सन् निद्रावस्थायां
 चेत्स्यात्तदा सकलसंतानहारकः यदि शुभग्रहैर्दृष्टयुक्तो भवेत् तदा एकपुत्रहा न सकलसंताननाशक इत्यर्थः ॥ ३९ ॥
 एवं सप्तमस्थानेपि विशेषमाह खलइति खलः पापोराह्यादिः सनिद्रः निद्रावस्थायां स्थितः खलैरेव पीडित आक्रांतः मदे सप्तमे स्थि-
 तः स्यात्तदा स्त्रियो धर्मपत्न्यो विनाशाय भवति सदृशा शुभग्रहः दृष्टयुक्तश्चेत् न स्त्रीनाशो वाच्यः कचिदित्यनेन किंचिदंशे स्त्रीसुख-
 तुंगादावपि पुत्रस्थः पापदृष्टयुतो यदि ॥ निद्रागतोऽपत्यहरः सदृष्टस्त्वेकपुत्रहा ॥ ३९ ॥ खलः सनिद्रः खल-
 पीडितो मदे स्त्रियो विनाशाय न सदृशा कचित् ॥ मदोरिगेहेरिपुयुक्तवीक्षितः स्त्रिया ज्ञयाय ध्रुवमत्र निद्रितः ॥
 ॥ ४० ॥ शुभदृष्टयुते त्वेका भार्या नश्यति नापरा ॥ कष्टयुक्ता भवेद्भार्या सदसदृष्टयुते नृणाम् ॥ ४१ ॥ निद्रा-
 यां सखलखगोष्टमेशयानो वामृत्युं व्रजति नरो रिपुप्रकोपात् ॥ पापे चाष्टमद्वहसद्ग्रहादथ दृष्टेस्वेषादथे व्रज-
 ति हरेः पदं युनयाम् ॥ ४२ ॥

विरोधित्वेपि बहुधा तत्कारित्वमपीति सूचितं यदा तु सप्तमे शत्रुगृहे वर्तमानः शत्रुभिर्युक्तो दृष्टश्च कोपि ग्रहो निद्रावस्थायां स्थितः
 सन् भवेत् तदा ध्रुवमवश्यमेव स्त्रियाः क्षयाय भवतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ अत्र विशेषमाह शुभदृष्टेति तस्मिन्नेव शुभैरपि दृष्टे युक्ते वा सति
 एकैव भार्या नश्यति नापरा परंतु सदसदुभयैर्दृष्टे युक्ते वा नृणां कष्टयुक्ता भार्या तु वक्तव्येवेति ॥ ४१ ॥ अष्टमस्थाने विशेषमाह

सं० नि०
॥ ६९ ॥

सटी०
सं० ६

निद्रायामिति अष्टमे पापग्रहयुक्तः कोपिग्रहः निद्रावस्थायां शयनावस्थायां वा स्थितः स्याच्चेत् तदा पुरुषः शत्रुकोपान्मृत्युं प्राप्नोति
यदा त्वष्टमे पापग्रहे सद्भिः शुभग्रहैर्दृष्टे युक्ते च स्वशाठ्ये अष्टमेशयुक्ते च सति एवंविधे योगे जातः पुरुषः द्युनद्यां श्रीगंगायां प्राण
वियोगोत्तरं हरेः पदं वैकुण्ठं व्रजति अहोभाग्यमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ निजाग्रजातेति पंचमसंकेतसमाप्तिसूचकः श्लोकः स्पष्टार्थः ॥ ४३ ॥
इति पंचमसंकेतव्याख्या ॥ ५ ॥ अथ लोमशसंहितायाः प्रायेणासुलभतया सुधियामप्यपेक्षणीयत्वेन तदुक्तफलानां तैरेवानुभूतत्वे
न च तदनुसारेणापि फलानि व्याख्यातुं तत्र श्रद्धामुद्धावयन् प्रतिजानीते अथेति संहितां लोमशनामकमहर्षिप्रणीतां सम्यक्प्रकारे
निजाग्रजातात्मजघासिरामकृते हि सङ्केतनिधौ कृतेऽस्मिन् ॥ ज्योतिर्विदारामदयालुनाम्ना सङ्केतसङ्केतइतः
समाप्तिम् ॥ ४३ ॥ इति संकेतनिधौ पंचमः संकेतः ॥ ५ ॥ अथ संहितां समनुसृत्य भावजं फलमालिखाम्यनु
भवानुभावितम् ॥ रिपुमध्यमित्रनिजभोचभेवलंक्रमशो यथोत्तरमुदीरितं बुधैः ॥ १ ॥

गानुसृत्या जन्मकालीनलग्नादिद्वादशभावजं तत्तद्भावस्थत्वादिधर्मवद्ग्रहप्रयुक्तं फलं भोक्ष्यमाणसुखदुःखाद्यात्मकं फलं
हेतुकृते इति कोशात् तत्प्रयोजकयोगादीन् आलिखामि निबध्नामि तज्ज्ञापकवाक्यानि संगृह्णामीत्यर्थः ननु तादृशं फलं
बहुषु ग्रंथेषु निबद्धमस्त्येवात्र को विशेष इत्यत आह अनुभवेति अनुभवसिद्धं अन्यविलक्षणत्वादत्रैतन्निबन्धनं नानुचितमिति
तत्र ग्रहादीनामत्रोचितबलाज्ञाने एतदुक्तफलनिर्णयणस्य दुःशक्यत्वात्तावत्तदेवाह रिपुमध्येति प्रथमतः शत्रुगृहे स्थितो ग्रहो

॥ ६९ ॥

बलरहित एव तदपेक्षया मध्यगृहे उदासीनग्रहगृहे स्थितो धिकबलस्ततो मित्रगृहेऽधिकबलस्ततो निजभेस्वराशौ ततो
 पिस्वोच्चे स्थितो बलवान् एवमुत्तरोत्तरं ग्रहाणां क्रमेण बलं बुधैः प्राचीनैरुदीरितमित्यर्थः ॥ १ ॥ बलज्ञाने जाते
 तदनुसारेण गर्भगतजीवविशेषज्ञानं जायतामिति विशेषजिज्ञासायामाह ग्रह इति यदा पुमान् पुरुषग्रहः सूर्यभौमादिः सुवर्गे
 शोभनगृहहोरादिवर्गे स्थित उत्तमबलेनच संयुक्तः स्यात् तदा गर्भे पुरुषो वाच्यः तथा बहुग्रहे चंद्रशुक्रादिरूपे स्त्री
 कन्या गर्भे वाच्या अन्यथा बलाभावे शन्यादिनपुंसकग्रहराश्यादिवर्गेच नपुंसको वाच्यः द्विदेहवर्गेष्विति उत्तमबलोग्रहस्तत्काले
 ग्रहः सुवर्गोत्तमवीर्यसंयुतो यदा पुमान् गर्भगतस्तदानरः ॥ वधूग्रहे स्त्रीच नपुंसको न्यथा द्विदेहवर्गे पुंसचेच्छ
 शुद्ध्यम् ॥ २ ॥ सबलस्वगगतांशतुल्यमासैर्यदिसितपक्षइहास्ति गर्भमोक्षः ॥ अधवलदलसंभवे तु मासैर्नय
 नगुणैरुदितैः सतैर्नवांशैः ॥ ३ ॥

द्विस्वभावाशिवर्गेषु चेत्तदा गर्भे शिशुद्वयं वाच्यमित्यर्थः ॥ २ ॥ अथ गर्भमोक्षः कदेति जिज्ञासायामाह सबलेति वर्तमान
 काले बलवान् यः पुत्रादिप्रदो ग्रहस्तस्य ये गता अतीता नवांशाः जिज्ञासासमये शुक्लपक्षेच सति तदा तत्तुल्यमासैस्तत्संख्याकैर्मा
 सैर्गर्भमोक्षो निर्देष्टव्यः तदानीं प्रश्नसमयेऽधवलदलसंभवे कृष्णपक्षसंभवे सति तदा उदितैस्तैर्बलवद्ब्रह्मीयैरतीतैर्नवांशैर्द्विगुणैः
 कृतैस्तत्संख्याकैर्मासैर्गर्भमोक्षो वाच्य इति इदमप्यत्र चिंत्यं लग्नस्य यावन्तो नवांशाः प्रश्नादिकाले भुक्तास्तावन्तो गर्भस्य गता मा

सा वाच्याः कलातुल्यानि दिनानि तदर्द्धमितानि वा किंच प्रश्रसमये तनुतस्तृतीयैकादशकोणस्था रविभौमजीवाश्चेत्पुंजन्म वा
च्यं किंचेदमपि संकेतसिद्धं प्रायेण जन्ममासादाधानमासश्चतुर्थः तिथिस्तृतीया नक्षत्रं दशमं लग्नं पंचमं वारः षष्ठ इत्यादिज्ञेय
म् ॥ ३ ॥ गर्भक्षययोगमप्याह लग्नादिति योखिलोत्तमबलोग्रहः पुत्रादिप्रदत्वेनाभिमतः स एव यदि लग्नात्रिखगः षडष्टव्ययगः
सन् षडष्टरिपुणैः षष्ठाष्टमस्थैः शत्रुराशिस्थैश्च पापग्रहैर्युतो दृष्टश्च भवेत् तथा दुःस्थः नीचास्तादिः पापाक्रांतोऽरिभिर्ग्रहः युद्धादौ

लग्नात् षडष्टरिपुणैरशुभैर्युतोथदृष्टोखिलोत्तमबलस्त्रिकगश्चदुःस्थः ॥ स्याद्गर्भहागतनवांशमितैर्हिमासैः शा
न्त्यादिनाभवति भद्रमपि प्रमाणात् ॥ ४ ॥ राशिः सकालपुरुषस्य भवेद्यदङ्गशीर्षादिके त्रतपने तु तिलादिचि
ह्नम् ॥ बह्वैः कुजेतमसिकाष्ठशिलादिजं स्यान्मन्देतु धातुजमथार्चितदृष्टचिह्नम् ॥ ५ ॥

विजितश्च भवेत्तदा स एव ग्रहो गर्भहा गर्भनाशकः स्यात् गतनवांशमितैः उत्तमबलग्रहगतनवांशमितैरुक्तैरेव मासैर्गर्भनाश इत्य
र्थः तत्रोपायं शास्त्राज्जानीयादित्याह शांत्यादिनेति प्रमाणात् शास्त्रात् ग्रहशांत्यादिनोपायेन भद्रमपि यथा गर्भक्षयो न भवतीत्यर्थः
॥ ४ ॥ यथार्थजन्मलग्नादिनिश्चायकानि लोकश्रद्धोत्पादकानि चिह्नानि दर्शयति राशिरिति कालपुरुषस्थकल्पितद्वादशरा

श्यात्मकावयवस्य सराशिः शीर्षादिरूपे यस्मिन्नंगे भवेत् तत्र तपने सूर्ये सति तिलादिचिह्नं वाच्यं कुजे तत्र स्थिते सति वहेः
तदाहादिजमित्यर्थः तमसि राहौ काष्ठशिलादिघातसंभवं मन्दे शनौ तु धातुजं शस्त्रपाताद्युद्भवं अर्चिते गुरौ तत्रस्थे सति इष्टचि
ह्नं तिलादि शुभचिह्नमिति कालपुरुषावयवराशयस्तु कालांगानिवरांगमाननमुरोद्धत्कोडवासोभृतोवस्तिर्व्यजनमूरुजानुयुगले
जंघेततोऽग्निद्वयम् ॥ मेषाश्विप्रथमानवर्क्षचरणाश्वक्रस्थिता राशय इत्याचार्योक्ता इति कादिविलग्नविभक्तभगात्र इत्यप्यत्रचिन्त्यम् ॥५॥
तत्रबुधचन्द्रादौविशेषः द्वित्र्यादीति कालपुरुषावयवराशौद्वित्रिचतुरादिपापसहितेसबुधेच अस्रजातं रुधिरोत्थं किणादिचिह्नंवाच्यम् ।

द्वित्र्यादिपापसहितेसबुधेऽस्रजातंकुब्जोरवीक्षितविधावशुभांशदृक्के ॥

पंगुश्शनीक्षितविधोरविभार्द्धयातेकाणोव्ययस्वगसितारइनेन्दुदृष्टे ॥ ६ ॥

कुब्जत्वयोगमाह कुब्ज इति जन्मनि रविणा पूर्णदृष्टेचन्द्रे अशुभग्रहनवांशद्वैष्काणस्थे सति कुब्जो भवतीत्यर्थः पंगुत्वयोगमाह पंगु
रिति शनिदृष्टे चन्द्रे रविहोरांगतेसति नरः पंगुर्भवति काणत्वयोगमाह काणइति सूर्यचन्द्राभ्यांदृष्टे व्ययस्वगसितारे सति क्रमेण
व्ययगे शुके सति स्वगे द्वितीयस्थे आरे भौमे चसति उभयस्मिन्नेकैकस्मिन् वाद्वाभ्यां दृष्टे सति पुरुषः काणो भवति वस्तुत उभय
स्मिन्नेवोभयदृष्टेसत्येवेत्यभिप्रायेणैव व्ययस्वगसितारे इत्येकवचनांतं पदं प्रयुक्तं यद्वा व्ययस्वगौसितारौ यस्माच्छ्रुत्तत् तस्मिन् अत्र
वृत्तौ समस्तस्यान्यार्थत्वेपि व्युत्पत्तिवैचित्र्यात्सतितात्पर्येपदार्थैकदेशेनापिदेवदत्तस्य गुरुकुलमित्यादाविव पदार्थांतरस्यान्वयदर्शना

तिसितारयोरेवेंदुसूर्यदृष्टत्वं विशेषणं बोध्यम् अस्तुवा लग्नस्यापीनेंदुदृष्टत्वं तदापि न योगहानिरिति ॥ ६ ॥ वामनत्वयोगमाह कीटे लग्नेति वृश्चिकेजन्मलग्ने कर्मगे दशमगे सूर्ये कुजार्काभ्यां दृष्टेचन्द्रेमकरगेचसति जातो वामनो ह्रस्वः स्यात् अत्रैवयोगांतरमाह एवमिति लग्नेशे स्वगे द्वितीयगे मंददृष्टेनचन्द्रेणयुतेसतिनरोह्रस्वः स्यात् पुनर्योगांतरं धर्मनाथइति नवमेशेद्वितीयगेमंददृष्टचन्द्रेण युते प्राग्वत् ह्रस्वः स्यादिति ॥ ७ ॥ जायादौ कुत्सितचिह्नयोगमाह जायेति यस्यजन्मनि लग्नं लग्नेशश्चतथा सप्तमंसप्तमेशश्चक्रूरा कीटेलग्नैकर्मगेर्केकुजार्कदृष्टेचन्द्रेचैणगेवामनःस्यात् ॥ एवंलग्नेशेस्वगेमन्ददृष्टेन्दाढ्येह्रस्वो धर्मनाथेपिचै वम् ॥ ७ ॥ जायाजायेशौतनूतन्वधीशौक्रूरौचेत्स्तस्तस्यजायादुरंका ॥ अम्बाम्बेशौतादृशौतस्यमाता भाग्यभ्रात्रीशौतथाचेद्भगिन्यः ॥ ८ ॥ खलेस्मरेशेकटुवाक्प्रकोपनाप्रियाप्रसन्नाचशुभेप्रियंवदा ॥ नुरुद्धवां गात्सयमोडुपेमदेसकैतवास्त्रीयदितौस्त्रियानरः ॥ ९ ॥

वित्यस्योभयत्रान्वयः लग्नलग्नेशश्चोभावेव क्रूरौ तथासप्तमंसप्तमेशश्चोभौ क्रूरौ तथा क्रूरचतुष्टयसत्त्व एवायंयोगः अन्यथाऽन्यतर वैयर्थ्यापत्तेः दुरंका कुष्ठादिविकृतचिह्नयुक्ता जाया एवं चतुर्थचतुर्थेशलग्नलग्नेशयोगे तस्य मातादुरंका एवं लग्नलग्नेशौ भाग्य तृतीयेशौ क्रूरौ चेत् भगिनीदुरंका वाच्या ॥ ८ ॥ जायायाः कोपप्रसादयोगौ क्रमेणाह खलेइति स्पष्टं दंपत्योः कुटिलत्वयोगमाह नुरिति नुः पुरुषस्य उद्धवांगात् जन्मलग्नात् सप्तमेशचन्द्रशानियुक्ते स्त्री कुटिलास्त्रियो लग्नात्सप्तमे चन्द्रशानियुक्ते पुरुषः कुटिलो ज्ञेय

इति ॥ ९ ॥ जननीजाययोर्व्यभिचारयोगमाह खलइति पूर्वाद्धे मातुर्व्यभिचारयोगः उत्तराद्धे स्त्रियाः अर्थः स्पष्टः मदाङ्गपा
विति पाठे तु मदे सप्तमस्थाने कश्चिच्छुभे लग्नेशश्चापि शुभश्चेदित्यर्थः कार्यः मम तु सुखाङ्गपावितिपाठः प्रतीयते इति ॥ १० ॥
अथोक्तयोगफलं कुत्र दशांतर्दशादौ वाच्यमित्याकांक्षायामाह राशीति यतमे यावति यत्संख्ये राशिद्वेष्काणे प्रथमे द्वितीये तृतीये
वा ग्रहः स्यात् तस्य दशायामपि प्रथमद्वितीयाद्यन्यतम एव त्रिभागे तस्य ग्रहस्य योगकर्तुः फलं वाच्यं ननु दशानां बहुत्वात्प्रकृते
खलोम्बिकेशोथमदाङ्गपौशुभौतदामतास्यव्यभिचारिणीप्रसूः ॥ खदारपौचेदशुभौजलाङ्गपाशुभौतदास्त्री
व्यभिचारतत्परा ॥ १० ॥ राशित्रिभागेयतमेग्रहः स्यादशात्रिभागेपिफलंतुतस्मिन् ॥ दशातुशास्त्रात्परि
कल्पनीयायायत्रयुक्तासुधियोद्भवादौ ॥ ११ ॥

कस्या उपयोग इत्यत आह दशात्विति पैडंभानौ निसर्गप्रभवमुडुपतौ रश्मिजं सोमपुत्रे भौमे भिन्नाष्टवर्गोदितमसुरगुरौ कालचक्रो
द्भवायुः ॥ देवाचार्ये दशायुर्दिनकरतनये सामुदायं बलिष्ठे लग्ने यद्यंशकायुर्भवति बलयुते प्राहुराचार्यवर्या इति दशाकल्पनमपि
किंच गृध्रोलूकशुकध्वाक्षसर्पादीनां सहस्रकम् । श्येनवानरभल्लूकमंडूकानां शतत्रयम् । राक्षसानां सार्द्धशतं खार्काद्रायुर्नृहस्तिनाम् ॥ सि
द्धान्दागोमहिषयोः पंचविंशत्स्वरोष्ट्रयोः ॥ दंताब्दाश्चानखाब्दायुर्मयूरा अष्टचब्दाअजाः ॥ हंसस्य पंचनवकं द्वादशाब्दाः पिकाः

शुकाः ॥ तथा पारावतानां च कुक्कुटस्याष्टवत्सराः ॥ सप्तांडजादीनामायुर्नानाजात्यायुरीरितमित्यपि ॥ ११ ॥ अथ परजा
तियोगांस्त्रिभिः श्लोकैराह खेटादृष्टइति केनापि ग्रहेणादृष्टे अंभसि चतुर्थभावे अथवारियुक्तेक्षिते चतुर्थे इत्येको योगः एवं लग्ने
द्वित्रिपंचमषष्ठेशे सतीति द्वितीयः खेटादृष्टत्वमत्रापियोज्यं यद्वा क्रूरो लग्ने मदे शुभो दशमे शनिश्चेति तृतीयः यद्वा लग्ने चंद्रस्तु
तीये भौमशुक्रावितिचतुर्थः ॥ १२ ॥ तनाविति लग्ने कुजागू भौमराह सप्तमे चंद्रशुक्राविति पंचमः यद्वा व्ययषष्ठद्वितीयाष्टमस्थाः
खेटादृष्टेवारियुक्तेक्षितेम्भस्येवंलग्नेद्वित्रिपुत्रारिपेवा ॥ यद्वा क्रूरोङ्गे मदे सन्ख आर्किर्यद्वाङ्गे बजो भ्रातृगौ भौम
शुक्रौ ॥ १२ ॥ तनौ कुजागूमदगाविनेन्दूयद्वा न्त्यषड्व्यष्टसुयस्यखेटाः ॥ केन्द्रेषु शून्येष्वथनेज्यवर्गोङ्गे वाङ्ग
चन्द्रौ यदिगुर्वदृष्टौ ॥ १३ ॥ यद्वाङ्गपः सास्तपतिः स्थिरांगेखांगाम्बुगोबजः सखलोथवांगम् ॥ नेशेक्षितं स्युः पर
जातयोगाः स्यात्साच्छचंद्रेनवमेसतास्त्री ॥ १४ ॥

सर्वे ग्रहाः केन्द्रेषु ग्रहाभावस्तदा षष्ठः यद्वा लग्ने गुरुवर्गो न स्याल्लग्रचंद्रान्यतरस्मिन् गुरुदृष्ट्यभावो वा तदा सप्तमः ॥ १३ ॥ यद्वा
लग्नेशः सप्तमेशयुक्तः स्थिरलग्ने भवेत्तदापीत्यष्टमः यद्वा लग्नदशमचतुर्थेषु सपापश्चंद्रस्तदापीति नवमः यद्वा लग्नं स्वस्वामिना
शुभैर्वा न दृष्टं तदापीति दशमः एते परजातयोगा दश प्रोक्ताः खेटादृष्टत्वादिकं सर्वत्र यथासंभवं योजनीयम् अथ स्त्रियाः परपुरु
षगामित्वयोगमाह स्यादिति साच्छचंद्रे शुक्रसहिते चंद्रे नवममे सति स्त्री अस्तौ परपुरुषगामिनी स्यादित्यर्थः ॥ १४ ॥

अथलग्नादिद्वादशभावस्वामिनां प्रत्येकं प्रत्येकस्थानप्रयुक्तमनुभूतं प्रतिभावं सजातीयै रमणीयैरेववृत्तैः फलं निरूपयितुं प्रतिजा
नीते अथेतिगद्येन तत्रतावत्प्रथमं लग्नेशफलं स्वागतावृत्तनिबद्धैरष्टभिः श्लोकैराह लग्नगे इति बाहुवीर्येण विहितानि साधि
तानि उत्कटानि इतरैरसुकराणि कार्याणि येन मनस्वी उदारप्रकृतिः व्यभिचारी परस्त्रीगामी तेनातिकामीत्यर्थः ॥ १५ ॥
लग्नेशस्य द्वितीयस्थत्वप्रयुक्तफलमाह अर्थगे इति धनिलीलः धनाभावेपि प्रतापशाली उदारश्च शुभशीलः शुचौतुचारितेशील

अथस्थानप्रयुक्तलग्नादिभावेशफलम् ॥ लग्नगेतनुपतौसुभगांगोबाहुवीर्यविहितोत्कटकार्यः ॥ चञ्चलोगत
भयश्चमनस्वीदारयुग्मयुगपिव्यभिचारी ॥ १५ ॥ अर्थगेतनुपतौधनिलीलःपण्डितोबहुगुणःशुभशीलः ॥
लोलधीः सुकृतकृद्बहुमानीनैकदारसुरतोपिसुतार्थी ॥ १६ ॥ विक्रमेतनुपतावथषष्ठेसिंहतुल्यबलवि
क्रमशाली ॥ सर्वसम्पदधिकोगुणिमान्यःस्याद्विभार्यउपभूपवदान्यः ॥ १७ ॥

मिति कोशात् शीले शुभत्वादेः साहजिकत्वेपि परोपकारकत्वादिप्रत्यायनार्थं शुभपदं शुभशुद्धाचार इत्यर्थः यद्वाशीलं स्वभावे
सद्गते इति कोशात् शुभसत्स्वभावः बहुमानी प्रतिष्ठितः नैकेति नैकेषु दारेषु सुरतं निधुवनं यस्य अनेकदारसत्त्वेपि सुतार्थी पुत्र
सुखरहितइत्यर्थः ॥ १६ ॥ तृतीयषष्ठस्थत्वप्रयुक्तफलं विक्रमे इति उपभूपवदान्यः उपभूपेषु राजसमीपवर्तिषु मंत्र्यादिषु वदा

सं० नि०
॥ ७३ ॥

न्यः वल्गुवाक् बहुप्रदो वा प्रधानइति भावः ॥ १७ ॥ चतुर्थदशमस्थानयोः फलं अंबुविष्णुपदयोरिति अंबुचतुर्थं विष्णुपदंगगनं
दशममित्यर्थः बहुकामः मनोरथादिभिर्व्याप्तहृदयः अभिजनेन सद्गुणैश्च वामः रमणीयः सुसेव्य इति कृतार्थो वा ॥ १८ ॥ पंचम
स्थानफलं पंचमेइति प्रागपत्येति प्रथमापत्यवियोगप्रयुक्तपरितापेन परीतो दग्धहृदय इत्यर्थः नृपतिसद्मनिवीतः राजमंदिरे एव
तत्सेवयानिस्सारतां प्राप्तः यद्वा निवीतः पटवत् सर्वतः प्रावृत्तः सर्वथा राजसेवयैव स्वकालात्ययकारीत्यर्थः ॥ १९ ॥ सप्तमफलं दारगे
अम्बुविष्णुपदयोस्तनुनाथेतातमातृसुखसम्पदुपेतः ॥ सोदरैरुपचितो बहुकामः सुन्दरोऽभिजनसद्गुण
वामः ॥ १८ ॥ पञ्चमेतनुपतौ सुतसौख्यं मध्यमं निगदितं मतिमद्भिः ॥ प्रागपत्यपरितापपरीतः ब्रो
धवान्नृपतिसद्मनिवीतः ॥ १९ ॥ दारगेतनुपतावुतदारादारितासुविकलामलधाराः ॥ स्यात्प्रवासनिरतो
विधुरो तो भूपभूरपि दरिद्रइवार्त्तः ॥ २० ॥ अष्टमेतनुपतौ व्ययभेवाद्यूतमन्त्रनिपुणोपिकदर्यः ॥ स्तेयकृ
त्परकलत्रचरित्रोदूषितायतिरनर्थवहित्रः ॥ २१ ॥

इति तस्य दाराः स्त्रियः दारितासुविकलाः दारितैः पीडितैरसुभिः प्राणैर्विकलाः संज्ञाशून्याः अतएव ता मलधाराः मलधारिण्यः म
लधारायुक्ता वा अत्रहेतुः प्रवासनिरतः अतएव सोपि विधुरः पत्नीसुखरहितः यतः जीवनोपायान्वेषणया भूपभूरपि राजपुत्रोपि द
रिद्रइवार्त्तः सन्नितस्ततो भ्रमतीत्यर्थः ॥ २० ॥ अष्टमद्वादशयोः फलम् अष्टमेइति परकलत्रेषु चरित्राणि व्यामोहार्थं यस्य अतएव

सटी०
सं० ६

॥ ७३ ॥

दूषितायतिः दूषिताबहुदुःखफलिका आयतिरुत्तरकालो यस्य अत्रहेतुः अनर्थानां पोत इत्यर्थः ॥ २१ ॥ नवमलाभस्थानयोः फलं भाग्यभे इति सुहितः सदातृप्तो विशेषलिप्सारहितः ॥ २२ ॥ इतिलग्नशफलानि ॥ १ ॥ अथवंशस्थवृत्तैर्द्वितीयेशस्य तत्र तत्र स्थितिफलानि तत्र धनेशस्य धनस्थत्वप्रयुक्तफलं धनाधिनाथइति अभिमाने हेतुः मृषेति बलारोग्यादिना नवान् यूनोपि मृषाकलयन् तुच्छीकुर्वन् एतेन वीर्यवत्त्वमुक्तं परंतु अनेककलत्रसुखवत्त्वेपि उरःपुरस्सरः औरसः पुत्रस्तस्य क्वचिदपि कथंचिदपि न स्यात् ॥ १ ॥ २३ ॥

भाग्यभेतनुपतावथवायेभाग्यवान्सुजनवल्लभमूर्तिः ॥ कृष्णभक्तिनिरतः पटुवक्ता पुत्रदारसहितः सुहितश्च ॥ २२ ॥ इतिलग्नभावः ॥ १ ॥ धनाधिनाथे धनगे धनान्वितोऽभिमानवान् स्यात् कलयन् मृषानवान् भवेत्कलत्रद्वितयं त्रयं चवानच क्वचित्सूनुरः पुरस्सरः ॥ १ ॥ २३ ॥ धनेश्वरे विक्रमगेथवांबुगे पराक्रमी स्यान्मतिमान् गुणाग्रणीः ॥ सदासतृष्णस्त्रिदिवेशवेधकः पराङ्गनारत्यभिसारपेशलः ॥ २ ॥ २४ ॥

तृतीयचतुर्थस्थत्वप्रयुक्तं धनेशस्य फलं धनेश्वरइति सतृष्णः तृष्णया लिप्सया सदा व्याकुलचित्तः अतएव त्रिदिवेशवेधकः देवप्रार्थनयाप्यऽतिलिप्सावतो मनोरथासिद्धौ देवानपि निन्दतीत्यर्थः दुष्टत्वादेव पराङ्गनारत्यभिसारपेशलः पराङ्गनासु रत्यर्थो योऽभिसारः संकेतस्थानगमनागमनादिरूपस्तत्रपेशलः कामशास्त्रोक्ताभिसारप्रकारादावृहापोहकुशल इत्यर्थः ॥ २ ॥ २४ ॥

सं० नि०
॥ ७४ ॥

धनेशस्य षष्ठ्यस्थत्वप्रयुक्तफलं धनेश्वर इति पटुत्वपाटञ्चरताकटोत्कटः पटुत्वस्य परकीयचातुर्यस्य नानाछन्नादिनापि कार्यं संपादनकौशलस्य पाटञ्चरतायाः स्तैन्यस्य कटे वर्षणेदाने उत्कटः समर्थः यद्वा कटेन वर्षणेन वितरणेन उत्कटः प्रसिद्ध इत्यर्थः कृतध्वजः पाण्डप्रधानः अधिगुह्यलाञ्छनः गुह्ये इत्यधिगुह्यं तादृशं लाञ्छनं चिह्नं यस्य ॥ ३ ॥ २५ ॥ सप्तमस्थधनेशफलं धनेश्वरे इति चिकित्सकः वैद्यः निजांगना तस्य पत्नी वारवधूरिव वेश्येवान्यगा परपुरुषगामिनी प्रसूमातापि तस्य असूरिव्यभिचार धनेश्वरेरातिभगेरिपोर्द्धनंजनः समाप्नोतिततः क्षयंपुनः ॥ पटुत्वपाटञ्चरताकटोत्कटः कृतध्वजः स्यादधिगुह्यलाञ्छनः ॥ ३ ॥ २५ ॥ धनेश्वरेकामगते चिकित्सको निजान्यजायाभिगमेषु कोविदः ॥ निजांगनावारवधूरिवान्यगा प्रसूरसूरिव्यभिचारपारगा ॥ ४ ॥ २६ ॥ धनेश्वरे मृत्युगृहंगतेनरो निधिलभेत क्षितिगंधनंचवा ॥ स्त्रियाः सुखं ज्येष्ठसहोदरस्यवानसोऽश्रुते कापि परं त्वघंततः ॥ ५ ॥ २७ ॥

पारगा असूरिभिर्महामूढैः सह यो व्यभिचारः दुष्टफलजनकः संबन्धस्तस्य पारगा महामूढानपि निधुवनादिशिक्षासु व्यभिचार कुशलतयोपदिशति सुरतप्रकारान् तेनातिव्यभिचारादिकर्मसु निपुणेत्यर्थः ॥ ४ ॥ २६ ॥ अष्टमस्थधनेशफलं धनेश्वर इति कापि परं त्वघं ततः ततः ज्येष्ठसहोदरात् पत्न्याश्च सर्वानां पूर्वपरांशकत्वात् ताभ्यां परम अघं कष्टम् अश्रुते प्राप्नुयादित्यर्थः ॥ ५ ॥ २७ ॥

सटी०
मं० ६

॥ ७४ ॥

नवमाययोः फलं धनेश्वरे इति स्पष्टम् ॥ ६ ॥ २८ ॥ दशमस्थलं धनाधिनाथे इति ॥ ७ ॥ २९ ॥ व्ययस्थफलं धनाधिनाथ
इति ॥ ८ ॥ ३० ॥ लग्नपंचमस्थधनेशफलं धनेश्वरे इति अनंगविधिप्रचारधीः अनंगविधेर्मेथुनादौ भोगासनादीनां प्रचारेधीर्वि
शेषज्ञानं यस्य कैतवी दंभी शठ इत्यर्थः व्याजदंभोपधयश्छद्मकैतवे इत्यमरः स्पष्टमन्यत् ॥ ९ ॥ ३१ ॥ इति धनेशफलानि ॥ २ ॥

धनेश्वरे दिष्टग आयगेथवा जनः समुद्योगपरः पटुर्भवेत् ॥ धनीचवालये बहुधारुजार्दितः सयावदायुः परतः सुखा
न्वितः ॥ ६ ॥ २८ ॥ धनाधिनाथेऽमरवर्त्मगामिनिस्मरप्रियो मानधनीचपंडितः ॥ अनेकदारैर्वसुभिः शुभैर्यु
तः श्रितोर्थिभिः पुत्रसुखेन वर्जितः ॥ ७ ॥ २९ ॥ धनाधिनाथे व्ययगेतिसाहसीवृथाभिमानधीनधनधर्मविच्युतः ॥
स्वजीवनं भूपजनप्रसादजं सुखं न तस्य प्रथमात्मजन्मनः ॥ ८ ॥ ३० ॥ धनेश्वरे लग्नगतेथपुत्रगेनरः सदा स्यात्स्वकुटुं
बकण्टकः ॥ सुनिष्ठो नंगविधिप्रचारभीः परोपकार्यल्पधनश्चकैतवी ॥ ९ ॥ ३१ ॥ इति धनभावः ॥ २ ॥ सहजे सहजे
श्वरे धनी बहुधा विक्रमवान् युतः सुतैः ॥ सुखमीप्सितमश्नुते सदा परमानंदितमंजुमन्दिरः ॥ १ ॥ ३२ ॥

अथ तृतीयेशफलानि वियोगिनीवृत्तैर्वक्तुं तत्र तावत्तृतीयेशस्य तृतीयस्थत्वप्रयुक्तफलमाह सहजे इति परमानंदितमंजुमंदिरः परमा
नन्दितश्चासौ मंजुमंदिरस्सौंदर्यमंदिरश्चेति यद्वा परमानंदजनकं मंजु मंदिरं यस्य ॥ १ ॥ ३२ ॥

स० नि०
॥ ७५ ॥

तृतीयेशस्य चतुर्थपंचमस्थत्वफलं सहजाधिपताविति ॥ २ ॥ ३३ ॥ तस्य षष्ठस्थितिफलं सहजेति ॥ ३ ॥ ३४ ॥ तस्य नवमव्यय
स्थत्वयोः फलं नवमव्यययोरिति दिष्टकला भाग्योदयः अबलाबलात् स्त्रीप्रभावात् अस्य सविता पिता परापराधकर्ता ॥ ४ ॥ ३५ ॥
सहजाधिपतौ सुखे सुते गगने वा स्थितवत्यसौ जनः ॥ विविधाप्ति सुखो धनी सुधीरपि जायास्य परंतु निष्ठुरा ॥ २ ॥
॥ ३३ ॥ सहजाधिपतावरातिगे सहजोरिः सहजस्य च स्वयम् ॥ धनवानसुखी स्वमातुलैरतिमिच्छेदपि मातुलस्त्रि
या ॥ ३ ॥ ३४ ॥ नवमव्यययोः सहोदराधिपतौ दिष्टकलाबलाबला ॥ सवितास्य परापराधकः सुखसामग्र्यपि
दुःखभुक्तये ॥ ४ ॥ ३५ ॥ सहजाधिपतौ मदेष्टमेनृपतिद्वारि मृतो ध्रुवं भवेत् ॥ प्रथमेवयसि स्वतोऽसुखी परतंत्रः
परचौर्यकर्मकृत् ॥ ५ ॥ ३६ ॥ सहजेश्वर आयलग्नयोर्निजदोरर्जितवित्तसौख्यभाक् ॥ परसेवक आश्वमर्षयुक्
कृशदेहः परसाहसी जडः ॥ ६ ॥ ३७ ॥ सहजाधिपतौ धनस्थिते परजाया धनवृद्धलालसः ॥ अकृशो गुदमैथुन
प्रियः सुखहीनो ह्यलसोल्पकर्मवान् ॥ ७ ॥ ३८ ॥ इति तृतीयभावः ॥ ३ ॥

तस्य सप्तमाष्टमस्थत्वफलं सहजेति परेषां वस्तुनश्चौर्यात्मकं कर्म करोतीति ५ ॥ ३६ ॥ तस्य लग्नस्थत्वफलं सहजेश्वरे
इति आश्वमर्षयुक् झटिति क्रोधवान् ॥ ६ ॥ ३७ ॥ तस्य धनस्थत्वफलं सहजेति ॥ ७ ॥ ३८ ॥ इति तृतीयेशफलानि ॥ ३ ॥

सटी०
सं० ६

॥ ७५ ॥

अथ चतुर्थेशफलान्युपजातिवृत्तैः स्फुटयस्तस्य चतुर्थस्थत्वफलं तुर्येश्वर इति विदग्धे नगरोद्भवइतिमेदिनीतः नागरश्चतु
रः ॥ १ ॥ ३९ ॥ तस्य नवमपंचमस्थत्वफलं तुर्येश्वर इति स्वबाह्वर्जितवित्तभोगी स्वार्जितवित्तसुखादिसाक्षात्कारवान् स्पष्ट
मन्यत ॥ २ ॥ ४० ॥ तस्य षष्ठस्थत्वफलमाह तुर्येश्वर इति मनस्वी पराक्रमवान् बहुमातृकः बह्वीभिर्मातृभिः पालनीयः
तुर्येश्वरेतुर्यगतेसुमंत्रीजनोजनानामधिपःसुखीच ॥ मानीधनाढ्यःशुभशीलवृत्तःस्यान्नागरोसावबलाप्रि
योपि ॥ १ ॥ ३९ ॥ तुर्येश्वरश्चेन्नवमेसुतेवासुखीनरःसर्वजनप्रियश्च ॥ गोविन्दपादार्पितचित्तवृत्तिर्मानोस्वबा
ह्वर्जितवित्तभोगी ॥ २ ॥ ४० ॥ तुर्येश्वरेऽरातिगतेनरःस्यात्क्रोधीमनस्वीबहुमातृकश्च ॥ स्तेनोभिचारीखल
चित्तवृत्तिःस्वयंनिजानन्दविरोधशीलः ॥ ३ ॥ ४१ ॥ सुखेश्वरेसप्तमगंगेवाविचित्रविद्यासहितोनरः
स्यात् ॥ स्वपूर्वसंपादितवस्तुरिक्तःप्रभूतदाराभिभवाद्विविक्तः ॥ ४ ॥ ४२ ॥ तुर्येश्वरेरंध्रगतेव्ययेवासुखेनहीनः
पुरुषोनितांतम् ॥ तातस्यचस्वल्पसुखेनयुक्तोनपुंसकःस्यादथजारजातः ॥ ५ ॥ ४३ ॥

अभिचारी मारणमोहनादिक्रियासु कुशलः ॥ ३ ॥ ४१ ॥ तस्य लग्नसप्तमस्थत्वप्रयुक्तफलमाह सुखेश्वर इति स्वपू
र्वेति स्वपूर्वसंपादितैर्वस्त्रमंदिरालंकारादिवस्तुभिर्विरहितः प्रभूतैर्दारादिकर्तृकतिरस्कारादिभिः विविक्तः गृहं त्यक्त्वा वनचरः
स्यात् ॥ ४ ॥ ४२ ॥ तस्याष्टमव्ययस्थत्वफलमाह तुर्येश्वर इति जारजातः नमातृपाणिग्राहकजातः ॥ ५ ॥ ४३ ॥

तस्य कर्मगतत्वफलमाह तुर्येश्वरइति सदायवृत्तिः सतां महात्मनामिव आर्या वृत्तिर्यस्य रसायनज्ञः औषधविशेषैस्ताम्रादीनि सुवर्णानि करोतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ४४ ॥ तस्य तृतीयस्थत्वप्रयुक्तफलमाह तुर्येश्वरइति वदान्यः दाता बहुप्रदः बहुवाग्वा चतुरः क्रियासु कुशल इत्यर्थः स्वबाह्वर्जित वित्तधन्यः स्वार्जितधनेन नानाधर्मसंपत्त्या जितलोकः ॥ ७ ॥ ४५ ॥ तस्य वित्तगतत्वफल माह तुर्येश्वरइति कुहकान्वितः दंभेन ध्यानादिकर्ता साहसी अविमृश्यैव कर्माणि करोतीत्यर्थः ॥ ८ ॥ ४६ ॥ इतिचतुर्थेशफ

तुर्येश्वरेकर्मगतेनरः स्यान्नृपालमान्यश्चसदायवृत्तिः ॥ रसायनज्ञश्चसदाप्रहृष्टोभुनक्तिसौख्यंविधिधंजग त्याम् ॥ ६ ॥ ४४ ॥ तुर्येश्वरेविक्रमआयमेवानचातिरोगीपुरुषोधनीस्यात् ॥ उदारमूर्तिर्गुणवान्वदान्यःशूरः स्वबाह्वर्जितवित्तधन्यः ॥ ७ ॥ ४५ ॥ तुर्येश्वरेवित्तगतेसुभोगीकुटुंबयुक्तःकुहकान्वितश्च ॥ स्यात्साहसीमान धनैःसमेतःसम्पत्प्रधानःसकलोपकर्ता ॥ ८ ॥ ४६ ॥ इतिसुखभावः ॥ ४ ॥ यस्यसुताधिपतिःसुतगःस्यात्तस्यनि जोरसिजोनसुजीवः ॥ सक्षणिकःकिलनिष्ठुरभाषीधर्मरतोमतिमानुपकारी ॥ १ ॥ ४७ ॥

लानि ॥ ४ ॥ अथ पंचमेशफलानि दोधकनामकवृत्तैः कीर्तयंस्तावत्पंचमस्थत्वप्रयुक्तफलं निरूपयति यस्येति पंचमेशः पंचमे एव चेत्स्यात्तदा तस्य निजौरसिजः स्ववीर्येणोत्पन्नः पुत्र औरस इतियावत् न सुजीवः सुखेनजीवनरहितः यदि जीवी तर्हि दुःखेनैव स्व यं सः क्षणिकः निर्व्यापार एव तिष्ठति क्षणिककोपप्रसादशीलो वा क्षणेरुष्टः क्षणे तुष्टा इति न्यायेनानवस्थितचित्तः निष्ठुरभाषी

परुषभाषी ॥ १ ॥ ४७ ॥ तस्य षष्ठ्यवस्थत्वफलमाह पंचमपे इति धनंदत्त्वा मूल्येन क्रीतः सुतो येन ॥ २ ॥ ४८ ॥ तस्य सप्तम
 स्थत्वफलं पंचम इति मन्मथगेहे सप्तमे ॥ ३ ॥ ४९ ॥ तस्य द्वितीयाष्टमस्थित्योः फलं पंचमप इति ॥ ४ ॥ ५० ॥ तस्य नवमदशमान्यत
 मस्थत्वफलमाह पंचमप इति स्वकुलांबुधौ चंद्रइवजात इत्यर्थः तीर्थकृत् तीर्थाटनशीलः निपानागमादिकर्त्ता वा निपानागमयोस्तीर्थ
 पंचमपेरिपुगेव्ययगेवास्वीयसुतोस्यरिपुत्वमुपेयात् ॥ वामृतपुत्रउताप्यनपत्यः क्रीतसुतः परदत्तसुतो वा ॥
 ॥ २ ॥ ४८ ॥ पंचमपोयदिमन्मथगेहे सत्यवचाः शुभकर्मरतश्च ॥ तुंगतनुः पतिभक्तिसमेतो धीरतरः स्थिरचि
 त्तउदारः ॥ ३ ॥ ४९ ॥ पंचमपेष्टमगेधनगेवाऽपत्यबहुत्वमुदीरितमाद्यैः ॥ श्वाससकासरुजार्दितदेहः क्रो
 धयुतो धनितामदमत्तः ॥ ४ ॥ ५० ॥ पंचमपोनवमेगगनेवायस्य च तस्य सुतो नृपतुल्यः ॥ ख्यातियुतः स्वकु
 लांबुधिचंद्रस्तीर्थकृद्दुद्यमसंहततन्द्रः ॥ ५ ॥ ५१ ॥ पंचमपे समवाप्तिगृहस्थे सर्वजनप्रियमूर्तिरुदारः ॥ ग्रंथकृद्दु
 त्तमधीर्बहुपुत्रः कोविदमान्य उपद्रवशून्यः ॥ ६ ॥ ५२ ॥ पंचमपेतनुगे सहजे वास्यात्किंतवः पिशुनो बहुदंभी ॥
 लोष्टमपीहनतेन वितीर्णकापि जनाय धनस्य कथाका ॥ ७ ॥ ५३ ॥

मिति कोशात् उद्यमसंहततन्द्रः अनलसः ॥ ५ ॥ ५१ ॥ तस्य लाभस्थत्वफलं पंचमप इति ॥ ६ ॥ ५२ ॥ तस्य लग्नतृतीयस्थत्वफलं
 पंचमप इति कितवो द्यूतकृत् पिशुनः खलः परदोषसूचकः लोष्टं मृत्खंडोपितेन न वितीर्णं न दत्तम् अत्यंतकदर्य इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ५३ ॥

तस्य चतुर्थस्थत्वफलमाह पंचमप इति सचिवो राजमंत्री युवदेहः समर्थसुंदरशरीरः सत्कमलाक्रमलालितगेहः सत्कमलाया अन्याया
नर्जितायाः क्रमोनियोग आक्रमणं वा तेन लालितं शोभितं गेहं मंदिरं यस्य ॥८॥५४॥ इति पंचमेशफलानि ॥५॥ अथ षष्ठेशफलानि
चंपकमालावृत्तौ निर्दिशन् तस्य तावत् षष्ठभावस्थितिप्रयुक्तं फलमाह शत्रुभनाथ इति ज्ञातिविरोधः सहजः जन्मतः स्वभावत एव यानै
पंचमपोजननीगृहगश्चेन्मातृसुखं सुचिरं सभुनक्ति ॥ बुद्धियुतः सचिवो युवदेहः सत्कमलाक्रमलालितगेहः ॥८॥
॥ ५४ ॥ इति पंचमभावः ॥ ५ ॥ शत्रुभनाथः शत्रुगृहे चेज्ज्ञातिविरोधः स्यात्सहजोऽस्य ॥ अन्यजनैः सत्सौह
दवृद्धिर्यानयुतः सद्धीनजनर्द्धिः ॥ १ ॥ ५५ ॥ शत्रुभनाथे सप्तमआये वा तनुगेहे साहसवान् स्यात् ॥ पुत्रविहीनो
मान्यउदारः सद्गुणकीर्तिद्रव्यसमेतः ॥ २ ॥ ५६ ॥ शत्रुभनाथेरिः फमृतिस्थे रोगनिशांतं कोविदवैरी ॥ प्राणिवि
हिंसातत्परचित्तो थोपरदारासक्तमनस्कः ॥ ३ ॥ ५७ ॥ शत्रुभनाथे भाग्यगृहस्थे दारुशिलादेर्विक्रयकर्त्ता ॥ सं
व्यवहारे कापि चहानिः कापि च वृद्धिश्चंद्रकलावत् ॥ ४ ॥ ५८ ॥

वाहनैर्युतः सद्धीनजनर्द्धिः सती फलवती हीनजनेषु दीनेषु ऋद्धिः प्रभाव ऐश्वर्यं वा यस्य हीनजनपालक इत्यर्थः ॥ १ ॥ ५५ ॥ षष्ठे
शस्य सप्तमलाभलग्नान्यतमस्थत्वफलमाह शत्रुभनाथ इति ॥ २ ॥ ५६ ॥ तस्याष्टमव्ययस्थितिफलमाह शत्रुभनाथ इति रोगनिशांतं
रोगाणां गृहं निशांतपस्त्यसदनेत्यमरः कोविदानां पंडितानां वैरी प्रतिकूलः ॥ ३ ॥ ५७ ॥ तस्य भाग्यस्थत्वफलमाह शत्रुभनाथ

इति संव्यवहारे वाणिज्ये ॥ ४ ॥ ५८ ॥ तस्य दशमद्वितीयस्थत्वफलमाह शत्रुमेति साहसेन दंडेनयुक्तः विचारशीलत्वरहितः कर्मसु श्रुतिस्मृतिप्रणीतनित्यनैमित्तिककर्मसु निष्ठा आस्तिक्यप्रयुक्तश्रद्धाप्रीत्यादिस्तद्वान् नैकनिवासः नानास्थानस्थितिः तत्तद्देशाट नकर्त्ता वा प्रोक्तनिरुक्तः प्रकर्षेणउक्तम् अधीतं परिशीलितं निरुक्तं वेदाङ्गं येन यद्वा प्रोक्तानि सद्भिर्विद्वद्भिः स्वसंकेतकल्पितसिद्धपद घटितवाक्यानि निरुक्तानि बोधनसामर्थ्येन व्याख्यातानि स्फुटीकृतार्थानि येन स्पष्टमन्यत् ॥ ५ ॥ ५९ ॥ तस्य तृतीयचतुर्थस्थत्व

शत्रुभनाथेव्योन्निधनेवासाहसयुक्तोवंश्यजनाभ्यः ॥ कर्मसुनिष्ठावान्मुखयुक्तो नैकनिवासः प्रोक्तनिरुक्तः ॥ ५ ॥ ५९ ॥ शत्रुभनाथेभ्रातरितुर्येवातिरुपास्याल्लोहितनेत्रः ॥ वापिशुनोद्वेषीचलचित्तोवित्तसमेतः कापिमनस्वी ॥ ६ ॥ ६० ॥ शत्रुभनाथेपंचमगोहेचंचलमित्रद्रव्यसुखाढ्यः ॥ प्रीत्यनुकम्पावानतिसौम्यः स्यान्निजकार्येऽसौ निपुणोपि ॥ ७ ॥ ६१ ॥ इतिषष्ठभावः ॥ ६ ॥

फलमाह शत्रुमेति अतिरुपा लोहितनेत्रः अल्पेप्यपराधेतिक्रोधकर्त्ता कापि चलचित्तः कापि मनस्वी धैर्यधरः अविश्वसनीय इत्यर्थः ॥ ६ ॥ ६० ॥ तस्य पंचमस्थत्वफलं शत्रुमेति चंचलानि अस्थिराणि यानि मित्रद्रव्यसुखादीनि तैराढ्यः यद्वा चंचलमित्रद्रव्यसुखोपि अदृढास्थिरकृशमित्रद्रव्यसुखोपि सन्नाढ्य आढ्यत्वेन धनित्वेनैव व्यवहियमाणो भवतीत्यर्थः प्रीत्यनुकम्पाभ्यां

प्रीतिप्रयुक्तानुकंपया वा युक्त इति ॥ ७ ॥ ६१ ॥ इति षष्ठेशफलानि ॥ ६ ॥ अथ सप्तमेशफलानि शालिनीवृत्तैः प्रकटयंस्तस्य तावल्लग्नसप्तमान्यतमस्थत्वप्रयुक्तफलमाह दाराधीशे इति लंपट आसक्तः साध्वसध्वंसकर्ता परेषामपि भयहर्ता स्वतस्तु निर्भयः एव एतत्फलमाह वार्तेति गांभीर्यभाववान् शौर्यगांभीर्ययोरन्योन्यं विरोधस्य लोकप्रसिद्धत्वात् ॥ १ ॥ ६२ ॥ तस्य षष्ठाष्टमस्थत्वफलमाह दाराधीशे इति वारस्त्रीभिः जनसमुदायस्त्रीभिर्वेश्याभिर्बहुभोग्यत्वात्सुरतोपचारकुशलाभिस्तद्धनस्य क्षयः

दाराधीशे लग्नगे कामगे वा दारेष्वन्येषां नरो लंपटः स्यात् ॥ धीरः पौरः साध्वसध्वंसकर्ता वार्ताचित्तेकापि नैव स्थिरास्य ॥ १ ॥ ६२ ॥ दाराधीशे षष्ठगे मृत्युगे वारुणो नित्यं क्रोधयुक्तः स्मरार्तः ॥ सौख्यं स्वप्ने प्यस्य न स्यात् कथांचिद्दारस्त्रीभिर्बाधनस्य क्षयः स्यात् ॥ २ ॥ ६३ ॥ दाराधीशे वित्तगे भाग्यगे वा नाना यो पासंगमात्सौख्ययुक्तः ॥ सर्वारम्भी दीर्घमूत्री च नित्यं चित्तंतस्य स्त्रीषु सक्तं नितांतम् ॥ ३ ॥ ६४ ॥

स्यात् यद्वा ताभिर्वा धनस्य पंचशरप्रयुक्तपीडनस्य क्षयः स्यात् न तु साध्वीभिस्तासां कामोपचाराकुशलत्वादिति भावः ॥ २ ॥ ॥ ६३ ॥ तस्य धनभाग्यस्थत्वफलमाह दाराधीशे इति सर्वारंभी आरभ्यंते इत्यारंभाः कर्माणि तेन सर्वकर्मचिकीर्षाकुलहृदय इत्यर्थः दीर्घमूत्री दीर्घं मूत्रं व्यवस्था यस्य चिरक्रिय अल्पकालसाध्वं विरोध करोतीत्यर्थः दीर्घमूत्र इति पाठस्तूचितः ॥ ३ ॥ ६४ ॥

तस्य चतुर्थदशमस्थत्वफलमाह दाराधीशेति दन्तवक्त्रामयेन तद्रोगेणार्तः पीडितः ॥ ४ ॥ ६५ ॥ तस्य तृतीयलाभस्थिति
फलमाह दाराधीशेति अपत्यं संततिः कालदंष्ट्राविदीर्णं यमदंष्ट्राभिश्चर्वितं यमभक्षितमिति यावत् तत्संतानजीवनमसंभवीति
भावः तस्य स्त्रियामन्येन जातः पुत्रो जीवेदपि परंतु न स्ववीर्यजातः अथेदृशयोगे जातस्य संततेर्दुर्लभत्वात्तदाशया विवाहएवानु
चितो वंशच्छेदश्चस्यादतआह पुत्रप्राप्तिरिति मंत्राः देवकीसुतगोविंदेत्यादयः शारदातिलकादाबुद्धतानुष्ठानप्रकारः यन्त्राण्य

दाराधीशेतुर्यगेव्योमगेवापातिव्रत्योद्भासितातस्यभार्या ॥ धर्मात्मास्यात्सत्यवादीच धीमाल्लोकेनूनं
दन्तवक्त्रामयार्तः ॥ ४ ॥ ६५ ॥ दाराधीशेभ्रातृगोलाभगेवातस्यापत्यंकालदंष्ट्राविदीर्णम् ॥ जीवेत्कन्या
कापिपुत्रोन्यजोवापुत्रप्राप्तिर्यत्रमंत्रौषधाद्यैः ॥ ५ ॥ ६६ ॥ दाराधीशेद्वादशस्थेदरिद्रोद्रव्येसत्यप्येषदी
नः कदर्यः ॥ भार्याचास्यस्तेनकन्यादरिद्रावस्त्राजीवीनीचसंगीस्वयंस्यात् ॥ ६ ॥ ६७ ॥

पि तत्रैवोदाहृत्य लिखितानि औषधानि चरकसुश्रुतादिचिकित्साशास्त्रादौ महामुनिपतंजल्यादिप्रतिपादितानि आदिपदाद
न्ये धूपादयोपि तत्प्रतिरोधापहारकाः तथाच तस्य संततिरुपायसाध्या नतु सर्वथाऽसाध्यैवेति ॥ ५ ॥ ६६ ॥ तस्य द्वादशस्थान
स्थितेःफलमाह दाराधीशे इति दीनः अत्यंतलिप्सापरीतः कदर्यः सर्वथा धनवियोगासहिष्णुः तस्य भार्यापीदृश्येवेत्याह भार्या
चेति वस्त्रक्रयविक्रयादिनाऽऽजीवनवान् नीचसंगी नीचकर्मकारिषु प्रीतिमान् ॥ ६ ॥ ६७ ॥

तस्य पंचमस्थानस्थितेः फलमाह दाराधीशेति मनस्वी स्थिरबुद्धिः धैर्यवानितियावत् मानी समुन्नतचित्तः चंचन्मानवोदग्र
यायी चंचंतः प्रभावप्रतापशालिनो ये मानवास्तेभ्य उत्कर्षेणाग्रयायी अग्रेसरः तैः पूज्यइतियावत् हृष्टः प्रसन्नः सर्वथा सुखीत्यर्थः
मृष्टपुष्टप्रतिष्ठः मृष्टैरुत्तमैर्धीरपुरुषैः पुष्टाऽऽधिक्यमापादिता प्रतिष्ठा यस्य मृष्टा निर्दोषा पुष्टाचेति कर्मधारयो वा ॥ ७ ॥ ६८ ॥
इतिसप्तमेशफलानि ॥ ७ ॥ अथाष्टमभावेशफलानि द्रुतविलंबितवृत्तैर्निरूपयन् तावदष्टमेशस्याष्टमस्थानस्थत्वप्रयुक्तं फलमाह

दाराधीशः पंचमेचेन्मनस्वीमानीचंचन्मानवोदग्रयायी ॥ श्रीमाञ्छश्वत्सद्वर्णैः संयुतश्चनित्यंहृष्टोमृष्टपु
ष्टप्रतिष्ठः ॥ ७ ॥ ६८ ॥ इतिसप्तमभावः ॥ ७ ॥ निधनपेनिधनं समुपाश्रिते भवति चौर्यपरो गुरुनिन्दकः ॥ खल
विदेवनकृत्परवंचको युवजनेनिरतास्य सदांगना ॥ १ ॥ ६९ ॥ निधनपे सततं तपसि स्थिते क्षपणकाद्यनुगो
ऽवरदारकः परवंधूधनधर्मरुचिः स्वयंपरभवा शुभसन्ततिरंगता ॥ २ ॥ ७० ॥

निधनपेइति खलविदेवनकृत् सर्वथानिषिद्धयूतकर्ता दुर्योधनादिवत् अस्यांगना पतिव्यतिरिक्तेषु युवजनेष्वसत्तान्तःकर
णा ॥ १ ॥ ६९ ॥ तस्य नवमस्थानस्थत्वफलमाह निधनपइति क्षपणको नास्तिकविशेषः तन्मतानुसरणशीलः अवरदारकः कुत्सि
तदारवान् परकीयेषु वंधूधनधर्मेषु रुचिरभिलाषः प्रीतिर्वायस्य परभवेति तस्य स्त्री परभवाऽशुभसंततिः परपुरुषाज्जाताऽशुभासंत

तिर्यस्याः परगामिनीत्यर्थः ॥ २ ॥ ७० ॥ तस्य चतुर्थदशमस्थत्वफलं निधनपे इति सुखगे चतुर्थगे नुखगे नुइतिवितर्के स्वगे दशमस्थे
जननतो जातमात्रस्यैव उपांतकगती यमसमीपं प्रातौ मृतौ वाच्यावित्यर्थः तत्पित्रोर्दशामुक्ता तदशां दर्शयति स्वयमिति ईतयः
अतिवृष्टिरनावृष्टिर्मूषकाः शलभाः शुकाः ॥ स्वचक्रं परचक्रं चेति सप्त तद्विभीतिभाक् सदा वाणिज्यादौ तत्प्रयुक्तभयग्रस्तचित्तः
यद्वा इतिः प्रवासस्तद्विशिष्टभयभाक् ॥ ३ ॥ ७१ ॥ तस्य पंचमलाभस्थत्वफलमाह निधनपेइति किल अवश्यमेव सुकर्मणि

निधनपेनुखगेसुखगेपिवाविगतबंधुरसौपिशुनःकुधीः ॥ जननतोजननीजनकावुपांतकगतीस्वयमीतिवि
भीतिभाक् ॥ ३ ॥ ७१ ॥ निधनपेसुतगामिनिवायगेकिलकृतेपिसुकर्मणियाप्यता ॥ नकमलालभतेस्थिर
तांगृहेऽनृजुमतिःस्वयमस्थिरचेतनः ॥ ४ ॥ ७२ ॥ निधनपेरिपुगेव्ययगेपिवासततमामयबाधनयार्दितः ॥
भुजगतोयभवाहतिजव्यथाभवतिपूर्ववयस्यमिताध्रुवम् ॥ ५ ॥ ७३ ॥

वैदिकेयागादिरूपे कृतेपि याप्यता वैफल्यं योगवशात् किंचिदंगवैगुण्यादिनापि फलोत्पादनयोग्यताशक्त्यभावः अनृजुमतिः
कुटिलधीः अतएव अस्थिरचेतनः अस्थिरबोधः प्रतिपज्ज्ञतिचेतनाइत्यमरोक्तेः ॥ ४ ॥ ७२ ॥ तस्य षष्ठ्ययस्थिति
फलमाह निधनपेइति आमयबाधनया नानारोगाक्रमणप्रयुक्तपीडयाऽर्दितः भुजगतोयभवा भुजगाः सर्पादयो विषधराः
तोयभवा मकरादयस्तदाहतिस्तत्कृतदंशनादिरूपोघातः तज्जन्या व्यथा दुःखं पूर्ववयसि बाल्ये यौवनेच ॥ ५ ॥ ७३ ॥

तस्य लग्नसप्तमस्थत्वफलं निधनपे इति रमणीद्वितीयं प्रथमपत्न्यां जीवन्त्यामेवापरस्याः संबंधः सामानाधिकरण्येन स्त्रीद्वयसंबंधे च विषयासक्तिमोहमांघ्यादिप्रयुक्ता विपरीतक्रियाकारित्वं च नासंभावितम् अतएव गरुडध्वजे भगवति वासुदेवे विपरीतमतिः एतस्याविपरीतबुद्धेः फलमपि विपरीतमेव लोकशिक्षार्थं निर्दिशति व्रणरुजेति अतिक्रान्तमर्यादविषयोपभोगनिमित्तकोपदंशादिविकृत रुधिरादिहेतुकव्रणशीर्णचर्मस्रवन्मज्जामेदस्त्वादिना परिपीडिता दुष्टा भ्रष्टा तनुः शरीरं यस्य ॥ ६ ॥ ७४ ॥ तस्य द्वितीयतृतीय निधनपेमदगेतनुगेथवाभवतिवैरमणीद्वितयं नृणाम् ॥ स्वयमनिष्टमतिर्गरुडध्वजे व्रणरुजापरिपीडितदुस्तनुः ॥ ६ ॥ ७४ ॥ निधनपेधनगेथतृतीयगेभुजपराक्रमवीर्यविवर्जितः ॥ द्रविणमस्य भवेत्कुशतांगतनचकथंचन नष्टधनाप्तिभाक् ॥ ७ ॥ ७५ ॥ इत्यष्टमभावेशफलम् ॥ ८ ॥ भाग्यगृहेशे भाग्यभपेस्याद्धनधान्योपेतगृहः ॥ सोदरसम्पत्सौख्ययुतः कान्तिसमेतः साधनभाक् ॥ १ ॥ ७६ ॥ भाग्यपतौ तुर्याम्बरगे सैन्यपतिर्मन्त्री सुकृती ॥ क्रोधविहीनः साहसकृत्कीर्त्यनुभूत्युद्धतसुखः ॥ २ ॥ ७७ ॥

यस्थत्वप्रयुक्तफलमाह निधनपे इति स्पष्टम् ॥ ७ ॥ ७५ ॥ इत्यष्टमभावेशफलानि ॥ ८ ॥ अथ नवमभावेशफलानि बृहतीवृत्तविशेषैर्भमसात्मकगणत्रयघटितैर्गाथावृत्तैरुपविशंस्तावन्नवमस्थत्वप्रयुक्तफलं स्पष्टयति भाग्यगृहेशे इति स्पष्टार्थः ॥ १ ॥ ७६ ॥ तस्य चतुर्थदशमस्थत्वफलमाह भाग्यपताविति कीर्त्यनुभूत्युद्धतसुखः कीर्तिः शोभनस्यासमुद्रस्य यशसः अनुभूतिः प्रसिद्धिरु

द्धृतं तेन उत्कर्षेण भूतं जातं सुखं यस्य ॥ २ ॥ ७७ ॥ तस्य लाभपंचमस्थानस्थत्वफलं भाग्यभपे इति सद्धीसहितः सद्धर्मकर्म प्रयोजकबुद्ध्यासहितः ॥ ३ ॥ ७८ ॥ तस्य द्वादशषष्ठाष्टमस्थत्वफलमाह भाग्यभप इति मातुलस्य सौख्यं मातुलितं मातुलजा तमेव जातार्थे इतच् नतु स्वानुभूतं यद्वा तत्सुखं मातुलितं मया लक्ष्म्या धनेन तुलितं क्रीतं धनं विना तस्य मातुलास्तं सुखिनं विधा तुं न प्रभवन्ति धनलुब्धा मातुला इतिभावः सज्येष्ठसहोत्थस्य व्याधेर्दुःखस्य अवधिः ततएव ज्येष्ठो दुःखीजात इत्यर्थः ॥ ४ ॥ ७९ ॥

भाग्यभपेलाभात्मजगे भाग्ययुतोमानीसुभगः ॥ भक्तिरतःश्रीमान्सुकृतीसद्गुणवान्सद्धीसहितः ॥ ३ ॥

॥ ७८ ॥ भाग्यभपेत्यार्यष्टमगेभाग्यविहीनःस्यात्पुरुषः ॥ मातुलसौख्यंमातुलितंज्येष्ठसहोत्थव्या ध्यवधिः ॥ ४ ॥ ७९ ॥ भाग्यभपेकल्पस्मरगेकीर्त्तिसमेतःसद्गुणवान् ॥ यस्यचिकीर्षास्यात्रभवेत्तत्क् चनेयात्सिद्धिमपि ॥ ५ ॥ ८० ॥ भाग्यभपेभ्रातृस्वगतेभाग्यविधानेनित्यरतः ॥ सद्गुणवान्कामी धनवान्कोविदइष्टार्थः सकलैः ॥ ६ ॥ ८१ ॥

तस्य लग्नसप्तमस्थत्वफलं भाग्यभप इति कल्पस्वविक्रमगृहप्रतिभाक्षतानि चित्तोत्थरंभ्रगुरुमानभवव्ययानीत्याचार्योक्तेः कल्पशब्देनात्र लग्नमुच्यते यस्यकार्यस्य चिकीर्षाऽस्य पुरुषस्य भवेत् सा इच्छा कचन क्वचित् सिद्धिमपीयात् विषयसिद्धाविच्छा निवृत्तेरितिन्यायात् तेन क्वचिदीप्सितवस्तुलाभोपीति ॥ ५ ॥ ८० ॥ तस्यद्वितीयतृतीयस्थितिफलमाह भाग्यभप इति भ्रातृ

सं० नि०

॥ ८१ ॥

स्वगते तृतीयद्वितीयगते भाग्यविधाने भाग्योदयार्थं नित्यरततत्परः सकलैः इष्टार्थः साधितार्थः सकलाहृत इत्यर्थः ॥ ६ ॥ ८१ ॥
इति नवमभावेशफलानि ॥ ९ ॥ अथ दशमभावेशफलानि स्रग्विणीवृत्तैः कीर्तयन् तस्य तावद्दशमचतुर्थान्यतमस्थानस्थितिफलमाह
व्योमग इति केसरीव सिंह इव उद्भटः निर्भयः सत्यसंधः सत्यप्रतिज्ञः अंगीकृता परित्यागकर्ता निर्जरप्रष्टेत्यादि निर्जराः देवाः
प्रष्टाः सत्प्रतिष्ठिताग्रेसमः पुरोगाग्रेसरप्रष्टेतिकोशात् विद्वज्जनाश्च तत्त्वविदः तेषां सर्वेषां पूजासु तत्परः स्यादित्यर्थः ॥ १ ॥ ८२ ॥

इति नवमेशफलम् ॥ ९ ॥ व्योमगे व्योमभेशे थपातालगे ज्ञानवान्सद्गुणी केशरीवोद्भटः ॥ धर्मशीलः सदा
सत्यसन्धो नरो निर्जरप्रष्टविद्वज्जने ज्यापरः ॥ १ ॥ ८२ ॥ व्योमभेशे सुतस्थेऽथवा वाप्तिगे सन्ततिद्रव्यसम्पत्स
मृद्धयार्जितः ॥ इन्दिराच्छन्दि वन्दारुसन्मन्दिरः सत्यवादी सुखी हृष्टचित्तो भवेत् ॥ २ ॥ ८३ ॥ व्योमभेशे
व्ययारातिरन्ध्रस्थितेशत्रुभिर्वारुजा सर्वदा पीडितः ॥ प्राज्यचातुर्यसंपन्नमुख्योप्यसौ स्यात्कदाचित्कथं
चिन्नचानन्दितः ३ ॥ ८४ ॥

तस्य पंचमलाभस्थत्वफलमाह व्योमभेश इति इन्दिराच्छन्दीती इन्दिरा लक्ष्मीः तस्यामेवच्छन्द आशयोऽभिप्रायो वा येषां ते
धनार्थिनः दिव्यशोभालिप्सवो वा ईदृशा ये वंदारवः वंदारुरभिवादके इति कोशात् तैः सद्युक्तं राजमानं मंदिरं यस्य हृष्टचित्तः तत
एव प्रसन्नचित्तः स्यादित्यर्थः ॥ २ ॥ ८३ ॥ तस्य द्वादशपष्टाष्टमस्थत्वफलमाह व्योमभेश इति प्राज्यचातुर्येति प्राज्यमधिकं निर

सटी०

सं० ६

॥ ८१ ॥

तिशयं यच्चातुर्यं विशदप्रज्ञत्वंतेन संपन्नेषु युक्तेषु मुख्यः प्रधानोपि ऊहापोहकुशलतया सर्वक्रियानिपुणोपि कदाचित् कस्मिन्नपि
काले कथंचित्केनापि प्रकारेण नचानंदितः सर्वदा चिन्ताशोकादिग्रस्त एवस्यात् सुखसामग्र्यां सत्यामपि सुखाभाव इत्यर्थः ॥ ३ ॥
॥ ८४ ॥ तस्य जन्मलग्नस्थत्वप्रयुक्तं फलं निरूपयति व्योमगेहाधिपइति शैशवे बाल्ये दुःखी आमयनिमित्तकपीडा च परस्तात् पश्चि

व्योमगेहाधिपेजन्मलग्नस्थितेसत्कवित्वादिचंचद्गणैःसंयुतः ॥ आमयैरर्दितोदुःखितःशैशवेथार्थसिद्धिःपर
स्तात्सुखोदग्रताः ॥४॥ ८५ ॥ व्योमभेशस्मरभ्रातृवित्तस्थितेलब्धवर्णोजनःस्यान्मनस्वीतथा ॥ सत्यधर्म
प्रतिष्ठावरिष्ठो गुणीलोकविख्यातकीर्तिःकृपासागरः ॥५॥ ८६ ॥

मावस्थायां सुखोदग्रता अधिकसुखोदय इति ॥४॥८५॥ दशमेशस्य सप्तमतृतीयद्वितीयस्थानस्थितेः फलमाह व्योमभेशे इति लब्धव
र्णो जनः स्यात् लब्धवर्णो विचक्षण इतिकोशात् सकलहृदयगताशयाभिज्ञः मनस्वी धीरतरः सत्यधर्मप्रतिष्ठया सत्यधर्मयोरुत्तरोत्तरं
दृढतरोपचयेन वरिष्ठः श्रेष्ठः स्पष्टमन्यत् ॥ ५ ॥ ८६ ॥

तस्य भाग्यभावस्थितिप्रयुक्तं फलं विशदयति व्योमभाधीश्वरे इति दशमेश्वरे नवमस्थानस्थिते पुरुषः भाग्यसौभाग्यसौजन्य
 सौधः भाग्यं नियतिरैश्वर्यम् अनुमितं प्राग्भवीयं प्रारब्धापरनामकं सत्कर्म सौभाग्यम् अनवरतलोकोत्तरप्रतिष्ठा संपत्तिः सौजन्यं
 सर्वथा निर्व्याजपरहितकारित्वं द्वेषादिराहित्यंच तेषां सौध आश्रयः सदनमित्यर्थः सौधोऽस्त्रीराजसदनमिति कोशात् परंतु क्वचि
 त् क्वचित्तस्य भाग्योदये चिंताविचारोपि असिद्धे वस्तुनि आकांक्षायाः सिद्धांतसंमतत्वात् ननु मनसैवोपायोपेयभावकार्याकार्यादि
 संशयो निरसनीयः किमुद्योगादिचिंतयातआह मानसमिति मानसं केवलमन्तःकरणं व्यवस्थासु मर्यादासु तन्नियामकनिमित्त
 व्योमभाधीश्वरेभाग्यभावंगतेभाग्यसौभाग्यसौजन्यसौधोनरः ॥ किंतुचिन्तापिभाग्योदयेस्यात्कचिन्मा
 नसंनाव्यवस्थान्यवस्थाकरम् ॥६॥८७॥ इतिदशमेशफलम् ॥ १०॥ लाभेशोयदिसमवाप्तिगेहयातोवाग्मी
 स्यात्पुरुषवरःसुखीसमृद्धः ॥ पाण्डित्यंसकलविधंचसत्कवित्वंसत्प्रीत्यैप्रातिदिनमस्यवृद्धिमेति ॥१॥ ८८ ॥
 ज्ञानाभावात् निश्चायकं न भवतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ८७ ॥ इति दशमभावेशफलानि ॥ १० ॥ अथ लाभेशफलानि प्रहर्षिणीवृत्तैः प्रकटयन्
 तावत्तस्य लाभभावस्थत्वप्रयुक्तफलं निगदति लाभेशइति वाग्मी विद्वत्सदसि प्रशंसनीयवाक् समृद्धः ऐश्वर्यवान् पाण्डित्यं सामा
 न्यविशेषरूपाभ्यां शास्त्रीयपदार्थविषयकयथार्थज्ञानं विचारप्रयोजकाऽऽपातरूपा बुद्धिरितियावत् शास्त्र एव नास्य पांडित्यं
 किंतु लोकेपीत्याह सकलविधमिति सत्कवित्वं पदवाक्यीयगुणालंकारदोषज्ञता काव्यज्ञत्वमित्यर्थः तददोषौ शब्दार्थौ स गुण

वानलंकृती पुनः कापीति काव्यलक्षणोक्तेः यद्वा पांडित्यं सकलतत्तन्मताभिज्ञत्वं सत्कवित्वं ब्रह्मदर्शित्वमिति ॥ १ ॥ ८८ ॥ तस्य
 व्ययस्थत्वप्रयुक्तफलमाह रिष्फस्थइति स्मरोत्थभावैः रतिहास्यादिरूपस्थायिभावैः निर्वेदादिभिस्त्रयस्त्रिंशन्मितैर्व्यभिचारि
 भावैश्चोन्मज्जननिमज्जनादिमत्त्वादस्थायिभीरसोत्पत्त्याद्यनुकूलैस्तैः कांताभिः रमणपरः क्रीडातत्परः अत्रहेतुः कामार्त्तइति क्षण
 रिष्फस्थोयदिसमवाप्तिगेहनाथः संसर्गोयवनजनैस्तदासदास्यात् ॥ कान्ताभीरमणपरः स्मरोत्थभावैः
 कामार्त्तः क्षणधिषणोतिलंपटश्च ॥ २ ॥ ८९ ॥ लग्नस्थोयदिसमवाप्तिभावनाथः स्याद्वक्ताधनसहितः कुतूह
 लात्मा ॥ सर्वत्राविषममतिः प्रसन्नचेता विख्यातः खलवियुतश्च सात्त्विकात्मा ॥ ३ ॥ ९० ॥ लाभेशो सहज
 गतेथ वित्तयाते तीर्थेषु प्रगुणधिया कृतार्थभूतः ॥ सत्कार्येष्वपि कुशलो तिलोलचित्तः स्वल्पस्वोऽनवरतश्च
 लरोगदुःखी ॥ ४ ॥ ९१ ॥

धिषणः चलमतिः अतिलम्पटः भोग्यविषयासक्तमनस्कः ॥ २ ॥ ८९ ॥ तस्य लग्नस्थत्वप्रयुक्तफलमाह लग्नस्थ इति कुतूहलेषु
 आत्मा चित्तं यस्य कौतुकप्रियोपि लोकानामानंदजनकतया तत्स्वरूप एव प्रतीयते सर्वत्र शत्रुमित्रादौ समधीः प्रलिष्टितप्रज्ञा
 त्वात् तस्य प्रज्ञाप्रतिष्ठितेति भगवदुक्तेः खलवियुतः दुःसंगरहितः सात्त्विकात्मा सत्त्वप्रधानः विशेषणद्वयेन प्रज्ञाप्रतिष्ठा फल
 मुक्तम् ॥ ३ ॥ ९० ॥ तस्य तृतीयद्वितीयस्थानस्थितिफलं लाभेशो इति तीर्थेषु पावनेषु प्रगुणधिया दृढबुद्ध्या विश्वासवत्येत्यर्थः

अतिलोलचित्तः अत्यंतचलचित्तः अल्पस्वः अल्पधनः अनवरतं नित्यम् अस्थिवातप्रयुक्तशूलरोगेण दुःखी पीडितः ॥ ४ ॥ ९१ ॥
 तस्य चतुर्थपंचमस्थितिफलं लाभेशइति शुभपुमपत्यवीर्यसंपत्संयुक्तः शुभेन हितेन पुमपत्येन पुत्रादिना वीर्येण बलेन संपदा
 च नानाविधया संयुक्तः शुभफलसिद्धिभूषितः शुभस्य पूर्वकर्मणः फलभूता या सिद्धिः प्रतिष्ठैश्वर्यादिरूपा तथा भूषितः शोभितः
 शुभप्रारब्धानुमापकसिद्धिसौभाग्यैश्वर्यादियुक्त इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ९२ ॥ तस्यषष्ठस्थत्वफलमाह लाभेशेइति एडो बधिरः स्यादे
 लाभेशेसुखसुतभावगामिनिस्यान्नानार्थोबहुविधसौख्यभाङ्गनुष्यः ॥ धर्मात्माशुभपुमपत्यवीर्यसं
 पत्संयुक्तः शुभफलसिद्धिभूषितश्च ॥ ५ ॥ ९२ ॥ लाभेशोरिपुभवनस्थिते नरोसौस्यादेडोविविधरुजा
 र्दितः सदैव ॥ सार्वात्म्येनचसुखवानपिप्रवासी गच्छेदस्यतुपरसेवयैवकालः ६ ॥ ९३ ॥ लाभेशेम
 दगृहगेथरंध्रयातेनोजीवेदिहवनितानरस्यकापि ॥ कामात्ताधनसाहितः प्रकृत्युदारः कौलीनेप्यनभि
 मतव्ययोऽप्रबुद्धः ॥ ७ ॥ ९४ ॥

डेबधिरः कुब्जेगडुल इतिकोशात् सार्वात्म्येन सुखवानपि प्रवासनिरतः यावज्जीवं पराधीनवृत्तिः ॥ ६ ॥ ९३ ॥ तस्य सप्तमाष्टमस्थान
 स्थितिफलं लाभेशेइति प्रकृत्युदारः प्रकृत्याउदारः प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानमिति तृतीया प्रकृत्याचारुरितिवत् उदारस्वभाव इत्य
 र्थः कौलीन्येपि सत्कुलोद्धतत्वेपि यद्वा कौलीने लोकयादेपि लोकेषु मिदांशुर्वत्यपि अनभिमतव्ययः असद्बहुव्ययकर्ता अत्रहेतुः

यतः अप्रबुद्धः विचारेण ज्ञानेन च रहितः ॥ ७ ॥ ९४ ॥ तस्य नवमदशमस्थानस्थितिफलमाह लाभेशेति कृतिकुशलः कृतिसाध्येषु
 कर्मसु कुशलः तत्तदितिकर्तव्यतासु निपुणः अपरोपकर्ता अपरेषु स्वकीयवदुपकर्ता यद्वा अपगतोरोपोयस्मात् प्रमितकर्ता यथार्थ
 कर्मकर्त्तेति परोपकर्त्तेति पाठे तु स्पष्टोर्थः ॥ ८ ॥ ९५ ॥ इत्येकादशेशफलानि ॥ ११ ॥ अथ द्वादशभावेशफलमायावृत्तैरुदाहरन् तावत्तस्य
 लाभेशेन नवमगतेथवांवरस्थेभूपालैरपि परिपूजितांघ्रिपद्मः ॥ धर्मात्मा कृतिकुशलश्च सत्यवादी विख्यातो
 धनसहितोऽपरोपकर्ता ॥ ८ ॥ ९५ ॥ इति लाभेशफलम् ॥ ११ ॥ व्ययभावपतौ व्ययगोरिपुगेवापापकृद्भवे
 न्मनुजः ॥ मातृविरोधी क्रोधी सन्ततिदुःखी पराबलाभोगी ॥ १ ॥ ९६ ॥ व्ययभावपतौ मदगेतनुगेवा दुर्बलो
 तिकफरोगी ॥ धनविद्याविधुरोसौ भार्यासुखवार्जितो नित्यम् ॥ २ ॥ ९७ ॥ व्ययनाथे धनरन्ध्रस्थितेऽच्युतेऽ
 स्याच्च्युता भक्तिः ॥ संपन्नः सकलगुणैः प्रियवादी धार्मिको भवेत्पुरुषः ॥ ३ ॥ ९८ ॥ व्ययनाथे धर्मस्थे सहज
 स्थे वा शरीरपोषणकृत् ॥ नित्यंद्वेष्टि ज्येष्ठान् प्रजांच भार्यागुरुंश्चापि ॥ ४ ॥ ९९ ॥

व्ययषष्ठान्यतमस्थानस्थितिफलं व्याहरति व्ययभावपताविति संततिदुःखी संततिलिप्सया दुःखवान् तत्र हेतुः पराबलाभोगी
 ति ॥ १ ॥ ९६ ॥ तस्य लग्नसप्तमस्थत्वफलमाह व्ययेति ॥ २ ॥ ९७ ॥ तस्य द्वितीयाष्टमस्थत्वफलं व्ययेति अच्युते श्रीकृष्णे परमात्मनि
 अस्य पुरुषस्याच्युता दृढा फलवती भक्तिः ॥ ३ ॥ ९८ ॥ तस्य नवमतृतीयस्थत्वफलमाह व्ययेति स्वशरीरं ज्येष्ठादिविरोधेनापि पुष्णा

सं० नि०
॥८४॥

सटी०
सं० ६

ति ॥४॥९९॥ तस्य चतुर्थदशमस्थत्वफलं व्ययेति स्पष्टम् ॥५॥१००॥ तस्य पंचमैकादशस्थत्वफलमाह व्ययनाथेति दत्तपुत्राद्यै
रपत्यव्यवहारवान्मणिमुक्तादिव्यापारद्वारास्वकुटुंबनिर्वाहकश्चेत्यर्थः ॥६॥१०१॥ अथोक्तफलोपदेशविधौ न्यूनतां परिहरन् तत्र विशे
षं निरूपयति बलाबलविवेकत इति कोविदैर्विद्वद्भिः ग्रहाणां भावानां तद्गतवर्गाणांच बलाबलविवेकतः अयं बलवान् पूर्वोक्तं फलं य
थावहातुं समर्थः अयंच निर्बलस्तदातुमसमर्थः इति विवेकं कृत्वा तेषां सर्वेषां शुभाशुभात्मकम् इह शास्त्रे यदुदितं निरूपितं तद्वक्त
व्ययनाथे सुखगेवाखेवासुततातमातृसुखहानिः ॥ परगृहवाणिज्याद्यैः क्षेत्राद्यैश्च कचिज्जीवत् ॥५॥ १००॥
व्ययनाथे सुतभेवालाभेवापत्यसौख्यविधुरः स्यात् ॥ दत्तक्रीतसुताद्यैर्मणिमुक्ताद्यैश्च निर्वाही ॥६॥ १०१॥
इति व्ययभवेशफलानि ॥ १२ ॥ बलाबलविवेकतः फलमिहोदितं कोविदैः कुजो निजचतुर्थभूफलविशेष
दो वक्रगः ॥ स्वतः सुतफलं गुरुः सुखफलं बुधः स्त्रीफलं सितो नियतिजं शनिर्धनफलं विधुर्वैषुवे ॥ १ ॥ १०२ ॥
व्यं नत्वविवेकत इति सर्वसाधारणमुक्ता प्रतिज्ञातं विशेषमाह कुज इति वक्रगः वक्रतामनृजुत्वं प्राप्तः सन् निजचतुर्थभूफलविशे
षदः स्वावधिकचतुर्थस्थानसंबधिफलविशेषं ददाति तथा गुरोरप्याह स्वतः इति स्वावधिकपंचमभावफलं निरपेक्षं वा तथा वि
धमेव गुरुर्ददाति एवं बुधस्याह सुखेति सुखरूपं स्वतश्चतुर्थफलं वा पूर्ववत् शुक्रस्याह स्त्रीफलमिति स्वावधिकसप्तमस्थानफलं
स्त्रीसंबध्येव वा पूर्ववत् शनेराह नियतिजमिति भाग्यस्त्री नियतिविधिरिति कोशात् नियतिर्भाग्यं तथाच शनिरपि स्वावधिक

॥८४॥

नवमस्थानफलं भाग्यसंबन्धि वा प्राग्वद्ददाति चंद्रस्याह धनेति स्वावधिकधनस्थानफलं धनसंबन्धि वा वैषुवे समरात्रिदिवे काले विषुवद्विषुवंचतदित्युक्तेयस्मिन् वृत्ते एकविंशतिः सहस्राणि षट्शतानि चासवोकितास्तस्मिन् समवृत्ते यदाचंद्रः प्रविशति तदैव चंद्रस्योक्तं फलं ज्ञेयमिति केचित्तु सर्वेषामेव समवृत्ते प्रविष्टानामेवं फलं वाच्यमित्याहुः ॥ १ ॥ १०२ ॥ तत्र साधारण्येन तत्तत्फलानि रूपणयुक्तिं दर्शयति राश्यादाविति राशेरादौवर्त्तमाना ग्रहाः शुभयोगाद्ये सन्ति शुभैरशुभैर्वायोगे सति आदिपदादृष्ट्यादिसंबन्धे च

राश्यादौशुभयोगाद्येफलंयच्छन्तिस्वेचराः ॥ विमृश्यसर्ववक्तव्यंसंहितोक्तविधाश्रितम् ॥ २ ॥ १०३ ॥ नि जाग्रजातात्मजघासिरामकृतेहिसंकेतनिधौकृतेऽस्मिन् ॥ ज्योतिर्विदारामदयालुनाम्नासांहित्यसंकेतइतः समाप्तिम् ॥ ३ ॥ १०४ ॥ इतिषष्ठःसंकेतःसमाप्तः ॥ ६ ॥

सति शुभाशुभं फलं यच्छन्ति नतु राश्यन्ते वस्तुतस्तु शुभयोगाद्ये ग्रहाः फलं यच्छन्ति ते राशेरादावेवचेत् अशुभयोगात्तुनैवं तत्र संहितोक्तविधाश्रितं लोमशगर्गाचार्यादिप्रणीतासु संहितासु उक्ता विधाः प्रकारास्तदाश्रितं तदनुसारेणबलाबलादिकं विमृश्य सर्व धीमद्विर्वक्तव्यमित्यर्थः ॥ २ ॥ १०३ ॥ संकेतोपसंहारश्लोकं पठति निजाग्रजातेति अत्रस्थित एतत्फलदाने प्रभवतीति

प्रत्यायनोपयोगिवोधरूपः साहित्यसंकेतः तत्तत्संहितास्वगततत्तद्विशेषकं समाप्तिमितः प्राप्तः ॥ ३ ॥ १०४ ॥ इतिसंकेत
निधिव्याख्यायां षष्ठः संकेतः ॥ ६ ॥ अथगुरुपरंपरापरिप्राप्तः जिज्ञासितशुभाशुभत्वप्रकारकतत्तत्पदार्थविषयकज्ञानाय गोपनीय
पदार्थज्ञापकमपि सप्तमं संकेतं निरूपयितुं प्रतिजानीते अथेति स्वसंकेतः गुरुपरंपरापरिप्राप्तः नतुशास्त्रेषु स्फुटतया
प्रतीतः अतएव गोपनीय इत्यर्थसिद्धं तस्यविशेषः सामान्येन प्रतीयमानस्य शिष्यैर्भक्त्यावाप्तस्यापि प्रतिष्ठादीष्टसाधनत्वा
भावात् तस्य स्वसंकेतविशेषस्ययोलेश एकदेशः ततस्तेन तद्वोधकवाक्योक्तयुक्त्याखगस्य बलं वीक्ष्य बलानुसारेण फलं
कल्प्यते सदसत्तत्फलकथनप्रकारो निरूप्यते इत्यर्थः ॥ तत्रतत्प्रतिपत्त्युपयोगिनीं प्रथमभूमिकां दर्शयति पुरेति पुरा प्रथमं द्वादशभा
अथस्वसंकेतविशेषलेशतःफलंबलंवीक्ष्यखगस्यकल्प्यते ॥ पुराधुराद्वादशभावभाषिताविचारणीयैवसम
स्तवस्तुनः ॥ १ ॥ तानववर्णचिह्नैवयोजीवनंजातिशीलेसुखाद्यंतनोश्चिन्तयेत् ॥ द्रव्यरत्नस्वधात्वादिमित्रं
धनात्साहसभ्रातृभृत्याध्वपित्र्यंकृते ॥ २ ॥

वेषु वक्ष्यमाणा या धरा भूमिमार्गो भाषिता पूर्वाचार्यैः पुरेतिपदेन पूर्वमपि प्रकरणेषु सूचिता विचार्येत्युक्तं सा समस्तवस्तुनः तत्त
द्भावनिरूपितसूचितवस्तुसंबन्धिनी विचारणीया एवेत्यवश्यमित्यर्थः तथाच तत्तद्देशकालभाववस्त्वादिसकलविचारं विधाय
बलानुसारेण फलं वाच्यमित्यर्थः ॥ १ ॥ द्वादशभावेषु गोपनीयपदार्थान् संक्षेपेणैव चतुर्भिः श्लोकैर्निरूपयति तानवमिति तानवं श

रीरसंबन्धि मातृभुक्तयात्र्यादिप्रयुक्तविकृतिव्रणादिरूपं वातपित्ताद्यात्मकं वा वर्णः शुक्लगौरादिः चिह्नं तिलमशकादि वयः पर्यन्ता
वस्थाविशेषः जीवनं जीवनोपायः प्राणादिमत्त्वमितिकेचित् जातिर्ब्राह्मणत्वादिः उत्पत्तिर्वा पित्रादिज्ञातिर्वा शीलं सद्वृत्तं
स्वभावो वा सुखदुःखे तनोर्लगादेतत्सर्वमचिन्तयेत् धनाद्वितीयभावात् द्रव्यं गृहादिरत्नं वज्रादितद्वटितभूषणादि वा स्वं
धनं सुवर्णरजतमुद्राद्यात्मकं धातुर्भूमित उद्धृतं मृत्पर्यन्तं जीवनोपायव्यापारावरुद्धाद्यात्मकंच तत्रादिपदात्तसंबन्धिमानादि
चक्षुर्वागादिच मित्रं सहायादि तृतीयभावादाह साहसं युद्धादिदंडकलहादिच भ्राता सहोदरादिः सजातीयादिर्वा भृत्या

प्राक्स्वभूक्षेत्रगेहप्रसूकंसुखात् मंत्रविद्याधनोपायगर्भान्मुतात् ॥

बन्धमान्धारिभीमातुलाद्यंरिपोःस्त्रीहृताध्वच्युतामर्षविद्वत्वंमदात् ॥ ३ ॥

वेतनवन्तः अध्वा मार्गः पित्र्यं पितृसंबन्धिकृतेः यत्नरूपात् पराक्रमात् तृतीयभावात् ॥ २ ॥ चतुर्थ्याद्विचार्यमाह प्रागिति प्राक्स्वं
स्वपूर्वेषां धनादिभूक्षेत्रगेहादिप्रसिद्धं प्रसूकं मातृसंबन्धिसुखं सुखात् चतुर्थात् पंचमादाह मंत्रेति मंत्रः रहसिकर्तव्यावधारणं
वेदांशेगुप्तवादेचेतिहैमोक्तेः लोकशास्त्रोभयसिद्धा विद्याधनोपायगर्भौ प्रसिद्धौ सुतात् पंचमादेतान् ब्रूयात् षष्ठाद्वक्त
व्यानाह बन्धो बन्धनं बन्धइतिपाठे दैन्यमस्वातंत्र्यं वा बन्धः मातुलाद्यमित्यादिपदान्मातुलपुत्रस्त्रीप्रभृति एतान् रिपोः षष्ठाद्वदेत् सप्त
माञ्चितनीयानाह स्त्रीहृतेति स्त्री जायादि हृतं अपहृतं बलात्कारेण चौर्यादिना वा अध्वच्युतं मार्गपतितम् अमर्षः कोपोऽसहिष्णु

सं० नि०
॥८६॥

त्वं वा विद्वत्त्वं वाणिज्यं व्यापारादि मदात् सतमात् ॥ ३ ॥ अष्टमाद्वक्तव्यानाह दुर्गेति दुर्गं दुर्गमस्थानं कोटादिरूपं नष्टं नष्टध
नादिकुटुंबं स्त्रीपुत्रादि तत्संबंध्यादिच मृतस्वकं मृतधनं आधिर्मानसीव्यथा अरिसंक्षयाः अरिभिररीणां वा संक्षयाः एतत्सर्वं मृत्यु
तोऽष्टमाद्वदेत् नवमाद्वक्तव्यानाह अथेति शुभं सुखं मंगल्यादिच आद्युपायो लाभोपायादिः रतिः प्रीत्यादिः इष्टं यज्ञदानादि ईप्सि
तं वा दिष्टं देवं भाग्यं सृतीर्मार्गान् शुभात्रवमादेतद्ब्रूयात् दशमादाह पुण्येति पुण्यं परलोके सुखादिजनकं धर्मादिपण्यं विक्रेयं द्रव्यं
दुर्गनष्टकुटुम्बयुद्धमृतस्वकाध्यरिसंक्षयान्मृत्युतोथशुभास्युपायरतीष्टदिष्टसृतीःशुभात् ॥ पुण्यपण्यमह
र्द्धिपैतृकमम्बरात्सहमुद्रयाऽर्धेश्वरस्वसुतासहत्पशुसुत्प्रयोजनमायतः ॥ ४ ॥ पण्डितोव्ययतोव्यथाव्ययैर्वीर
रोधमुखं वदेद्युज्यतेत्रपुरोक्तभावविचारणापिसधारणा ॥ भावयुग्ममिहोभयत्रतनोःस्मरादपितद्वययं नीचग
स्यनिजोच्चवीक्षणतःफलं सकलं ध्रुवम् ॥ ५ ॥

इहादिगतं महर्द्धिर्महदैश्वर्यं पैतृकं पितृसंबन्धि प्रतिष्ठाधनादि सहमुद्रया मुद्रातदीयत्वज्ञापकचिह्नं विशेषस्तेन सह एते अंबरादशमा
द्राच्या लाभादाह अर्धेति अर्धोवस्तुमूल्यं ईश्वरो राजा स्वं धनं यद्वा ईश्वरस्वं राजधनं सुतादयः प्रसिद्धाः सत्प्रयोजनं शुभफलं एते आ
यतो लाभात् ॥ ४ ॥ व्ययाद्वक्तव्यानाह पण्डितइति व्ययतः द्वादशाद्वावात् वैरिभूतोरोधः बंधनादि एतत्सर्वं विचार्य व्ययाद्वदेत् विचारे
उपकारकमाह अत्रेति अत्र भावानां फलनिरूपणावसरं सधारणा पुरोक्तभावविचारणापि युज्यते इत्यन्वयः पुरा पूर्वं चतुर्थपष्ठसंकेता

सटी०
सं० ७

॥८६॥

दाबुक्ता प्रदर्शिताया विचारणा प्रमाणैस्तत्तत्पदार्थपरीक्षा सा सधारणा धारणा चित्तस्यस्थितिः देशबंधश्चित्तस्य धारणेत्युक्ता एकाग्र
 तेतियावत् तद्विशिष्टा एवमुक्तभावविचारणापि अत्र फलकथने गुज्यते सहायी भवतीत्यर्थः अत्रविचारे विशेषमाह भावयुग्ममि
 ति उभयत्र यो भावो विचारणीयस्ततः पार्श्वद्वयगतौ यौ भावौ द्विद्वादशात्मकौ तावपि परीक्षणीयौ उभयत्रेत्यस्योभयत इत्यर्थः यस्मा
 द्वावाद्भयतः शुभौ तस्य शुभफलं यस्मादशुभौ तस्याशुभं संकरे फलसंकरः वस्तुतो यस्मादुभयत्र ग्रहाभावस्तस्य शुभमेवा
 धिकं वाच्यम् एवंभावद्वयं सर्वेषु भावेषु विचार्य मुख्यमुदाहरति तनोरिति भावेषु मुख्यमवश्यं द्रष्टव्यसंकेतमाह नीचगस्येति नीचग
 किन्तु यद्वावपो नीचगः खेचरस्तत्फलं यच्छतीहा शुभं निश्चयात् ॥ तुङ्गो नीचयुक्तोपि मध्यं फलं नीचगस्तुङ्ग
 गाढ्योपि तादृङ्मतः ॥ ६ ॥ पूर्णदृष्ट्या तु यद्वावदर्शी ग्रहो लग्नतो यत्र राशिस्तदीयो भवेत् ॥ तन्मिताब्दे फलं
 तस्य वाच्यं यथाङ्गाद्वययान्तं समाद्वादशाग्रे तथा ॥ ७ ॥

स्यग्रहस्य सकलं पूर्णध्रुवमवश्यं वक्तव्यम् अत्रहेतुः स्वोच्चेति यो नीचस्थः स स्वोच्चमवश्यमेव पश्यति तद्दर्शनमेव पूर्णत्वहेतुः
 परंतु स्वोच्चस्वस्थानयोः शुभत्वादौ शुभमेव विपरीते वैपरीत्यमपीति ॥ ६ ॥ तत्रापि विशेषमाह किंत्विति किंतु विशेषस्तु यद्वाव
 स्वामीग्रहो नीचगोस्तितस्य भावस्य फलं त्वशुभमेव ददाति निश्चयेन तत्र यदि तुङ्गो ग्रहो नीचगग्रहेण युतस्तदा स्वोच्चस्थस्य ग्रह
 स्य मध्यममेव फलं एवं नीचगस्याप्युच्चस्थं ग्रहयोगे मध्यममेव फलं वाच्यम् ॥ ६ ॥ फलनिर्देशप्रकारं निष्कृष्य दर्शयति पूर्णदृष्ट्येति

सं० नि०
॥ ८७ ॥

पूर्णादष्टिः सप्तमदष्टिः सप्तमे सर्वग्रहाणांपूर्णेव गुरोस्त्रिकोणेपि शनेस्त्रिदशेपि भौमस्यचतुरस्रेपि पूर्णातत्र पूर्णदृष्ट्याग्रहो यं भावं पश्यति
तस्य राशिर्लगतो व्ययपर्यंतं गणनीयः तत्र यावन्ति वर्षाणि संख्यातानि पुनरग्रे द्वादश द्वादशैव यावदायुः संख्यां विधाय तत्तद्वर्षं तस्य
शुभाशुभं वाच्यं एवमग्रे समा वर्षाणि वाच्यानीत्यर्थः ॥ ७ ॥ पुनरपि विशेषमाह चेदिति जन्मनि आद्येवयसियदिग्रहः स्यात् तदा पुरु
षस्याप्याद्यावस्थायामेव फलं वाच्यं राश्यंतस्थग्रहस्य त्वत्यल्पं फलं अत्र संकेतज्ञानं गुरुकृपयैव भवति तत्र ग्रहाणां स्वतोऽवस्थाब्दा
सूर्यः सप्तत्यब्दः चंद्रस्त्रिचतुरब्दः भौमोष्टाब्दः बुधोद्वादशाब्दः गुरुर्मध्यवयाः पंचाशदब्दः शुक्रोयुवाद्वात्रिंशदब्दः शनिर्वृद्धोऽशीत्य

चेदाद्येवयसिखगः फलंतदीयंतस्मिन्नेवयसिवाच्यमत्र वीर्यात् ॥

राश्यंतेयदिखचरोस्यनोदितंतत्संकेतोत्रगुरुपदाब्जभक्तिगम्यः ॥ ८ ॥

बद्ध इति राश्यंशप्रयुक्ता अवस्थास्तु द्विविधाः दीप्ताद्या अष्टौ वा लपाद्याः पंचद्वयोः संबंधं विमृश्य सुधियासदसत्फलं मिश्रितं वा वाच्यं तत्र
दीप्ताद्याः उच्चे दीप्तः स्वभेस्वस्थो मित्रभेहर्षितो भवेत्तशांतः शोभनवर्गस्थोऽतिशस्तो दीप्तदीधितिः लुप्तोस्तेनीचभेदीनः पीडितः
शत्रुपापभे एवमष्टाववस्थाः स्युर्दीप्ताद्या अभ्रचारिणामिति नामानुसारेण फलं त्वमीषामित्यपि बाल्याद्यास्तु बालः कुमारोथवा युवाच
वृद्धो मृतो लवानामृतुभिः क्रमेणेति षड्विः षड्विंशैरेकैका बाल्याद्यवस्था तासु वर्तमानाज्ञेया इति द्वयोर्योगे फलं वाच्यं यद्वा दीप्तादिषु

सटी०
सं० ७

॥ ८७ ॥

योगार्थं राशेर्दशभिर्दशभिरंशैरेकैका बाल्ययौवनवृद्धत्वाख्याः उदितोबालोमध्येयुवाऽऽसन्नलोपो वृद्ध इतितिस्र एव द्रष्टव्या अवस्थाः
 अस्तस्तु नष्टप्राय एवातस्तस्य किमपि फलंनेति बोध्यम् अत्रान्योपि विशेषश्चित्यः तथाहि यस्य जन्मनि नक्षत्रे वृद्धिभावमुपेयुषि ॥
 तस्य श्रीरायुरारोग्यं भवत्येवेति निश्चयः ॥ तिथ्यादिषु तथावाच्यं क्षयेतस्मिन् क्षयोभवेत् ॥ तिथिरेकगुणा नक्षत्रं दशगुणं लग्नं लक्ष
 गुणं तत्समूहेधिकं फलं किंच केंद्रेषुचेत्सर्वे पापास्तदा श्वासक्षयगुदोदरात्त्यादिदुःखी दरिद्रश्च तथा दुःखी मूढोलोकविद्वेषकारी
 काणः पंगुर्निर्धनो ज्ञानहीनः अल्पायुः स्यात्केंद्रगाः पापखेटाः सर्वेचेद्ब्रह्मद्विडत्यंतनिन्द्यइति तथा पापग्रहे कर्मगतेतिनीचे वक्ता

यद्भावपःखलयुतस्त्रिकगोरिनिम्नस्तद्भावहाविवलभेऽल्पफलःसमश्चेत् ॥

केंद्रत्रिकोणपतयोऽधिकसत्सुवोप्यन्योन्यंधनव्ययगताःसखलानशस्ताः ॥ ९ ॥

न्विते पापखगैः प्रहृष्टे । नाशं कलत्रस्य वदंति तस्येति आचर्योपि लग्नेमानेसप्तमे चाथबंधौ पापाः सर्वे यस्यनुर्जन्मकाले ॥ तेषामेको
 लग्नपश्चेत्तदा सौख्यल्पायुर्नीचांशगे निन्दितश्च ॥ १ ॥ तथा स्थिते जन्मनि यस्य पापे बाल्येच पित्रोर्मरणंचकष्टम् ॥ भिक्षाशनेनाप्युदरस्य
 पूर्तिः कथंचिदंगेन नरोविहीनः ॥ २ ॥ केंद्रत्रिकोणेषु शुभो यदिस्यात्तद्राजयोगंसफलं वदंति ॥ स्वशेक्षिते लग्नगतेसदंशजीवेन दृष्टे धन
 राशिपेन ॥ स्वनीचभागादिमहीपयोगे जातोपि भूमेरधिपत्वमेतीति ॥ ८ ॥ अथ प्रकारांतरेणापि फलोपदेशरीतिमाह यद्भावपइति

यद्वावस्वामी पापग्रहयुक्तः त्रिकगः षष्ठाष्टमव्ययगः शत्रुभेनीचेवास्यात् तदा तद्वावस्य हानिर्वक्तव्या यदि सप्तमः मध्यगः नोच्चनीच
शत्रुमित्रादिगः नापिसदसत्संयुतः किंतु निर्बलेसमेराशौच स्थितः तदा तस्य फलमल्पमेव केंद्रत्रिकोणनाथानां स्वतः शुभत्वेऽपि
तत्र विशेषमाह केंद्रत्रिकोणेति केंद्रत्रिकोणपतयः स्वतोऽधिकसत्सुवोपि स्वभावतो विशेषेण शुभफला अपि परंतु परस्परं
धनव्ययगताद्विद्वादशगा न शोभनाः तत्रापि पापदृग्योगादौ तु तेऽवश्यमशुभा एव तदुक्तं केंद्रत्रिकोणपतयः संबंधेन परस्परम् इतरैरप्रस
क्ताश्चेद्विशेषफलदायका इति इतरैर्द्विद्वादशस्वाम्यादिभिः अप्रसक्ता असंबद्धाश्चेत् शुभाज्ञेयाः ॥ अत्र यदि द्विद्वादशस्वाम्यादि

जन्मतः प्राग्विलोक्यस्तृतीये दिने चंद्रमाश्चेच्छुभैर्युक्तदृष्टो भवेत् ॥

जन्मतस्तर्हि वर्षे तृतीये शुभं वाच्यमेवं खलैर्बालकस्याशुभम् ॥ १० ॥

योगेऽपि दुष्टत्वं तदा द्विद्वादशस्थत्वे किं वाच्यमिति इतरैरिति बहुवचनेन त्रिकादिसंबंधोऽपि दोषकृदिति सूचितम् एतत्सर्वं सकला
इति पदेनोक्तमिति ॥ ९ ॥ अत्र प्रकारांतरेण सदसत्फलावच्छेदकवर्षसंख्यामनुभवसिद्धां द्वाभ्यां स्पष्टयति जन्मत इत्यादि
जन्मतः जन्मदिनात्पूर्वं तृतीये दिने चंद्रो द्रष्टव्यः यदि तत्र शुभग्रहैर्युक्तो दृष्टो बलवांश्च चंद्रो भवेत् तदा जन्मतस्तृतीये वर्षे बाल
कस्य शुभं वाच्यं चंद्रस्य पापदृष्टियोगादौ नैर्वादादौ तृतीये दृष्टो शुभमिति एवं तृतीयमासेऽपि वाच्यं यथा संभवमिति ॥ १० ॥

अन्यत्राप्यतिदिशति एवमिति यथाजन्मदिनात्प्राकृतृतीये दिने विचारः कृतस्तथा सप्तमेखाब्धिमितेऽन्यत्रापि चंद्रज्ञात्वा तत्त
 न्मासवर्षादौ फलं ज्ञेयमिति ॥ ११ ॥ प्रकारांतरेण तत्तत्फलावच्छेदकवर्षसंख्यां निरूपयति ग्रहांकेति यो ग्रहो यादृशभावफले
 उपयोगी सयस्मिन् भावेस्ति तद्भावगतराशिसंख्या तद्ग्रहसंख्ययोरैक्यसिद्धसंख्याकेवर्षे तस्यग्रहस्य फलं वक्तव्यम् अथवा त
 त्संख्ययोरन्योन्यघातनिष्पन्नांकसंख्ये वर्षे तत्फलं वाच्यम् अत्रोदाहरणरीत्याह लग्नाधिनाथेति उक्तार्थकमेतत् अत्र यद्यपि पूर्वस्माद्
 विशेषाल्लग्नेशस्य पृथक् पुनरुपादानमनुपयुक्तं तथापि लग्नेशसंबन्धिवर्षे तत्तद्ग्रहफलावश्यंभाव इति सूचनार्थं तदिति एतदे

एवंप्राग्जन्मतःसप्तमेहिखाब्धिमितादिके ॥ सदसद्दृष्टयुक्तेब्जेतन्मितेब्देतथाफलम् ॥ ११ ॥ ग्रहाङ्कभा
 वाङ्कयोगसंख्येवान्योन्यघातप्रमितेचवर्षे ॥ लग्नाधिनाथाङ्कगृहाङ्कयोश्चस्यात्सम्भवेतत्फलमिष्टभावे

॥ १२ ॥ क्षपाग्रहाःक्षपर्क्षगादिनर्क्षगादिनग्रहाः ॥ तनौचदृश्यखण्डकेतदाऽखिलाघसंक्षयः ॥ १३ ॥

वाह स्यादिति संभवे सत्येव ग्रहाणां लग्नेशस्य चान्योन्यमविरोधे इष्टभावेफलंज्ञेयमिति ॥ १२ ॥ इदानीं शुभयोगं दर्शयति क्षपाग्र
 हाइति रात्रिग्रहाश्चंद्रशुक्रबुधशनिस्त्ये क्षपर्क्षगाः रात्रिराशयस्तु मेषाद्याश्चत्वारः सधन्विमकराः क्षपाबलाज्ञेयाः एवं दिनग्रहाः सूर्य
 भौमगुरवः दिनर्क्षगाः सिंहकन्यातुलालिकुंभमीनगाश्चयदिस्थुः तनौ लग्नेच दृश्यखण्डे वर्तमानेसति एवंविधयोगे जातस्य जंतोः
 सकलपापदुःखक्षयोज्ञेयः ननु लग्नस्य सर्वदा दृश्यखण्डगतत्वेन सिद्धत्वात्तत्तदुपदेशो नापूर्वत्वेनेति चेन्न होरादिवर्गाभिप्रायेण तस्य

दृश्यत्वोक्तेर्पूर्वत्वाविरोधात् वस्तुतस्तनुशब्दोत्र लक्षणयालग्नेशबोधकः तेन लग्नेशस्य दृश्यखंडगतत्वानवच्छेदकधर्मवत्त्वेन दृश्यगतत्वमपूर्वमेवाव्याप्यवृत्तित्वादसिद्धत्वं च तस्यसिद्धम् ॥ १३ ॥ तच्छेषं योगांतरंवाह तथेति तथाच पूर्वप्रतिपादितमहात्मता योगे अंगपेन्दुभाधिपौ लग्नेशचंद्रराशीशावपि पापग्रहाणां योगदृष्ट्यादिसंबंधरहितौ तत्रापेक्षितौ यद्वा पृथगेवायंयोगः शुभएव परं तु सर्वत्रोत्तमयोगेषु शुभफलानुकूलसामर्थ्यप्रयोजकं लग्नेशचंद्रराशीशयोः पापग्रहदृष्टियोगसंबंधराहित्यमपेक्षितमेव असद्योगमाह यमइति यमः शनिः सुखाभ्रसूनुगः चतुर्थदशमपंचमान्यतमगः अशुभः तत्रापिविशेषः अरिनीचगः यदि शनिः शत्रुनीचगत

तथाङ्गपेन्दुभाधिपावसद्युतेक्षितौनचेत् ॥ यमःसुखाभ्रसूनुगोऽरिनीचगोनसत्फलः ॥ १४ ॥

गोचरेऽष्टकवर्गादौशुभोऽसन्वाटगादिना ॥ राश्यंशवीर्येन्देसार्द्धद्वन्द्वेवातत्फलंदिशेत् ॥ १५ ॥

त्वे सति चतुर्थादिस्थानगतः तदा पूर्वोक्तमाहात्म्ययोगभंगहेतुः विशेषणाभावेतु योगभंगहेतुत्वस्याप्यभावः तत्प्रयुक्तविशिष्टाभावस्यापि संभवादितिभावः ॥ १४ ॥ अथ ग्रहाणानिसर्गतः शुभत्वाशुभत्वादिसंभवेपि संबंधवशाद्वैपरीत्यमपि भवतीत्याह गोचरइति गोचरे सूर्योऽरसांत्येखयुगेऽग्निनन्दे इत्यादिनोक्ते अष्टकवर्गे स्यादर्कः प्रथमायबंधुनिधनद्व्याज्ञातपोद्यूनगइत्यादिनाभिहिते आदिपदात्ग्रहहोरादिषड्वर्गे च शुभत्वेनाभिमतः सएव पापारिदृष्टियोगादिसंबंधे नीचमारकादिविरुद्धस्थानसंबन्धे च सत्यशुभोभवति एवं गोचराष्टकवर्गादावसन्नशुभोग्रहः शुभमिदृष्टियोगादिसंबन्धादौ सति शुभोभवतीत्यर्थः एवमष्टमेशस्याशुभत्वेपि लग्ना

धीशत्वे शुभत्वमित्यपि ज्ञेयं निर्दिश्यमानफले तदवच्छेदककालविशेषाकांक्षायामाह राश्यंशेति राशेर्वीर्यं बलिष्ठत्वे सति पूर्वोक्तगणनयाऽऽगततत्तद्वर्षादौ फलं वक्तव्यम् अंशस्य नवांशस्य बलिष्ठत्वे तु पूर्वोक्तगणनयाऽऽगततत्सार्द्धद्व्यब्दात्मकरूपैकादिकल्पनया फलम् वक्तव्यं तथाच राशिवले द्वादशद्वादशवर्षैः पुनरावृत्तिः नवांशबले तु सार्द्धत्रिंशतावर्षैः पुनरावृत्तिः तत्फलमपितत्रतत्रनिर्देश्यमितिसिद्धम् अत्रायुरादावपिग्रहस्यैवं बलादिकं चिंत्य क्रमात् शत्रुक्षेत्रसमक्षेत्रमित्रामित्राधिमित्रक्षेत्रस्वक्षेत्रस्ववर्गस्वोच्चादौ ग्रहाबलिनः स्वायुर्दायादिकं प्रयच्छन्ति एकाधिकारस्था ग्रहा बहवश्चेत्तदा तत्राद्यउदयी बलीज्ञेयः तस्य भुक्तांशा

कामेश्वरेनचशुभेनशुभेक्षिताढ्ये कामेपि नीचमदनेन दुरामयः स्यात् ॥

भावेषु वाच्यमपरेषु फलं तथैव सर्वविमृश्य सुधिया सदुपासनाद्यैः ॥ १६ ॥

वेदत्राः वक्रीचेदब्धिभक्ताः अष्टमेशस्य शुक्लकृष्णभेदेन बलं साध्यं पुनः स्वोच्चेसतस्वगेहेच वेदामित्रगृहे शशीसमेसाम्यंरिपुगृहे शोध्याख्यब्दास्तथास्वभे त्रीणिवर्षाणि योज्यानि यदि मध्यांशकेग्रहः किंच लग्नादौ स्थितग्रहेषु क्रमाद्योज्या वियोज्याश्चाब्दाः । ७ ८ । १० । ११ । ३ । ५ । ७ । १३ । ९ । ११ । ११ । ५ ॥ अत्र सूर्यचंद्रहोरायां शुक्लकृष्णपक्षभेदतः स्वस्वायुष्यमृनि वर्षाणि शोध्यानि इति केषांचित्संकेतः ॥ १५ ॥ प्रकारांतरेणापि फलं निरूपयन् कस्यचिद्भावस्य फलमन्यत्राप्यतिदेशार्थमुदाहरणेन स्पष्टयति कामेश्वरे इति कामेश्वरे सतमभावनाथे नचशुभे पापे सति शुभग्रहैरदृष्टेऽसंयुक्तेच तथा कामस्थानेपि

सं० नि०
॥९०॥

पापग्रहेर्दृष्टे युक्तेचसति पुरुषोनीचमदनेनदुरामयः स्यात् मदनेनीचत्वं पुरुषमैथुनप्रतियोगित्वानुयोगित्वान्यतरनिरूप
कत्वं मातृभगिनीगुरुपत्न्यादिसंजिगमिषादिप्रयोजकत्वंच यद्गानीचेषुमदनेनेति सप्तमी तत्पुरुषमाश्रित्य दुरामय उपदं
शादिरूपः पातित्यहेतुर्वा उक्तं प्रकारमन्यत्राप्यतिदिशति भावेष्विति अपरेषु लग्नादिभावेष्वपिपापग्रहदृष्टियोगादिरूप
संबन्धेन तत्तदुक्तफलेष्वपि नीचत्वादिकमूहनीयम् अतएवसर्वं स्थूलं सूक्ष्मं विमृश्यैव बुद्धिमता फलं वक्तव्यम् अन्यथा फलाध्वनोति
विषमत्वेनफलोपदेशेकृते ज्योतिर्विदां मंदपुरुषोपालंभनीयत्वोपहास्यास्पदत्वादिप्रयुक्तः प्रतिष्ठाद्युच्छेदोऽपकीर्तिश्चस्यात् यथा
निजाग्रजातात्मजघासिरामकृते हिंसंकेतनिधौ कृतेऽस्मिन् ॥ ज्योतिर्विदारामदयालुनाम्नाविशेषसंकेत
इतःसमाप्तिम् ॥१७॥ इति सप्तमःसंकेतः ॥७॥ अथयोगाननुयोगादावुपयुक्तानिहेत्थशालादीन् ॥ विलि
खामिकांश्चिदधुनाऽन्यानपितत्रानुभवसिद्धान् ॥ १ ॥

ज्योतिर्विदां वाचोमिथ्यात्वं नभवेत्तथोपायमाह सदुपासनाद्यैरिति स्वप्रतिष्ठादिकामनयोच्छिष्टगणपतिश्रीदुर्गामहाभैरवाद्युपासनम
वश्यं कर्त्तव्यं तेन तस्य मुखनिःसृता वाक् सत्यैवभवतीतिध्येयम् ॥१६॥ संकेतसमाप्तिसूचकं पद्यमभिदधाति निजाग्रजातेति ॥ १७ ॥
सप्तमसंकेतव्याख्या समाप्ता ॥ ७ ॥ अथ प्रश्नारूपमष्टमं संकेतमुद्गावयितुं तत्रावश्यमपेक्षितेत्थशालादीन् कांश्चिदन्यानपियोगा
न्निरूपयितुं प्रतिजानीते अथेति अथ सप्तमसंकेतनिरूपणानंतरम् अनुयोगादौ प्रश्नानुयोगः पृच्छाचेतिकोशात् आदिपदेन वर्ष

सटी०
सं० ८

॥९०॥

मासदिनादिफलोद्भावादावप्युक्तान् अनुकूलान् इत्थशालादीन् षोडशयोगेषु कांश्चित्प्रसिद्धान् इत्थशालमूसरिफनक्तयम
 याकंबूलसंज्ञान् एवमनुभवसिद्धानव्यभिचारितफलकानन्यानपि पूर्वप्रणेतृप्रसिद्धान् विलिखामि तत्तद्बोधकतत्तत्पदवाक्यघटित
 श्लोकान् निबध्नामीत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्र तावदित्थशालस्वरूपमाह यदीति शीघ्रो बहुगतिग्रहः मंदं मंदगतिमल्पगतिग्रहं घनांशं
 शीघ्रग्रहापेक्षयाऽधिकांशं पृष्ठादुपगम्य राशिव्यवधानेपि दृष्ट्यादिसंबन्धेनाप्यशौरेवसमीपमुपगम्य अत्यल्पांशांतरितो भूत्वा सुदृशा
 यदिशीघ्रकृशभागैः पृष्ठान्मदं घनांशमुपगम्य ॥ मन्दायनिजां दीप्तिं दत्तेसुदृशेत्थशालः स्यात् ॥ २ ॥
 कलया यदिचलऊनोमन्दात्पूर्णस्तदेत्थशालः स्यात् ॥ शीघ्रोमन्दादधिकोयदातदासन्नमूसरिफः ॥ ३ ॥
 लग्नकार्येशयोर्दृष्ट्यभावेतयोर्मध्यगः सन्नुभाभ्यांचदृष्टश्चलः ॥ दीप्तिमादायशीघ्रान्निधत्तेस्थिरेऽग्रस्थितेचे
 च्छुभोनक्तयोगः स्मृतः ॥ ४ ॥

शोभनदृष्ट्यापश्यन् मंदम् अन्योन्यमुभयोरेवदीप्तांशेष्वेवशोभनदृष्टौ सत्यां निजां दीप्तिं तेजः मन्दाय दत्ते ददाति सम्प्रदानदात्रोर्ल
 ग्नेशकार्येशाद्योस्तदेत्थशालः स्यात् ॥ २ ॥ तद्विशेषमाह कलयेति मन्दाग्रहात् यदिचलऊनः कलामात्रेणनत्वंशादिना अल्पः स्यात्तदे
 त्थशालः पूर्णः पूर्णफलायावगंतव्यः अधिकांशादिभिर्न्यूनाधिकभावेतु तदल्पफलइत्यर्थः मूसरिफयोगमाह शीघ्रइति शीघ्रग्रहो यदि
 मन्दादंशादिभिरधिकः स्यात्तदा मूसरिफः ईसराफापरपर्यायः सचसन्नभवति कार्यविनाशहेतुत्वादिति ॥ ३ ॥ अथ नक्तयोगलक्षणमाह

लग्नेति लग्नं तत्कालीनं तदीशो लग्नेशः कार्यं प्रष्टुर्यद्विषयिणी प्रष्टव्यत्वप्रकारिका जिज्ञासा वर्तते सायद्भावसंबन्धिनी इप्सिततद्विशेषः
 तद्भावशः कार्येशउच्यते तथाच लग्नेशकार्येशयोः परस्परं दृष्ट्यभावे तयोर्मध्ये तदुभयापेक्षया शीघ्रोऽन्यः कश्चिद्ग्रहो वर्तमानः
 ताभ्यामुभाभ्यामेव दीप्तदृष्ट्यादृष्टः शीघ्राद्ग्रहादीप्तिमादाय अग्रस्थिते तदपेक्षया स्थिरे मंदेऽल्पगतिके ग्रहे तत्रदीप्तिं लग्नेशकार्येशयो
 र्मध्यगामी तृतीयोऽग्रहस्तदन्यतमस्मिन् निधत्ते स्थापयति ददाति तदाऽयं नक्तयोगः अयं शुभफलद एवेति भावः ॥ ४ ॥ नक्तयोगा
 यमयायोगो विशेषस्तमाह यमयात्विति पूर्वस्मिन्नक्तयोगे लग्नेशकार्येशमध्यगोऽग्रहः शीघ्रउक्तः अत्र यमयायोगेतु तन्मध्यगामी
 यमयातुमन्दगामी तन्मध्ये कार्यतनुपसंदृष्टः ॥ दीप्तदृशाशीघ्राद्युतिमादाय ददाति मन्दाय ॥ ५ ॥
 यदेत्थशालस्तनुकार्यनाथयोस्तथाविधाभ्यां विधुरित्थशालवान् ॥ तदा कबूलं किल योगकृद्ग्रहद्यु
 तिप्रभेदाद्बहुधोदितं बुधैः ॥ ६ ॥

मंदगतिरियानेवानयोर्भेदः इतरांशे साम्यात् श्लोकः स्पष्टार्थः ॥ ५ ॥ कबूलयोगं लक्षयति यदेति यदि लग्नेशकार्येश
 योरित्थशालोन्योन्यं स्यात् तत्र ताभ्यामुभाभ्यामित्थशालयुक्ताभ्यां विधुश्चंद्रोपीत्थशालयोगकर्ता तदा कबूलं कबूलयोगः
 स्यात् सच योगः किलेति निश्चयेन योगकृद्ग्रहद्युतिप्रभेदात् योगकृतां ग्रहाणां द्युतीनां दीप्तीनां प्रभेदात् नानात्वात्
 अयं योगोपि बहुधा षोडशभेदः तत्प्रयोजकदीप्तीनां षोडशभेदत्वात् दीप्तयश्च तत्तत्स्थानसंबन्धप्रयुक्तदृग्गुचिविशेषाः

ते च भेदाः उत्तमोत्तमत्वोत्तममध्यमत्वोत्तमाधमत्वमध्यममध्यमत्वमध्यमोत्तमत्वमध्यमाधमत्वाधमाधमत्वाधममध्यमत्वाधमोत्तम
त्वोत्तमत्वमध्यमत्वाधमत्वाख्यधर्मैर्द्वादश तेषु पुनरुत्तमत्वाधमत्वे प्रत्येकं द्विविधमध्यमत्वं त्रिविधमिति षोडशभेदाः तत्र
योगघटकपदार्थद्वयमध्ये प्रथममुपादानं चंद्रप्रयुक्तस्यैव पश्चाल्लग्नशकार्येशतदन्यतमप्रयुक्तस्येति बोध्यम् ॥ ६ ॥ अथा
त्रप्रश्नादौ लग्नादिभावेषु ग्रहाणां प्रत्यक्षं परोक्षं वा फलं कस्यवाच्यमिति जिज्ञासायामाह लग्नस्येति प्रश्नादिसमये सामान्यतोभ

लग्नस्य पूर्वार्द्धगताः खगेन्द्राः प्रत्यक्षमेवेहफलं प्रदद्युः ॥ परार्द्धषट्कोपगतास्तुनूनं फलं प्रयच्छन्ति परोक्ष
मेव ॥ ७ ॥ चरलग्नगतादृकाणकाः क्रमशः स्युः शुभमध्यमाशुभाः ॥ द्वितनौ विपरीतगाः स्थिरेत्वशुभा
भीप्सितमध्यमामताः ॥ ८ ॥

चक्रस्य पूर्वार्द्धगता दशमभोग्यांशानारभ्यचतुर्थभुक्तांशपर्यंतमषट्कगताग्रहास्तात्कालिकलग्नस्य प्रत्यक्षफलदाज्ञेयाः तथा चतुर्था
दिदशमांतमषट्कगता ग्रहास्तुलग्नस्य परोक्षफलदाइत्यर्थः ॥ ७ ॥ अथसामान्यतः शुभाशुभज्ञानाय स्थूलप्रकारानाह चर
लग्नेति राशित्रिभागोद्रेष्काणइत्युक्तेः सर्वेषु राशिषु प्रतिराशिद्रेष्काणत्रयं तत्रचरलग्नेद्रेष्काणः क्रमेणशुभमध्यमाधमास्तदनुसा
रेण तत्रतत्रप्रश्नेपि शुभत्वादिकं द्वितनौतुविपरीतगाः तत्रप्रथमद्रेष्काणे प्रश्नेनिर्णयं फलं द्वितीयेमध्यमं तृतीयेशुभं शेषंस्पष्टम् ॥ ८ ॥

सं० नि०
॥९२॥

अथाष्टौ कार्यसिद्धिसूचकयोगानाह लग्नमित्यादित्रिभिः लग्नेशोलग्नकार्येशश्चकार्यं पश्येत् परंतु लग्नकार्ययोश्चंद्रदृष्टौ सत्यामेव
कार्यसिद्धिरित्येको योगः अत्राष्टस्वेवयोगेषु चंद्रदृष्टेरपेक्षा यतो ग्रेस्वयमेव वक्ष्यत्याचार्यः एषु योगेष्विदोर्दृष्ट्यावश्यमेवेष्टसिद्धि
रिति द्वितीयस्तु पश्येतांचवान्योन्यभावौ लग्नेशः कार्यं कार्येशोलग्नमित्यर्थः तृतीयमाह यद्वा न्योन्यं पश्यतो न्योन्येभस्थौ लग्ने
शः कार्येशराशौ कार्यभावे स्थितः कार्येशं पश्येत् एवं कार्येशोलग्नेशराशौ लग्ने स्थितौ लग्नेशं पश्येदिति चतुर्थमाह यद्वा न्योन्यं केवलं
लग्नं लग्नेशश्च कार्यतदीशः पश्येत् पश्येतांचवान्योन्यभावौ यद्वा न्योन्यं पश्यतो न्योन्येभस्थौ यद्वा न्यो
न्यं केवलं पश्यतस्तौ ॥ ९ ॥ यद्वा स्वस्वस्थानगौ केवलंतौ यद्वा न्योन्यस्थानगौ कार्यतन्वोः ॥ मध्ये
यद्वैकत्रगावेषु योगेष्विदोर्दृष्ट्यावश्यमेवेष्टसिद्धिः ॥ १० ॥ यद्वैकगौ लग्नपकार्यनाथौ द्रेष्काणहोरांशन
वांशकादौ ॥ प्रश्ने प्रसूतावपि चिन्त्यमेषां बलानुसारेण फलं सुधीभिः ॥ ११ ॥

पश्यतस्तौ लग्नेशः कार्येशं कार्येशोलग्नेशमिति ॥ ९ ॥ पंचममाह यद्वा स्वस्वस्थानगौ केवलंतौ लग्नेशो लग्ने कार्येशः कार्यभावे
इति षष्ठमाह यद्वा न्योन्यस्थानगौ अन्योन्यदृष्टिं विनैवलग्नेशः कार्यभावे कार्येशो लग्ने इति सप्तममाह कार्यतन्वोर्मध्ये इति यद्वा
कार्यतन्वोर्मध्ये कार्ये एवलग्नै एवलग्नेशकार्येशावुभौ भवतः कार्यसिद्धयवश्यंभावे योगेषु सहकारिणमाह एषु योगेष्विति एष्वि
त्युपलक्षणमनंतरस्यापि तथाचाष्टस्वेव योगेषु चंद्रदृष्टौ सत्यां कार्यसिद्धिरवश्यमन्यथा संदेह इति ॥ १० ॥ अष्टममाह यद्वैकगा

सटी०
सं० ८

॥९२॥

विति लग्नेशकार्येशौद्रष्काणहोराहदानवांशादौ एकगौ एकस्मिन्द्रेष्काणे एकहोरायाम् एकत्रिंशांशे एकनवांशे वा यदिभवतस्त
 दाऽष्टमोयोगः अत्रैकस्वामिकत्वेन द्रेष्काणादावेकत्वं तदपि मेषीयत्वाद्यवच्छिन्नं नतुतत्तद्व्यत्यवच्छिन्नं तेनयद्वैकगावित्यादिना
 नपौनरुक्त्यं नापि व्यभिचारसंकरादिः एतत्संभवेतयोरेकद्रेष्काणाद्यवच्छेदेन सामानाधिकरण्यमपीति यथासंभवमेषां योगानां बहु
 स्थलेषूपयोग इत्याह प्रश्नेप्रसूताविति एषांलग्नेशादीनां बलानुसारेणैव फलतारतम्यं ज्ञेयम् ॥ ११ ॥ अथप्रष्टव्यविशेषजिज्ञासायामाह
 प्रष्टुरिति स्वचिंता आत्मशरीरादिसंबन्धी विचारःवंशस्यवंशोपचयापचयादेः सर्वत्रतत्ताच्चिंताप्रयोजकग्रहाणां सबलत्वेवोक्तचिंता
 प्रष्टुः स्वचिंतासबले कुजे स्याज्जीवेस्त्रियारात्रिकरे जनन्याः ॥ वंशस्य शुक्रेसहजस्य सौम्येगवाक्योरिषू
 णां जनकस्य सूर्ये ॥ १२ ॥ तनुलाभपयोश्च योबली शशभृद्यत्रततस्तुभावके ॥ अनुयोगकृतोविचि
 न्तनं हृदितद्भावगतस्य वस्तुनः ॥ १३ ॥

वाच्या ॥ १२ ॥ अथ प्रकारांतरेण चिंतनीयपदार्थज्ञानमुद्भावयति तनुलाभपयोरिति प्रश्नकाले लग्नेशलाभेशयोर्मध्ये योलग्नेशोलाभेशो
 वाबली निसर्गकालचेष्टादृग्दिगादिषड्विधबलोपेतः ततःशशभृत् चंद्रः यत्रभावे तनुधनसहजाद्यात्मके वर्तते अनुयोगकृतः प्रश्नकर्तुः
 हृदि मनसि तद्भावगतस्य पूर्वदर्शितद्वादशभावपदार्थानां मध्येचंद्राधिष्ठितभावप्रोक्तवस्तुनश्चिंतावक्तव्या अयंभावः लग्नलाभे
 शान्यतरबलिष्ठग्रहान्वितं भावमेव लग्नं प्रकल्प्य ततश्चंद्रस्तनुधनसहजेत्यादिगणनया यत्र भावेस्ति तद्भावप्रोक्तपदार्थज्ञानेन

चिंतनीयपदार्थजिज्ञासानिवर्तनीयेति ॥ १३ ॥ पुनरप्यत्रैव प्रकारत्रयेण जिज्ञासितचिंतां दर्शयति येनोडुपइति प्रश्नकाले यद्वावस्वा
 मिनाग्रहेण चन्द्रो मुथशिली इत्थशालकर्तास्यात्तद्वावप्रोक्तवस्तुचिंतापिवाच्या अथवालग्नस्थितेन लग्नशेनयद्वावनाथो ग्रहइत्थ
 शालंकुर्यात् अथवा इंदुपुष्टग्रहांगपगभावभवापिइंदुश्चपुष्टग्रहश्च लग्नपश्चण्णु योबलवान् सयस्मिन् भावेतद्वावभवापिचिंताज्ञेया
 अयमर्थः पुष्टग्रहस्तावन्नीचास्तारिगभिन्नएव सोपिपूर्वोक्तबलोपेतादनन्यः परंतुलग्नेशचंद्रपुष्टग्रहाणांत्रयाणामेव बलवत्त्वे चंद्रलग्ने
 शयोःप्राधान्यं तयोर्बलाभावे पुष्टग्रहाच्चिंतानिर्देश्या तत्रापि यथासंभवं लग्नचंद्रसंबंधापेक्षा यद्वात्रयाणांद्रयोर्वाबलादिना साम्ये
 येनोडुपोमुथशिलीहृदितस्यचिंताप्रष्टुस्तथातनुगताङ्गपतीत्थशाली ॥ यद्वावपोभवतितद्भवनस्यवेदुपुष्ट
 ग्रहांगपगभावभवापिचिन्ता ॥ १४ ॥ केन्द्रेपुष्टार्कारयुक्तेक्षितेचधातोश्चिन्तैवंबलिष्ठार्कविद्याम् ॥ दृष्टेयुक्ते
 मूलजाब्जेज्यशुकैर्जीवस्याथोलग्रगैस्तौर्विशेषात् ॥ १५ ॥

तद्वावत्रयंद्वयवानुसृत्यैवचिंतावक्तव्येति ॥ १४ ॥ अथतत्रापि विशेषतो धातुमूलजीवचिंताज्ञानायाह केन्द्रेइति पुष्टार्काराभ्यां
 बलवद्रविभौमाभ्यां प्रश्नलग्नकेन्द्रे लग्नचतुर्थसप्तमदशमान्यतमस्मिन् युक्ते दृष्टेवासर्वेषु त्रिषुद्रयोर्वातदा प्रष्टुर्मनसिधातुचिंता
 एवंबलिष्ठार्कविद्यां शनिबुधाभ्यां मूलजा अब्जेज्यशुकैर्जीवचिंतावाच्या अत्रसुवर्णादिमृत्तिकांतधातुः भूमिमुद्रिद्य
 शिफाद्वारापादद्वारावाजायमानं मूलं प्राणभृताजीवाः केन्द्रेष्वपि विशेषमाहलग्नगौरिति तैर्धात्वादिकारिभिः सूर्यादिभिर्लग्नैः सद्भि

विशेषात्तदीया चिंतावाच्या यथासूर्योनिर्बलोपि लग्नगश्चेत्तदा धातुचिंताऽवश्यंवाच्या एवमन्येषां इदमप्यत्रज्ञेयं यथा सूर्यकुजयोः
 केंद्रस्थयोर्धातुचिंता तथातद्राशिषुमेपालिसिहेष्वपि लग्नस्थेषु धातुचिंता एवमग्रे तत्तद्राशिषुलग्नस्थेषुमूलचिंता जीव
 चिंताचेति ॥ १५ ॥ अथदुर्दिनादौ प्रश्नलग्नज्ञानोपायं सार्द्धार्ययाह अकचटेति अवर्गाद्या अष्टौवर्गाः तेषांरव्यादयः क्रमात्स्वा
 मिनः ग्रहेषुचकारोवारद्वयं पठितस्तेन चंद्रस्ययशवर्गोद्भावेव अन्येषामेकैको वर्गइति ननुसूर्येन्दुव्यतिरिक्तानां सर्वेषामेवद्विद्विराश्याधि
 पत्वेन प्रकृते तत्तद्वर्गबोध्यत्वेनान्यतमस्यराशेः कथंग्रहइत्याकांक्षायामाह प्रश्नाक्षरेइति अयंभावः पृच्छकेन प्रश्नकाले ममकार्यकदे
 दुर्दिनादौलग्नज्ञानोपायः ॥ अकचटतपयशवर्गारकुशुबुगुशचचखगानांस्युः ॥ प्रश्नाक्षरेसमेसममसमेविष
 मंद्विभवनपेलग्नम् ॥ १६ ॥ मेघच्छन्नदिनादौपृच्छकगदिताक्षरैस्तनुर्ज्ञेया ॥ एवंध्वजादिकाऽयावर्गेःसदस
 त्फलाःक्रमात्प्रश्ने ॥ १७ ॥

तिवाक्ये प्रयुक्तेतत्रप्रश्नाक्षरे तत्प्रयुक्तवाक्यस्यादिमेक्षरे समेवर्गाद्वितीयचतुर्थादिरूपेसमोराशिः विषमे विषमोराशिर्लग्नं तथातत्र
 वाक्ये प्रथमोमकारःशनिस्वामिकस्यपवर्गस्य पंचमो विषमःअतस्तत्र प्रश्ने कुंभलग्नज्ञेयं केचित्तुवाक्यघटकाक्षरैः समसंख्याकैः
 समंलग्नं विषमैर्विषममित्याहुः तदसत् एकाक्षरकेऽमिताक्षरके वा वस्तुतः संयुक्ताक्षरके वाक्ये तन्निर्णयानुपपत्तेः ॥ १६ ॥
 मेघच्छन्नेति पूर्वाकांक्षापूरकमद्वं स्पष्टं पृच्छकोदीरितवाक्यादिमाक्षरवर्गैरेव प्रश्नस्य शुभाशुभत्वं स्फुटयति एवमिति अवर्गाद्यष्ट

वर्गैर्ज्ञेयाध्वजादयोष्टावायाः क्रमात् तत्र फलमपि सदसत् क्रमात् तेचाया ध्वजो धूम्रहरिश्चगोखरेभध्वांक्षाः तेषुध्वजहरिधेनुगजाः शुभा अन्येऽशुभाः यथानाम तथागुणा इतितत्त्वम् ॥ १७ ॥ प्रकारांतरैः शुभयोगानाह सेशेष्टेति ईशेन स्वामिना इष्टेन शुभेन मित्रेण च युक्तायस्माद्भावात् शुभदुर्द्धराव्यर्कशुभग्रहकृताहित्वार्कं सुनफानफादुरधरास्वांत्योभयस्थैर्ग्रहैरित्युक्तेः उभयतः शुभग्रहसत्त्वप्रयुक्तोयोदुर्द्धरायोग इत्यर्थः तथा पापसंबन्धरहितः शुभग्रहः कामेचस्यात् तस्य भावस्य समृद्धिर्ज्ञेया इत्येकोयोगः द्विती

शेषोष्टयद्भवनतः शुभदुर्द्धरास्यात्कामेशुभः खलवियुग्यदितत्समृद्धिः ॥ लग्नेगुरुर्विधुदृशाविधुरिज्यदृष्ट्याभूर्याप्तिकृन्नरभगाः शुभदाः शुभाश्च ॥ १८ ॥ अंगुष्ठकर्णवदनस्तनहस्तनासाकट्यंसपादतलगण्डशिरांसिगुह्यम् ॥ ओष्ठंचसंपृशतिवक्तिशृणोतिवेष्टंप्रष्टातदाकलयतिध्रुवमिष्टसिद्धिम् ॥ १९ ॥

यमाह लग्ने गुरुरिति गुरुश्चंद्रदृष्टोथवा चंद्रोगुरुदृष्टो लग्ने इत्यर्थः तृतीयमाह नरभगाइति यत्र सर्वे शुभा नरराशिस्थाएव तत्रापि शुभयोग इत्यर्थः केचित्तत्तराद्धैप्येकमेव योगं मन्यन्ते तेनात्र श्लोके पूर्वार्द्धोत्तरार्द्धाभ्यांद्वावेव योमौज्ञेयो ॥ १८ ॥ प्रश्नसमये शुभसूचकमंगस्पर्शादिकमपि दर्शयति अंगुष्ठेत्यादिना प्रष्टा यद्यकस्मात्तत्समये स्वकीयमंगुष्ठाद्यंगंपृशति अथवा इष्टं स्वयंवक्ति अथवा शृणोति तदा तदंगस्पर्शनम् इष्टस्य कथनं श्रवणं वा ध्रुवम् इष्टसिद्धिम् आकलयति सूचयति यद्वा प्रष्टा तादृशस्पर्शादौ तदानींजाते

स्वयमेवेष्टसिद्धिं कलयति अनुमिनोतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ प्रसंगात्तदानीं शुभाशुभसूचकाश्चंद्रस्य द्वादशावस्था अपिदर्शयति मार्गक्षती
इतिमेषादितः मेषमारभ्य प्रतिभं प्रतिराशि राशौराशावित्यर्थः नामानुरूपफलदागमपृच्छिकृत्ये गमे यात्रासमये पृच्छिकृत्ये
प्रश्नेच तथाचमेषराशौ चंद्रे मार्गादितोद्वादश वृषराशौक्षत्यादितः मिथुने मृत्यादितः कर्कस्थे चंद्रे जयादितः सिंहेहसितादितः क
न्यायारंत्यादितः एवमग्रे अवस्थाप्रमाणंतु नक्षत्रपादत्रितयेऽवस्थाचतुष्टयंभवति तेन नक्षत्रचरणनवकस्य सर्वाघटिकाः संकलय्य द्वाद
मार्गक्षतीमृतिजयौहसितंरतिश्चक्रीडाप्रसुप्तिभुजिरोगचलस्थिराख्यः॥ मेषादितःप्रतिभमर्कमिताअवस्था
इन्दोःस्वनामफलदागमपृच्छिकृत्ये ॥ २० ॥ गणयेद्रविराशितस्तनुंसदसत्तत्फलमीदृशंक्रमात् ॥ अनुयोग
कृतोदिताक्षरैर्द्विगुणैरामकृशैःशमेकतः ॥ २१ ॥

शभिर्भागे स्थूलमवस्थाप्रमाणं लभ्यते इति ॥ २० ॥ पुनस्तत्र शुभाशुभज्ञानायप्रकारद्वयमाह गणयेदिति रविराशितस्तदा तनुं प्रश्न
लग्नगणयेत्एकं द्वे त्रीणिचत्वारीति क्रमेणसंख्यानं कुर्यात् द्वादशांतमेव तत्र विषमे सत् समेऽसत् सूर्यराशितो विषमे प्रश्नलग्ने शुभं
समेऽशुभमितिभावः द्वितीयं प्रकारमाह अनुयोगकृतेति अनुयोगकृता पृच्छकेन उदितानि उच्चरितानियावन्ति अक्षराणि तानिसर्वाणि
द्विगुणीकृत्यरामैस्त्रिभिस्तष्टानि तनूकृतानि तत्रत्रिभिः कृशीकरणे तक्षणे एकमात्रशेषेशं कल्याणं प्रष्टुर्वाच्यं द्विशेषेशून्यशेषेच

सं० नि०
॥ ९५ ॥

सटी०
सं० ८

अशुभं शून्यं च क्रमात् फलं ज्ञेयमित्यर्थः ॥ २१ ॥ पुनः कार्यसिद्धियोगमाह केंद्रेति स्पष्टोर्थः तमेव पुनः प्रकारांतरेणाह प्रश्रवर्णाहति
पृच्छकोच्चारितवर्णाः रसघ्नाः षड्विगुणिताः पुनः सनागाः अष्टयुक्ताः कार्याः ततोद्विभिः सप्तभिर्भागेदत्ते शेषेग्रहे शुभे द्विचतुःपंचषट्
शेषेसतीतियावत् प्रष्टुर्वाञ्छितातिर्वक्तव्येत्यर्थः ॥ २२ अथशुभयोगमपि दर्शयति चेदिति प्रश्रलघ्नात् षष्ठसप्तमाष्टमेषु पाप
ग्रहाः स्युः तदा दिव्यविनाशादिफलं प्रतिवादिनः शत्रोश्च चिंता तत्रापि विशेषमाह तनुपेति यदिते पापास्तनुपेन लग्नेशेन
केन्द्रकोणेशुभाख्यायषष्ठेखलाः शीर्षलग्नं यदा कार्यसिद्धिस्तदा ॥ प्रश्रवर्णारसघ्नाः सनागास्ततोद्रयाप्तशेषेग्र
हेवाञ्छितातिः शुभे ॥ २२ ॥ चेत्प्रश्रलघ्नादरिकामनाशस्थिताः खलावातनुपान्वितावा ॥ प्रष्टुस्तदाद्रव्यवि
नाशहानिक्लेशामयादिप्रतिवादिचिन्ताः ॥ २३ ॥ विवाहपृच्छासुमदद्विवृद्धिगः शशीज्यदृष्टो वनिताप्तिकृ
न्मतः ॥ जलाङ्गपञ्चाङ्गमृतिव्ययस्थितः खलेक्षिताढयोस्य निरोधकृद्विधुः ॥ २४ ॥

युक्तास्तदात्ववश्यं द्रव्यविनाशादिफलं ज्ञेयम् ॥ २३ ॥ अथ विवाहप्रश्ने शुभाशुभयोगावाह विवाहेति विवाहपृच्छासु अमु
कस्यममवाविवाहो भविष्यतिनवेतिप्रश्ने अत्र पृच्छास्विति बहुवचनेन भोग्यस्त्रीलाभमात्रस्य विषयता द्योत्यते उत्तरमाह मदेति
मदद्विवृद्धिगः पृच्छालघ्नात्सप्तमद्वितीयतृतीयषष्ठदशमैकादशगो बलवांश्चंद्रो बलवता गुरुणाच दृष्टश्चेत्स्यात्तदा वनिताप्तिकृत्
अनायासेन सुंदरस्त्रीलाभकारीत्यर्थः अशुभयोगमाह जलागिति चतुर्थलग्नपंचमनवमाष्टमद्वादशगः पापग्रहैर्युक्तदृष्टश्चंद्रः

॥ ९५ ॥

अस्य स्त्रीलाभस्य निरोधकत् प्रतिबंधकः अत्रजलांगपंचांकारिपुव्ययस्थित इति पाठो लेखकभ्रमात् उपचयगतचंद्रस्येष्टत्वोक्तेः
तस्मात्पंचांकमृतिव्ययस्थितइति पाठउचित इति ॥ २४ ॥ अथोत्तमस्त्रीप्राप्तिनिमित्तभूतं योगद्वयमाह ज्ञार्केज्येति शुभर्क्षे
स्वोच्चादिराशौ अद्रचरिविक्रमाज्ञायेषु सप्तमषष्ठतृतीयदशमैकादशस्थानेषु स्थितः अरिविक्रमाक्षायेष्वितिपाठे अक्षशब्देन पंचमं
गृह्यते तत्र बुधसूर्यगुरुभिर्दृष्टश्चंद्रः प्रश्नेचेत्स्यात्तदा इष्टतमां प्रियामनुकूलां स्त्रियं वितरति ददाति अत्र योगेपि तादृशचंद्र
इतिशेषः द्वितीयमाह रुयर्थाप्तये इति अंत्यतनुपौ व्ययेशलग्नेशौ इतरेतरस्थौचेत् व्ययेशोलग्रे लग्नेशौ व्यये यदा

ज्ञार्केज्यदृष्टविधुरद्यरिविक्रमाज्ञायेषुस्त्रियंवितरतीष्टतमांशुभर्क्षे ॥ रुयर्थाप्तयेन्त्यतनुपावितरेतरस्थौवाङ्गा
स्तपौचनिजभोच्चगतौकवांन्दू ॥ २५ ॥ यदिलग्नगतंसितचन्द्रगृहंबालिसद्रहदृष्टयुतंशुभदम् ॥ समभांशग
तौबलिचंद्रसितौतनुवीक्षणतोप्यबलाप्तिकरौ ॥ २६ ॥

भवतस्तदापीष्टवनिताप्तिर्वाच्या अथवांगास्तपौ लग्नसप्तमेशौ इतरेतरस्थौ चेत्तदापि योगविशेषमाह निजभेतियदिकर्वांदू
शुक्रचंद्रौ निजभोच्चगतौ स्वक्षेत्रस्वोच्चान्यतरगतौ भवतस्तदैव पूर्वयोगसत्त्वे वनितालाभोवाच्योनान्यथेतिभावः ॥ २५ ॥
पुनर्विवाह एव योगांतरं यदि लग्नगतमिति यदि प्रश्नलग्नवृषतुलाकर्कान्यतमं बलिष्ठशुभग्रहैर्दृष्टं युक्तं तदापि तत्प्रश्ने शुभदं त
ल्लाभाय वाच्यं योगांतरं तन्विति यदि चंद्रशुक्रौ बलवंतौ समराशिगौ समनवांशगौच संतौ लग्नं पश्येतां तदापि तल्लाभोवाच्यः

॥ २६ ॥ विवाहानंतरं वध्वा वैधव्ययोगमाह अष्टषष्ठेति अब्जश्चद्रः प्रश्नलग्नात् अष्टषष्ठांगगः अष्टमषष्ठलग्नस्थश्चेत् तथा पापग्र
हो लग्नाच्चंद्राद्रासतमेस्यात् तदाविवाहिता सा वधूरष्टभिर्वर्षैर्विधवाच्या वध्वाव्यभिचारबंध्यात्वान्यतरयोगमाह प्रश्नलग्नादि
ति यदि प्रश्नलग्नात् पंचमस्थः पापः शत्रुदृष्टो नीचगतश्च स्यात्तदा सा वधूर्विवाहिता सत्यपि असती व्यभिचारिणी परपुरुषगामि
नी अथवाऽसुता अपत्यरहिता बंध्या ज्ञेयेति ॥ २७ ॥ विवाहविरोधियोगं पुनराह नोद्राहइति यत्र प्रश्नेऽसिते कृष्णपक्षे सति तत्रचन्द्रे
अष्टषष्ठांगगोब्जः स्मरेचेत्खलः स्वामिनाशायनागाब्दकैः सावधूः ॥ प्रश्नलग्नात्सुतस्थोरिदृष्टः खलोनीचगश्च
द्वधूः साऽसती वाऽसुता ॥ २७ ॥ नोद्राहोऽसितउडुपे समर्क्षगेऽसदृष्टेऽष्टारिगुतसाशुभेन्दुभृगवोः ॥ दारेशोव्य
यरिपुदिष्टदेहगेवानीचेसासतिखलुपूर्वदारनाशः ॥ २८ ॥ प्रश्नकालेतुयद्देविधुः स्यात्ततः पञ्चमं जन्मभंतद्वदि
न्दंशतः ॥ सप्तमर्क्षतुवाप्रश्नलग्नांशपक्षप्रयातेविधौ स्यात्प्रसूतिः स्फुटम् ॥ २९ ॥

समराशिस्थेऽसद्भिः पापग्रहैर्दृष्टे षष्ठाष्टमस्थे च सति उद्राहो न वाच्यः अथ पूर्वदारनाशयोगद्वयम् उतेति अथेत्यर्थे सपापयोश्चंद्रशुक्रयोर्द्व
योरेव सतोः पूर्वदारनाश इत्येकः द्वितीयो योगः दारेशो सप्तमेशो व्ययरिपुदिष्टदेहगे द्वादशषष्ठनवमलग्नगे परंतु सासति सपापे अथवा
दारेशो नीचगे सासति पूर्वदारनाशः स्यात् ॥ २८ ॥ अथोद्राया गमिण्या वध्वाः प्रतिबन्धाभावे भाविनः शिशोर्जन्मराशिविशेष

जिज्ञासायामाह प्रश्नकालेत्विति प्रश्नसमये यद्वाशौ चन्द्रो वर्तते प्रतिबंधकासद्भावे तद्वाशितः पंचमः सप्तमो वा राशिर्जन्मराशिर्निर्देश्यः
 अत्र पक्षांतरमाह तद्वदिदंशतः प्रश्नसमये यस्मिन्नवांशराशौ वा चन्द्रोस्ति पूर्ववत् तस्मादपिपंचमः सप्तमो वा जन्मराशिः अयं विक-
 ल्पस्तु यदि चन्द्रराशिर्बलिष्ठस्तदा राशितः यदाचनवांशो बलिष्ठस्तदानवांशराशितो जन्मराशिर्वक्तव्यः इत्यभिप्रायेण व्यवस्थाप्यः
 प्रसवकालविशेषजिज्ञासायांत्वाहप्रश्नलग्नांशपक्षमिति तदानीं प्रश्नलग्ने वर्तमाननवांशस्ययः स्वामी तद्वाशौ यदा चंद्र आयास्यति
 सतिसंभवे तदा प्रसवो वाच्य इत्यर्थः ॥२९॥ अत्र पुत्रो भविष्यति कन्यावेति जिज्ञासायामाह सुतेशेतिपंचमेशलग्नेशाबुभावेव समरा

सुतेशलग्नपौसमेसुतासुतोऽसमेचचेत् ॥ यदीन्दुलग्नपौसुतेतदातुगर्भनिश्चयः ॥ ३० ॥ सुस्थौयत्रकुजसितौस
 रक्तशुक्रावेकस्थौशरदिचतत्रगर्भिणीस्त्री ॥ लग्नस्थेसकुजयमेतुगर्भहानिर्यद्वेन्दौकुजयमभेतदादृष्टे ॥३१॥

शिस्थौचेत्तदा सुताकन्या विषमराशिस्थौ चेत्तदा पुत्रो वाच्यःअपत्यप्रश्नेपि तयोरित्थशालेऽपत्यमवश्यं वाच्यमिति गर्भोस्ति नवेति
 संशयनिवृत्त्यर्थमाह यदीति चंद्रलग्नेशौ प्रश्नलग्नात् पंचमेवर्तमानौ चेत्तदा अथवा तयोरित्थशालयोगश्चेत्तदापि गर्भोस्तीतिवाच्यम् ॥३०॥
 अस्यांममस्त्रियां वाकदाधानं भविष्यतीति प्रश्नेआह सुस्थाविति यत्रयस्यां शरदिवर्षे प्रश्नलग्नात्कुजसितौ सुस्थौबलवन्तौलग्नपंच
 माद्यन्यतमस्थौ संबद्धौचान्योन्यम् अतएवसरक्तशुक्रौ विचारसिद्धतद्रूपौ तत्रवर्षेतस्या आधानंवक्तव्यम् अयंभावः सुस्थौचेत् कुजशु

क्रौ भवतस्तदारक्तशुक्रयोर्निर्दोषत्वं गर्भहेतुयोग्यत्वं च संभवति सरक्तशुक्राविति विशेषणेन कुजस्यरक्तत्वं शुक्रस्यरेतस्त्वं च तयोरेवगर्भघटकत्वात् अतएव एकस्थावपिप्रश्नेऽपेक्षितौ रक्तशुक्रयोर्भिन्नस्थयोग्यार्थयोग्यत्वात् तत्रलग्नलग्नशसंबंधोपियुक्तः अत्र प्रतिबंधकयोगद्वयमाह लग्नस्थेइति सकुजयमे सभौमेशनौलग्नस्थेगर्भहानिर्वाच्या अथवाचंद्रेकुजशनिराशिस्थे कुजशानिभ्यां युक्ते दृष्टेवातदापि गर्भहानिर्वाच्या ॥ ३१ ॥ पुनरप्यत्रगर्भे पुत्रोवाकन्यावेति संदेहनिवृत्त्यर्थमाह मन्दइति प्रश्नेशनौ पुरुषराशिनवांशस्थे सतिनृजनिः गर्भेपुत्रस्तदुत्पत्तिश्च अत्रविशेषमाह नचांगेइति लग्नस्थेशनौपुत्रोत्पत्तिर्नवाच्येत्यर्थः तथाचलग्नान्यतरराशिनवांश

मन्देनरक्षलवगे नृजनिर्नचांगे वापुंग्रहेक्षितनृभेपिसुतान्यथा स्या ॥

जीवोरविश्व विषमे सुतदौ बलिष्ठौ युग्मे कुजेन्दुभृगवोपि सुताप्रदाःस्युः ॥ ३२ ॥

स्थेशनौपुत्रोनान्यथा प्रतिप्रसवात्मतया पूर्वाक्तप्रतिबंधकप्रतिबंधकमाह वापुंग्रहेक्षितेति पुरुषग्रहदृष्टेनरराशिस्थेपिशनौ पुत्रः तथाचलग्नस्थत्वस्यप्रतिबंधकत्वमव्याप्यवृत्तीतिभावः उक्तयोगद्वयाभावे सुताकन्याज्ञेया पुनःपुत्रयोगमाह जीवइति प्रश्नलग्नाजीवोरविश्वविषमेस्थाने विषमेराशौचबलिष्ठौचेद्भवतस्तदापुत्रः एवंयुग्मेस्थानेराशौचकुजेन्दुशुक्रास्तदाकन्येति इदमत्रज्ञेयं गर्भस्यसंभवेमासादिः कःकालोऽतीतइतिप्रश्नेतलग्नस्ययावन्तो नवांशा अतीतास्तावन्तोमासा अतीतावाच्याः अथवा-मासज्ञानस्यपृच्छायांगर्भिण्याभृगुनंदनः ॥ लग्नात्स्याद्यावतिस्थाने मासानारख्याहितावतः ॥ सुतात्संख्यातदावाच्यायदा धर्मात्परंगतइति स्पष्टार्थः

इदमपि दिनग्रहविशिष्टे दिनराशौ लग्ने दिने जन्मरात्रिग्रहे रात्रिराशौ लग्ने रात्रौ जन्मवाच्यम् अत्रोक्तं सति संभवे जन्मलग्नादावप्यवगंत
न्यम् ॥ ३२ ॥ अथ स्वरशास्त्रानुसारेणापि अस्यागर्भे कन्यापुत्रो वेत्यत्र विशेषजिज्ञासां निवर्तयति अन्तर्वत्नीति अन्तर्वत्न्यागर्भिण्या अ
भिधावर्णः नामाक्षराणि वर्तमानशुक्रादिति थ्यंकसंख्यया शरेंदुभिश्च युक्ताः कार्याः पुनः स्वर्गैर्नवभिस्तष्टाः शेषे अवशिष्टे केसमे सति
कन्यागर्भे वाच्या विषमे तस्मिन् पुत्रोज्ञेय इति ॥ ३३ ॥ अथ यात्रादिप्रश्ने प्रतिवाक्यं निर्देष्टुमाह अनुयोगतनाविति गमनं भविष्यति
न वा कदाचेति प्रश्ने तल्लग्नशुभस्वामिसंबद्धे चरभे सति अभिलषितसिद्धियुक्ता यात्राशीघ्रं च वक्तव्या आगमप्रश्ने आगमोप्येवं केवले चर
अन्तर्वत्न्यभिधावर्णं स्तिथिना च शरेंदुभिः ॥ युक्तास्तुष्टाः स्वर्गैः शेषे समे स्त्रीविषमे नरः ॥ ३३ ॥ अनुयोग
गतनौ गमोद्धृतं चरभे सिद्धिरभीप्सिता शुभे ॥ स्थिरभे न गमागमौ द्विभे सममत्रेन्दुदृशोऽनुगं फलम् ॥
॥ ३४ ॥ स्मरकर्म तनुष्वसद्ब्रहे न शुभं तुंगगते तदल्पता ॥ धनविक्रमगौ गतागमः सुखगौ स्विदुदृ
शागुरुससन् ॥ ३५ ॥

भेतु यात्रैव नाभीष्टसिद्धिः स्थिरभेतु गमागमयोरुभयोरेवाभावः द्विभे द्विस्वभावराशौ प्रश्नलग्ने समं न गमो नाप्यागमो विशेषात् किंतु
मध्यमौ विलंबेन यात्रादौ वस्तुतः फलं तु इन्दुदृशोऽनुगं चन्द्रदृष्ट्यनुसारेणैव बलिष्ठपूर्णचंद्रशुभस्निग्धदृष्टिसत्त्वेः फलमिष्टसिद्ध्यादिरू
पं शुभमेव त्रिष्वेव लग्नेष्वेतद्विचार्य वाच्यमिति ॥ ३४ ॥ गमनादौ जाते पुनः शुभमशुभं वेति विशेषजिज्ञासायामाह स्मरकमेति सप्त

सं० नि०
॥९८॥

मदशमलग्रेषु पापग्रहाणां सत्त्वेऽशुभमेव भाति तत्रापि स्मरकर्माद्यन्यतमस्मिन्नुच्चगतपापग्रहयोगेऽप्यशुभं परं त्वल्पं क्वचिदंशे किंचि
च्छुभमपि शुभसंस्पृष्टमशुभमित्यर्थः अथ गतः पुरुषः कदाऽऽगमिष्यतीत्यागमनप्रश्ने आह धनेति गुरु देवदैत्यगुरु उभावेव यदि
द्वितीयतृतीयगौ भवतस्तदा गतस्यागमो वाच्यः । द्वितीयेवा तृतीयेवा गुरुशुक्रौ यदा तदा आश्वेवा गच्छतीत्याद्युक्तेः । पुनर्यदितौ जीव
शुक्रौ प्रश्ने चतुर्थगौ चंद्रेण बलिना शुभदृष्ट्या दृष्टौ च तदा स आगमो गतस्य सन् सुखसिद्धियुतो वाच्य इत्यर्थः ॥ ३५ ॥
गमनागमनयोः प्रतिबंधकयोगमाह तनुचंद्रेति लग्नचंद्रसप्तमेषु त्रिष्वेव यदि दुर्द्धरा योगः स्यात् तदा गमागमप्रश्ने नृणां गमागमौ नस्तः
तनुचन्द्रमदेषु दुर्द्धरा यदि नस्तौ त्रनृणां गमागमौ ॥ सशुभे चरलग्नइंदुदृष्ट्युजि गन्ता पुनरेत्यसौ त्वरा ॥
॥ ३६ ॥ यदि कोपि चरंगे निविद्रविशुक्रेष्वृजुषु द्रुतंगमः ॥ स्थिरभेऽर्कजजीवदृष्ट्युते नगमः स्याद नृजु
ष्वपि क्वचित् ॥ ३७ ॥

जिगमिषुणागमनोत्तरं ममागमनं द्रुतमद्रुतं वेति प्रश्ने आह सशुभे इति इंदुदृष्टे सशुभे चरे प्रश्नलग्ने सति गन्ता गमनकर्ता
प्रष्टा त्वरा शीघ्रं कृतकार्यः पुनरेति आयास्यति वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वेति निर्देशादिति भावः ॥ ३६ ॥ पुनस्तत्र गमनयोग
माह यदि कोपीति चरे प्रश्नलग्ने ऋजुषु सति संभवे वक्रत्वादिदोषरहितेषु शनिबुधसूर्यशुक्रेषु मध्ये कोपि एकोपि बली सन् स्या
त्तदा द्रुतं गमो गमनं वाच्यं तदभावयोगद्वयमाह स्थिरभे इति स्थिरं तद्वत् शनिजीवाभ्यां दृष्टे युक्ते च गमनं प्रष्टुर्न वाच्यं तथैव

सं० नि०
॥९८॥

॥९८॥

शनिबुधसूर्यशुक्रेषु वक्रत्वादिदोषविशिष्टेष्वपि गमनाभावो वाच्यइति ॥ ३७ ॥ कश्चिद्व्यवहारप्रयोजनादिकमुद्दिश्य दूरदेशं गतः सकदा कथं वा यास्यतीति प्रश्नेऽप्याह विखलेष्विति प्रश्नलग्ने सर्वेषु केंद्रेषु सर्वथा पापग्रहसंबन्धरहितेषु सत्सु तथाऽऽयन भस्तनुषु सत्सहितासु लाभदशमलग्नेषु शुभग्रहयुक्तेषुच सत्सु उडुपे चन्द्रे निधनेऽष्टमस्थे सति तदा प्रवासवान्दूरदेशंगतः पुरुषः सुखलाभाभ्यां स्वगृहानुपैति प्राप्स्यतीत्यर्थः अत्रापि प्राग्वत् ॥ ३८ ॥ पुनरागमनयोगमेवाह मदेइति सप्तमे षष्ठे वा सखगे

विखलेषु चतुष्टयेषु सत्सहितास्वायनभस्तनुष्वपि ॥ उडुपे निधनेप्रवासवान्सुखलाभैः स्वगृहानुपैत्ययम् ॥ ३८ ॥ मदेरिमेवासखगेचकेन्द्रगेगुरौप्रवास्येतिगृहांश्चिराद्गतः ॥ त्रिकोणगज्ञास्फुजितोरपिस्मरांबुगेचरे वजेपथिकः पथीरितः ॥ ३९ ॥ खलेक्षिताढ्येनवमेयमेरुजायमेक्षिताकोण्डुपयोर्मृतौ तथा ॥ नसदृष्टशाभीः पथिवाथवित्सितौशुभौमृतिस्थौनशुभौकुजार्कजौ ॥ ४० ॥

केनचिद्ग्रहेणयुक्ते सति गुरौच केंद्रगे सति किञ्चिदुद्दिश्य बहिर्देशांतरं चिराद्गतः प्रवासी गृहान् एति आगमिष्यतीत्यर्थः शीघ्रागमनयोगमाह त्रिकोणेति बुधशुक्रयोर्नवमपंचमस्थत्वे सप्तमचतुर्थान्यतरस्थे चरराशौ चन्द्रेच सति पथिकः प्रवासी पथि मार्गे वक्तव्य इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अथ प्रवासिनो मार्गे भयरोगादियोगान् दर्शयति खलेक्षिताढ्ये इति प्रश्नलग्नान्नवमे पापग्रहैर्युक्ते दृष्टे वा श

नौ सति रुजारोगो वाच्यः योगांतरं यमेति शनिदृष्टयोरष्टमस्थयोश्चंद्रार्कयोरपि प्रवासिनोरुजा वक्तव्या तत्राष्टमे बलिष्ठशुभग्रह दृष्टिश्चेत्तदा विशेषतोभीर्भयं नेति निर्देश्यम् अथ मृतिस्थौ बुधशुक्रौचेत्तदा तस्य शुभौ प्रवासिनः शुभकरौ कुजार्कजौ भौमशनी अष्टमगौचेदशुभाविति ॥ ४० ॥ अथ प्रवासिनो गमनान्निवर्तनकालं दर्शयति वक्रेति प्रश्नलग्नात् सप्तमेशे वक्रगे सति प्रवासि नो गमनान्निवर्तनं वाच्यं यन्मासे वक्रता भविष्यति तदा निवर्तनमित्यर्थः अथवा पुनः प्रकारांतरेण तत् कस्मिन् मासादावि ति कालविशेषजिज्ञासायामाह बलीति तनोः प्रश्नलग्नाद्वलिष्ठो ग्रहो ग्रहांतराव्यवधानेन यत्र यत्संख्ये भावेस्ति तावद्भिर्मासैर्नि

वक्रमदेशे गमनान्निवर्तनं बलीग्रहोयत्र तनोस्तदुन्मितैः ॥

मासैरधाद्गाद्यतमेस्तिभेग्रहस्तद्ग्रार्कतुल्यद्युभिरागमो गृहे ॥ ४१ ॥

वर्तनं वाच्यम् अत्रवस्तुतो गमनान्निवृत्तिर्नवेति प्रश्ने सप्तमेशवक्रत्वाद्यपेक्षया निवृत्तिः कदेतिकालविशेषप्रश्नेतु बलिष्ठग्रहस्थि त्यपेक्षयोत्तरमिति विवेकः अथ निवृत्तस्य गृहे कदाऽऽगमनमिति गृहागमनकालविशेषजिज्ञासायामाह अथांगादिति सबली ग्रहो लग्नाद्यतमे भे गृहेऽस्ति तत्संख्यया गुणिता द्वादशसंख्या द्वादशगुणितया तत्संख्ययेति यावत् तत्तुल्यद्युभिस्तत्संख्याकैर्दिनैस्त स्यगृहे आगमनं वाच्यमित्यर्थः ॥ ४१ ॥

अथपांथप्रसंगाच्छत्रोरपिगमागमादिविचारोपयोगियोगान्निर्दिशति सूर्येन्दुभ्यामिति प्रश्ने बंधुगाभ्यां चतुर्थस्थाभ्यां सूर्यचंद्राभ्यां सद्भ्यां पांथशत्र्वोः तत्तत्प्रश्न उभयोः प्रवासिनः शत्रोश्चागमनं नवाच्यं तथा शुक्रबुधबृहस्पतिभिर्बधुगैः पांथस्यशत्रोश्च गमनं वाच्यमेव पुनः शत्रोर्निवर्तनयोगमाह व्यंगेइति प्रश्नलग्नेस्थिरे चंद्रेच द्विस्वभावगेसति शत्रोर्निवृत्तिर्वाच्या पुनस्तस्यैवागमयोगमाह लग्नेइति स्थिरेलग्नेचंद्रेच चरराशिगेसति शत्रोरागमो वाच्यइति ॥ ४२ ॥ पुनरपि चिराद्गतस्य प्रवासिनः शत्रोश्चा

सूर्येन्दुभ्यांनागमोबंधुगाभ्यांशुक्रज्ञेज्यैरागमःपांथशत्र्वोः ॥ व्यंगेब्जेचांगेस्थिरेर्निवृत्तिर्लग्नेऽगेचंदौचरेचागमोरेः ॥ ४२ ॥ ग्रहैर्द्धनभ्रातृसुतस्थितैश्चिराद्गतागमोनष्टधनातिरुत्तमैः ॥ सितार्चिताभ्यांदुतमागमश्चतुष्टयाद्वितीयंचगतेग्रहेपिसः ॥ ४३ ॥

गमनप्रश्नेप्रतिवाक्यमाह ग्रहैरिति द्वितीयतृतीयपंचमगैर्ग्रहैः सद्भिश्चिराद्गतस्यागमनं निर्देश्यम् उत्तमैः शुभग्रहैस्तत्र स्थितैस्तुनष्टधनस्यापहृतधनस्य प्राप्तिरपिवाच्या तथासितार्चिताभ्यां शुक्रगुरुभ्यां तत्रस्थाभ्यां शीघ्रमागमो गतस्य प्रवासिनः शत्रोर्वावाच्यः अत्र योगेसुतेतिनोपादेयम् इतराचार्यैरनुक्तत्वात् तदुक्तं द्वितीयेवा तृतीयेवा गुरुशुक्रौयदातदा ॥ आश्वेवागच्छतिचमूः प्रवा

सी वा न संशयइति एवंचतुष्टयात्केंद्राद्वितीयं पणफरगृहं तस्मिन् काले गते ग्रहेपि स आगमोज्ञेयइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ प्रवासिनोऽनिष्ट
योगानभिदर्शयति युतेक्षितइति तनोर्लगात्पापैरेव युतेक्षितः शनिर्दिष्टगोनवमगश्चेत्तदा प्रवासिनोरुजाज्ञेया एवं पापयुतदृष्टः
शनिरष्टमगश्चेत्प्रवासिनो मृत्युकरस्तत्समदुःखकरो वा प्रवासिनोन्यदिग्गमनयोगमाह अथेति रवौ शुभग्रहैर्युतेक्षितेऽष्टमगे सति
तस्यान्यदिग्गतिः प्रवासिप्रश्ने ईदृशयोगे तद्देशाद्देशांतरंगच्छेत्सइत्यर्थः ॥ ४४ ॥ अनुभूतमागमनयोगं दर्शयति यावत्तनोरिति
युतेक्षितश्चेन्न शुभैश्चदिष्टगः शनिस्तनोस्तर्हि रुजाप्रवासिनः ॥ सचेन्मृतौ मृत्युकरोथ सद्युतेक्षितेरवावष्टमगे
न्यदिग्गतिः ॥ ४४ ॥ यावत्तनोरिंदुभमागमो दिनैस्तावद्भिरन्तर्यदिनग्रहोपरः ॥ मदस्वखांगाक्षगताः शुभाः
शुभास्तनौ न चंद्रः शुभदः शुभः स्वगः ॥ ४५ ॥ प्रश्नाक्षराण्यरिहतानि सकूनितष्टान्यश्चैः प्रवासिफलमेकत आ
यियासुः ॥ अद्वैपथोऽस्य निकटेथ गृहे सलाभो रोग्यार्त्त आगमपरः शमृजौ स्वपे स्यात् ॥ ४६ ॥

तनोः प्रश्नलग्नात् यावत् यावन्मितं इंदुभंचंद्रराशिः तावद्भिर्दिनैरागमनं शत्रोः प्रवासिनो वा वाच्यं तथा मदस्वखांगाक्षगताः सप्तम
द्वितीयदशमलग्नपंचमगाः शुभाग्रहाः शुभा अभीष्टकरा भवन्ति तथा लग्ने चंद्रो न शुभः दशमे तु शुभ एवेति प्रसंगात्तत्स्वभाव
उक्तः ॥ ४५ ॥ पुनः प्रकारांतरेण प्रवासिनः शुभाशुभविचारः प्रश्नाक्षराणीति पृच्छकेनोच्चरितानि प्रश्ने यावत्त्यक्षराणि तान्यरिह
तानि षड्गुणानि कृत्वा सकूनि सैकानि कार्याणि ततोश्च सप्तभिस्तष्टानि तद्वृत्तानि शेषेष्वेकत आरभ्य प्रवासिफलं वाच्यं तदाह

एकशेषे प्रवासी आयियासुः आगमनेच्छवान् द्विशेषेपथो मार्गस्याद्धेवाच्यः त्रिशेषेऽस्यग्रामस्य निकटेज्ञेयः चतुः शेषेगृहेसलाभ
 आगतोवक्तव्यः पंचशेषे रोगी षट्शेषे आर्तः पीडितः सप्तशेषे आगमनार्थं सयत्नं करोतीति वाच्यं तस्य कल्याणजिज्ञासायामाह
 शमिति स्वपेधनेशे ऋजाववके सति तस्य शं कल्याणं वाच्यमिति ॥ ४६ ॥ अथात्रालग्न्यादेवागमनकालानयनरीतिमाह विलग्नेति
 प्रश्नकालीनलग्नचंद्रयोरेऽन्योन्यमंतरभागाः तयोरंतरंकृत्वायेऽवशिष्टाभागादित्यर्थः तैर्यात्राकालीनं लग्नमंशाद्यात्मकं गुणनीयं पुनः स्व
 गुणैश्चिंशताभक्तं तत्रलब्धमासाः ततः प्रथमस्थानेऽवशिष्टान्येव दिनानि ततो द्वितीयस्थाने योंकः सद्भिगुणाऽसनघट्यः पलानि च यथा
 विलग्नचंद्रांतरभागनिघ्नं यात्राविलग्नं स्वगुणैर्विभक्तम् ॥ आयातिगन्ताखलुलब्धमासैर्दिनैर्घटीभिश्च यथा प्र
 माणम् ॥ ४७ ॥ वादिप्रतिवादिनोर्जयपराजयप्रश्ने । लग्ने पापः प्रष्टुरेकोप्यरिघ्नः पापश्चास्तेहानये प्रष्टुराशु ॥
 सौम्येऽङ्गे प्रष्टुः क्षतिर्वृद्धिरस्ते दृष्टेः क्रूराक्रूरयोर्वैपरीत्यम् ॥ ४८ ॥

प्रमाणं ज्ञेयानि ॥ ४७ ॥ अथ वादिप्रतिवाद्यादीनां मध्ये कस्य जयः पराजयो वेति विचारार्थं जिज्ञासाकारं दर्शयति गद्येन वादीति तत्र प्रश्ने प्र
 तिवाक्यानि लग्ने इति पृच्छकेन अत्र कलहयुद्धादौ कस्य जयः पराजयो वेति प्रश्ने कृते तल्लग्न्ये एकोपि पापग्रहो बली चेत्स्यात्तदा प्रष्टुर्जय
 एवेति वाच्यं यदा त्वस्ते सप्तमे पापः स्यात्तदा प्रष्टुर्हानिर्वाच्या शीघ्रं पराजय इति एवं लग्ने सौम्ये ग्रहे सति प्रष्टुर्हानिः सप्तमे शुभे सति
 प्रष्टुर्वृद्धिर्वाच्या तत्र शुभपापदृष्टौ स्थिते वैपरीत्यमाह दृष्टेरिति तत्रलग्नसप्तमयोः क्रूराक्रूरदृष्टयोः फले वैपरीत्यं बोध्यं यथा लग्ने शुभ

दृष्टिः शुभहेतुरशुभदृष्टिरशुभा एवं सप्तमे शुभदृष्टिः प्रष्टुरशुभा अशुभदृष्टिः शुभेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ तत्रसंग्रामादौ पौरयाधिविभागे
नापिफलं निरूपयति भ्रातुरिति प्रश्नलग्नात्तृतीयभावात् षड्भावाः पौरा स्थायिन इत्यर्थः एवं भाग्यतो नवमात् षड्भावा याधि
नोज्ञेयाः तत्र यत्पक्षेसौम्या ग्रहास्तस्यजयः तत्रापि स्थायिनो विशेषमाह किंत्विति सर्वैः सौम्यैर्लग्नसप्तमदशमनवमेषु सद्भिः स्था
यी सत्त्ववान् बलपराक्रमवान् शत्रूणां नाशकर्ताचज्ञेयइति ॥ ४९ ॥ एवं धर्मे नवमे भौमशनीचेत् स्थायिनो भंगोपि एवं पापाः
भ्रातुःपौराभाग्यतःस्थायिनःषड्भावाःसौम्यायत्रखेटाजयोस्य ॥ किन्त्वंगव्योमास्तभाग्येषुसर्वैःसौम्यैः
स्थायी सत्त्ववान् वैरिहन्ता ॥ ४९ ॥ धर्मेस्त्रैनीस्थायिभङ्गायसर्वपापाव्योमायांत्यगायातुरिष्टाः ॥ शुक्रज्ञे
ज्यालग्नगाःस्थायिवृद्धतद्वैतद्वद्यूनेऽर्काकिंचन्द्रागुभौमाः ॥ ५० ॥ लग्नस्थैस्तैर्युत्तरैःस्थायिहानिःसौम्यैर्व्य
त्यासोथसंधिःस्वभूगैः ॥ पुंभेलग्नयांत्यगैःसद्ब्रह्मैर्वासोथोकेन्द्रव्यंगपापैस्तुसंख्यम् ॥ ५१ ॥

व्योमायांत्यगाः दशमैकादशद्वादशगाः प्रश्ने यातुर्यायिन इष्टाः जयदाः अर्थात्स्थायिनः पराजयदा इत्यर्थः एवं सर्वे शुभालग्नगाश्चेत्
स्थायी पौरस्तस्य वृद्धिर्जयः तथा प्रश्ने द्यूने सप्तमे सूर्यशानिराहुभौमाअपि स्थायिनो वृद्धये यायिनः प्रष्टुरर्थात् पराजयकराइति
॥ ५० ॥ हानिवृद्धियोगोक्तिपूर्वकयुद्धसंधियोगानप्याह लग्नस्थैरिति तैरर्काकिंचन्द्रादिभिःयुत्तरैः व्यधिकैर्लग्नस्थैः सद्भिर्नतु त्रि
भ्योन्यूनैरेकेन द्वाभ्यां वा स्थायिनो हानिः सर्वथा निदृश्या व्यधिकस्त्ववश्यं सर्वथा हानिः सौम्यैर्लग्नस्थैस्तु व्यत्यासोनाम स्था

यिवृद्धिः इदं प्रागुक्तमपि त्र्युत्तरत्वादिविशेषार्थं पुनरुक्तं संधियोगः अथसंधिरिति स्वभूगैः दशमचतुर्थगैः सौम्यग्रहैः संधिर्द्वयोर्वि
वदतोर्युध्यतोर्वानिर्देश्यः अथवा पुंभे पुरुषराशौ लग्ने लग्नायांत्यगैः लग्नैकादशद्वादशगैः सद्ग्रहैरपि संधिर्वाच्यः पुंभेइति पदं
यथासंभवमुभयत्र योज्यं पाठोप्यत्र पुंभे लग्नायांत्यगैः सद्ग्रहैर्वासोथो इतियुक्तः सः संधिः संधिर्नाविग्रह इति कोशात्
तस्य पुंस्त्वात् युद्धयोगमाह अथोक्तेति केंद्रद्विस्वभावराशिगैः पापैः संख्यं संग्राम इति ॥ ५१ ॥ अथप्रष्टुः

अजवृषसिंहसुताधनुरेणालिघटास्तनौजयप्रश्ने ॥ प्रष्टुर्जयेष्टफलदाः सद्ग्रहयोगेक्षणादिनातिशुभाः ॥ ५२ ॥
चौरप्रश्नेतु स्थिरेस्थिरांशेस्वजनैर्गृहान्तिकेचरेपरेणापहतंनचान्तिके ॥ धनं समेनद्वितनौचमध्यगंदिशस्त
नुव्योममदाम्बुगेविधौ ॥ ५३ ॥

शुभयोगमाह अजेति मेषवृषसिंहकन्याधनुर्मकरवृश्चिककुंभाः जयप्रश्ने यदिलग्नै एतदन्यतमोराशिः स्यात् तदाप्रष्टुर्जया
द्यभीष्टफलंज्ञेयम् तत्रापिविशेषमाह सद्ग्रहेति ते एवयदिराशयो लग्नगताः बलिष्टशुभग्रहयुक्तदृष्टाभवेयुस्तदातिशुभफलदाज्ञेया
इति तेनधनकीर्तिप्रतिष्ठादिलाभोपि ॥ ५२ ॥ इतिजयपराजयप्रश्नोत्तराणि । अथधनादिमतां धनादिवस्तुनः केनचित् प्रतिरोधिना
स्तैन्येकृते, तत्रचौरविशेषजिज्ञासया तत्प्रश्नेत्विति प्रतिवक्तृज्योतिर्विदं प्रतिकृतेइतिशेषः मदीयंवस्तु केन मोषकेणापहतं संप्रति

तद्वस्तुसमीपेदूरेवेति प्रश्नेकृतेइत्यर्थः प्रतिवाक्यमाह स्थिरेइति प्रश्नकाले लग्नेस्थिरे तत्रस्थिरेनवांशेचसति गतंवस्तु स्वजनैः
संबंध्यादिभिरेवस्वसमीपवासिभिरेवापहृतं नत्वपरिचितैः तच्चापहृतंवस्तुतैरपहारावधि गृहसमीपे एवभूम्यादौस्थापितं चरेलग्ने
तत्रापि चरेनवांश एवप्रश्नेतु परेणपरिचितेनहृतं दूरंनीतंच एवंद्विस्वभावलग्नेतन्नवांशे समेन परस्वजनोभयभिन्नेनहृतंवस्तु मध्य
गंनातिदूरेनापि समीपेऽस्ति दिग्विशेषजिज्ञासायामाह दिशइति प्रश्ने तनौचंद्रे पूर्वस्यांदिशिगतं वस्तुवाच्यं व्योम्निदशमेचंद्रेदक्षि

रवींदुदृक्चेत्स्वजनस्तनौपुनःकुटुम्बचौरौगमदेश्वरौ तनौ ॥

नियोज्यमर्त्याद्युनपेत्यसोत्यगे नरः परोबाह्यकरेऽन्यथानिजः ॥ ५४ ॥

णस्यां सप्तमेचंद्रेप्रतीच्यां चतुर्थेचंद्रेउदीच्यांवाच्यमिति ॥ ५३ ॥ पुनरपिप्रकारांतरेणचौरादिविशेषज्ञानं रवींदुदृगिति प्रश्नकाले
तल्लग्नैरवींद्रोर्दृष्टिश्चेत् स्वजनश्चौरः तथा लग्नसप्तमेश्वरौ लग्नेएवचेत्तदा कुटुम्बपुरुषएवचौरः यदितुद्युनपे सप्तमेशेद्रादशतृतीयगेसति
प्रश्नस्तदानियोज्यमर्त्यः समीपवर्त्तिभृत्यविशेषपुरुषश्चौरः प्रकारांतरेणापिस्वकीयपरकीयविशेषज्ञानायाह नरइतिपृच्छकेन
बाह्यदेशेहस्तंकृत्वा प्रश्नःकृतश्चेत् परकीयोनश्चौरः अन्यथाजानुनोर्ताराल्लदेशेकरंकृत्वा प्रश्नःकृतश्चेत् स्वीयोजनश्चौरइ

त्यर्थः ॥ ५४ ॥ अथचौरस्यनामघटकानिकत्यक्षराणीतिज्ञानाकांक्षायामाह चरस्थिरेति चरेप्रश्रलमेचौरस्यद्वयक्षरकंनाम स्थिरेचतुरक्षरकं द्विस्वभावे त्र्यक्षरकं वस्तुतश्चरस्थिरयोः समसंख्याकाक्षरघटितं द्विस्वभावे विषमसंख्याकाक्षरघटितं तत् कथं अथचौरस्य कथंचिदवगतस्य पूर्वमप्येतादृशकर्मकर्तृत्वांकिंवा संप्रत्येवेति तथातस्यवयोजातिश्चकेत्यादि विशेषजिज्ञासाया माह स्वभोच्चभेदइति प्रश्नेअस्तपेसप्तमेशे स्वभोच्चभेस्वराशिस्वोच्चादिस्थेसति प्रागपिचौर्यकर्मकर्तासचौरः वयः बाल्याद्यवस्थां खगबाल्यादिनोर्वयइति कोशात् जनिं जातिं जन्मवा अंगपतेः समांलग्नेशवयआदि समंवयआदिकंचौरस्यवदेदित्यर्थः तत्रग्रहाणां

चरस्थिरद्व्यंगतनुष्वपि क्रमाद्विवेदवह्न्यक्षरकाहृतस्कराः ॥

स्वभोच्चभे प्रागपि तस्करोस्तपेवयोजनिं चांगपतेःसमांवदेत् ॥ ५५ ॥

वयांसिनरजातके वयांसिचस्युःस्तनपानबाल्यकुमारतायौवनमध्यवृद्धाः ॥ अतीववृद्धाइतिचंद्रभौमज्ञशुक्रजीवार्कशनैश्चराणा मिति यद्वाबालःकुमारोथयुवाचवृद्धोमृतोलवानामृतुभिः क्रमेणेत्योजराशौसमेतुवैपरीत्येनेत्यंशभेदेन सर्वेषामवस्थाउक्ताः जातिस्तु विप्रादितःशुक्रगुरुकुजाकौशशीबुधश्चेत्यसितौत्यज्ञानामिति तथाचंद्रार्कजीवाज्ञसितौकुजाकींयथाक्रमंसत्त्वरजस्तमां सीतितदुपलक्षितागुणाअपिज्ञेयाजनिशब्देनजन्मोक्तौतु देवांब्वग्निविहारकोशशयनक्षित्युत्करक्षमारवेः सूतौवीर्यवतःस्थलेजनिरथ

प्रश्नेतुचौरस्थितिरिति ॥ ५५ ॥ अपहृतधनस्यचतुरोलाभयोगान्निर्दिशति पूर्णेब्जेइति पूर्णेचंद्रेजीवशुक्रदृष्टे साधिकारे लग्नगेसति
हृतस्यवस्तुनः प्राप्तिरित्येकोयोगः चंद्रस्यपूर्णत्वंशुक्लैकादशीमारभ्यकृष्णपंचम्यंतंभवति सद्ग्रहयुक्तेशीर्षोदयेप्रश्नलग्ने इति
द्वितीयो योगः शुभग्रहैस्तृतीयद्वितीयलाभगैरिति तृतीयः चतुर्थसप्तमदशमगतैःशुभग्रहैरितिचतुर्थइति ॥ ५६ ॥
अथदृढं लाभयोगं स्पष्टयन् लाभदिक्चौरकृत्ययोज्ञानोपायमाह आयेशइति लाभप्रश्नेलाभेशोदाताभवति अंगनाथो लग्नेशो भोक्ता

पूर्णेब्जे द्विगुरुदृशांगगे हतातिर्वाशीर्षोदयतनुभेससद्ग्रहे स्यात् ॥ सत्स्वेदैः
सहजधनायगैश्चवाप्तिर्बन्धवस्तांबरगशुभैश्चतद्वदुक्ता ॥ ५६ ॥ आयेशोभवति
धनप्रदोऽंगनाथःस्याद्भोक्तायुतिरनयोर्द्वितं दृशेन्दोः ॥ स्वाप्त्यैस्यादथबलिकें
द्रग्रहस्याथांगक्षंस्यहरिदथाकृतिर्दृकाणैः ॥ ५७ ॥

ग्रहीतास्यात् अनयोर्लग्नलाभेशयोयोगे बलवदित्थशालरूपे लग्नलाभान्यतरस्थत्वरूपेऽन्योन्यग्रहस्थरूपेवा सामानाधिकरण्या
त्मकेवासति तत्र चंद्रसदृष्टौसत्यां स्वाप्तिर्धनप्राप्तिरवश्यंवाच्या लाभदिग्विशेषजिज्ञासायामाह बलिकेंद्रगेति बलिष्ठकेंद्रस्थग्रहस्य
प्रागाद्यारविशुक्ललोहिततमःसौरींदुवित्सूरयइत्युक्तानिगान्या केन्द्रेषुग्रहाणामे लग्नराशोर्दिग्वाच्या ताश्चमेषकुलीरतुलालिघटैः प्रा

गुतरतो गुरुसौम्यगृहेषु पश्चिमतश्चवृषेण निवासो दक्षिणभागकरो मृगसिंहाविति केचित् वस्तुतस्तु प्राच्यां मेषधनुःसिंहा याम्ये गो
 मृगकन्यकाः ॥ इंद्रकुंभधरास्तोयेउदकर्काण्डजालय इतिदिशोज्ञेयाः प्रयोजनं चौरस्य वस्तुनो वा दिग्ज्ञानं यस्मादपहर्तुर्वस्तुलाभो
 भावी तस्याकृतिःकीदृशीतिजिज्ञासायामाह अथाकृतिरिति तत्र द्रेष्काणाः प्रथमपंचनवपानामित्युक्ताएव तेषांविशेषः स्वरूपं च
 लिख्यते तैतावत्सलिलदहनमिश्रभेदात्रिविधाः तत्रशुभग्रहाणांसलिलाख्याः पापानांदहनाः तथासलिलाख्याः सपापाः एवंदहनाः
 ससद्गहाश्चेन्मिश्राः स्युरिति तथास्वरूपंतेषां नृयुग्ममीनयोराद्यौमध्यौकर्कटचापयोः ॥ कन्यांत्यः सौम्यरूपाख्याद्रेष्काणाः पंचकी
 र्तिताः १ द्रेष्काणः कर्कटाद्यस्तुफलपुष्पयुतः स्मृतः ॥ रत्नभांडान्वितौज्ञेयौ धनुर्मध्यतुलादिमौ २ रौद्रामेषमृगालीनांमध्यांत्याः
 कुंभजास्त्रयः ॥ नृयुक्कुलांतिमौमीनमध्यः सिंहाद्यमध्यमौ३उद्यतास्त्रानृयुङ्मेषमृगकुंभभवास्त्रयः ॥ चापाद्यंत्यातुलांत्यश्चमध्यौ सिंहांत्य
 संभवौ ४ मीनकर्कटयोरंत्यौ वृश्चिकस्याद्यमध्यमौ ॥ सर्पाश्चत्वारएवैतेद्रेष्काणानिगडाश्चते ५ व्यालाः कुंभालिमध्याद्याः कर्कमीनां
 तिमौतथा ॥ सिंहाद्यांत्यौमृगाद्यश्चतुलायामध्यमांतिमौ ६ वृषाद्योमकराद्यांत्यौद्रेष्काणाःपाशधारिणः ॥ तुलामध्यांत्यसिंहाद्यकुंभाद्याः
 पक्षिणः स्मृताः ७ अत्रवराहाचार्यैर्वृहज्जातकादिग्रंथे कट्यांसितवस्त्रवेष्टितः कृष्णः शक्तइवाभिरक्षितुं रौद्रः परशुंसमुद्यतंधत्तेरक्त
 विलोचनः पुमानित्यादिभिः षट्त्रिंशताश्लोकैर्विशेषतः स्वरूपं पृथक्सर्वेषामेव द्रेष्काणानामेकैकश्लोकेएकैकस्याभिहितं तच्चतत्रैव
 द्रष्टव्यमिति इदमुक्तंपट्पंचाशिकायामपि अंशकाज्ज्ञायतेद्रव्यं द्रेष्काणैस्तस्करादयः ॥ राशिभ्यः कालदिग्देशावयोजातिश्चलग्नपा

दिति अस्यार्थः अंशकात् प्रश्नलग्ननवांशात् द्रव्यं धात्वाद्यात्मकं धातुं मूलं जीवमित्योजराशावित्युक्तत्वात् समेवैपरीत्याच्च तद्वर्णो
पिचंद्रलग्नराशिसदृशः अरुणसितहरितादिरूपः तस्य दीर्घमध्यह्रस्वत्वादिकमपि सिंहकन्यातुलालयः युग्मकर्कधनुर्मृगाः मीनघट
गोजाः दीर्घमध्यह्रस्वराशयः क्रमादुक्तास्तदनुरोधात्क्रमात् वस्तुबलाबलनवांशबलाबले द्रेष्काणादर्शिताः एवं राशिभ्यः कालदि
ग्देशाः रात्रिवले लग्ने रात्रौ दिनबले दिवाहृतं धनं तत्तद्राशिदिशि गतं च तथा मेषादिराशिस्थानेष्वपहरणं च वाच्यं स्थानान्येषां खचरा
श्च सर्वे इत्युक्तदिशा बोध्यानीति ॥ ५७ ॥ अथाभीष्टयोगं दर्शयन् कार्यसिद्धिनिर्णये एव तदवधावाकांक्षोदयाद्बहुभिः प्रकारै

ओजस्विकार्यतनुपोडुपसंप्रयोगेऽभीष्टार्थसम्यगुदयेष्ववधिर्विधिज्ञैः ॥

सर्कभोनविधुभे कथितोऽश्विभादेर्धिष्ण्यायनाहनखभास्करदन्तभूपैः ॥ ५८ ॥

स्वधिदिनादीनि दर्शयति ओजस्वीति ओजस्विनौ बलिष्ठौ यौ कार्येशलग्ने शौतयोर्बलिष्ठेनैव चंद्रमसा संप्रयोगे सति प्रष्टुरभी
ष्टार्थसम्पद भवति एतेन लाभयोगोपसिद्धः उदयेषु संपदां सुखादिसाक्षात्कारप्रयोजकत्वरूपभोगयोग्यत्वादिषु विधिज्ञै
राचार्यैः अवधिः कथितः तमेवाह सैके इति प्रश्नसमये अर्कभोनविधुभे सूर्यनक्षत्रहीने चंद्रनक्षत्रे सैके सति तत्राश्विन्यादितो गणनां
विधाय अश्विभादितोऽवधिदिनानि ज्ञेयानि ॥ ५८ ॥

स्वाकैरिति स्पष्टम् ॥ ५९ ॥ घस्रैरित्यत्रापि कार्यस्यावधिज्ञानाय प्रकारांतरमाह वितनूपतीति लग्नेशराश्यादिस्पष्टरहितकार्येश
 स्पष्टस्थयैशाः कार्येशस्य न्यूनत्वे द्वादशराशिस्थाने योज्याः ततस्त्रिघ्नास्तैशाः कार्याः पुनः खवारिधिकृशाः चत्वारिंशतातनूकृ
 तास्तष्टाः अवशिष्टानि दिनानि चरे प्रश्नलग्नेऽवधिः स्थिरेतुतानि द्विगुणानि द्व्यंगे त्रिगुणानि कार्येवधिदिनानि ज्ञेयानीत्यर्थः इदं
 द्विगुणत्वत्रिगुणत्वादिकं निमित्तानुरोधेनानंतरोक्तावधावपीति केचित् ॥ ६० ॥ अवधिज्ञानाय पुनः प्रकारांतरं तन्वंशनाथेति

स्वाकैस्तथावधृतिभिः स्वदिनैः स्वसिद्धैर्भूपैर्वियद्रविमितैः स्वदिनैः स्वसूर्यैः ॥ सूर्यैर्नखरदशिवाष्टिभिरभ्रगो
 मिः स्वाक्षेदुभिश्च खरसैः खगुणैः खगोभिः ॥ ५९ ॥ घस्रैर्दिनैः स्वभमितैः क्रमतोवधिः स्यात्कार्यस्य वाथ वितनू
 पतिकार्यपांशाः ॥ त्रिघ्नाः खवारिधिकृशाश्चरभेदिनानि द्विघ्नान्यगोद्वितनुभे त्रिगुणानि कार्ये ॥ ६० ॥ तन्वं
 शनाथसमयोपितनूदितांशसंख्योयनक्षणदिनर्तुकमासपक्षाः ॥ अब्दश्च घर्मकिरणादथवांगगांशाद्यत्रांश
 पस्तदयनादिषु तन्मितः स्यात् ॥ ६१ ॥

प्रश्नलग्ने वर्तमाननवांशस्वामी बलिष्ठश्चेत्तदा वक्ष्यमाणतत्समयोपि कार्यसिद्धौ वक्तव्यः तत्रापि विशषमाह तनूदितांशेति तनौ
 लग्ने उदिताये नवांशास्तत्संख्यातत्कालस्य ज्ञेया यथा मेषलग्ने केनचित्प्रश्नः कृतः तत्काले तस्य पंचमो नवांशश्चत्वारोतीताः
 पंचमस्य स्वामी सूर्योबली तस्य कालोऽयनं तत्र कियद्विरयनैः कार्यसिद्धिरित्याकांक्षायाम् उदितनवांशस्य पंचमत्वात् पंचभिरयनैः

सावक्तव्या नवांशेशग्रहाणां कालमाह अयनेति घर्मकिरणात् अयनादिरब्दांतः कालउक्तः पुनः प्रकारांतरम् अथवेति अंगगांशात् लग्ननवांशाद्यावन्मिमे नवांशे वर्तमाननवांशस्वामी प्रश्नेवर्तते तावन्मितैरयनादिभिः कार्यसिद्धिर्निर्देश्या एवं चतुर्धा अवधिरुक्तः तत्र यथासंभवं बुद्धिमता कालोक्तव्य इति ॥ ६१ ॥ निजाग्रजातेति संकेतसमाप्तिमूचकः श्लोकः स्पष्टार्थः ॥ ६२ ॥ इति संकेतनिधिव्याख्यायामष्टमः संकेतः ॥ ८ ॥ अथजातकादिशास्त्रसिद्धांतसिद्धहोरादिषड्वर्गानुसारेण जातकप्रश्नयोः साधा

निजाग्रजातात्मजघासिरामकृते हिंसंकेतनिधौ कृतेस्मिन् ॥ ज्योतिर्विदा रामदयालुनाम्ना प्रश्नाख्यसंकेतइतःसमाप्तिम् ॥ ६२ ॥ इतिसंकेतनिधावष्टमः संकेतः समाप्तः ॥ ८ ॥ प्रश्नेजन्मनि वायदिरविहोरांगे सुखी न बाल्ये स्यात् ॥ पश्चात्स्वयत्नतोसौ धनी चविपरीतामिंदुहोरायाम् ॥ १ ॥

रण्येन फलं वक्तुं नवमं संकेतमुपदिशति प्रश्नेजन्मनिवेति प्रश्नेलग्ने जन्मलग्ने वा तत्समये यदि रविहोरास्यात् तदा पृच्छाविषयो जातो वा पुरुषादिः प्रथमं बाल्यादौ सुखीनवाच्यः किंतु दुःखभागेव पश्चात् षोडशवर्षाद्यतिक्रमे स्वयत्नेन सुखीधनीच ज्ञेयः इंदुहोरायां चन्द्रहोरायां तु विपरीतं पूर्वस्यात् बाल्ये सुखी पश्चादुःखीत्यर्थः ॥ १ ॥

होरेशतएव पृष्टस्य जातस्य चाकारविशेषादिकमपिसूचयति होरेशइति वर्तमानहोरेशः सूर्यचंद्रोवा यदि सासद्रहः सपापः पुनः सव
 क्रश्चेत्तदा पृष्टस्यजातस्यवा सदृग्वक्रंसनेत्रमुखंवक्रंवाच्यं यद्वा होरेशोयदि सवक्रः बलिष्ठः कुजयुक्तः केचित्तु होरेशएववक्रश्चेदि
 त्याहुः तन्न सूर्यचन्द्रयोर्वक्रत्वासंभवात् वस्तुतो होरेशोयदिपापग्रहेण वक्रेणचयुक्तउभाभ्यांयुक्तइत्यर्थःअथवा होरायां वर्तमानायां
 यदि पापग्रहवक्रयोर्योगस्तदेति प्राचीनसंमतोर्थः तदा वदनंनयनयुक्तं वक्रमित्यर्थः तथा सूर्यचंद्रयोर्मध्ये सूर्यःसचंद्रोवर्तमानहो
 रायांचंद्रश्चापि सपापस्तदापि तस्यमुखं विकृतरदनरसनोष्ठं विकृता लोकविलक्षणाः वक्रत्वादिनाकुत्सिताःविकारवंतोवारदनाः दंताः
 होरेशश्चेत्सासद्रहःसवक्रस्तदासदृग्वक्रम् ॥ वक्रंतथार्कविध्वोःसैद्वसतोर्विकृतरदनरसनोष्ठम् ॥ २ ॥
 द्रेष्काणपोयत्रगृहेतदङ्कसंख्याःसहोत्थाःसयदाससौम्यः ॥ तेजीविनोथेतरथामृताःस्युस्तत्सौहृदाद्येसह
 जैःसुखाद्यम् ॥ ३ ॥

रसनाजिह्वाओष्ठौचवटंकतयायस्ययस्मिन् वा संतितादृशं तस्यमुखंज्ञेयम् ॥ २ ॥ होराविपाकमभिधायद्रेष्काणफलंनिरूपयति द्रेष्का
 णपइति वर्तमानप्रश्नजन्मलग्नद्रेष्काणपोयत्र गृहेराशौ तस्यराशौर्णे एकद्वित्र्यादिरूपाअंकाः तत्संख्याः सहोत्थाः भ्रातरस्तस्यनि
 देश्याः सद्रेष्काणेशोयदा ससौम्यः शुभग्रहयुक्तदृष्टस्तदातेभ्रातरो जीविनः चिरकालजीविनोवाच्याः इतरथा पापग्रहयुक्तदृष्टश्चेत्त
 दातद्भ्रातरोमृतावाच्याः तत्सौहृदाद्ये लग्नेशस्यद्रेष्काणेशेनसौहृदाद्येसहजैस्तस्य पुरुषस्यसुखप्रेमादिवाच्यं यद्वा तत्सौहृदाद्ये

द्रेष्काणेशेनसंयुक्तायेसौम्यग्रहास्तेन तेषांसौहृदाद्ये पृष्ठस्यजातस्यवा तदा सहजैर्भ्रात्रादिभिः प्रीतिसुखाद्यंवाच्यम् ॥ ३ ॥ अथत
त्सहजानांपुंस्त्वस्त्रीत्वादिज्ञानायाह चेत्पुंग्रहाइति तेद्रेष्काणेशयुक्ताः शुभग्रहाः पुमांसश्चेत् तदा सहजा भ्रातरः चेत्स्त्रीग्रहास्तदा
सहजाभगिन्यः स्युः प्रकारांतरेणतद्विभागपूर्वकविशेषमाह अथवेति पुमंगं प्रश्नलग्नं जन्मलग्नं वापुरुषसंज्ञंचेत् लग्नेशद्रेष्काणे
शयोः स्नेहेति भ्रातरस्तत्सुखंच वाच्यं तद्भेदे स्त्रीसंज्ञंचेदित्यर्थः तदाभगिन्यस्तत्सुखंच अथ तदीशे द्रेष्काणेशे अरिमृतौ षष्ठाष्टमे

चेत्पुंग्रहास्ते सहजा भगिन्यःस्युःस्त्रीग्रहाश्चेदथवा पुमंगम् ॥ चेद्भ्रातृसौख्यं भगिनीसुखं तद्भेदेस्वघातोरिमृ
तौ तदीशे ॥ ४ ॥ त्र्यंशपोऽरिमृतिगोशुभयुक्चेन्मृत्युमेति सदृषत्तरुपातैः ॥ बंधुवैरमसदिंदुयुतश्चेद्रोमशः
श्रवणपृष्ठगदीना ॥ ५ ॥

स्ते सति स्वघातः स्वतएव स्वोच्छेदादिरिति ॥ ४ ॥ अथद्रेष्काणेशस्य षष्ठाष्टमस्थत्वे पापग्रहयोगे फलमाह त्र्यंशपइतिषष्ठाष्टमस्थो
द्रेष्काणेशः पुनः पापग्रहेणापि युतश्चेत् तदा सपुरुषः दृषदां दृषद्भ्यो वा तरूणां तरुभ्यो वा पातैर्मृत्युमेति प्राप्नोति यदि दैवान्मृत्यु
र्नस्यात् तदाबंधुवैरं बंधुभिस्त्यक्तो मृतसदृश एवेति पुनर्यदि षष्ठाष्टमस्थत्वं विनाद्रेष्काणेशः केवलमसदिंदुयुतः पापैश्चंद्रेणचयुतः
अथवा क्षीणचंद्रेणैव युतस्तदा स ना नरः रोमशः बहुरोमवान् तथा श्रवणपृष्ठगदी श्रवणयोः पृष्ठेच गदी रोगवान् वक्तव्यः ॥ ५ ॥

त्र्यंशेशस्याष्टमस्थत्वे तस्य पापग्रहविशेषयोगे फलविशेषमाह चेदकर्मभौमाविति यदि अष्टमस्थावर्कभौमौ तदाढ्यौ द्रेष्काणस्वामिभुक्तौ तदा तस्य प्रष्टुर्जातस्य वा विद्युतः विद्युत्पातादितः अथवाऽऽतपात्तत्प्रयुक्तदाहादितः मृतिं मरणं वदेत् दैवज्ञः तथा द्रेष्काणे शोऽष्टमगे गुरुभ्यां जीवशुक्राभ्यां युक्ते सति विषादितः विषभक्षणादितः अत्र विषादिति पंचम्याः प्रयोजकत्वार्थकत्वात् स्वतः परतो वा विषभक्षणादिना मृतिर्ज्ञेया द्रेष्काणेशोऽरिगेषष्ठगे तु करे हस्ते अंकोपि वाच्यः तत्र सदसद्योगे शुभाशुभचिह्नमित्यपि बोध्यम् ॥ ६ ॥

चेदकर्मभौमौ मृतिगौ तदाढ्यौ मृतिं वदेद्विद्युत्पातपाद्वा ॥ विषान्मृतिः स्यान्मृतिगे गुरुभ्यां युक्तेऽरिगेऽयं शपतौ करैकः ॥ ६ ॥ तत्तद्रेष्काणगाः पापास्तथैव फलदामताः ॥ द्वाविंशे द्वा द्रेष्काणे तु तद्ब्रह्मादिवशाच्च्युतिः ॥ ७ ॥

एतल्लग्नद्रेष्काणोक्तन्यायेनान्येषामपि कुटुंबभ्रात्रादिभावगतद्रेष्काणतदीशानां फलं तद्देववक्तव्यमित्यतिदिशति तत्तदिति मातृपितृमातृस्त्रीपुत्रादिभावगतवर्तमानद्रेष्काणेष्वपि स्थिताः पापास्तथैव पापग्रहयोगेपि द्रेष्काणानामसत्फलकत्वं सपापतदीशवदित्यर्थः कुटुंबादिद्रेष्काणेशानां पापयोगेऽष्टमादिस्थत्वेच लग्नद्रेष्काणेशवत्तन्मरणादिकमित्यपि तद्देवबोध्यम् अष्टमभावगतवर्तमानद्रेष्काणे विशेषमाह द्वाविंश इति अंगात् लग्नात् लक्षणया लग्नगतवर्तमानद्रेष्काणादित्यर्थः

द्वाविंशे अष्टमभावगतवर्तमानद्रेष्काणे तद्ग्रहादिवशात् यादृशः शुभोऽशुभो वा तद्वशात् पूर्वं लग्नद्रेष्काणादिविचारेणोक्तरीत्या मृत्युयोगे निश्चिते सत्येव द्वाविंशद्रेष्काणे शुभाशुभग्रहसंबंधवशान्मृत्यौ शुभाऽशुभत्वमवसेयं न तु मृत्युरप्यतएवेत्यर्थः च्युतिरेतल्लोकाच्चयवनं मरणमिति यावत् ॥ ७ ॥ द्रेष्काणफलमभिधाय सप्तांशललग्नफलमाह सप्तांशलग्रे इति सप्तांशपास्त्वजगृहे तदीशाद्युग्मे ग्रहे सप्तमराशिपात्त्विति अस्यार्थः ओजराशौ लग्ने वर्तमानसप्तांशपस्तदीशात् मेषवृषादिराशिक्रमेण सप्तांशान् विगणय्य य आगतो राशिस्तदीशा एव सप्तांशेशः यथामेषे दशस्वंशेष्वतीतेषु बुधः सप्तांशेशः युग्मेराशौ लग्ने तत्सप्तमराशिपात्

सप्तांशलग्रे विषमे शुभानां योगेक्षणादौ पुमपत्यसौख्यम् ॥

समे सुतासंकलितोत्थतत्रासौम्यैरसंभूतिमुशन्ति सन्तः ॥ ८ ॥

यथावृषे वृश्चिकात् पूर्ववद्दशस्वंशेषु शनिः सप्तांशेश इति तस्मिन् विषमे सप्तांशलग्रे शुभयोगेक्षणादौ पुमपत्यसुखं समेतुकन्या प्रजः तत्रासौम्यैः पापैस्तु पुत्रादेरसंभूतिमाहुः केचित्तु सप्तांशलग्रात्रितीयेशः पापः पापयुतदृष्टश्चेत्तदा सहजोच्छेदः शुभः शुभयुतदृष्टश्चेत्तदा वृद्धिः यवनजातकादौ शरीराकारादिकमपि सप्तांशतो दर्शितं तत्रैव तदीशग्रहगुणोक्त्या शूरः प्रचंडः स्थिरसभ्यकर्मा सप्तांशकेर्कस्य बली प्रसिद्धः ॥ शुचिर्मुहुर्धर्मपरो विनीतो रतिप्रियः स्याच्छशिनः सुधीश्च १ दुर्मर्षणः सत्त्वबलाभिमानि स्यात्सप्तभागे क्षितिर्नंदनस्य ॥ कविः कथाशिल्पकलाभिरामो विद्वान् सुवाक्यो निपुणो बुधस्य २ विशारदः स्यात्स्थिर सत्त्व

बुद्धिगुरोर्मतो ज्ञानवतां वरिष्ठः ॥ कामी विलासी रतिहास्यलीलागांधर्वगीताभिरतिभृगोः स्यात् ३ मूर्खोलसो जिह्ममति
 विकर्मा सौरस्य पापाभिरतो नरः स्यात् ॥ स्वक्षेत्रनीचोच्चविधानि यानि ज्ञेयानि चैषांतु फलानि तानि ४ इति ॥ ८ ॥ तत्र
 नवांशस्यापि फलविशेषमाह नवांशनाथे इति नवांशेशे स्वनवांशगे स्वभोच्चहोरात्र्यंशादिगेवा शुभदृष्टयुक्तेऽशुभसंबंधरहिते
 प्रश्नादौ पुरुषः रामां स्त्रियम् अतुलामनल्पगुणामुत्तमस्वभावामतिसुंदरीं विनाश्रममवश्यं लभते इत्यर्थः ॥ ९ ॥ तस्य कदा
 नवांशनाथे स्वलवे स्वभादौ शुभेक्षिताढ्येऽशुभयोगहीने ॥ प्राप्नोति रामामतुलामवश्यं नरो विनायासम
 पापरूपाम् ॥ ९ ॥ केंद्रे तदीशेऽष्टिसमांतरिष्टे त्रिकोणगेतत्त्वमिते विवाहः ॥ नवांशलग्न्येखलखेटयुक्ते जायाल
 वे वा न विवाहसौख्यम् ॥ १० ॥ अर्कांशपेंगे पितृतुल्यभाग्यस्त्रिकस्थितेनात्मसुखं न पित्रोः ॥ लाभस्थिते
 तातधनं सुगुप्तं नीचास्तपापारिखलेष्वभद्रम् ॥ ११ ॥

विवाहोभावीति जिज्ञासायामाह केंद्रे इति तदीशेनवांशेशे इष्टेशुभ इष्टबलवतिसाधिकारे केंद्रे सति. अष्टिसमांतः षोडशवर्षा
 भ्यंतरे विवाहः त्रिकोणगे सति तत्त्वमिते पंचविंशतिवर्षाभ्यंतरे विवाहसुखाभावयोगमाह नवांशेति मवांशलग्न्ये पापग्रहयोगादौ तथा जा
 यालवे वर्तमानसप्तमभावगतनवांशे वा पापयोगादौ वा विवाहसौख्यं स्त्रीसुखं न वक्तव्यमिति ॥ १० ॥ द्वादशांशेशफलमाह अर्कांश
 पे इति वर्तमानलग्नद्वादशांशेशे लग्नगते सति प्रष्टा जातो वा पितृतुल्यभाग्यो वक्तव्यः तस्मिन् त्रिकस्थिते षष्ठाष्टमद्वादशगते सति

स्वशरीसुखं पित्रोरपिसुखं च न भवतीति वाच्यं लाभभावगते सति तु तस्मिन् तत्तातस्य धनं सुगुप्तमस्ति तस्य भोक्ता साविति भावः तथा तस्मिन् द्वादशांशनाथे नीचगते अस्तेलुप्तकिरणे पापे च अरौ लग्ने शशत्रौ तथा खले क्रूरग्रहदृष्टियोगादिनाविजितत्वा दिनाचदूषिते नीचत्वादिदोषैर्दुष्टे सतीत्यर्थः अभद्रं पृच्छकस्य जातस्य वा तत्र तस्य सर्वथा हानिक्लेशादिकं वाच्यमिति नीचत्वादिधर्माणां बहुत्वाद्बहुवचनं धर्मधर्मिणोस्तादात्म्यात् अथवा तत्र द्वादशांशलग्नौ नीचास्तपापारिखलेषु सत्सु अभद्रं वाच्यं यद्वा द्वादशांशे नीचास्तपापारिखलेषु मध्ये दुष्टत्वेन प्रधाने तस्मिन् निर्द्धारणार्थत्वात् सप्तमी बहुत्वस्येति ॥ ११ ॥ त्रिंशांशे शफलमाह त्रिंशांशप इति त्रिंशांशपोसौम्यखगोस्तनीचो यदा तदा बंधुभिराशु वैरम् ॥ त्रिकस्थितश्चेन्नृपभीतिभाक् स्यात् सदन्वितः स न्यदिसौख्यशाली ॥ १२ ॥ शक्तिरात्मप्रभावेष्टपित्र्यादिकं चित्तबुद्धिप्रसादप्रसूकादिकम् ॥ भ्रातृसत्त्वं गुणं भूमुखं चिन्तयेद्बुद्धिवाग्धर्मविज्ञानसत्सम्भवम् ॥ १३ ॥

वर्तमानत्रिंशांशनाथः पापग्रहश्चेत् अस्तः लुप्तकिरणश्च नीचगतश्च भवेत्तदा तस्य बंधुभिः पित्रादिभिराशु जन्मदिनैव अकारणमेव वैरविरोधो निर्देश्यः यदि त्रिंशांशे शः षष्ठाष्टमद्वादशगः तदा सौपुरुषः नृपभीतिभाक् राजभयं प्राप्नुयात् यदिस एवात्रिंशांशपः सदन्वितः शुभग्रहयुक्तदृष्टः स्वयंच शुभः तदा सौख्यशाली सर्वथा सुखवान् स्यादिति ॥ १२ ॥ अथ सूर्यादिग्रहाणां बलशालित्वादिसत्त्वे प्रत्येकं फलमाह द्वाभ्यां शक्तिरिति सूर्ये बलिनि शुभग्रहदृष्टादिसति जातरय शक्तिः सर्वत्र सामर्थ्यम् आत्मप्रभावः प्रतिष्ठासौमन

स्यतेजस्वित्वादिरूपः इष्टपित्र्यादिकम् इष्टं सत्क्रियामित्रवर्गसुखादिच पितृयं पितृवर्गादिप्रयुक्तं परंपरयाप्राशस्त्यंधना
 दिच चंद्रे तथाविधे चित्तस्यबुद्धेश्चप्रसादं स्वच्छत्वादिरूपं लुप्तस्मृतित्वाभावः सर्वत्रसंशयराहित्यंचतयोः फलं प्रसूका
 दिकं मातृसुखादिकंच भौमेतथाविधे भ्रातृणांसत्त्वं सभ्रातृकत्वं तेषां विक्रमादिशालित्वंवा गुणं विक्रमधैर्यौदार्यादिरूपं भूसुखं
 पृथ्वीगृहारामादिसुखं चिंतयेत् तद्वलानुसारेणतत्सत्त्वासत्त्वादि विचारयेत् बुधे तथाविधे सति बुद्धिबलं वाक् वक्तृत्वं धर्मो
 यागादिः श्रेष्ठं पुण्यप्रशस्तादि कर्मवा विज्ञानं शास्त्रीयं स्वानुभवोवा सतः समीचीनस्यकर्मणः संभवंचचिंतयेत् ॥ १३ ॥

क्षेत्रार्थाम्बरदेहपुष्टिसुतकीर्त्यश्वादिसंपत्सुखं वेश्यास्त्रीजनशुक्रवाहनरतस्थानोपयामात्मनः ॥

आयुर्जीवनसाधनक्षयशुचोदुःखं चबुद्ध्याबुधः मूर्याद्यैर्बलिभिः शनैरितरथोक्तश्लोकपादक्रमात् ॥ १४ ॥

गुरौतथाविधे क्षेत्रमितिक्षेत्रं धान्याद्युत्पत्तिस्थानम् अर्थः पुरुषार्थचतुष्टयं तदन्यतमंवा प्रयोजनंवा अंबराणि वस्त्राणि देहपुष्टिः तदु
 चितकार्यक्षमता सुताः पुत्राः कीर्तिः यशः ख्यातिर्वा अश्वादयः आदिपदात्तगवाद्याः गजादियानानिच एतेषां संपदः सत्त्वस्यसुखं
 वाच्यं यद्वा संपत्सुखंकोशसंपत्त्यादिसुखं शुक्रे तथाविधे वेश्यातत्संगादावभिरुचिः स्त्रीजनः तत्रसत्त्वासत्त्वे प्रीतिर्वा शुक्रवीर्यं
 तत्रप्रजोत्पादनक्षमत्वाद्यं वाहनानि शिविकाश्वादीनि रतस्थानं क्रीडासुरतादिसंबन्धि उपयामो विवाहादिः स्वीकारोवा आ
 त्माचित्तम् एतान् शनौतथाविधे आयुः स्थूलदेहसंबन्धः जीवनसाधनं जीविकोपायः क्षयः प्रसिद्धः शुचः शोकादीन् दुःखंच बुधः पंडि

सं० नि०
॥ १०९ ॥

सटी०
सं० ९

तःस्वबुद्ध्या तत्तद्ग्रहानुसारेण पूर्वोक्तं सर्वं तर्कादिना विचार्य फलंग्रहाणां प्रतिश्लोकपादमुक्तं समयादिना ब्रूयात् निर्दिशेत् अत्र
विशेषमाह सूर्याद्यैरिति सूर्याद्यैः षड्विस्तुबलवद्भिः सद्भिर्भूतं फलं निर्दिशेत् शनेस्तु इतरथा निर्बलत्वे शुभत्वं बलाधिक्ये तु न सत्त्वं
अत्रेदं तत्त्वं स्थानहानिकरो जीवः स्थानवृद्धिकरः शनिरितिवचनादपि यत्स्थानस्वामी भूत्वा गुरुर्दुःस्थानगोनी च मूढारिस्थो वा भवेत्
तस्य स्थानस्य हानिकरः शनिस्तु यत्स्थानस्वामी भूत्वा तादृशः स्यात् तत्स्थानस्य वृद्धिकरो वा न वा हानिकरस्तु नास्ति सर्वथा
सर्वत्र दुर्बलस्यैव शनो रिष्टत्वे राहुदोषं बुधो हन्यादुभयोस्तु शनैश्चर इत्याद्यनेकवचनविरोधः स्यात् पंचताराग्रहप्रयुक्तमहापुरुषयोग
विशेषस्यासत्त्वापत्तिश्च सभानुरिंदुः शशिजश्चतुर्थे गुरुः सुते भूमि सुतः कुटुंबे ॥ भृगुः सपत्नेरविजः कलत्रे विलग्नतस्ते विफला भवन्ती
त्यत्र मारकस्थ शनो रिष्टत्वे विफलत्वोक्तिविरोधश्चेति अत्र मूले तत्तत्फलावध्युपक्रमादिव्यवस्थापकपदाभावेऽप्युक्तश्लोकपादक्रमेणैव सू
र्यादिफलावध्युपक्रमादिव्यवस्थाऽवधेयेति शक्त्यादिकारकाणां चिंताकारकत्वेनापि व्यवहारः तथा हि सूर्यादात्मपितृस्वभाव
निरुजः शक्तिश्रियो चिंतयेत् चेतो बुद्धिर्नृपप्रसादजननी संपत्करश्चंद्रमाः ॥ सत्त्वं रोगगुणानुजाव निसुतान् ज्ञातिंधरा सूनुना विद्याबंधु
विवेकमातुल सुहृद्वाक्कर्मकृद्बोधनः १ प्रज्ञावित्तशरीरपुष्टितनयज्ञानानिवागीश्वरात्पत्नीवाहनभूषणानि मदनव्यापारसौख्यं भृगोः ॥
आयुर्जीवनमृत्युकारणविपत्संपत्प्रदाता शनिः संपणैव पितामहं तु शिखिना मातामहं चिंतयेदिति २ अत्र चरकारकाः प्रागुक्ताः स्थिर
कारकास्तु द्युमणिरमरमंत्री भूसुतः सोमसौम्यौ गुरुरिनतनयारौ भागवो भानुपुत्रः ॥ दिनकरदिति जेड्यौ जीवभानुजमंदाः सुरगुरुरिनसूनुः

॥ १०९ ॥

कारकाः स्युर्विलग्नादिति शम् ॥ १४ ॥ अथैतन्निबन्धकर्त्तास्मरणात्मकमंगलाचरणव्याजेन स्वकीयज्ञातिं विबुधात्मतया कुलपुरुषांश्च वर्णयति गंगार्हेति गंगावत्पावनत्वेन अर्हा श्रेष्ठा उत्तमा या ज्ञातिः गंगार्हेति संकेतप्रसिद्धा सैव समुद्रोऽनंतत्वात् तत्र जन्म यस्य स ज्ञातेः समुद्रोपमया तत्र जातस्य चंद्रसादृश्यमर्थसिद्धम् एतदेव स्पष्टयति द्विजाधिराज इति द्विजराजः शशधर इति कोशात् सतीरामनामकः सुधीः समुद्रवदनंतायामगाधायां गंगार्हेति संकेतसिद्धायां ज्ञातौ विप्रराज इव प्रादुरासीत् येन यथाशुक्लेनूतन उदितश्चंद्रः सर्वत्र शिष्टैर्वद्यो

गंगार्हसज्ज्ञाति समुद्रजन्मा द्विजाधिराजो द्विजराजमानः ॥

जनाभिजातप्रतिपूजितांघ्रिरासीत् सतीराम इति प्रसिद्धः ॥ १५ ॥

भवति तथासोपि विद्वज्जनवन्द्यो भवदिति ध्वनितम् अत्र द्विजराजपदेन मुद्रालंकारोऽपि सूचितः द्विजेषु संस्कृतेषु ब्राह्मणेषु उत्तमः श्रद्धया श्रुतिस्मृत्युदितसदाचारशीलत्वात् अतएव द्विजराजमानः द्विजेषुराजत इति तदानीं तत्रे तरेषां द्विजानां स्वस्वव्यवहारादावपि तदा ज्ञामनुल्लङ्घ्यैव प्रवर्त्तमानत्वात् एतदेव विशेषणमुखेनाह जनाभिजातेति जनेषु ये अभिजाताः प्रधानास्तैः प्रतिपूजिता वंघ्रीचरणौ यस्य ईदृशः प्रसिद्धो मुनिरिवासीत् ॥ १५ ॥

तत्पुत्रपौत्रावपितथाभूतौ नामतो निर्दिशति ज्योतीरायइति तत्पुत्रः श्रीसतीरामपुत्रः महान् सद्गुणैरुत्कृष्ट आत्मायस्य विशेषेणैतत्सूचयति विद्वदिति विद्वद्भृदात्तस्मिन् वा अवाप्ते कीर्तिप्रतिष्ठे येन तत्पुत्रः श्रीज्योतीरायस्य पुत्रः श्रीमत्कृपाराम नाम श्रीमद्भिरपि पूजार्हः धीराणां विदुषामपि संदेहभेदितुमुच्छेदितुं शीलमस्येति धीरसंदेहभेदी ॥ १६ ॥ तत्पुत्रमपि तथा गुणवत्या प्रसिद्धं नामतो निर्दिशति तदात्मजइति तंत्राणि शास्त्राणि तत्सिद्धांतावा तेषां सरणिः पद्धतिः तत्संबन्धि गहनत्वादरण्यमिव

ज्योतीरायस्तत्सुतोभून्महात्माविद्वद्भृदावाप्तकीर्तिप्रतिष्ठः ॥ तत्पुत्रः श्रीमत्कृपारामनामा श्रीमत्पूज्योधीरसंदेहभेदी ॥ १६ ॥ तदात्मजस्तन्त्रसरण्यरण्यसंचारपञ्चाननचारुमूर्तिः ॥ समुन्मना जस्पतिमिश्रशर्मा श्रीसाम्बशर्वानुगतान्तरात्मा ॥ १७ ॥

दुरधिगमं तत्रसंचारे पंचाननवच्चारुमूर्तिः निर्भयमूर्तिः समुन्मनाः सम्यक् सत्कर्मणि उत्कंठितं मनोयस्य ईदृशः श्रीजस्पतिमिश्रः प्रसिद्धः शर्मांतं नाम विप्रस्य वर्मांतं क्षत्रियस्य त्विति स्मृतेः शर्मशब्दस्य ब्राह्मण्यसूचकत्वात् ईदृशप्रभावबीजं दर्शयति श्रीसांबशर्वानुगतांतरात्मेति श्रीसाम्बे श्रीदुर्गयाऽऽदिशक्त्या परमेश्वर्या सहिते शर्वे श्रीभगवति परमेश्वरे शक्तिशालिवामभागे

अनुगतः समाहित आत्मा चित्तं यस्येत्यर्थः ॥ १७ ॥ तस्य श्रीजस्पतिमिश्रशर्मणश्चत्वारस्तनयास्तेभ्योपि विशेषनयादिवि
 शिष्टाउदपद्यन्तेत्याह सोभूदिति सः श्रीजस्पतिमिश्रशर्माअंबुधिः समुद्रो भूमिमिव चतुर्दिशं सर्वतः लोकान्संव्याप्य चतुर्भिरु
 जातैरौरसैः पुत्रैरितियावत् चतुर्मूर्तिः वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धवचतसो मूर्त्तय आकारविशेषायस्य भगवानिवयशसादि
 शांव्यापनार्थं प्रतिदिशमेकैकां मूर्तिं धृतवानित्यर्थः तादृशपुत्ररूपेण चतुर्धा प्रादुर्भावे प्रयोजनमाह ध्यामिति सुरलोकोद्यो दिवौद्वे
 स्त्रियामितिकोशाद्द्यां स्वर्गं यशसाद्वारेण अधिरोदुंप्राप्तुं तपः क्रियायशोविशेषादिभिरेव स्वर्गप्राप्तेः श्रवणात् चतुर्मूर्तिरभूदित्युक्ता
 सोभूदम्बुधिवच्चतुर्दिशमुरोजातैश्चतुर्भिश्चतुर्मूर्तिर्द्यां यशसाधिरोदुमिहचाद्योऽमीरचंद्रः पुरा ॥ स्वर्यातः स्व
 महोनिधायसहजेऽस्मादन्वभूत्तारितानेकज्ञोत्रवजीरचंद्रइति यः ख्यात्याद्वितीयोप्यसः ॥ १८ ॥

सुचतसृषु मूर्तिषु मध्ये प्रथमामूर्तिस्तातस्य सुखावासाय स्वर्गेऽनुकुलसामग्रीं संपादयितुं पितुः प्रागेव स्वर्गगत इत्याह अवइति
 पुरा पितुः प्रागेव स्वकीयं तेजः सामर्थ्यं स्वानुजे निधाय स्वर्यात इत्यन्वयः । स्वानुजे सहजे श्रीवजीरचंद्राख्ये निधाय पितृशुश्रूषार्थं
 स्वर्यातः स्वर्गगतः अमीरचंद्रनामक इतिशेषः यस्मिंस्तेजोनिहितं तन्नामनिर्दिशति अस्मादन्वभूदित्यादिना अस्मादनु कनिष्ठः
 श्रीवजीरचंद्र इतिख्यात्या प्रसिद्ध्या नाम्नावा अभूत् एतन्नामक उदपद्य ख्यात्येतिपदंकाकाक्षिगोलकन्यायेनोभयान्वयियः ख्यात्या
 प्रसिद्ध्या क्रमगणनया द्वितीयोपि असः गुणैरद्वितीयः वस्तुतः नसः असः नञ्समूत्रेण तत्पुरुषसमासः ततो नलोपोनञइति नलोपे

रूपम् अत्रोत्तरपदस्य प्रधान्यात् लक्षणयातच्छब्दस्य सद्वितीयपरामर्शकतया प्रकृते आरोपितः सद्वितीयइति बोधे अर्थात् सद्वितीय
भिन्नेऽवसानम् अत्र हरिकारिका नञ्समासे चापरस्य प्राधान्यात्सर्वनामता आरोपितत्वं नञ्बोध्यं नह्यसोप्यतिसर्ववदिति अभावो वान
अर्थः अभावो वान अर्थोस्तु भाष्यस्य हि तदाशयादिति हर्युक्तेः विरोधितया द्वितीयाभाववानित्यर्थः यद्वा नसः द्वितीयो यस्येति बहुव्री
हिस्तेनासः अद्वितीय इत्यर्थः अविद्यमानो द्वितीयो यस्येति वा बहुव्रीहिः नञोस्त्यर्थानां वाचोत्तरपदलोप इत्यनेनास्त्यर्थकविद्यमानप
दलोपे रूपं सर्वनाम्नां पूर्वपरामर्शित्वस्वाभाव्यात्तदो द्वितीयार्थकत्वाद्गुणैस्तदानीं तत्सदृशस्यान्यस्याभावात् द्वितीयत्वेऽप्यद्विती

अन्वस्मादभवद्धरिस्मृतिरतस्वान्तो मुसद्दीयुतो रामोऽस्मादनुसम्भवोऽमृतसरस्यावर्जितेशो वसन् ॥ स श्री

रामदयालुसञ्जक्रुतटुकचक्रे विदग्धे सरः सत्सङ्केतनिधिसतां निधिमिवाद्गीन्दंकभूवत्सरे ॥ १९ ॥

यत्वमिति विरोधालंकारः द्वितीयभिन्नो द्वितीयसदृश इति पर्युदासाश्रवणं वायः तारिताः पारंप्रापिताः अनेके जा विद्वांसो येन स
इत्यर्थः ॥ १८ ॥ आद्ययोः क्रमेण नामनी निर्दिश्य शेषयोरपि दर्शयति अन्वस्मादिति अस्मात् श्रीवजीरचन्द्रादनु पश्चात् मुसद्दी
युतो रामः मुसद्दीरामपदाभ्यां घटितमुसद्दिरामनामक इत्यर्थः अभवत् जातस्तृतीयः कीदृशः हरिस्मृतिरतस्वांतः श्रीपतिस्मरण
एवानवरतरतं प्रीतिमत प्रीत्युत्फुल्लं स्वांतं हृदयं यस्य इदानीमेतन्निबंधकर्ता पूर्वनिर्दिष्टेषु चतुर्षु मध्ये स्वस्यैव चतुर्थत्वं
स्पष्टयन् स्वनाम निर्देशपूर्वकं निबंधनामतन्निर्माणसमये च कीर्तयति अनुसंभव इति अस्मात् श्रीमुसद्दिरामात् अनुपश्चात्तत्संभव

उत्पत्तिर्यस्य एवंभूतः श्रीरामदयालुसंज्ञः सत्संकेतनिधिं सतां प्रमाणसिद्धानां संकेतानां शुभाशुभसूचकप्राचीनविद्वत्संकेतसिद्धा-
र्थप्रतिपादकवाक्यानां निधिमिव सत्संकेतसिद्धमहर्षिप्रणीतवाक्यार्थप्रकाशकमित्यर्थः संकेतेषु सत्त्वमव्यभिचारिफलप्रकाशकत्व-
प्राचीनाविरुद्धत्वादिरूपम् एतन्नामकं ग्रंथंचक्रे कृतवान् कीदृशः आवर्जितेशः आवर्जितः श्रद्धाभक्त्याद्यतिशयवत्तया आराधितः
सेवित ईशोयेन अथवा आवर्जितेश इत्यत्र आराधितेश इत्येव पाठोयुक्तः स्पष्टार्थत्वादिति चिंतनीयम् पुनः कीदृशः ऋतदृक् ऋ-
ते सत्येब्रह्मणि दृक् स्वाभेदज्ञानंयस्य ब्रह्मसाक्षात्कारवानिति भावः यद्वा ऋता अबाध्या अदूष्या चित्तवृत्तिर्यस्य अथवा प्रवक्तृता-
यस्य मिथ्याभाषणरहिततया सदर्थकवाक्यप्रबंधादिकृदित्यर्थः अतएवविदग्नेसरः वित्सुविद्वत्सु मध्ये अग्नेसरः प्रतिष्ठित इत्यर्थः
स्वजन्मनगरं विशेषणविधयोद्वाटयति अमृतसरसीति तन्नामकेनगरे उद्धूयवसन् अत्रावर्जितेशत्वऋतदृक्त्वाभ्यां विशेषणाभ्यां
ग्रन्थनिर्माणसहायसामग्रीसंपत्तियोग्यताच कर्तुः सूचिता तेन प्रशस्तयोग्यकर्तृकत्वाद्ग्रन्थस्यापि प्रशस्यतयाऽध्ययनीयत्वसंपा-
दनीयत्वादिकमप्यर्थसिद्धमुक्तं ग्रन्थे विशेषमुक्तार्थात्मकमुपमानेन व्यंजयति सतांनिधिमिवेति एतेन यथानिधिर्योग्येभ्य एव पुत्र-
शिष्यादिभ्यो दीयतेऽन्येभ्यश्च सएव गोपनीयस्तथायं ग्रंथोपि योग्येभ्यो देयो न्येभ्यश्च गोपनीय इति सूचितं ग्रन्थनिर्माणसमयं दर्श-
यति अद्वीन्द्वकभूवत्सरे श्रीविक्रमादित्यराज्यात्सप्तदशोत्तरैकोनविंशतिशततमे संवत्सरे इत्यर्थः ॥ १९ ॥

स्वविहितं प्रबंधं सत्सु धीरेषु समर्पयन् तान् प्रार्थयते इतरागुणगोपनेष्विति ईह देशे समये च संकेतनिधिनामको निबंधः यथामति मयानिब
द्धः यस्मात् सत्सु विद्वत्सु तच्चरणारविंदेषु योग्यत्वात् मया समर्पितः सम्यग्विधानेनार्पितः अतो हेतोः विनयावनतेष्वेव निधेयः नवसंकेत
निधिः नवसंख्याका ये संकेताः एतद्ग्रन्थघटका ग्रन्थावयवास्ते एव महापद्मश्च पद्मश्च शंखो मकरकच्छपौ ॥ मुकुंदकुंद नीलखर्वा
इत्युक्ता नवनिधय इव वर्तन्ते यस्मिन् अतएव शुभप्रबन्धः आस्तिकप्रणीतत्वात् सत्फलबोधकत्वेन सर्वेषां सतां स्पृहणीयत्वाच्च प्रार्थ

इतरागुणगोपनेषु सत्सु प्रभुपादाब्जपरेष्विहार्पितो यत् ॥ विनयावनतेष्वतो निधेयो नवसंकेतनिधिः शुभप्र
बन्धः ॥ २० ॥ वजीरचन्द्रात्मजघासिरामकृतो हि सङ्केतनिधौ कृतोऽस्मिन् ॥ ज्योतिर्विदारामदयालुनाम्ना ग्रंथेऽन्त्य
सङ्केतइतः सुसिद्धिम् ॥ २१ ॥ इति ज्योतिर्विदारामदयालुविनिर्मिते संकेतनिधौ नवमः संकेतः ॥ समाप्तोऽयं ग्रंथः ॥

नाप्रयोजनं विद्वद्विशेषणेन स्पष्टयति इतरागुणगोपनेषु सत्सु इतरेषां परेषां मादृशानां येऽगुणाः गुणभिन्ना अपगुणाः मंदप्रज्ञत्वस्वश
क्तिमतिक्रम्यग्रन्थकरणादौ प्रवृत्तत्वाभिमानित्वदंभित्वा प्रशांतत्वादयस्तेषां यद्गोपनं स्वेनास्फुटीकरणं तच्छीलेषु सत्स्वित्यर्थः अत्र
हेतुः प्रभुपादाब्जपरेष्विति भगवच्चरणारविंदानवरताराधनैकाग्रान्तःकरणेषु सदुपकरणशीलेषु महात्मस्वित्यर्थः स्पष्टमन्यत् ॥ २० ॥
अथ ग्रंथसमाप्तिं सूचयन्निति संकेतसमाप्तिमपिलोकेनोपनिबन्धनाति यद्यपि पूर्वसर्वत्र संकेतसमाप्तिमूचकं लोकेष्व

तन्नामगुरानामि नामातिकृपणस्यच ॥ श्रयस्कामानगृह्णायाज्ज्येष्ठापत्यकलत्रयोरिति स्मृतिमनुसृत्यायुक्तत्वाद्घटकतया ज्येष्ठस्य
 गुरोर्नाम उपपादनं न कृतं तथापि ग्रंथसमाप्तावत्र तत्स्थाने संदेहनिवृत्त्यर्थं नाम्नोप्युपादानमुचितम् असंदेहस्य सर्वत्र मुख्ययोजनत्वात्
 संदेहस्य चातिदोषत्वात् तस्य आत्मजः स्वभ्रातृज इत्यर्थः तस्य कृते एतच्छात्रोपपत्तेरनायासेन सिद्धयर्थं कृते श्लोकरच
 नयानिवद्धे संकेतनिधौ एतन्नामके निबन्धे श्रीरामदयालुनाम्ना ज्योतिर्विदा ज्योतींषि ग्रहोपग्रहनक्षत्रतारादीनि तान्यनुसृत्य लोका
 नां यत्पूर्वजन्मसंपादितपुण्यापुण्यकर्मपरिपाकरूपसुखदुःखेष्ठादिज्ञापकतया प्रकाशकं शास्त्रमपि तत्कालीनग्रहदृष्ट्या संबंधपरंपराप्रयोज्यशु
 भाशुभव्यंजकत्वाज्ज्योतिःशब्दार्थः तच्छास्त्रं सदनुग्रहाद्वेत्तीति वित् यद्वा ग्रहगणितादियथार्थज्ञानपूर्वकं स्वरूपतो ग्रहनक्षत्रादी
 नि वेत्तीति वित् तेन निबद्धेऽस्मिन् ग्रंथे अन्यः संकेतः नवमः संकेतः सुसिद्धिं निर्विघ्नां समाप्तिं इतः प्राप्त इत्यर्थः अत्रोपक्रमे
 ति श्रीशब्दस्य समाप्तौ सिद्धिपदस्योपादानेनाध्यापकाध्येत्रादेरध्यापनादियोग्यतया श्रीसंपत्तिसिद्धिप्रयोजकताग्रंथस्यास्य समाहिते
 सिद्धम् ॥ २१ ॥ श्रीश्रीधीरवजीरचंद्रतनय श्रीवासिरामानुजोब्दे श्रीविक्रमभानुभूभृदुदयादङ्गाविविगोभूमिते ॥ श्रीविद्रामदयालु
 भिर्निजपितृव्यैर्निर्मिते टिप्पणीसत्सङ्केतनिधौ यथामतिशुभार्थीरामदत्तोव्यधात् ॥ १ ॥ इति श्रीरामदत्तकृता सं० नि० व्याख्या समाप्ता

इदं पुस्तकं क्षेमराज—श्रीकृष्णदासश्रेष्ठिना मुम्बय्यां स्वकीये “श्रीवेङ्कटेश्वर” स्टीम्—मुद्रणयन्त्रालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

चैत्र संवत् १९६८, शके १८३३.

॥ * ॥ इति सटीकः संकेतनिधिः समाप्तः ॥ * ॥

